

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Özel Sayı 8 / Ağustos 1985 / 2.-DM

ŞANLI 15 AĞUSTOSUN I. YILDÖNÜMÜ

HALKIMIZA KUTLU OLSUN

ŞANLI 15 AĞUSTOS ATILIMI I. YILDÖNÜMÜNDE HALKIMIZA KUTLU OLSUN

15 Ağustos 1984'te PKK önderliğinde kurulduğu ilan edilen HRK, Eruh, Şemdinli, Şırnak ve Şırvan başta olmak üzere birçok merkezde birden, ordu ve diğer sömürgeci-faşist kurumlar, görevlileri ve işbirlikçilerine yönelik, başarılı baskın, teslim alma, silahsızlandırma ve cezalandırma eylemleri gerçekleştirdi. Devrimci Kurtuluş Birlikleri bu merkezlerdeki sömürgeci-faşist kuvvetleri bir anda devre dışı bırakarak, devrimci-yurtsever hareketin otoritesini hakim kıldı. Bu yörelerde olup-bitenler ordu ve yönetim merkezlerine ancak birgün sonra öğrenilebildi. Türk genel kurmay başta olmak üzere sömürgeci-faşist rejimin tüm kurmay ve kurumları, rejimin iç ve özellikle dış dayanakları gelişmeler karşısında büyük bir şaşkınlık, panik ve hatta dehşete kapıldılar. Sadece onlar değil; Türkiye ve Kürdistan'daki çürümüş küçük-burjuva sol, ilkel ve reformist yerel milliyetçilik de gelişmeler karşısında aynı ölçüde şaşkınlık ve panik içine düştüler. Zira 15 Ağustos eylemleri bir anlamda sömürgeci-faşist düşmanı, dayanakları emperyalist ve karanlık güçler ile rejimin dolaylı destekçileri işbirlikçi-tasfiyeci sol'u suçüstü yakalamıştı. Sahip olduğu bu büyük tarihsel ve siyasal ikerikten ötürüdür ki eylemler, varlığı dahi bilmeyen küçük merkezlerde gerçekleşmiş olmasına rağmen, etkisini yalnızca Kürdistan ve Türkiye'ye değil, uluslararası alana bile yansıtabilmiş, unutulmuş ya da örtbas edilmek istenen Kürdistan problemi dünya siyasal gündeminin baş maddeleri arasına sokabilmiştir.

15 Ağustos atılımı ve yolaçtığı gelişmelerin anlamını tüm yönlere ile ortaya koyabilmek için 14 Ağustos 1984'teki uluslararası ve bölgesel siyasal ortamı, Türkiye ve Kürdistan'daki durumu, reformist küçük-burjuva sol'un içine girdiği süreç ve KUKH ile önder gücü PKK'nin gelişimini kısaca da olsa hatırlamak, izah etmek gerekir.

Bilindiği gibi 1984, uluslararası emperyalizm ve onun jandarması ABD'nin Reagan yönetimi ile başlattığı karşı-devrimci atağın ikinci bir başkanlık dönemi ile tamamlanmak istediği, bu anlamda seçim yılı olması nedeni ile de belirleyici önemde olan bir yıldır. Birinci dönemde, özellikle Ortadoğu'da elde ettiği kısmi bazı başarılarla karşın, yine başta bu bölgede olmak üzere birçok alanda önemli tikanıklıklarla karşı karşıya kalan emperyalizm ve onun "şahinler kanadı", sonuçlarının kendisine çok pahalıya malolacağını bildiği için mevcut tikanıklık ve başarısızlıklarının yarım kalmış programını başarıyla tamamlayarak önlemeyi amaçlamaktadır. Bu nedenle öncelikle Ortadoğu ve Orta Amerika başta olmak üzere Reagan yönetimi, halk hareketlerinin güçlü olduğu alanlarda dengeli emperyalizm lehine çevirmek için, işbaşına getirilmiştir. Yine çeşitli kukla yönetimler ayakta tutulup daha da güçlendirilmeye çalışılmaktadır. Böylesi bir yönetim ve strateji altında karşı-devrimci terör yöntemleriyle mevcut ekonomik soygun politikalarının siyasal planda devrimci patlamalara dönüşmesi önlenerek, tikanan emperyalist ökonomlere nisbi bir rahatlama sağlanmış olacaktı; halk hareketleri her alanda gücünü düşürülerek işleri siyasal olarak da bitirilmeye çalışılacak, dünya genelinde güç ve inisiyatif bakımından denge emperyalizm lehine çevrilmeye çalışılacaktır. İşte tüm bunların belli bir oranda gerçekleşmesi sonucunda 1990'larda bu yönetimler

uygulamalarının meyvalarını siyasal planda da derleyebilmek için yerlerini "tahtaravallının" öbür ucundaki "liberal" güç ve politikalarla terekdebileceklerdir. Nitekim Filistin ulusal direnme hareketi ile El-salvador başta olmak üzere halk hareketleri üzerindeki bu yönlü baskıların arttırarak emperyalist güçler, TC ve benzer nitelikli kukla faşist devletleri alabildiğine güçlendirmek için kolları yeniden sıvadılar. Bu anlamda TC, Reagan politikasının ikinci dönem uygulamalarının temel dayanağı olarak görülüyor. Önemli görevler yerine getirmesi bekleniyor ve buna inanılıyor.

Emperyalizmin Ortadoğu halklarının özgürlük mücadelesine karşı açmış olduğu haçlı seferinde Türk faşizminin yükümlendiği görevler aşırdı. NATO'nun güneydoğu kanadının savunulmasında en etkin güç olarak lanse edilen faşist Türk ordusunun, koşullar gerektirirse "hür dünyanın" menfaatlerini korumak için hemen kollarını sıvayacağını, bunda tereddüt etmeyeceğini, "kahraman" Türk ordusunun gücünün sorunları halletmeye kadir olduğunu batılı basın-yayın organları açıkça ifade etmektedirler. Elendileri tarafından sırtı sıvazlanan faşist Kenan Evren ve şürekasının da üstlenmiş oldukları görevleri yerine getirmek için ne kadar yoğun çaba sarfettikleri 1984'te bölge ülkelerine yaptıkları gezilerden rahatlıkla görülebilir. Yönetimin başı

çimde bozulmaya başlamasıydı. Batının Ortadoğu'yu kontrolü altında tutabileceği destekler sağlanırken, elde kalan tek sağlam destek Türkiye idi. Onun da sallanması ve karışması, Amerika'ya Ortadoğu'da büyük darbe indirebilir, hatta bölgedeki tüm jeopolitik oluşumu bozabilirdi" diyor ve gelişen KUKM'nin bölgedeki mevcut jeopolitik oluşumun bozulması konusunda nasıl ciddi bir tehlike yarattığını 12 Eylül faşist darbesi ve sonrasında, Kuzey-Batı Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketine yönelik imha politikasının önemli oranda bu noktadan hareketle nasıl dayatıldığını dolaylı biçimde şu değerlendirmesi ile ortaya koyuyor, "Washington ve batı Avrupa müttfiklere göre, Moskova yanlış gruplar bğimsizlik hareketinde başarı sağlarsa, bölgede batı aleyhtarı yeni bir unsur doğabilirdi. Bu durum kısa sürede bölgenin diğer ülkelerindeki Kürt azınlığa da sıçrayabilir ve zaten İran'ı kaybetmiş olan batıya yeni bir darbe indirebilirdi."

İşte bütün bu gelişmeler batı açısından istikrarlı bir Türkiye gerektiriyordu. Çe dengerli, sosyal, politik, ekonomik sorunları ne olur-sa olsun, istikrar önemliydi. Ortadoğu'da batıyı destekleyen, istikrarlı bir Türkiye..."

Bu amaçla 12 Eylül askeri-faşist darbesi gerçekleştirilmiş, dört yıl süresince estirilen görülmüş zorbalık, soygun ve talanla devrimci, demokratik ve yurtsever güçlere

levi yükseltebileceğine fazla ihtimal verememekte ya da buna inanmak istememektedirler.

Partinin II. Kongresinde aldığı kararı, maruz bırakıldığı katliamlara, tasfiyeci sol'un içerden ve dışardan tezgahladığı türlü komplo ve zorlamalara ve karşılaştığı tüm zorluk ve yetmezliklere rağmen başarıyla uygulayarak, parti varlığını önemli oranda ülkeye taşırmaması, sömürgecileri gelişmelerin ciddiyeti konusunda uyardı. 25 Mayıs 1983'te Türk sömürgeci ordularının G. Kürdistan'a girişi, partimizin ülkeye girişinin bu alandan engellenmesi; önünün kesilmesi hareketidir. Ancak sömürgeci-faşistlerin beklentilerinin tersine bu istila, ulusal kurtuluş hareketimizin yeni dönemdeki çıkışının engellenmesi değil, faşist Türk ordularının ülkemizin derinliklerinde gücünün kokuğunun belgelmesi ile sonuçlanmıştır.

Bu durum, TC'yi yeni dönemdeki gelişmeler konusunda endişelendirmekte ise de, bir yandan siyasal çözümsüzlük, diğer yandan ise, "kendi söylediği yalana kendisi inanan" pehlivan misali, gücüne aşırı güven, onu ülke ve dünya kamuoyuna, 12 Eylül rejiminin devrimci-yurtsever hareketimizi ezdiği, ülkeye duruma hakim olduğu açıklamasını yapmaya zorlamıştır.

Faşist cunta bu iddialarını sahte bir demokrasi maskesi takarak geçerli ve inanılır kılmaya çalışmıştır. Esasen cunta, daha 12 Eylül'ün tezgahlandığı dönemde önüne koyduğu plana göre 1983'te sahte seçim ve demokrasi oyunlarına başvurarak, rejimi kalıcılaştırmaya çalışacaktır. Nitekim 6 Kasım genel ve daha sonrada yerel seçimleriyle bu sağlanmaya çalışılmış; partiler ve seçim oyunlarına başvurulacak uluslararası gericiğin ve özellikle AET'nin tam destek ve güveni yaratılmak istenmiştir. Avrupa emperyalistleri hareketimizin ezilmesi konusunda ve TC'nin dünya karşı-devrimin jandarması olması ortamında kendisi ile hemfikir, ama onlar işlerin bu kadar kolayca halledilebileceğine de inanmamaktadırlar. AET emperyalistleri ve özellikle bunun sosyal-demokrat kanadı, kendi işbirlikçi güç ve siyasetçileri palazlandırmaya devam etseler de esasta 1984'lerde cuntanın yutturmacalarına inanmış görünmeye başladılar. Ve 12 Eylül rejimine karşı her alanda uyumlu bir siyaset ve uygulama içine girdiler. Şüphesiz ki bunda belirleyici olan Kürdistan Devriminin yaklaşan ayak sesleriydi. Ama aynı zamanda TC'nin, sınırlı da olsa kendisine yönelik yaptıkları muhalefeti terketmeleri için, AET güçlerine verilen rüşvet kabilinden ödünleri de artık kaçırarak niyetinde değillerdi. Esas pazarlıklar ise, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketinin tasfiyesi temininde yapılıyor, bu yönlü çabalar sinsi bir biçimde sürdürülmeye devam ediliyordu.

Türkiye küçük-burjuva sol'u, bir yandan faşizmin zindanlarında, bir yandan da sosyal-demokrasinin Avrupa'daki cenderelerinde, kamçı ve şeker politikası uygulanarak, devrimci küfür ettiriliyor; liberal burjuva muhalefetin kuyruğunda rejimle işbirliği, teslimiyet ve ihanetin rayına sokuluyordu. 1984, Türkiye sol'u açısından, 12 Eylül rejiminin reformist küçük-burjuva sol'un şahsında hareketi büyük oranda tükettiğini ilan ettiği bir yıldır. Ve gerçekler acı da olsa bu yöndedir. Geçmiş olumlu mirası, direnme özellikleri tümünden reddeden Türkiye reformist sol'u Dev-Yol vb. hareketlerle saf-

larını alabildiğine genişleterek, varlığını artık devrimci-demokratik hareketi tasfiyeye, gelişimini önlemeye hasretme gibi bir duruma düşmüştür.

Kürt ilkel ve reformist milliyetçi akımları ise, 15 Ağustos atılımı arefesinde en umutsuz ve o ölçüde de alçalmış çırpınışlar içindedir. Hiç bir mücadele temeline sahip olmayan burjuva Kürdistan halkı ve öncü gücü PKK'nin zindanlarda ve dışarda yürüttüğü direnişi, hem de ona küfür ederek pazarlama çabası içindedirler. Eğer başarabilirlerse bu yolla, ülkemiz ve halkımızın varlığını bile itiraf etmeyen Türk burjuva muhalefetinin kuyruğunda, sosyal-sovayizmin kanatları altında düzene katılmak istemektedirler. Ama sundukları bu hizmetlere rağmen, Avrupa sosyal-demokratları onları bir türlü Türk dostları değil, yani Ecevit'e açtıkları ettirememektedirler. Ne de olsa adları Kürttür. Ama Ecevit ağzıyla Türk devlet memurlarının başdır ve söz konusu olan devrimin tasfiyesi olduğundan Avrupalı sosyal-demokratlara çok kırparak "yan cebime koy" demekten geri durmamaktadır.

Evet 1984'te ilkel ve reformist milliyetçi akım ve kişiler, böylesi bir atmosfer içinde kendilerini Türk liberal burjuvazisine kabul ettirebilmeleri için, devrimci-yurtsever direnişe hayasızca saldırımda, hareketimize yönelik tasfiyeci provakatif çabaları gözü dönmüşcesine tahrik ve teşvik etmekte ve mutlaka sonuca ulaşmak istemektedir.

Kürdistan'da durum 1984'te karmaşık bir hal arz etmektedir. Devrimci hareketimizin zindanlardaki sürekli direnişi ve 1983'lerden itibaren ülkenin çeşitli alanlarına akışı, sömürgeci faşizmin halka egemen kılma çalıştığı pasifikasyon, umutsuzluk ve inancsızlığın önüne önemli oranda set çekmiştir. PKK'ye inanç ve bağlılık, direniş gelişmesine paralel olarak gelişip büyümektedir. Yine ilkel ve reformist Kürt milliyetçiliği halk nezdinde, yaşanan canlı pratikteki eylemsizlikleri, teslimiyetçi ve uzlaşmacı karakterleri nedeniyle bütünüyle teşhir olmuşlardır. Bu anlamda halk kitleleri ulusal kurtuluş siyasetimize çok daha yakın, onu çok daha iyi anlayıp yorumlayabilir hale gelmişlerdir. Düşmana karşı kin ve öfkeleri daha da artmıştır ve bu temelde devrimci hareketle yürümeye daha hazır ve azimli olduk. Bütün bunlara rağmen 12 Eylül rejiminin daha da katmerleştirdiği kölelik bağlarını tümenden koparıp atmak için gerekli bilinc, enerji ve kararlılığı henüz bütünüyle edinemedi ve ortaya koyamamışlardır. Halen örgütsüz ve yarı uyusuk vaziyettedirler. Ama bu, onların bin yıllık özlem ve deneyimleri nedeniyle mücadelenin nabzının hızlanmaya başladığını herkesten önce görüp, duymalarına engel değildir.

KUKH ve onun önder gücü PKK, büyük acılar, kayıplar ve fedakarlıklarla dolu ve fakat başarıyla tamamlanan hazırlık döneminin yeni ve tarihi bir atılıma ulaştırmının yoğun çabası içindedir. Kadroları, ittifak ilişkileri, teorik ve siyasal gelişimi ve pratik olanaklarıyla hareket, böylesi bir atılımın esiliğine gelmiştir. Tasfiyeci provakasyon hareketi, cezaevlerinde olduğu gibi dışarda da büyük bir direnişle ezilmiştir. Parti dışına atılan komplocu ihanet çetesi, her türlü ilkel ve reformist yerel akım ile sosyal-sovayizmin destek alarak bazı atıkları vasıtası ile sonuç çırpınışlarını sergilemektedir. Partinin hazırladığı atı-

kendisini adeta bölgedeki diğer uşak yöneticilerin de başı olarak değerlendirmekte ve uygulamalarını bu anlayış temelinde sürdürmektedir. İslam zirve konferansı başkanlığına getirilmesi bunun tipik bir işaretidir.

İşte emperyalizm için ifade ettiği ve tutturmaya çalıştığı bu önemli konudan ötürüdür ki TC, emperyalizm ve özellikle ABD için, her alanda güçlü kılınması gereken bir devlettir. M. Ali Birand'ın 12 Eylül kitabında da açıkça ifade edilmektedir ki, 12 Eylül 1980 öncesinde Türkiye ve özellikle Kürdistan'daki devrimci demokratik gelişmeler en fazla emperyalist güçleri tedirgin etmiş ve yönetime el koymaları için Türk kukla generallerine bunlar sinyal üzerine sinyal göndermişlerdir.

Emperyalizm ve NATO ile sıkı-fıkı ilişkileri sahip, dolayısıyla bu çok bilmiş bujuva gazetecisi:

"1979 yılından itibaren, başta Amerika olmak üzere, batının ağırlıklı baskınlarında üzerinde dura dura söylenen 'Türkiye'de istikrar gerektirdi' sözüyü."

"Bunun nedeni de Ortadoğu'daki dengelerin birdenbire batının hayatı çıkarlarını sarsabilecek bi-

büyük darbe vurularak, halklar ağır bir pasifikasyon ortamına çekilmiş; üst yapıda çok sınırlı olan ve adı bile demokratik olan ne varsa ortadan kaldırılarak dörtbaşı mamur bir faşist rejim toplumun başına oturtulmaya çalışılmıştır. Küçük-burjuva reformist sol, büyük çoğunlukla rejimle işbirliğine yatırırlarak tasfiye edilmiştir. Kürt küçük-burjuva ve ilkel milliyetçiliği en içgenc bir biçimde teslimiyetçilik ve ihaneti yaymaya başlamış, devrimci direniş küfür ederek, mültici "devrimciğini" KUKH'ne dayatmıştır. KUKH, onun önder gücü PKK'nin şahsında, daha örgütlenmeye adımı henüz atmışken, azgın bir karşı-devrimci terör eziilmeye ve imha edilmeye çalışılmış, bu amaçla en değerli kadroları çeşitli yetersizliklerden de yararlanarak tutuklanmış, işkence tezgahları ve baskınlarla katledilmiştir. Daha sonra içerde ve dışarda provakatif direniş ihanetçi, tasfiyeci-geliştirici hareketi ile içerden hançerlenmeye ve öldürülmeye yeltenilmiştir. Bu nedenle düşman gücüne direniş halen egemen bir çizgi olarak sürdürse ve varlığını ayakta tutabilse de PKK'nin Kürdistan'da UKH'ni yeniden inşa yönelebileceğine ve mücade-

lımı gerçekleştirmemesi için elinden gelen her türlü yücüküğü yapmaktadı. Parti bir yandan bu ayakbağlarını bir bir koparıp atarken, öte yandan halk kitleleri içinde kök salmak için, aklılasmaz zorluklar ve fedakarlıklarla boğuşmakta, bu temelde halkın desteğini kazanmaya çalışmaktadı. Tarihsel ve güncel tüm imhacı, inkarcı, teslimiyetçi ve köleci güç ve anlayışlara karşı ulusal bağımsızlık ve özgürlük şiarı temelinde büyük bir direniş yürütmüş, hazırlığını bu temelde tamamlamış ve tarihi bir hamleyi başlatmanın eşğine gelmiştir, ama bu hazırlıklarını pratiğe başarıyla uygulaması ve mutlaka başarılı sonuçlar elde etmesi hayatı bir önem ifade etmektedir. Sömürgeci Türk faşistleri, yerel gerici, emperyalist efendileri, sosyal-sovenler ve çürümüş Kürt ilkel ve küçük-burjuva milliyetçileri, başarısızlığa uğrayacak bu hamleden geriye kalanları darımsız etmek ve onu bir terici bir etkene dönüştürmek için pusuda beklemektedirler. Bu nedenle başlatılan yeni dönem hamlesi bir anlamda doruklarda verilen bir varlık-yokluk kavgasıdır. Evet stratejik anlamda değil ama, belirleyici önemde bir taktik evre açısından gerçek böyledir. Bu anlamda PKK 15 Ağustos devrimci atılımını yaratma yolunda, tarihimizin en büyük hazırlık çalışmasını yürütmüş; başarı için mümkün olan tüm tedbirleri almaya çalışmıştır. Yetersizlikler ve olumsuzluklar, başarıyı göğeleven ve hatta tehlikeye düşüren etkenler olarak hala önemli oranda mevcuttur. Ama parti önderliğinin yoğun ve üretken çabası, büyük çoğunluğu ile parti varlığını zayıf bir biçimde gerçeğe dönüştürmüş, başarıyı göğeleven ve hatta tehlikeye düşüren etkenler olarak hala önemli oranda mevcuttur. Ama parti önderliğinin yoğun ve üretken çabası, büyük çoğunluğu ile parti varlığını zayıf bir biçimde gerçeğe dönüştürmüş, başarıyı göğeleven ve hatta tehlikeye düşüren etkenler olarak hala önemli oranda mevcuttur.

Evet 15 Ağustos 1984'e gelindiğinde genel durum böyledir. Halkımızın, korkunç acılardan oluşan düzmana yönelik kin ve öfkesiyle kaynaşan Partimizin bu muazzam çabası ve hazırlıkları, 15-16 Ağustos günlerinde Şemdinli ve Erüh başta olmak üzere bir çok merkezde, düşmanın tepesine balyoz gibi indi.

15 AĞUSTOS EYLEMLERİ ŞOK ETKİSİ YAPIYOR

Sömürgeci güçler bekledikleri bir anda, bekledikleri bir biçimde ve yerde yedikleri darbin etkisiyle adeta şoke oldular. Büyük bir şaşkınlık ve paniğe kapılarak eylemlerin örgütlülüğü düzeyi ile halkın katılımına bakıp, atılan adımın isyan olduğuna zannetti ve bu nedenle de bölgeye olağanüstü asker sevkettirmeye başladılar. O dönemde iç ve dış burjuva basının belirttiğine göre Siirt, Hakkari alanına 4 bin kişilik özel komando birliği yanında çok sayıda ve büyük çaplı askeri birlik, zirhli araçlar, iki bombardıman ve bir helikopter filosu sevk edildi ve yöre halkının birçok araçlarına da el konuldu. Genel Kurmay Başkanı, İçişler Bakanı, Jandarma Genel Komutanı, Emni-

yet Genel Müdürü ve 2. Ordu Komutanı bölgeye gelerek, yürütülen "Güneydoğu Operasyonu" adlı karşı-devrimci saldırıyı bizzat yönetti. Başbakan, bakanlar, istihbarat dairesi başkanları ve rejimin siyasal parti yöneticileri ise, peşpeşe alanı ziyaret ederek, TC'nin iç ve dış kamuoyu önünde uğratıldığı yaranmasının önüne geçmeye çalıştılar. Ancak rejimin başı faşist Evren ve tayfasının gezileri tüm bu çabalara adeta heder(!) etti ve TC'nin 15 Ağustos atılımı karşısında, daha başından içine düştüğü aczi en açık biçimde belgeleniyor.

Evet ancak 10 Ekim tarihli gazetelerde "Doğudaki isyan planı suya düştü" başlığı altında dışa vurulan inanca göre, 15 Ağustos eylemleri ayaklanma amacıyla yapılmıştı. Eylemin özellikleri bir çok bakımdan farklılıklar gösteriyordu; ama TC kurmayları kendilerini en fazla böylesi bir gelişmeye karşı hazır hissediyor ve adeta böyle olmasını diliyorlardı. O nedenle yalan haberlere dayalı bir propaganda furçası başlatıldılar. 18 Ağustos'tan başlayarak, Türk burjuva basını "Yakalandılar, kaçamayacaklar, kısırıldılar, kuşatıldılar, birer birer teslim oluyorlar" başlıkları altında, isyanın bastırıldığı, sorumluların yakalanıp darağaçlarına çekildiği 1924'ler ve 1938'ler Kürdistan'ına özgü tablolar sergilemeye çalışıyor ve her an böylesi sonuçlar bildirmeye hazırlanıyordu. Ama bu taktik kendilerini halk ve dünya nezdinde küçük düşürüyor, çelişki ve yalanları en açık biçimde dışa vuruyordu. Onlar gelişmelerin hem isyan olmasını arzuluyor, hem de yöre halkının kendileri yanlarında gösterme çabasıyla olayların 50-60 kişilik gruplarla sınırlı olduğunu, eylemleri yapanların bir avuç çapulcu, eşkiya olduğunu ve devletin bunlara pabuç bırakmayacağını söylüyorlardı. Olayları çıkaranların 50-60 kişilik "eşkiya artıkları" olduğunu söylemek uğradıkları büyük itibar kaybı karşısında, erken ve ucuz başarı için şarttı. Oysa Eylül ve Ekim ayları boyunca yöre halkından tutuklananların sayısı çoktan 500'ü aşmıştı. Yakalandıkları masum halk kitlelerini "işte caniler, inderinde kısırıldılar" başlıkları altında Türk boyalı basını yoluyla en ağır ve tahkir edici bir üslupla teşhir ediyor ve bu yolla da "devletine ve milletine bağlı, Atatürk'ün Misak-ı Milli ilkelemlerine sadık" diye adına yalan söyledikleri yurtsever Kürdistan halkına gözdağı vermeye çalışıyorlardı.

Ağustos, Eylül'e, Eylül Ekim'e bağlandı. "72 saatlık" ömür biçimleri ve "bir avuç eşkiya" dedikleri halkımızın HRK içinde örgütlenen kurtuluş savaşlarının eylemleri alan, kapsam ve etkinliği bakımından yayıldı ve büyüdü. Artık adlarını vermemek çekinen alandaki askeri ve sivil yetkililer "operasyon gerekirse kışa kadar sürer, devletin kolu uzundur, eşkiyalar gerekli dersi alacaktır" gibi kuru-sıkı iddialar arasında işlerin hiçte bilindiği, tahmin edildiği gibi çıkmadığını atlatmaya, sezdirmeye çalıştılar.

Gelişmelerin seyrinin bu yönde olduğu ve parti taktiklerinin başarıyla uygulanmasının söz konusu olduğu giderek daha çok açığa çıkınca rejim başı Evren "ağırlığını" koyarak direnmenin ezilmesi için meşhur "doğu, güneydoğu gezisi"ne çıktı. İtfar ettiğine göre Evren, tarihi tekrarı ettirmek isterken, yine komik ve giderek de dramatik bir duruma düşmekten kurtulmamıştır. Türk burjuva tarihi öncünce anlatmaktadır ki, 1938 Dersim isyanında Atatürk'ün "neye mal olursa olsun" isyanın bastırılması için kesin talimatı vardı. Bu talimatın gereği olarak onbinlerce yurtsever Dersimli, masum çocuk, genç, kadın ve ihtiyar derelere doldurulup kurşuna dizilmiş, mağara-

larda diri diri yakılarak katledilmiş, köy ve kasabalar ile Dersim viranesine dönüştürülmüştür. Ancak direniş, yenilgisiz kاپیya dayanmış ve oldukça zayıflamış da olsa sürmektedir. Oysa bu dönemde M. Kemal Türk bayrağını direnişin henüz sıcak cesedinin üzerine dikmek için Elazığ'a ve oradan da Dersim'e gitmek için sabırsızlanmaktadır. Bu amaçla Elazığ'a (o zaman Harput) geldiğinde direnişin hala zayıf da olsa sürdüğü raporunu

15 Ağustos'un yarattığı şoktan kurtulmayan sömürgeci devlet yetkilileri, büyük telaş içinde.

alınca Elazığ'da "bu iş halledilmeden buraya açığımı basmam, 24 saatte tamamlanacaktır" buyruğunu vererek trenin yönünü Malatya'ya çevirtmiştir. Şemdinli konusmasında adeta dert yanarcasına anlatmaktadır ki, II. Atatürk de aynı şeyi yapmaya kalkmış, ama o, modern gerçekliğini ve hareketimizin niteliğini inkara kalktığı için gülmüş duruma düşmüştür. Güya Şemdinli'ye daha önce gelmek istiyomuş, ama olayları yarananlar yakalanmadık gelmeyi uygun bulmamış ve şimdi bu gerçekleştirdiğini gelmişmiş. Böyle diyor diktatör taslağı. Ama Kars-Selim'deki konuşması ile kendi kendine de ele veriyor ve diyor ki: "Şimdi ben büyük bir hadise mi oldu da oraya gittim, aklımda bu soru gelebilir. Büyük bir hadise olmadı. Baskına uğrayan yerler vardı. Onlara geçmiş olsun demek istedim. Devletin yollarında olduğunu göstermek istedim..."

Ancak artık mızrak çuvala sigacak gibi değildir. HRK savaşçıları TC'nin tüm çikmazını ortaya dökmeye ve Kürdistan Devriminin gücünü dost ve düşmana göstermeye yeminlidir. Evren'in Şemdinli ziyaretine, 5 Ekim'de alınma vururcasına cevap verer HRK savaşçıları. Evren'in kurmay heyetinden özel görevli bir yüzbaşı, bir assubay ve bir er pusuya düşürülerek cezalandırılır. Evren devrimci hareketimizin soluğunu artık ensesinde duymaktadır. Can havlıyla yeni galırlar yollar ve dünyaya demokrasiye geçirdi dediği bir zamanda, mevcut rejimin Osmanlı saltanatından daha despot olduğunu ve kendisinin de esasta bir "fermandar" olduğunu "hukuk devleti ilkesini" anında bir kenara fırlatarak ayaküstü idam kararları almasıyla en çarpıcı biçimde kanıtlan ve belgeler. Bu eylemleri gerçekleştirenler için "şimdi bu eşkiya'yı asmayıp besleyelim mi" diye kükrer. Hemen "halka silah dağıtılacaktır, İzzale-i Şekavet kanunu yürürlüğe konulacaktır" diye buyurur, böylece Abdülhamit ruhunu temsil ettiğini, Hamidiye Alayları teşkil etmek istediğini vurgular. Türk burjuva basını "aman şevketli sultanın ne yapıyorsunuz" anlamına gelen bir tarzda yağıklıka karışık sızlanır. Rauf Tamer Tercüman'da gelişmelerin önünün alınabilmesi uğrunda her türlü yöntemi meşru olduğundan dem vurur ve Evren'in gafını mazur göstermeye çalışır: "Bunun için hukukun üstünlüğü falan bir tarafa

brakılıp rahatlıkla konuşulabilmekte" der.

Kürdistan'da 15 Ağustos'la birlikte her şey üzerindeki sis perdeli, anlamsız cıllar bir bir yok olmaya başladı. Yaşanan durumun bir savaş hali olduğunu, en yetkili ağızlar bile ifade eder oldu. Muhalefet lideri olarak Calp, Genel Kurmay, hükümet ve Evren üçlünün ısrarlı ortalas ve çarpıtma çabalarına karşın, durumun ciddiyetini ortaya koymak için rejimi güç

durumda bırakan açıklamalarda bulundu. "Bir avuç eşkiyanın sapık eylemleri" belirlemelerini anlamsız ve tehlikeyi küçümseyen bir tavır olarak değerlendiren Calp "hedefleri belli bir hareketle karşı karşıyayız. Ortada bir yangının başlangıcı vardır" diyerek halka yapılan baskıların terslik yaratabileceğine de dikkat çekti. Halk kitlelerinin partiyi açıklan desteklediği, devlette işbirliği yapmadığı, yine Calp ve Sunalp gibi rejimin gönüllü beklencilerince bile açıkça itiraf edildi.

Huzur ve Güneş Operasyonları ile terör estirilerek, pasifikasyon bölgeye egemen kılınmak istendi. Bölge devletleri; yurtsever, ilerici ve devrimci tüm güçler tehdit edildi. Ancak bu tehdidin tek dayanağı olan Türk ordusu partimizin doğru taktikleri karşısında her gün pusuya düşürülüp avlanan, baskın ve çatışmalarla hallaç pamuğuna çevrilen kolay bir hedef olmaktan öteye fazla bir rol oynayacağını açıkça ortaya koydu.

15 Ağustos'tan hemen sonra ABD genel kurmayından yetkililer, askeri danışmanlar, NATO kuvvet komutanları peşpeşe Türkiye'ye gelerek, durumu yerinde inceleyip tavsiyelerde bulundular.

Dünya basını olaylara büyük yer verdi. TC'nin ve rejimin durumunu bu gelişmeler ışığında yeniden ele alıp değerlendirdiler.

İnkâr edilen "halledildi" denilen Kürdistan probleminin birden bire böylesine denetim dışı olarak dünyanın gündemine girmesi TC'yi büyük bir panik ve acze sevketti. Türk basını bunu 20 Ekim 1984'te, yani 15 Ağustos eylemlerinden iki ay sonra olayların çok daha boyutlandığı bir noktada "Dünya bizi izliyor, dünyanın gözü Türkiye'de!" diyerek uyarıcı biçimde dile getirdi.

15 AĞUSTOS EMPERYALİZMİN GİZLİ PLANLARINI AÇIĞA VURUYOR

Emperyalizmin Kürdistan politikasının, başlangıcında beri, kemalist inkar ve imha politikasının onaylanması biçiminde olup, bu temelde sürdürüldüğü bilinmektedir. Ancak ulusal kurtuluş hareketimizi TC ve emperyalizmin bu politika ve uygulamaları boş çakarak gelişmesi karşısında emperyalist güçler, halen süren, belirtilen bu politikalarına rağmen, durumu yeniden değerlendirmek ve doğru dev-

rimci çizgi önderliğindeki ulusal direnişin önünü kesmek için yeni yaklaşımlar geliştirerek zorunluluğunu duyduklarını çeşitli arayışları ile ortaya koymuşlardır. Yeni arayışların temelinde yatan şey Kürdistan problemine bir çözüm getirmek değil, ulusal kurtuluş hareketinin tasfiyesi ve problemin bu temelde ortadan kaldırılmasıdır. 1970'lerin ortalarında itibaren emperyalizmin bu yönlü girişimleri artmıştır. 1970'lerde CIA'nın el attığı G. Kürdistan hareketi 1975'te Kissinger ve Nixon'ların doğrudan yönlendiriciliği altında tasfiye edilmiştir. Yine o tarihlerde batı Avrupa emperyalizmi de bir başka koldan küçük-burjuva reformizmi vasıtası ile hareketi denetimi altına alabilmek için yoğun bir çaba içine girmiştir. NATO içindeki bu güçler daha çok ajan örgüt ve hareketler oluşturarak, ya da mevcutlarını bu yönlü objektif yapılarını besleyip geliştirerek, Kürt ulusal problemini gün ışığına çıkarmadan ya da en fazla bir kültür hareketi derekesine düşürerek halletmeye(!) çalışmaktadırlar. Avrupa sosyal-demokrasisi NATO ile olan bağlarından ötürü bu politikalarını öncelikle TC'nin devlet politikası olan katı inkarcılığı ile nispeten de olsa çatıştı, ikinci olarak ABD bu politika içindeki tehlikeyi bulduğu için rahatça gündeme getirip savunmamaktadırlar. Ayrıca bu güçler de yaklaşımlarını bu dönemde daha çok propaganda düzeyinde tutmakta, uygulamayı ise, mücadele nin gelişim seyrine bağlı olarak gündeme koyacaklarını çeşitli biçimlerde sergilemektedirler. Günümüzde Avrupa sosyal-demokrasisinin yaklaşımlarını en açık olarak dile getiren İsvetçiler ve özellikle İsveç sosyal-demokratlarıdır.

Partimiz çeşitli dönemlerde, Kürt küçük-burjuvaların bu emperyalist çevrelere girdiği ilişkiden ötürü nasıl tehlikeye bir eğilimi temsil ettiklerini ortaya koymuş, bu güçleri uyarırmış ve iflah olmazlıklarını teşhir ve tecrit etmeye çalışmıştır. 15 Ağustos sanlı atılımı ABD'den Fransa'ya, F. Almanya'dan İsveç'e kadar çeşitli emperyalist güçlerin Kürdistan'a yönelik ister TC ile ve isterse kendi aralarında ve yalnız oluşturdıkları politikaları, gizli plan ve işkileri önemli oranda açığa çıkarmıştır.

26 Ekim 1984 tarihinde Bonn parlamentosunda "Kürtlere karşı Türk askeri operasyonları ve FAC'ın NATO savunma yardımı rolü" konulu oturumda CDU-CSU adına konuşan Dr. Pohlmeier şöyle diyor: "Kendi azınlıklarına uygun tarzda muamele etmeleri ve öğrenmeleri için üçüncü dünya ülkelerine olduğu gibi, Türkiye'ye de talep iletilmelidir. Fakat bunun başarıya ulaşması ayaklanma hareketi sürekli etrafa yayılacağına... Türkiye'de isyancı Kürt bölgelerinde Sovyet yapısı asırlar bulundukça kesin olarak mümkün değildir..." CDU-CSU sözcüsünün açıklamalarından da anlaşıldığı gibi, Kürt halkına uygulanan baskıların azaltılması hatta kültürel hakların tanınması, ancak ulusal direniş mücadelesinin ezilmesi ile mümkün olacaktır. Bunun dışında başka bir yöntemi uygulamayı olmayan yöntemler diye nitelendirilen sözcü, aynı şekilde Kürdistan meselesine yaklaşımlarını da ortaya koymaktadır. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin tümden imha edilmesi ve bu temelde Kürdistan meselesinin tarihe gömülmesi yaklaşımı olarak da izah edebileceğimiz bu tavır, ABD emperyalizminin soruna yaklaşımını da dile getirmektedir. Aynı düşünceyi, yine CDU-CSU adına konuşan Jäger daha değişik bir biçimde ifade ediyor. Jäger konuşmasında "Kürtlere yardım etmek isteyenler Türk yetkilileriyle ilişkileri geçsinler" diyerek devamlı sunları belirtiyor: "...

Eğer, biz, Türkiye'de bir ulusal azınlığa ait olma yüzünden horlanmayı vurgulayarak yasaklayan Avrupa insan hakları kararnameşinin 14. maddesini uygulayabiliriz -bu tabii ki, yavaş yavaş gerçekleşebilir- Kürt halk grubuna etkili olarak yardım etme şansımız okulu. Bu sebepten buradan Türk hükümetine ve parlamentosuna, Türkiye'nin de bu arada Avrupa Konseyi üyesi diğer tüm devletlerin yaptıkları gibi Strasbourg'daki Avrupa insan hakları komisyonuna yapılan kişisel şikayetleri tanımak ve böylelikle tek tek kişilere bu insan hakları enstitüsüne başvurma hakkını sağlamak için yapılan müzakerelere katılmaları çağırısını yapıyoruz. Bu yolla, tek tek Kürtler şikayetlerini burada söyleyecek ve biraz önce sayın Devlet Bakanı Müllemann'ın bahsettiği teröristlerin eline itilmiş olmayacaklardır..."

Diğer bazı milletvekillerinin konuşmalarından da belirli bölümleri aktaralım Dirk Schneider (Yeşiller): "... Kürtler sorunu.... Kürtlerin baskı altına alınması ile çözülebilecek bir sorun olup, ancak kendilerine eşitlik hakkı verilerek, insan hakları, kendi kendilerini gerçekleştirebilmeye, kültürel haklarına sahip çıkabilme hakkı tanınarak politik olarak çözülebilir."

Huber (SPD): "... Burada Türk devletinin toprak bütünlüğüne saldırma niyetimiz de yoktur. ... Biz silahlı saldırıları tasvip etmiyoruz ve alınan güvenlik önlemlerini de anlıyoruz."

.... Biz daha çok, tam da G. Anadolu'nun sosyal geri kalmışlığıyla, bir bakışta belki de sebep ve sonuçla ilgili sorunun yeniden hesaba-kitaba vurulması gerektiğini düşünüyoruz...."

Jungmann (SPD): "... Kürt azınlık problemi ve kültürel kendini yönetim talebi silah zoruyla çözülmeme ve çözülememe de ..."

Schäfer (FDP): "Siz yalnız basitçe Türkiye'ye saldırırmamalı, bizzat, mesela geçmişte İran'da neler olduğu, İran ve Irak'ta hala nelerin olduğu sorusunu da ele almalısınız. Bütün bu devletler özgür bir Kürdistan yaratmaya hazır değiller.... Kürtlere belli bir dereceye kadar kültürel otonomi tanıma rızası, gözleylebildiğimiz kadar tüm bu devletlerde mevcuttur...."

ta unutturulmak istenen ve üstü çoktan küllendi, denilen Kürdistan sorununun bu şekilde kendisini yeniden gündeme sokması bu çevreleri tüm berilemek zorunda bıraktı. Nitekim tüm konuşmacıların sorun üzerinde durmalarının nedeni olarak, 15 Ağustos'u ve yol açtığı gelişmeleri göstermeleri bir tesadüf değildir.

Bu gelişmelere rağmen, sosyal-demokrasi kanadı daha şimdiden kültürel hakların tanınabileceği ve tanınması gerektiğinden bahsedirken, muhafazakarlar ise, böylece bir sorunun Türkiye'nin bir iç meselesi olduğu ve bu konuda Türk hükümetiyle işbirliği yapılması konularına dikkat çekiyorlardı. Fakat, yine muhafazakar kanat sınırlı da olsa geçmişte hiç bir biçimde kabul etmediği Kürt halkının varlığını azınlıklar düzeyinde de olsa ele alıyor ve değinmek zorunda kalıyordu. Aslında bu yaklaşımın bir gerçeği daha ortaya koyuyordu: Emperyalist çevreler, Kürdistan meselesini mezara gömmeye hususunda geçmişten beri yürüttükleri politikaları işlemek kılındığında ve bu da ciddi gelişmelerin eşliğinde gerçekleştiğinde, çekinmeden yeni plan ve komploları gündemleştirebilecektir.

15 Ağustos sonrasında emperyalizmin bu ikili -muhafazakar ve sosyal-demokrat- politikası ABD ve İsveç'in şahsında gelişen bir çok olayda daha net bir şekilde ortaya çıktı.

ABD emperyalizminin cuntanın baş destekçisi olduğu kadar generalleri çetinesinin bugün yürüttüğü politikanın bizzat sorumlusu olduğu da açıktır. Bu nedenle ABD kanadının soruna yaklaşımından bahsederken mevcut uygulamaların, bunun eseri olduğundan da bahsetmek gerekir. 12 Eylül'de askeri darbenin gerçekleştirilmesinde bizzat ABD'nin girişimlerinin önemli bir yer tuttuğu bilinmektedir. Yine bir çok saldırı ve yeni komploları tezgahlanması döneminde ABD'nin bir çok üst düzey yetkilisinin Türkiye'de bulunması az görülen olaylardan değildir. Faşist cuntaıy tüm uygulamalarında destekleyen ABD, özellikle Lübnan sahasında aleyhine dönen gelişmeler nedeniyle Türkiye'ye ayağını daha da güçlendirmek istemektedir. Böyle

açık ilan etmektedir. Yine Reagan'ın "bölgede hiç bir terörist girişimi müsaade etmeyeceğiz" biçiminde açıklamada bulunması ABD'nin tavırını ne olacağına da göstermektedir. Son dönemlerde ABD dışişleri bakanlığının "ABD vatandaşlarının Türkiye'nin doğusuna gitmemeleri" yönlü çağrısı, gelişmelerin ulaştığı boyutu ve sözkonusu gücün tedirginliğini göstermektedir. Yine son dönemlerde bir çok ABD yetkilisinin, Genelkurmay başkanı, ordu komutanları, eski başkan Carter ve daha bir çoklarını pespeşe Türkiye ziyaretleri ile, yeni bir ziyarette bulunacak olan diğer bir eski başkan Nixon'un gezisi, ABD'nin giderek bu alana daha fazla ağırlık vereceğini göstermektedir. Tüm bunların da ABD planlarının daha da açığa çıkmasına yol açacağı şimdiden görülmektedir.

Yine, sosyal-demokrat yaklaşımdan bahsederken İsveç yönetiminin tutumuna değinmeden geçmeyeceğiz. SPD, Yeşiller'in tavrı, Mitterand yönetiminin Kürt enstitüsüne açma girişimleri ve daha bir çok ülkede Kürdistan meselesini kültürel bir hareket düzeyinde tutma çabalarına ek olarak, İsveç hükümetinin kompo ve provakasyonları daha net bir tutumun ortaya çıkmasına yol açmıştır. Yukarıda kısaca değindiğimiz gibi, Avrupa sosyal-demokrat çevreleri özellikle G. Kürdistan'da Kürt hareketinin şiddetlendiği 1970'ler sonrasında, hareketi kendi yörelerine sokmak amacıyla çabalarını yoğunlaştırmışlardır. Bunun sadece Güneye sınırlı olmadığı, Doğu, Orta, Kuzey-Batı Kürdistan'da da kapsadığı mevcut gelişmelerden daha iyi anlaşılabilir. Kürt küçük-burjuva reformistlerine dayanarak uygulamaya sokulmak istenen bu politika, 15 Ağustos atılımının ardından iyice açığa çıkmış ve önemli oranda fiyaskoya sonuçlanmıştır. Bu nedenle bu politikanın baş mimarlarından olan ve emperyalistler arasında yapılan işbölümü gereği payına Kürdistan'ın düştüğü İsveç yönetimi mücadelemizi yıpratmaya yönelik çabalarını, bu dönemde daha da yoğunlaştırdı. PKK'yi "terörist" ilan ederken, bazı sempatiyanları da tutuklayarak ulusal kurtuluş mücadelemizin etkisini zayıflatmak istemektedir. Özellikle son dönemlerde bu girişimlerini yoğunlaştıran İsveç yönetimi tamamen büyük bir sahtekarlık olan yeni iddialar ortaya attı. Gizli polis teşkilatı SAPO tarafından ortaya atılan bu görüşe göre "vize isteminin reddedilmesi nedeniyle Abdullah Öcalan'ın İsveç'e ve herşeyden önce başbakan Olaf Palme'ye karşı mısileme planları yaptığı bildirilmiştir. İsveç, PKK çevrelerinde faşizmin içinde yürüyen bir ülke olarak görülmekte, bu nedenle de örgütün düşmanlarından biri sayılmaktadır" denilmektedir. Raporun diğer bir bölümünde ise, şu görüşlere yer verilmektedir: "Ülkedeki fikir ve örgütlenme özgürlüğünden yararlanarak İsveç'e yerleşen terör örgütü PKK'ya karşı, İsveç'in çıkarları ve güvençisini göz önünde tutarak, sert tedbirler almalıdır..."

Evet, 15 Ağustos atılımı ile birlikte İsveç devletinin yıllardır emek verdiği sosyal-demokrat çözüm yemle bir olarak, çıkarları sarsıldı. İşte bu çıkarlarını, küçük-burjuva reformistlerine dayanarak güvence altına almak için, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savasının öncü gücü ve zaferinin teminatı olan PKK'ye saldırılacak, "terörist" vb. yakıştırma-larla sahte ve gerçeğe dayanmayan demogojilerle, uluslararası kamuoyunda teşhir ve tecriti sağlamak istemektedir. Ama hemen belirtelim bu oyunlar da tutmayarak boşa çıkarıldı.

Gerek emperyalizmin muhafazakar ve gerekse sosyal-demokrat

kanadı olsun, 15 Ağustos direnişi ve peşi sıra yaşanan atılımların bir sonucu olarak ulusal kurtuluş mücadelemiz karşısında tavırlarını daha da netleştirmektedirler. Önemli oranda açığa çıkan bu politikaların özünün "şeker-kamçı" diye tanımlanan, iki zıt yaklaşımın yanyana uygulanmasından başka birşey olmadığının da açıkça görülmektedir.

15 AĞUSTOS KEMALİST İNKARCILIĞI YERLE BİR ETTİ

Kürdistan üzerinde geçmişten bu yana koyu bir kemalist inkarcılığı

Avrupa'da da Kürdistanlı emekçiler 15 Ağustos'un coşkusunu yaşıyorlar.

ğın varlığını sürdürdüğü ve tüm topluma da bunun egemen kılınmak istendiği bilinmektedir. TC, artık bir Kürt sorununun varlığından bahsedilmeyecek gelişmeleri yaratmaya kanaat getirdiği bir dönemde, büyük bir sarsıntı geçirdi. Hiç bir biçimde kabule yanaşmadığı ve tüm emperyalist çevreler ile ilerici insanlığa da böyle kabul ettirmek istediği bir meselelerin bu şekilde yeniden gündemlerinin baş maddesine dönüşmesi, açık ki, TC ve kemalistler açısından ciddi bir gelişmedir. Ama yine de ısrarla sorunun kabulüne yanaşmamaktadırlar.

Kürdistan ulusal kurtuluş sorunu değil de, küçük bir grubun "bölücü ve yıkıcı" eylemleri olarak değerlendirilen son gelişmeler TC'nin yetkili kişi ve organları düzeyinde birçok gelişlik durumun yaşanmasına da yol açtı. Cunta başı K. Evren'in "artık tümüyle anarşi ezilmiştir. Bölücülük ve yıkıcılık bir daha başını kaldıramaz" dediği bir anda 15 Ağustos direnişlerinin yaşanması bunların içi boş iddialar olduğunu ortaya çıkardı. Başta Reagan yönetimi olmak üzere bir çok emperyalist çevrenin Türkiye'yi "anarşi" ile mücadelede örnek bir ülke olarak göstermeye çalıştıkları bir dönemde, direniş eylemlerinin yükselmesi bu girişimleri de boşa çıkarmıştır. Yıllardır gerçekliği inkar edilen, bölgenin en eski halkı olmasına rağmen varlığı dahi kabul edilmeyen Kürdistan, adı verilmesi de bu dönemde bir çok toplantının başgündem maddesini oluşturmaktadır.

15 Ağustos Kürdistan Gerçeğini Türk Siyasal Yaşamına Dayattı

Eruh ve Şemdinli eylemlerinin ardından açıklama üstüne açıklama yapan ve haberlerin gazetelerin manşetlerinden inmediiği bir dönemde "72 saate kalmaz işlerini bitiririz" diyen cunta, Kürdistan'daki gelişmeleri tartışmaktan da geri durmuyordu. Yıllardır ısrarla gizlenen bir mesele tüm yetkililer tarafından tartışılmak zorunda kalyordu. İlk dönemlerde gerçekten de bu hareketi bitirebileceğini sanan cunta, konunun alabildiğine işlenmesine izin verirken, gelişmelerin giderek aleyhine dönmeye karşısında büyük bir suskunluk içine girdi. Ama buna rağmen tartışmalar ke-

silmezken, en yetkili ağızlardan en alt düzeydekine kadar hemen hepsi soruna yaklaşıyor ve düşüncelerini belirtiyorlardı.

Daha olayların başlangıcında başlayan bu tartışmalar günler aylara aylara yıla yaklaştıkça daha da artıyor ve şiddetleniyordu. K. Evren olayların ardından Şemdinli'de yaptığı bir konuşmada eylemlerin nedenini değerdendirirken şöyle demektedir: "Devletimiz güçlüdür. Üç-beş çapulcuya pabuç bırakacak devletlerden değildir. Peki niye acaba bu kadar güçlü olduğumuz halde bu eylemi yapabildiler?" Gerçekten de devletin kendisini çok

güçlü hissettiği bir dönemde gerçekleştirilen bu eylemlerin etkisi sadece kısa bir dönemde sınırlı kalmayacaktır. Yine 5 Ekim tarihli Millet'te M. Barlas imzalı çarın bir yazıda da şu görüşlere yer verilmektedir: "Doğu ve Güneydoğu'da, bazı terörist ayrılıkçı grupların etkisini tümden yok kılabilmek için, bölgedeki yerleşme merkezlerinin yol ve haberleşme sorunlarının çözümü şarttır...."

Türk devleti kendi toprakları içinde tartışılmaz bir güçtür. Halk yürekten ve inanla devletin bütünlüğüne bağlıdır.

Ama devleti sadece jandarma ve sadece askeri güçleri temsil ederse bu, uzun vadede darboğazlar yaratabilir." Bir yandan devletin güçlüğünden bahsedilirken diğer yandan ise, halkın "ayrılıkçı"ların eline düşmemesi için yeni tedbir ve önlemlerin alınması istenmektedir. Başbakan Turgut Özal ise, yaptığı bir konuşmada bunları dahi getiriyordu: "Buradaki hainane olayları, ipleri dışarda bulunan bir avuç hain meydana getirmiştir. Doğu illerimizden geri kalmışlıktan istifade ederek buradaki yurttaşlarımızın kendi hainane planlarına alet ederek devleti güçsüz düşürmek, vatani bölmek amacıyla yönelen bu bedbahlar gerekli dersi bir defa daha alacaklardır. İktidarımız doğru illemlerimizin makus talihini yenmeye kararlıdır. Partimizin milletimize sunduğu programla ekonomik meselelerini çözmüş olan geleceğin Türkiye'sinden bu hainler istedikleri zemin ve ortamı bulamayacaklar ve tarihin karanlığına gömülüp gideceklerdir." İşte bir türlü üzerinde konuşulmak istenmeyen Kürdistan meselesi gündemlerinin baş maddesi olarak tartışılmaktadır. Turgut Özal gittiği her alanda "doğudaki ayrılıkçılar için ne diyorsunuz?" sorusuyla karşılaşmış ve muhalefetinden hükümetine kadar tartışılan bu konu üzerinde düşüncelerini belirtenlere ek olarak kendisi de açıklamalarda bulunmuştur. Özal'ın baştan beri olayları küçümsemediği ve bunları "birkaç eşkiyanın işi" diye tanımladığı bilinmektedir. Yine Özal başka bir açıklamasında: "Türkiye'de Kürt sorunu yoktur" diyerek konunun tartışılması ve günleşmesinden duyduğu endişeyi dile getirmektedir. Ama nafiye, olayları tüm küçük görme çabalarına rağmen sorunun tartışılmasının ö-

15 Ağustos eylemleri sonrasında Alman parlamentosunda meydana gelen bu tartışma emperyalistler açısından soruna ikili yaklaşımı da yansıtmaktadır. Her ne kadar tartışma Almanya'da gerçekleşmiş de, ileri sürülen düşüncelerin sadece burayla sınırlı olmadığı da açıktır. Genelde emperyalist çevrelerin yaklaşımını da, bu tartışma çerçevesinde tüm ayrıntıları ile gözleyebiliyoruz.

Eski gibi Kürt meselesini inkara yaklaşmayan, sınırlı da olsa, böylece bir meselelerin iradeleri dışında kendisini gündeme soktuğunu kabul etmek zorunda kaldılar. Ade-

lece 80'li yılları tümüyle lehine çevirme girişimlerinin sonuçlandırma çalışmalarıdır.

ABD emperyalizminin Reagan yönetiminde ifadesini bulan genelde ulusal kurtuluş hareketlerine karşı inhacı tutumunu, en bariz örneği ile şimdiye kadar hiçbir şekilde varlığını kabul etmediği Kürdistan üzerinde en açık biçiminde uygulanmaktadır. Türkiye'ye "iç sorunlarını" çözmek konusunda her türlü desteği vermede sonuna kadar birlikte olacaklarını açıklayan Reagan yönetimi, çıkarlarının tehlikeye girmesi karşısında müdahale etmekten çekinmeyeceklerini de açık

nüne geçememiştir. Nitekim bu aç-
ıklamalardan tatmin olmayan mu-
halefet partileri, konunun üzerinde
ciddi olarak durmuşlardır. Necdet
Calp Hakkari, Siirt ve Van'a gezisi
esnasında yaptığı beyanlarda ola-
yın üzerinde önemle durulmasını sık
sık vurgulamıştır. "Hedefleri belli
bir hareketle karşı karşıyayız. Or-
tada bir yangının başlangıcı var"
diyen Calp devamla, "Güneydo-
ğu'da meydana gelen olaylar ince-
lendiğinde basit, eşiya olayı olma-
dığını öğrendik. Olaylar bilinçli ve
programlı hareketlerdir," görüşünü
savunmaktadır. Bir diğer muhale-
fet partisi lideri olan Sunalp da
"olaylar fevkalade ciddidir" diye-
rek, hükümetin olayları ele alışı-
nı eleştirip, şu görüşleri dile getiriyo-
ru: "Hükümet işlere başından beri
ağırlığını koymalıydı, Eruf'a ilk
giden lider benim. Başbakan o gün-
lerde deniz banyosu alıyordu..."

Alıntılardan da görüldüğü gibi,
15 Ağustos'ta birlikte Kürdistan
Türkiye siyasal gündeminin baş
maddesi haline gelmiştir. Rejim, bir
yandan kendi sorunlarını çözemez
ve giderek yozlaşma, çürüme artar-
ken, diğer yandan da adeta bu geliş-
melerin tuzu-biberi olarak Kürdis-
tan ulusal kurtuluş mücadelesinin
gündeme girmesi, mevcut durumun
daha da derinleşip vahim bir hal
almasına yol açmıştır. Yetkililer
birbirleriyle yarışmasına bu konu-
da açıklamalarda bulunuyorlardı.
Mecliste gizli oturum önerisinde
bulunan muhalefet partileri elbiri-
likle bu sorunun üstesinden gelin-
mesi çağrısını da yineliyorlar ve
hükümeti bu konuda mutabakata
varmakla suçluyorlardı. Kaçınıl-
maz bir biçimde tüm yetkililer aynı
konuda hemfikir olmalarına rağmen
"doğu sorunu" üzerinde tartış-
ma talep ediyorlardı.

12 Ekim günü K. Evren başkanlı-
ğında bakanlar kurulu bir toplantı
yaparak sorunu görüştü. Evren top-
lantı başlamadan basına yaptığı açık-
lamada, esas olarak "Güneydoğu
ve Doğu olaylarını görüşmek üzere
toplantılandıklarını" ifade ediyordu.
Toplantı açılışında ise, şu görüşlere
değin Evren, aynı zamanda acizlik
ve çürümüşlüklerini de ele ver-
iyordu. "Ben, bildiğiniz gibi, Doğu
ve Güneydoğu Anadolu bölgesine
bir gezi yaptım. Sayın Başbakan da
bu bölgeyi bir gezi yaptı. Bu böl-
gede cereyan eden olaylar var. Bun-
ları mahallinde gördük ve bu me-
yanda da uzun zamandan beri gide-
mediğimiz o bölgeyi bir defa daha
gözden geçirme imkanı bulduk. Bu
arada gerek oradaki yöneticilerin,
gerekse halkımızın bazı dilek, istek
ve ihtiyaçları oldu... Biliyorsunuz
Güneydoğu bölgesine ben şahsen
eskiden beri büyük bir önem veri-
rim. Kalkınmada öncelikli yöreler
arasındadır oraları. Hükümetimiz
de bu konuya hassasiyet göster-
mektedir. Acaba oradaki ihtiyaç-
ların hangisi ele alınabilir. Ne
yapılabilir? Hangileri daha sonra
ele alınabilir? Bu konuları görüş-
mek üzere bakanlar kurulu top-
lantısını tertip ettim." Şimdiye ka-
dar adını bile ağızlarına almadıkları
halkın sorunları ile ilgileniyormuş
gibi sahte bir tutum sergileyen
cunta başı büyük bir yalana da baş-
vurarak "eskiden beri yöre halkının
sorunlarına karşı ilgi duyduğunu"
sahtekarlığını yürütmektedir. Eriti-
lip, posası çakırılması gereken ve
tarihe de böyle geçmesi istenen bir
halkın sorunlarına neden bu kadar
ilgi duymaya başlıyorlar? Neden
Turgut Özal her gittiği yerde ekono-
mik yatırımlardan bahsediyor? Yi-
ne "inşallah 5 yıla kalmaz bölgede
elektriksiz, susuz ve yolsuz köy kal-
maz" diye zaman bile belirtme zo-
runluluğunu hissediyorlar. Kürt
halkının varlığından veya kendi
deyimleriyle "Türkiye'nin doğusu-
nun geri kalmışlığından" şimdi
haberdar olmaları da mümkün de-
ğildir. Daha 1980'de Şemdinli'ye

gelen yine aynı Evren, benzer vaat-
lerde bulunmuyordu, bugün böyle
bir alçaklık girişiyor. Tüm bu soru-
ların cevabını vermek ve neden-
lerini bulmak da bilindiği gibi, o
kadar zor değildir.

Kürdistan'ın her bakımdan bir
hammadde deposu olarak gören
sömürgeciler, nendese 15 Ağus-
tos'un hemen ardından burada da
insanların yaşadığını hatırlamaya
başladılar. Şimdiye kadar binbir

şumuz durum ciddidir." HP lideri
Calp ise şunları belirtiyor: "Yörede
gördüğümüz hadiseler, bireysel eş-
kiya hareketleri değildir. Planlı,
programlı, disiplinli hareketlerdir." Şi-
mdi de Taz gazetesinde Serge
Arnold imzalı çıkan yazıdan bazı
bölümleri aktaralım: "Parlamentar
sol muhalefetten olan 'Halkçı Par-
ti'nin' Mardin'deki bir temsilcisi ise
şu açıklamada bulunuyordu: 'Kürt-
ler ve Türkler arasında artık dönüşü

generaller, eylemlerin ve direnişle-
rin etkisi sonucu birçok yöneme ve
tedbire başvurdıklarını açıklıyor-
lardı.

15 Ağustos 1984'den itibaren
ortaya çıkan gelişmeler, Türk siya-
sal yaşamını yakından etkiliyor,
parlamento vb. birçok kurumun
toplantılarının gündemi bunun üze-
rine kuruluyordu. Herkes bu mese-
leye en iyi çözüm getiren bir güç
olduğunu kanıtlamak istercesine

TC'nin yürüttüğü dış politika, Doğu
ile Batı arasında karşılıklı dengeye
dayanan bir politika. Bir yandan
SSCB ile ilişkiler sürdürülürken,
diğer yandan da emperyalizmle
ilişkiler sürdürülüyordu. Kürdis-
tan'ın inkarı temelinde yürütülen
bu politikanın, o dönemde uyula-
nabilirliği bulunmaktaydı. Fakat
gelişen aşamada bu politikanın tut-
madığı görülmektedir. Kemalistle-
rin geçmişten bu yana yürüttükleri
bu politikaları sosyalist ülkeler, Av-
rupa emperyalistleri ve Ortadoğu
nezdinde daha çok tıkanmaktadır.
Avrupa emperyalistlerinin Kürdis-
tan sorununu inkar edilmemesi
gerektiği doğrultusunda açıklamalar
da bulunulmalı, Bonn parla-
mentosu ve daha değişik alanlarda
meydana gelen tartışmalarda kül-
türel hakların tanınması doğrultu-
sunda ifade edilen düşünceler bu
tıkanmayı daha net olarak ortaya
koymaktadır. Yine sosyalist ülkeler
nezdinde de sorunun örtbas edile-
meyeceği yönünde açıklamaların
bulunması bu noktada da tıkanmayı
göstermektedir.

Bu konuda çeşitli gazetelerin
köşe yazarlarının değindiği nokta-
lar da bu tıkanmayı bir örnek teşkil
etmektedir. Hürriyet'ten Oktay Ek-
şi bir köşe yazmıştı sıraladıktan
sonra şu sözlerle yazısını tamam-
lıyordu: "Böyle bir tablo karşısında...
Kürtlerin Atina'da merkez kurma-
ları, Almanya'nın Köln şehrinde
APO'cuların faaliyeti göstermesi,
İşveç'in 'anti-Türk' faaliyetlerinin
merkezi olması, Suriye'nin bizim
aleyhimize 'terörist eğitim kamp-
ları' kurması ve pek aziz, pek
muhterem dostumuz Kaddafi'nin
'Kürt bağımsızlık hareketlerini
desteklemesi neden tesadüf ol-
sun?" Şimdi de Cumhuriyet gazetesinden Hasan Cemal'in "Türkiye
Sınırlarının İçi-dışı" makalesin-
den bazı bölümleri aktaralım: "...
Ayrılmış güçlerin eylemlerinin ar-
dında, Ortadoğu'nun karmaşık or-
tamındaki süper çatışmaların izle-
rini ve uzantılarını da sezmek o
kadar zor değildir.

... Bu işin son derece serinkanlı,
öngayrılardan arınmış bir biçimde
uygulanmasında yarar vardır. Çünkü,
taşları yerinden oynamış, çelişkiler
yumuşak hali içinde bölgede oyunun
kuralları son derece amansızdır.

Kimi, iç istikrardan yoksun bir
Türkiye görmek ister; kimi, islam
dünyası ile gelişen ilişkilerimizden
rahatsızlık duyar; kimi, bölgede
korumaya çalıştığımız denge politi-
kasından memnun değildir.

Bununla birlikte oyunların boz-
manın, etkisiz kılmanın bazı temel
koşulları vardır. Birincisi, dış poli-
tika gelecekselleşmeye yüz tutmuş
şey dengeleri yitirmemek, bölgede
tarafın herhangi bir biçimde aleti
olmaktan özenle sakınmaktır." Bu
alıntılardan da açıkça anlaşıldığı
gibi, TC'nin 1920'lerden bu yana
bölgede sürdürdüğü denge politika-
sı hem kendi durumundan hem de
bölgede ortaya çıkan yeni durum-
dan dolayı uygulanamamaktadır.
Hasan Cemal'in üzerinde durduğu
"taraf olma" sorunu TC tarafın-
dan uygulanabilirliği olmayan
bir meseledir. 15 Ağustos'ta Kürdis-
tan'da açılan yeni dönem, böyle
bir politikayı uygulamaz kul-
maktadır. Kürdistan'ın bölge ve
dünya çapında ilerici-demirici güç-
lerin müttefiki olma durumu daha
da netleşti. TC'nin de gerçek
yüzü daha fazla açığa çıkacak ve
ABD'nin tarafı olmak durumu artık
gizlenemez bir noktaya gelecektir.

Faşist cuntanın bugün de bu
politikayı uygulamaya hususunda yo-
ğun çaba harcadığını görülmektedir.
SSCB den Çin'e, ABD'den Japonya'ya
kadar bir çok ülkeye yapılan
diplomatik ziyaretler bu amacı taşı-
maktadır. Fakat bu politika bugün
de en fazla başarısızlığa uğrama
şansına sahiptir.

15 Ağustos'un ardından, Kürdis-

türlü bahaneyle istismar edilen bu
halk, kendi çıkarları doğrultusunda
şaha kalktığı bir dönemde, sömür-
gecilerin etekleri tuşmuşcasına
adeta leş kargaları gibi üzerlerine
doluşmaları yadırganacak bir olay
değildir. "Mahyey Kürdistan Meftu-
n" edildikten bu yana, Kürt mese-
lesi bu derece ciddi bir biçimde
tartışmaların gündemine girmemiş-
tir. Kendi çürümüşlüklerini gizle-
meye ve hala yaşam umutlarının
varolduğunu göstermeye çalışan,
sömürgecilerin tüm girişimleri de
bu noktada sonuçsuz kalmaktadır.
Hala karşısında "birkaç eşkiya"yı
veya eskinin aşiret-feodal çetelerini
görmeye çalışan faşist cuntaya bir
çok alkı hocası tarafından mesele-
leri olduğu gibi ele alması gerektiği
uyarısında bulunulmaktadır. Cum-
huriyet'te Hasan Cemal bu konuda
şöyle diyor: "Ancak burada bir
başka nokta gözden kaçırılmamalı-
dır. Ülkemizin içinde bulunduğu or-
tam ve ulusal çıkarlarımız, her
zamankinden daha fazla serinkanlı
bir durum tartışmasını gerekli kı-
lmaktadır. Çünkü, olayın boyutları
basit bir eşkiyalıktan çok daha
ötedir."

Her ne kadar gelişen direniş
"kahraman Mehmetçik'in" 72 saat-
te biteceği bir durummuş gibi
yanıltılmak istense de, bunun böyle
olmadığını faşist cunta yetkilileri
bizzat pratikleri ile ortaya koyuyor-
lardı. Bakanlar kurulu toplantısı
peşinden mesliette görüşme açıl-
ması, gelişmelerin sandıldığı kadar
basit olmadığını göstermektedir.
Hatta meclisteki tartışmaları yeter-
li bulmayan MDP Hatay milletvekili
Sökmenoğlu gizli bir oturum talep
etti. Tüm bunlar neyi ifade etmekte-
dir. "Anlı-şanlı Türk ordusunun ve
hükümetinin" gelişmeler karşın-
da büyük bir acizlik içine düştüğünü
ve planlarını uygulanmadığını
veya uygulanmalarının ise tutmadığını
göstermektedir. Meclis tartış-
malarında Turgut Özal yine ekono-
mik iyileştirme tedbirlerinden
bahsederek devamla sözlerine şun-
ları ekledi: "Sayıları bir kaç yüzü
geçmeyen eşkiya'yı muhatap olarak
heycan yaratılmasını da uygun
bulmuyoruz.... Basın ve yayın or-
ganlarının halkı heyecanladırarak
yanından sakınmaları gerekir. Bu
heyecanlar anarşistlerin işine ge-
ner. Bunlar siyasi olay değil terör
olaydır. Türkiye'nin bölünmezliği
ve bütünlüğü, bazı kuruluşların
görüşlerinde daha önemli ve önde-
rdir..." MDP lideri Turgut Sunalp ise
şöyle diyor: "Karşı karşıya bulundu-

olmayan bir noktaya varılmıştır.
Yine Türkiye'nin batısından gelen
ve şu anda Van çevresinde görev
yapan bir doktor, bugün kesinlikle
şu inanca vardığını söyleyebil-
mekteydi: 'Geçmişte halkın büyük
çoğunluğu isyancılara karşı idi;
çünkü halk, mücahedelelerinin Kürt-
ler arasındaki iç çatışmaları da
yanıttığını, gözardı etmekteydi.'
Ancak özellikle 'Günes Operasyo-
nu'nun başlatıldığını da buna, sadece
'Apocaların' Türk ordusuna
karşı savaşçılarından, halkın PKK'-
ye olan sempatisi hızla gülen-
mektedir."

Yapılan tüm bu alıntılardan da
açıkça görüldüğü gibi, faşist cunta
yıllardır bir türlü ele alsa cesaretini
gösteremediği Kürdistan sorununu
ele alıp üzerinde tartışmak duru-
munda kalmıştır. Yine bu durumun
onun isteği sonucu olmadığı geliş-
melerin zorunlu olarak ortaya çı-
kardığı bir durumda olduğu açıktır.

Yine İçişleri Bakanı Yıldırım
Akbulut yaptığı bir açıklamada "do-
ğru organize ceteler var. Bu bir
savaşır, gerilla savaşır" diyerek
ulusal kurtuluş mücadelemizin
meşruluğunu itiraf etmekteydi.
Muhalefet partileri ve basın mensup-
ları adeta kıyameti koparcasına
buna karşı çıkıyor. Ve sarfedilen
sözlerin "büyük bir gaf" olduğunu
aclarıyorlardı. Güneri Cıvaçoğlu
makalesinde bu konuyu ele alarak
"kaldı ki böyle bir savaş verilse bile
İçişleri Bakanı bunu söyleyemeli"
diyerek mücadelemizin tünden in-
kar edilmesini talep ediyordu. Par-
lamento da gelişen ve basına da
yanışyan bu tartışmalar yeni boyut
kazanyor ve Akbulut ağır eleştiriler
uğratiyordu. Kürdistan Ulusal
Kurtuluş Mücadelesinin "Bir eşki-
ya hareketi" olduğunu kanıtlamak
için bir çok güllünç iddia ortaya atan
milletvekillerden bazıları "bunların
radyosu yok, olsaydı o zaman iş
değiştirirdi" diyerek ne kadar acz
içinde bulunduklarını da sergiliyor-
lardı. 16 Ağustos 1985'de Genel
Kurmaylıkta 15 Ağustos atılımının
1. yıldönümü vesilesiyle düzenlenen
basın toplantısı bir başka yönden
mücadelemizin tartışılmasına yol-
açıyordu. Genel Kurmaylık adına
açıklamalarda bulunan generaller,
uzun uzun gelişmeleri anlattıktan
sonra özellikle "1973'ten itibaren
karşımızda PKK'yi görüyoruz"
diyerek bir kez daha direnişin gücünü
itiraf etmek zorunda kalıyor-
lardı. 15 Ağustos 1984'den bu yana
ortaya çıkan gelişmelere de değinen

adeta birbirleriyle yarışıyor, ikili üçlü
on'lu toplantılar, açıklamalar yapı-
yorlardı.

15 Ağustos eylemleri Kürdistan
sorununu yeniden bu derecede çe-
şitli platformlarda gündemleştirir-
ken, aynı zamanda faşist cuntanın
çürümüşlüğü ve yozluğunu da
ortaya çıkarmıştır.

Türk Dış Politikasının Tükenişini 15 Ağustos En Açık Biçimde Sergiledi

Geçmişten bu yana uluslararası
bir çok güç Ortadoğu üzerinde
politikalar oluşturmuk, Kürdistan'ı
dikkate almazlık etmez. Denile-
bilir ki, Ortadoğu'da ön görüldükleri
çözümün başarıya ulaşabilmesi i-
çin, Kürdistan'da kendi lehlerine bir
sonucu yaratmayı hedeflemekteydi-
ler. 1975'te G. Kürdistan hareketi-
nin ezilmesi ve diğer parçalarda da
henüz ciddi bir hareketin gelişme-
mesinden dolayı emperyalizm so-
runu kendi lehine çözüme götürdü-
ğü kanaatine varmıştı. Bu nedenle,
Ortadoğu'da egemenliğini tesis et-
mekte Kürdistan onları için, mevcut
sömürgeci devletler elinde bir üs
vazifesi görecekti. Fakat Kuzey-
Batı Kürdistan'da proletarya önder-
liğinde ortaya çıkan modern ulusal
kurtuluş hareketi heveslerini kur-
saklarında bırakarak, mevcut poli-
tikalarında derin yalarlar açtı. Süre-
kli ihtiyatlı olarak soruna yaklaşan
uluslararası güçler bu gelişme
karşısında yeni politika oluşturma
hazırlıklarına girişmekle birlikte,
mevcut yaklaşımlarını devam et-
tirmekteydiler.

12 Eylül faşist cuntasının ikti-
dara gelmesi ve kısa bir süre yaşa-
nan geri çekilme yılları yine bir çok
çevrenin, politika değişikliğine git-
mesini kesintiye uğrattı. 15 Ağustos
1984 atılımı ile birlikte, Kürdis-
tan'da mücahedelelerin yeni dönemi-
nin açılması, yürürlükteki bir çok
politikaların uygulanırlılığını da ola-
naksızlaştırmıştır. Bu nedenle geç-
mişte çeşitli arayışlar içinde bulun-
an bu çevreler, olayları yeni baştan
değerlendirmek zorunda kaldılar.
Daha önceleri ileri sürdükleri bir
çok yaklaşımlarının artık tutmadı-
ğını gördükçe, gelişmelerde söz
sahibi olma konumunu yitirmemek
için alelacele yeni değişikliklere git-
tiler. Gerek emperyalist güçler açı-
sından gerek sosyalist ülkeler ve
gerekse Ortadoğu'da bulunan me-
vcut güçler bakımından durum bu-
dur.

M. Kemal döneminden bu yana

tan'a ilişkin değerlendirmelerinde yenilemeye giden güçler, Türkiye'yi de bu politika çerçevesinde değerlendireceklerdir. Mevcut koşulların I. ve II. dünya savaşı öncesi ve sonrası döneme benzemediği bilinmektedir. İşte bu nedenle bir çok güç yeni oluşumlara yönelmektedir.

Hem Irak ve hem İran'la ilişkisi sürdürme isteği beklediği sonucu vermemiş, Libya'nın sıkışık durumundan yararlanarak geliştirmek istediği ilişki tutmamış, Avrupa ülkeleriyle tüm çabalarına rağmen ilişkilerinde bir düzelmeye yol açamamış; yine sosyalist ülkelerle yapılan ilişkilerinde bozulma eğilimi daha da artış göstermiştir. Belli başlı bazı olaylarla da değerlendirildiğinde "her ipte oynayan cambaz misali" de politikasıyla övünen TC giderek tek ipe inmek zorunda kalacak ve diğer iplerde oynama yolları tükenecektir. Bu durumda giderek Türk dış politikasının tükeneşi daha da netleşecek, dış politikada denilen noktanın da, ABD'nin çıkarlarının ağıncı savunulması ve bu temelde bölge halklarına karşı dizginsiz bir zor uygulamasından başka bir şey olmadığı da açığa çıkacaktır.

15 AĞUSTOS, TC'NİN ÇIKMAZI VE KÜRDİSTAN DEVRİMİNİN GÜCÜ

12 Eylül faşist cuntasının işbaşına getirilmesi ile karşı saldırılarını yoğunlaştıran kemalist burjuvazi, 4 yıllık bir aradan sonra tam da "her şeye egemeniz, kalmadılar" dedikleri bir anda yeni bir direniş atılımı ile karşı karşıya gelince, saldırı ve kompolarına yeni bir biçim kazandırdı. Kemalizmin o kirli tarihinde ne kadar gizli kalmış uygulama varsa hepsini birer birer yürürlüğe sokan II. Atatürk, böylece ulusal kurtuluşumuzun önüne geçebileceği, teslimiyeti ve pasifikasyonu yaygınlaştırabileceği gafletine düşmüştür.

Adeta birer hançer gibi halkımızın ve mücadelemizin başına sokulmak istenen ihanet ve teslimiyet yasalarının alalece gündeme konulması ve hemen yasallaştırılması açık ki bir tesadüf değildir. 15 Ağustos'ta birlikte yaratılmak istenen o sessizlik ortamı parçalanmış, "bitirildi" denilen bir halk yeniden dirilmiş ve sömürgecilik karşı şaha kalkmıştır. Gelişmelerin önüne eski yöntemlerle geçemeyeceklerini gören sömürgeciler, alalece yeni kompolarla başvurmuşlardır. Geçmişte M. Kemal'in, Abdülhamit'in Kürdistan üzerinde uyguladıkları ne kadar yöntem varsa buna sarılan ve bugün de bunları başarmak isteyen generaller çetesi, kozlarını peşpeş ileri sürmektedirler.

15 Ağustos atılımının hemen ardından "24 saate kalmaz Mehmetçik hepsini temizler" diyen cunta, operasyonların sonuçsuz kalması karşısında "İzale-i Şekavet" kanununu çıkardı. Daha 30 Ağustos'ta verdiği deçette "silahlı kuvvetlerimiz, izan ve idraktan yoksun çapulcu eşiya artıklarına gerekli dersi verecektir" diyen Evren, bir ay sonra ise "bazi köylülere silah dağıtılacaktır" biçiminde bir açıklamada bulunuyordu. Cunta başını böyle bir açıklama yapmaya iten nedenler nelerdi? Hiç kuşkusuz mücadelemizin engellenememesi ve ordunun en, seçme birliklerinin yürüttüğü operasyonlardan hiçbir sonucun alınamamasıydı. Bunun karşısında ise cunta, bir yandan pasifikasyonu geliştirmek ve diğer yandan da tarihte benzerine Hamidiye Alayları örneğinde rastlanan Kürtler'den teşekkül etmiş milis çeteler örgütleyip "Kürdü Kürde" kırdırma politikasını yürürlüğe koyarak sonuç alamak istemekteydi.

Hakkari, Van, Siirt, Muş ve Erzurum gezisinde K. Evren bu

yasayı şöyle açıklıyordu: "Atatürk zamanında çıkarılan ve eşiyağın ortadan kaldırılmasını öngören 442 sayılı İzale-i Şekavet kanunu halen yürürlükte bulunuyor. Bu kanun, halkın eşiyağa karşı koyabilmesi ve eşiyağın ortadan kaldırılması için esaslar getirmiş... Böylece silah verilerlen mecbur kaldıklarında eşiyağa karşı emniyet kuvvetleri gibi silahlarını kullanabiliyorlar." Yürürlükte olan bu yasaya işlerlik kazandırılmaya çalışılırken, Hareketimiz de bir eşiya hareketiymiş gibi lanse edilerek teşhir ve tecrit edilmek istenmektedir. İzale-i Şekavet kanunu ile eşiyağın bizzat devlet güvencesine alan cunta, böylece en büyük eşiyağın kendisi yapmaktadır. Yasaya göre silah kullanmakta serbest olan milis çeteler, her istediklerini yerine getirebilecek "terörist, eşiya" veya "onlara yataklık ediyor" diye sıradan insanlara bile işkence yapılmasına sebebiyet verirken, yine bunlara karşı silah da kullanabileceklerdir. Ücretli bir memur gibi aylığa da bağlanan bu çetelere böylesi yetkilerin tanınması cuntanın içine düştüğü çıkmazı göstermektedir. Daha 12 Eylül'ün ilk günlerinde yoğun bir silah toplama kampanyasına girişen generaller çetesi, yeniden silah dağıtmaya zorlayan nedenler, açık ki öyle sıradan veya hafife alınacak cinsten değildir.

M. Kemal döneminde olduğu kadar, Abdülhamit döneminde de yaygın olarak uygulanan bu yöntem, o zamanlar sonuç da vermişti. Abdülhamit, Hamidiye alaylarını örgütleyip, bunlar ile Kürt isyanlarını bastırıyordu. M. Kemal de İzale-i Şekavet kanunu ile Palu, Genc-Hani, Ağrı, Zilan ve Dersim isyanlarını ezebilmisti. "Neden ben de bu yöntemi uygulayayım, neden ben de aynı sonuçları almayayım?" diyen Atatürk taslağı Evren, alalece bu yasaya sarıldı. Daha doğuşunda ölü olarak ortaya çıkan bu yasadan cunta beklediği sonucu alamadı. Birkaç kişi dışında, gönüllü olarak hiç kimsenin milisiye yanasmaması, cuntanın planlarını ta baştan itibaren bozuyordu. Bunun sonucudur ki, basın organlarında şişirilmiş haberlerle halk milisiye özendirilmek isteniyordu. Gazetelerin manşetlerinde bu yasanın "yararlarından(!)" bahsediliyordu, ve birçok olanağın yanı sıra ücret de ödeneceği belirtiliyordu. "Eski eşiyağlardan Hamido devlete yardım ediyor" diyerek gazetelerin manşetlerinde gösterilmeye başlandı. Açık ki, tüm bu girişimler ölü doğan bir yasaya işlerlik kazandırma çabalarıydı.

Son olarak Haziran ayı ortalarında Bakanlar Kurulu yaptığı bir toplantıda mücadelemizin en gelişmiş olduğu 13 ilde köy korucularının faaliyetlere başlama kararını aldı. Bu karara göre Van, Ağrı, Kars, Muş, Bingöl, Bitlis, Tunceli, Urfa, Diyarbakır, Mardin, Hakkari, Adıyaman ve Siirt illerinde "göreve" başlayan korucular, böylelikle mücadelemize karşı da büyük bir engel olarak dikilmek isteniyordu.

Geçmişte sonuç veren bu yasaya, gelişen ve düşmana ağır darbeler vurarak ilerleyen mücadelemiz hayat hakkı tanımadı. Bazı il ve ilçelerde kısa bir eğitim sonucu göreve başlatılan milis çeteler, eylemlerin etkisiyle bir çok alanda dağılmak zorunda kaldı. Özellikle kışın sert koşulları ve coğrafik ortamın elverişsizliğinden dolayı, ordunun hareket geçiremeyeceği alanlarda milis çetelerle sonuç alamak isteyen sömürgeciler; bu nedenle bunları adeta bir hançer gibi her alana sokmaya çalışıyordu. Bu niyetlerini Evren şöyle açıklıyordu: "Eskiyanın eylemlerinin resmi devlet kuvvetleri ve makamlarına en çabuk şekilde bildirilmesini sağlayacak yolu ve telefonu olmayan,

jandarma gücü de bulunmayan köylerimiz var. Yüzyıllar önce bazı köylere eşiyağdan kaçan insanlar tarafından dağıtılan tepelerinde kurtulmuş, engelbil, mıntıkalarla bunların yola kausturulması mümkün olmuyor. Hepsinin telefonu da yok, jandarma güçleri hepsinde bulunmuyor, silah dağıtılması söz konusu olanlar, işte bu durumdaki köylüdür." Bu durumda da bizzat "Kürdün Kürde kırdırılması" biçiminde ifade edilebilecek uygulamalarını da işletebilecek ve ordunun belirli bazı manlarda operasyonlara girmesi sağlanacaktı. Ama evdeki hesap çarşıya uymadı. Milis çete yasasına karşı halktan büyük bir karşı koynun gösterilmesinin yanı sıra, yüzlerce ajan ve milisin ölüm de dahil çeşitli cezalarla yaptırımları bir bütün olarak bu hesabı bozdu.

Kitleler üzerinde yaratılmak istenen pasifikasyonun ve teslimiyeti geliştirmesinin bir aracı olarak görülen köy korucuları kanununun büyük oranda işleme kılınması, cuntayı yeni bir oyuna basırmaya götürdü. Bahara doğru bir-kaç partizan grubunu imha etmeyi de başarabilen cunta, daha da umutlanmaya başladı. Görülmemiş derecede sert geçen köy koşullarında, her türlü fedakarlığı göğüsleyerek mücadeledeyi adeta dişle-tırnakla elde edersene yürüten partizanların dağda sıkışık devlete sığınacaklarını bekleyen cunta, yeni bir yasayı, "Pişmanlık Yasası"nı çıkardı. Bahara girişle birlikte "dağda sıkışık" partizanlar birer birer gelip cuntaya teslim olacaktı ve af edilmeleri karşısında örgütlerini ele vereceklerdi. Cuntanın mantığı buydu ve tüm hesaplarını da bunun üzerine kuruyordu. Aslında bu yasaya başvurmaları bile tek başına devletin acizliğini ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin gücünü sergilemeye yetilerdi.

K. Evren, Ekim başlarında Kürdistan'ın 5 iline yaptığı gezi esnasında, Muş konuşmasında çok açık ve katı bir dille hiçbir biçimde "eşiyağın" affetmeyeceklerini belirtiyordu: "Sokaktan geçen bir otobüse elindeki otomatik silahla ateş edecek, bir çok insanları öldürecek, ondan sonra da ben onu idam etmeyeceğim de, hapisanede senelerce bakacağım. Buna sizin gönüllü razi olur mu?"

Dün gece yine Semdinli ciarında böyle bir olay oldu. Aranan anarşistlerden bazıları gece vakti vazifeden dönen bir cip aracına ateş ediyorlar ve bir subayımızla bir erimiş şehit ediyorlar. Şimdi bunu yakaladıktan sonra mahkemeye vereceğiz ve ondan sonra da idam etmeyeceğiz, ömür boyu ona bakacağız. Bu vatan için kanını kandan bu mehmethçiklere silah çeken o haini ben senelerce besleyeceğim. Buna siz razi olur musunuz?" Fakat daha bu konuşmanın üzerinden birkaç yıl, daha bir kaç ay bile geçmeden "Pişmanlık Yasası" kanunlaştırılmak istendi. İşte cuntayı buna iten nedenler nelerdi? Çok

açık olarak ifade etmelerine rağmen "suçu ne olursa olsun, ister yüzlerce askeri öldürsün, isterse de bir çok olayın içinde ne olur olsun, yeterli pişmanlık gösterson ve örgütünü ele versin, af edeceğimizi" açıklamaları neyin işaretidir? Cunta başına, tükürdüğünü yalayan bu büyük bir acizlik içinde "ne olur teslim olun size yurtdışı görevi vereceğiz, hatta estetik ameliyat bile yapacağız" diyerek adeta yalvarcasına devrimcilerden, pişmanlık göstermelerini beklemesi hangi gelişmelerin ürünüdür? Tüm bu uygulamaların mücadelemizin ulaştığı düzeyin ve yol açtığı gelişmelerin bir sonucu olduğunu belirtmek, bir kehanette bulunmak değildir. Bizzat gerçeğin kendisini ifade etmektedir.

Bir kaç hainin ihaneti ve teslimiyeti dışında hiç bir sonuç vermeyen bu yasa, ERNK'nin ilanında ifadesini bulan Bahar örgütsel-eylemsel atılımıyla, en güçlü karşılığını da buluyordu. Sömürgecilerin teslimiyetin yaygın olarak gelişeceği bir dönem olarak ele aldıkları Bahar ayları, tam tersine Partizim önderliğinde halkımızın ERNK bayrağı altında yeni bir atımla şaha kalktıkları bir döneme dönüştürüldü. Böylece teslimiyet ve ihanetin geliştirilmesinin bir aracı olarak görülen bu yasa da başa çıkarılırken, tamamiyle işleme kılınmıştır. Bildirilerle, gazete, yayın kurumları ile adeta yaygın bir propaganda yapılan bu yasa, bir kurtuluş yoluyumsu gibi gösterilmeye çalışılıyordu. Yapılan çağrılarla katledilmiş devrimcilerin resimleri sergilenerek "oğlunuzun bu duruma gelmesini istemiyorsanız teslim edin. Pişmanlık yasasını iyi okuyun. Bu duruma gelmek istemiyorsanız devlete teslim olun" yazılılar yazılarak, yoğun bir psikolojik savaş yürütülmektedir. Tüm bunlara rağmen arzu edilir bir sonuç alamayan sömürgeciler, yeni adımlar atmadılar. Şimdi de, "geniş kapsamlı af yasası" girişimlerine ağırlık verilmeye başlandı.

Bununla da yapılmak istenen çok açıktır. Tutmayan "pişmanlık yasası" yerine "geniş kapsamlı af"ı geçirerek yeni bir karşı saldırı geliştirmek istemektedir. Böylece daha önce başaramadığı ve yaygınlaştıramadığı teslimiyet ve ihaneti

Avrınca ortak olarak Irak'la Kürt ulusal kurtuluş hareketini tasfiye konusunda her türlü işbirliğine de karar verildi.

Olayların hemen peşinden meclis bir oturum düzenlerken, Bakanlar Kurulu ise Evren'in başkanlığındaki toplantı yaparak alınacak önlemleri görüştü. Özal, Erue ve Şemdinli'de yaptığı konuşmalarda "5 yıla kadar susuz, okulsuz, elektriksiz köy kalmayacak" diyerek vaadlerde bulunuyordu. Açık ki, tüm bunların 15 Ağustos Atılımı sonrasında ve mücadelemizin engellenememesi üzerine gündeme sokulması, sömürgeci faşist cuntanın gelişmelerden duyduğu korku ve tedirginliği dile getirmektedir.

"Geniş kapsamlı af yasası"nın devrimci-direniş mücadelesinin ezilmesi temeline gündeme sokulacağını açıkça beyan edilmesi, "terörizm" varolduğu müddetçe böyle bir kanunun uygulanamayacağı yönü açıklamaların yapılması, cuntanın daha geniş kapsamlı uygulamaları gündeme sokmak istediğini de göstermektedir. Yine Evren'in "Doğu'daki olayları, bizim demokrasiye geçişimiz hazine-meyenler çıkarmıştır" biçimindeki açıklamaları da buna kanıt oluşturmaktadır. Burjuva yazarları da, adeta birbirleriyle bir yarışa tutuşmuşlar gibi, bu konuda yazılar yayınlamakta ve "geniş kapsamlı affın yolum bütüclüğün ezilmesinden geçen" demektirler.

1 yıllık sürede tüm büyük kozlarını özel savaşın bir çok biçimiyle, "Özel Harp Dairesinin" planlarıyla uygulayan cunta, Kürdistan'a en seçme birliklerini yığmasına rağmen bundan da herhangi bir sonuç alamadığı gibi, ordudaki korku, tedirginlik ve panik de daha da artmıştı. 1 yıllık sürede sürekli operasyonları yürütülmesine rağmen, ordunun başarısızlığının apaçık görüldüğü, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin gücünü ve ulaştığı düzeyi de göstermektedir.

O karşısına çıkılmaz, onunla 1 ay bile savaşılmaz denilen Türk ordusuna karşı 1 yıldır bitmek, dinmek bilmeyen bir savaş yürütülmektedir. Bu süre zarfında hatta devrimcilerle güven artarken, ordunun prestiji de alabildiğine düşmüştür. "Herşeye kadir" olarak lanse edilen, fakat karşısında doğru bir ideolojik-politik temele dayanan bir direnişle çıldığında hiç de görünmediği gibi olmayan ve içi boş bir ağacı andırdığı açıkça anlaşılan TC ve ordusunun güçsüzlüğü iyice ortaya çıkarılmıştır. Bu etki sadece Kürdistan halkı açısından ele alınmamalı, Türkiye devrimi açısından da önemli kazanımlar ortaya çıkmıştır.

4 yıllık sessizliğin bozulması ve direnişin güçlenmesi, Türkiye devrimi açısından da bir hayli elverişli bir ortam yaratmıştır. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi gibi modern ve sağlam bir müttfeğe sahip olması, kendi devrimini geliştirebilmesi açısından da çok önemli bir özelliği oluşturmaktadır. Bugün Türkiye'de ve Kürdistan'da kitlelerin beklediği ve arzu duyduğu direniş emsali bulunmayan kahramanlık örnekleriyle Kürdistan dağlarının doruklarında büyük bir inanç, büyük bir cesaret, muazzam bir fedakarlık ve eşi görülmemiş zorluklara göğüs gerilerek sürdürülmektedir. Açık ki, bu direnişin yakından bağrından çıktığı halka etkileyecek ve onun biçim bir coşku ile ileri atılmasına yolacaktır. Bugün Kürdistan'da olsun, Türkiye'de olsun kitleler gelişen direnişin varlığını korumasını büyük bir sevinçle karşılamaktadırlar. Tüm gerçeklerin en çıplak biçimiyle ortaya serilmesine yolaçan direniş, aynı zamanda, bu çerçevede herkesin yerli yerine oturmasını da sağlamaktadır. Halkın başımsızlığı ve özgürlüğünden başka bir şey düşünmeyen yurtseverler mücadelesinin

etrafında daha fazla saf tutarken, çoktan ruhlarıyla birlikte satılmış olanlar ise, sömürgecilğin salla-rına daha fazla kaymaktadır.

Cuntanın her saldırı ve komplosuna karşı yeni ve daha güçlü bir atılımla karşılık veren ulusal kurtuluş mücadelemiz, bugün uğrunda savaşılması ve sahip çıkılması gereken değerlerin neler olduğunu daha açık ve net gözler önüne sermiştir. Tüm bunları görmek isteyen gözler için öyle derinlemesine incele-meye gerek kalmadan da görülebilecektir.

1 yıllık direniş TC'nin çıkmasını daha açık gözler önüne getirirken, Kürdistan devriminin bugün ulaştığı gücünü bir kez daha ortaya koymuştur. TC'nin tüm komplolarına, operasyon ve katliamlarına rağmen, devrimimiz eriştiği gücüyle bunların hepsini boşa çıkarmaktadır. Peşpeşe iler sürülen tüm komploların sonuçsuz kalması, sömürgecilerin önümüzdeki dönemde yeni oyunlarla sahneye çıkacağını da bir işaretidir. Ama tüm oyunları gibi bunlar da boşa çıkacaktır. İster "geniş kapsamlı af yasası", isterde de başka bir yasa ve uygulama olsun, hepsi de TC'nin çıkmasını derinleştirmekten öte bir sonuç veremeyecektir.

Mevcut duruma bakıldığında, bu 1 yılda yaratılan gelişmelerin ve mücadelemizin ulaştığı seviyenin akıllara durgunluk verecek bir çabanın sonucu olduğu kolaylıkla görülecektir. Yoksa, emperyalizmin en modern silahlarla donattığı ve halkımızın üzerine saldırdığı bir ordunun, yine özel savaşın bir çok yönteminin, "Özel Harp Dairesi" ve Kontraerilla faaliyetlerinin başarısı alınması başka neyin sonucu olabilir.

15 AĞUSTOS VE TÜRK ORDUSU EFSANESİNİN İÇ YÜZÜ

TC'nin Kürdistan'da gerek egemenliğini kurmasında ve gerekse bu hakimiyetin devam ettirilmesinde en temel rolü, kuşkusuz ordu oynamıştır. Denilebilir ki, TC'nin varlığı orduda dayanmaktadır. Daha doğrusu ordunun filizleri üstünde yükselen bir sınıf olan Türk burjuvazisi, açık ki, bu egemenliğini sürdürmede de yine en temel güç olarak ordusuna dayanmak isteyecektir.

Güçlü bir ekonomik, kültürel gelişmeye sahip olmayan ve ancak tümüyle zora dayanarak yaşayabilen Türk burjuvazisi, Kürdistan üzerine yönlendiğinde de ilk etapta askerle ilerlemiştir. Ancak bu temelde gerçekleştirdiği vahşi katliamlar sonucunda Kürdistan üzerinde egemenliğini kurmuştur. Yine bu dönemde görülen Kürt isyanlarının ezilmesini de ordu eliyle gerçekleştirmiştir. Bu nedenle TC Kürdistan'da ordusu ile birlikte düşünü-lür. Onun dışında TC'nin varlığından bahsetmek de mümkün değildir. Bugün de, Türk ordusu, sömürgeci egemenliğin Kürdistan'da devam etmesinin başlıca nedeni ve varlığının belkemiğidir. Gelişmiş kapitalist ülkeler sömürgecilerine ekonomik bir temelde girer, daha sonra askeri egemenliğini geliştirir, TC'de durum bunun tam tersidir. Önce askeri alanda tümüyle işgal etmiş, daha sonra derinlemesine bir sömürgecilği geliştirmeye başlamıştır.

NATO'nun ikinci, Ortadoğu'nun ise en büyük ordusu olan TC ordusu, aynı zamanda bölgede emperyalizmin de dayanağı haline getirilmek istenen bir ordudur da. ABD emperyalizminin ordunun modernize edilmesinin yanısıra bir çok yeni üssün açılmasını bizzat sağladığı da bu niyetten kaynaklanmaktadır. İsrail ordusunun önemli oranda yıpranması, Arap ordularının ise güçsüz oluşları, TC ordusunu daha fazla öne çıkarmaktadır. Böylesine

yeni görevler de yüklenen Türk ordusu, görüldüğü kadar güçlü müdür? O herşeyi kadir diye lanse edilen bu ordunun gerçek iç yüzü nedir? Bunlar ve benzeri birçok sorunun cevabını bu bir yıllık, yani 15 Ağustos'ta başlayan süreç fazlası ile verildiğini görülmektedir.

Yalnız şimdiki yöneticiler tarafından değil, geçmişten bu yana da ordu sürekli efsanleştirilen ve herşeyin üzerinde tutulan bir kumrumdur. İşleri bozan sürekli sivillerdir. Ordu ise bozulan bu işleri tamir için gücünü kullanarak müdahale eder. Şimdiye kadar topluma egemen kılınmak istenen düşünce budur. Ve yine bu ordu karşısında hiçbir güç duramaz ve "bir Türk dünyaya bedeldir" felsefesinde ifadesini bulan anlayışın topluma egemen kılınmaya çalışıldığı görülmektedir. Ordu öyle bir biçimde topluma benimsenmiştir ki, buna değil karşı çıkılmaz, en ufak bir saldırıda dahi bulunmak mümkün değildir. Daha mücadelemizin yeni geliştirilmeye başlandığı bir dönemde "Türk ordusu kuvvetlidir, onlarla başa çıkamazsınız" ifadelerinin sık sık karşımıza çıkarılması da bu nedenlerden kaynaklanmaktadır.

"İçte ve dışta karşısına hiçbir güç çıkamaz, Türk ordusu her orduyu yener" ve daha birçok biçimde belirtilen ve Türk ordusunun güçlü, kuvvetli olduğunu dile getirmeye çalışan bu sözler, bir tek şeyi ortaya koymaktadır. TC'nin varlığının orduda dayandığı ve bu efsane parçalanınca TC'nin de yaşayamayacağıdır. Bu nedenle başta emperyalistler olmak üzere, tüm devlet yetkilileri, basın-yayın organları durmak-dinmek bilmezcesine TC ordusunun propagandasını yapmaktadırlar. "Kahraman Mehmetçik" efsanesi ile şişirilen Türk askeri savaş kabiliyeti çok yüksek bir asker gibi gösterilmeye çalışılmaktadır.

Onlara göre tüm halkımız şüpheli....

15 Ağustos ve sonrasında meydana gelen gelişmeler bu efsanevi "kahramanlar ordusunun" tüm iç yüzünü açığa çıkardı. Ortadoğu'nun en kuvvetli ordusu denilen, ser-serleri topluluğunun nememen bir şey olduğunu tüm çıplaklığıyla gözler önüne serdi. "Eşkiya, Mehmetçik önünde duramaz, kaçacak delik arıyor" vb. ifadelerle hergün boy boy resimlerle, sömürgeci basından Türk ordusunu öven haberler yayılmasına rağmen, bizzat yaşanan gerçekler bunların sahteliğini ortaya çıkardı. Emperyalizmden bölge gericiğine varana dek tümünden destek alan TC ordusunun tüm zayıf yanlarının adeta yeni açan bir kabak çiçeği gibi açığa çıkmasının nedeni kuşkusuz, doğru-devrimci bir önderliğin karşısında bulunmamasıdır. Geçmişin ilkel aşiretçi-feodal önderliğini kısa bir sürede ezildi, fakat doğru-devrimci önderliğin 8 yılı aşan direnişine rağmen hiçbir başarı elde edemedi. Bu

da eğer doğru bir devrimci önderlik le savaşılsa, en güçlü gibi görünen orduların bile karşısında günden güne erimekten başka bir kurtuluş yolu bulamadıkları bir direnişin sergilenebileceğinin açık işaretidir.

"Huzur Operasyonu" ve ardından "Güneş Operasyonu" ile Kürdistan'da yaygın bir karşı faaliyete girişen ordu, hesaplara göre kısa sürede sonuç alacaktır. Ağustos, Eylül ve hatta Ekim tarihli gazetelerde manşetlere çıkarılan "mehmetçik kahramanlığı" giderek yerini sukunete bırakıyordu. "Çapulcu dersini alacak" diye üst üste mesajlar yayınlayan Evren'e bir koro halinde tüm üst düzey yetkililer ve basın da eşlik ediyordu. Gazetelerden bazılarının başlığına bakıldığında bile, "O kahraman Türk ordusunun" nelere kadir(!) olduğu çok iyi görülmektedir. Hürriyet "5 koldan operasyon", "kaçamayacaklar", "mehmetçik hainlerin yolunu kestirdi", "hainin sonu yakın", "Komando çemberi daralıyor", Tercüman, "teslim oluyorlar", "yataklık edenler aranıyor", Milliyet, "Cilo dağılır adım adım aranıyor", "son darbe operasyonu", "Güneş Harekati başarıyla sürüyor", "sınırdaki eşkiya avı" vb. vb. daha birçok başlık atılabilmektedir. Böylesine yaygın bir propaganda adeta göklere çıkarılan ordunun sonuç alamaması karşısında, sömürgeciler ağız değiştirmeye başladılar.

Aynı dönemde Hürriyet'te çıkan bir haberde "öyle sandığı kadar kolay kolay eşkiyanın temizlenemeyeceğini yetkililer belirtiyor" denilmekte ve devamlı "yörenin dağılır olması bunu büsbütün zorlaştırmaktadır, bu operasyonu kısa sürede tamamlanmasını beklemek doğru olmaz" diyerek başka bir ifadeyle gerçeği itiraf etmek zorunda kalıyorlardı. Bazı yetkililerin konuşmalarından belli bölümler

ordusunu tüm gücüyle Kürdistan'a seferber etmiştir. Ama tüm çabalarına ve operasyonlar belirtilen sürelerden daha uzun bir zamanı kapsamasına rağmen, sonuç bir türlü alınamıyordu. Bu durum karşısında ise ordunun tedirginliği gerekler artarken, askerlerin firar olayları daha sık görülmeye başladı. Yer yer ordu içinde ölüme sonuçlanan çatışmaların da meydana gelmesi, korku ve paniğin ulaştığı düzeyi göstermektedir. Alman TAZ gazetesinde yayınlanan bir vazida ordunun içinde olduğu durum şöyle izah edilmektedir: "...Muş ve Bitlis dışında tüm bölgelerde sıkıyönetim hükümünü sürdürürken, burada ise savaş hali yaşanmaktadır. Mevcut asker sayısı diğer bölgelere nazaran çok daha kabarktır; askerlerin ruh hali çok daha asabi, endişeli, tehditkar ve baskıcıdır. Yapılan kontrol arama ve taramalar gittikçe yoğunluk kazanmaktadır. 'Aşağı in', 'sıra-ya gel', 'kimliğini ver', 'eller kafa üstüne koy', 'bacacıyı yana doğru aç' vb. vb. hitap etme biçimleri, günlük yaşamın birer görüntüsü halinde, ...dağ tepelerinin en yüksek geçit noktalarına kurulan jandarma karakolları, gerçek bir savaş durumunun yaşandığını izletmektedirler. Askeri karakolların hemen çevresinde kazılan mevzilerde saklanan askerler, kafalarında, II. dünya savaşından kalma mîşerler olmak üzere otomatik silahların vadilere ve dağ sırtlarına yönelik uzatmış, beklemektedirler. Hemen hemen tümünün Türkiye'nin diğer bölgelerinden geldiklerinden, sanki cehennemden farksız bir yaşam içinde gibidirler.

...Yörede bulunan tek yol üzerindeki devriye gezinen özel asker birlikleri otomatik silahlar ve telsizler elde olmak üzere, mütemadiyen üç sıra halinde nişan almış vaziyette hazır ve ateş açmak için tam siper saldırı durumunda beklemektedirler. Her birinde tepeden tırnağa kadar silahla donanmış 10'ar asker bulunan ve kum torbaları ile korunmaya çalışılan üstü açık küçük askeri araçlar sürekli dağlara doğru hareket halindedirler."

Bu alıntılarının hepsini karşılaştırdığımızda ortaya çıkan durumu çok açık gözlemleyebilmekteyiz. Türk yetkililerin kendilerini sürekli güçlü gösterme çabalarına rağmen, sandıkları kadar da güçlü olmadıkları dışarıdan bir gözlemcinin bile dikkatini çekmektedir. Temmuz 1985 ortalarında TAZ'da yayınlanan ve bir kısmını da buraya aktardığımız yazı dıştan bir gözlemci bile ordunun ruh halinin dikkatten kaçmayacağını göstermektedir. Askerlerin sürekli savaş hali durumunda tutulması, içte tedirginlik ve huzursuzluğu arttırdı, dışa da bu büyük bir korku biçiminde yansımaktadır.

Ordunun giderek yıpranması ve kahramanlık efsanesinin iç yüzünün açığa çıkması karşısında, Özel Savaş uygulamalarını gündeme sokan TC, bunlar eliyle sonuç almak istemekteydi. Ama bu uygulamalar bile onu kurtarmaya yetmedi; ordu yıprandıkça yıprandı, yayıfladıkça yayıfladı. Birçok subay ve asker Kürdistan'da görev yapmamak için ısrarla tayinlerini isterken, tayinleri çıkarılan da ölümden kurtulmanın sevincini gizleyemeyerek dışa da yansımaktadırlar. Siirt'ten tayini Türkiye'ye çıkan bir subay bu sevincini yöre halkına karşı şöyle ifade etmektedir. "Artık buradan gidiyoruz. Ölümden kurtulduk. Apoculu daha dün yanımda 5 arkadaşımı vurdu. Bizi de esir aldılar. 3 saat konuştuktan sonra serbest bırakıldılar." Bu sadece bir örnek, daha bunun gibi yüzlerce örneği görebiliriz. Yine halkın orduya yardım etmediğinden şikayet eden eski HP başkanı Necdet Calp, "halkın bu olaylarda desteği sağ-

lanmış değildir. Halk bildiğini söylemiyor. Çukurca'da öldürülen Asker Baş, herkesin gözü önünde öldürüldüğü halde, halk birşey söylemiyor. Gittiğimiz yerlerde harp hali var. Bazı yerlere gitmemizin tehlikeli olabileceği söylendi. Olaylar hala sürüyor" diyerek, gerekleri bir başka açıdan itiraf etmek zorunda kalıyordu. Cunta temsilcilerinin ifadesinde de açıkça görüldüğü gibi, "Kahraman ordu", "bazı yerlere gitmemizin tehlikeli olacağını" belirterek gidilmemesi için uyarıyor. Hani "eşkiya" sınırdaki kısıtlanıyordu, hani çembere alınmıştı? Ama gerekler durumun hiçte böyle olmadığını bizzat devlet yetkililerinin açıklamalarından yalanlıyordu.

Şimdi de bizzat savaşın içinde yer alan partizanların ve halkın gözlemlerinden bazı bölümler aktaralım. Yine TAZ'dan bir alıntı alalım. "Yavuz adında konuştüğümüz bir köylü, bir yıldan beridir hergün tekrarlanan bu manzaraları soğuk ve asık bir çehre ile izlemekteydi. Bu duruma katlanamayacağını ve katilen alınamayacağını belirtiyordu. Bu süre zarfında köy halkının çoğunluğu gibi, kendisinin de 'Apocuların' davasına kazanıldığı gibi gizlemeden ifade ediyor ve şöyle diyor: 'Onlar (Apocular) en güçlüdüler! Dağlarda Türk askeri onlara karşı hiçbir şeydir.' Bir yıllık süre zarfında halktan yüzbinlerce kişi aynı düşünceleri dile getirecek, müdâcelenin safında yer alıyordu. Bir ihtiyaç yurtsever şöyle diyor: 'Bugün bile Türk ordu birlikleri her Kürt insanını ve taşını açacağını gerilla zannediyor, adım atmadan korkuyorlar.' Bir başka yurtsever ise bu duruma şu sözleriyle değiniyordu: 'Türk ordusunun acizliği değil halk arasında artık ordunun kendi içinde bile alay konusu olmuş, durumlarını gözlemleyemeyen hale gelmişlerdir. Bugün batıda Kürdistan'a tayini çıkan bir subay bütün cerelere basıyordu ki, tayinini geri alırsın.' Partizanlardan bir aktarmayla alıntılarımızı sonuçlandıralım: "Şaşaali 'büyük Türk ordusu' zavalı politikacıların durumuna düşecek kadar küçülmüştü. Onların bu zavalılığı halkın dilinde alay konusu olmuştu. Tokat yirginçe uslandı, yoksulluğumuz, kardeş olduğumuzu anladı, diyorlardı. Düşman, kaybettiği prestijini yeniden kazanmak için dağ komandolarını getirip halka saldırmaya başlamıştı. Bu seferde erler ağlamaya başlayordu. Teskerelelerine az kaldığını, yaşamak istediklerini söylüyorlardı. Dağlarımız, 'dağ komandolarını' bitkin düşürüyor. Komando, jandarma, polis; kontr-gerilla karşıtı özel baskı taburlarını devreye sokan düşman, karakolların çoğunu kaldırmıştı. Yerinde bırakılanların mevcudu üç katına çıkılması ve nöbetler er başına 3-4 saate çıkarılmıştı. Buna rağmen, kendilerini güvende hissetmiyor, partizanlara sık sık selam gönderiyorlardı. ... Bir binbaş, köylülerin huzurunda şunları söylemişti: 'Karşımızda bir ordu olmuş olsaydı, bir günde ya biz, ya o yok olur giderdi. Ama bunlar (Partizanlar bn) bizi ansızın vurup gidiyorlar ve peşlerine düşmek istersek, onların iki-üç saatte aldıkları yolu, biz ancak on saatte alıyoruz.' Evet, komutan doğru söylüyordu. Düzenli burjuva ordusunun zaafına parmak basıyordu. Geceleri ağaçlardan düşen cevizin çıkardığı ses ikide bir irkinti yaratıyor için koca ceviz ağaçlarını kökten kesmiş, parola verilmemiş için sayısız hayvan öldürülmüştü. Her canlıya düşman olan faşist sömürgeciler, geceleri çıkan en ufak bir hisrtıya sabaha kadar kurşun yağdırıyorlardı. Güvenlerini yitirmiş, kendilerine nöbet tuttukları köylüleri, Apocuların milisleridir diye kooymaya başlamışlar-

di."

Tüm bu aktarmalardan da görüldüğü gibi, "kahraman Türk ordusu" birkaç eylemle birlikte sarsılmış ve kendi içinde huzursuz bir yapıya gelmiştir. Laçlaklı, disiplinsizliğin alabildiğine geliştiği ve askerlerin partizanlara karşı savaşma gücünü gösteremedikleri bir ortamda, ordunun kitleler üzerindeki etkisi de zayıflamıştır. Geçmişte ordudan büyük bir korku duyan kitleler, 15 Ağustos eylemlerinin ardından, onlarla alay eder bir duruma gelmiştir.

15 Ağustos direnişi ve 1 yıldır Kürdistan'da devam eden KUKS'nın en önemli sonuçlarından biri budur. Karşısına çıkılmaz ve her şey egegendir denilen ordu, bir dağılma süreci içine sokulmuş ve efanesi yıkılmıştır. TC böylece şimdiye kadar hiçbir biçimde yıpratmadığı ve sürekli her şeyin üstünde tuttuğu ordusunu girdiği baktaktan kurtaramamıştır. Bu da en ciddi bir darbenin TC'ye vurulmasıdır. Ordunun geleceği ilk kez buşuyor, "işlerini bitiririz", dedikleri bir noktada gelişmeler umdukları sonucu veremiyor, ve "birkaç eşkiya" diye tanımladıkları partizanlar karşısında herhangi bir başarı sağlayamıyorlardı. Birçok yönden sarsılmış göze alan TC, ordunun yıpranmasına hiçbir biçimde tahammül etmemektedir. Nitekim "sivil" görünümünü bir yönetime geçmelerinin temelinde yatan neden de budur.

Yıllardır Kürdistan halkının gözü ordu ile korkutulmuş ve başvuracakları herhangi bir işyan hareketinde ordunun demir balyozu ile ezilecekleri sık sık vurgulanmaktaydı. Ama 1 yıldır devam eden ve balyozu ordunun kafasında parçalayan devrimci-direniş eylemleri halkta varolan bir korku ve çekingenlik perdesini de yırtmış, doğru devrimci önderliği etrafında saf tutmalarını sağlamıştır. TC de tarihinde ilk kez bünyesinde böyle geniş yaralar açan ve kendisini temelden sarsan bir gelişme ile karşı karşıya gelmektedir. Bunun da 15 Ağustos atılımının en önemli sonuçlarından biri olduğunu da hemen belirtelim. Daha yakın dönemde Ağrı'da yaşanan olaylar hatırlanırsa, 1. yıla giren direniş karşısında hiçbir operasyon ve özel savaş yönteminin ordunun zayıflığını ve kofluğunu gizleyemediği açıkça görülecektir. Günlerce süren operasyondan ve çembere alınmış bir dağdan, tek bir başarı bile sağlamadan elibos dönen ordu birliklerinin bu durumu içinde bulunduguy yapıyı çok açık bir biçimde ele vermektedir. Artık şu gerçek çok açık bir biçimde ortaya çıkmıştır. Kahramanlık cılasıyla boyanmış olan Türk ordusunun üzerindeki cıllalar 15 Ağustos'ta birlikte dökülmeye başlamış ve ordunun o efanesi kahramanlığından geriye yalnız kofluk, panik ve korku kalmıştır.

15 AĞUSTOS VE TÜRKİYE REFORMİST SOLU

15 Ağustos atılımı bir çok gerçeğin yanı sıra Türkiye sol'unun içinde bulunduguy mevcut konumu da açığa çıkarmış, tasfiyeciler girişimlerini tüm çıplaklığı ile gözler önüne sermiştir. Daha eylemlerin duyulduğu ilk anda "provakasyondur, halkı katliama götürür" diye saldırılar, direnişin boyutlanması karşısında daha da saldırgan bir tavır almıştır.

1920'lerde kemalist burjuvaziyle içgüç bir uzlaşma yolu seçen TKP, bu tarihsel suçuna günümüze, yine direniş karşısında yer alarak yeni suçlar eklemektedir. Mustafa Suphilerin katledilmesi ardından geride kalan liderlerinin kemalist burjuvazi ile uzlaşarak tarihte bir benzeri daha bulun-

mayan bir tarzda kendisini tasfiye etmesi Türkiye sol'unun gelişimini de etkileyen en ciddi bir olaydır. Nitekim daha o zaman da işletilen bu tasfiyecilik ve sol'un kemalist burjuvazinin kuyrukçusu olma konumu günümüze kadar varlığını devam ettirmiştir. TKP'nin başını çektiği bu oluşum 15 Ağustos eylemleriyle birlikte artık gizlenemez bir noktaya gelmiştir.

Geçmişten beri direniş mücadelesinden vebadan kaçır gibi uzaklaşan bu çevreler, bugün devrim ve karşı-devrim saflarının daha da belirginleşmesi karşısında kendi renklerini de belli etmektedirler. Cuntaya karşı en ufak bir mücadeleye bile yönelmeyen bu çevreler, bir türlü kırma cesaretini gösteremedikleri sosyal-sovenizmin çepçevreleri içerisinde, mücadelemize karşı sömürgecilikle aynı dili kullanmakta hiç bir sakınca da görmemektedirler. Cunta başı "teröristler, eşkiyalar" diyerek mücadelemize diğ uzaştırırken, bu çevreler de "maceracılık, halkı katliama götürür, terörizm" vs. vs. gibi değerlendirmelerde bulunarak, halklarımızın kasabı faşist cuntayla aynı konuma düşmektedirler. TKP'sinden HK'sine, Dev-İşçisinden Partizan'ına varana kadar hemen tümü yayınladıkları bildiri ve yazılarında devrimci-direniş saldırı yapmak ve 15 Ağustos atılımını "provakasyon, zamanı gelmemiştir" diye değerlendirmektedirler. Cuntanın sicilli uşağı olduğu her bakımdan açık olan TKP'in yeni çıkardığı Seçenek dergisinde neler yazılmışsa ona sahip çıkan bu güçler, Uğur Mumcu'nun "sağıyla soluyla bölücülüğe karşı birleşelim" çağrısına uyarak 5'li, 12'li, 6'lı birlikler oluşturmaya başlamışlardır.

Devrimci-direniş mücadelesini tasfiye temelinde kurulan "Sol Birlik" bu oluşumları en ılgın örneği de oluşturmaktadır. Cuntaya karşı devrimci direniş geliştirme konusunda en ufak bir adım bile atmamayan bu güçler, 15 Ağustos atılımının hemen ardından böyle bir birliği kurma yoluna gitmişlerdir. 12 Eylül öncesinde ve sonrasında silahlı direniş mücadelesini maceracılık olarak niteleyen bu güçleri hangi amaçlar bir araya getirmiştir? "Savaş geliştirme"ni kullanırlar, "yok" denilen ve bu çerçevede "demokrasi dönüşü" bekleyen bu güçlerin tüm sahteliğini 15 Ağustos ortaya çıkarmış ve tüm hesaplarını bozmuştur. İşte planlarını bozan tek güç olarak devrimci atılımın sorumlusu ve bizzat geliştiricisi olan PKK'ye karşı korkunç ittifaklara girdiler. "PKK'nin geliştirdiği eylemler demokrasiye dönüşü gerçekleştiriyor" diyerek, Evren'in, "eğer bu eylemler olmasaydı demokrasiye daha çabuk geçerdik" açıklamasına katılan bu çevreler, bildiri üstüne bildiri yayınlıyor ve 15 Ağustos'u karalamaya çalışıyorlardı. Faşist cuntaya karşı tek bir mücadele ve birlik çağrısı yayınlamayan bu güçler tüm ilericileri, demokratları PKK'ye karşı birlik olmaya çağırırlar ve onbilerce bildiri, çağrı yayınlıyorlardı.

SOĐEP-HP birleşmesi ve Ecevit'in parti kurma çabalarına bağlı olarak geliştirilen bu tasfiyecilerim en başta Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin önüne engel olarak kıymayı hedef almıştır. Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin tasfiye edilmesi çabalarına bağlı olarak işlerlik ve yaşam şansı bulabilecek olan "sol" muhalefetine gününü cuntaya karşı değil, KUKH'ne karşı çevirmiştir. Yapılan çağrılar, dağıtılan bildirilerin yoksa başka bir anlamı olamaz. "Sol Birlik" in kuruluşu 1 yıla yaklaşıyor, cuntaya karşı ne kadar güçlü eylem koydular, Türkiye ve Kürdistan devrimlerine yönelik ne kadar çaba sarfettiler. Açık ki tüm bunlara verilecek karşılık, PKK'ye ve devrimi tasfiyeye yönelik çok çaba harcadık-

larıdır. Evet Ecevit ve SOĐEP, HP ile uzlaşabilmek için çok uğraş verdiler. Yine SOĐEP'in "demokrasi" mitingleri ve toplantıları üzerine bol bol yazıldılar, halka bol bol "SOĐEP'e, HP'ye, DYP'ye oy ver" dediler. Ama tüm bunları da bir şey karşılığında insanlığınan vazgeçerek, halkın tüm feryatlarına kulaklarını tıkararak, acılarına göz yumarak yaptılar.

Ecevitlerle gizli kapaklı toplantılar yaptılar, Raşan Ecevit, "biz geniş tabanlı bir sol parti kuruyoruz ve tüm solu kapsamayı düşünüyoruz" derken, tam da bu noktada nelerin üzerinde mutabakata varıldığını ifade ediyordu.

Diğer güçler açısından da durum farklı değildir. Hemen hepsinde bir dağılma, tasfiye hareketi görülen Türkiye sol'u bu dönemi bir toparlanma ve atığa kalkma süreci olarak değerlendirmesi gerekirken, bunun tam tersi gelişmeler ortaya çıkmıştır. Sadece devrimden kaçış, örgütsel varlıklarını tasfiyeye yetinmeyen bu güçler, bir bütün olarak mücadelemizi hedefleyerek biraz daha da olsa yaşama olanaklarını arttırmak istemektedirler.

Bugün, geçmişte anılarını sahip çıkıyorus diye niteledikleri 12 Mart direnişçilerinin anılarında tümüyle uzaklaşan Partizan vb. siyasetler, daha değişik bir yönden tasfiyeciliği dayatmaktadır. 12 Eylül sonrasında kadrolarının büyük kısmını cuntanın saldırıları karşısında ezilen, bugünde yurtdışına kaçış örgütleyerek kadrolarını silahsızlandırıp katlettiler ve başına musallat olan ne idüğü belirsiz bir güruhun kontrolüne giren Partizan ise Ulusal Kurtuluş Mücadelemize karşı yeni kompo ve saldırıların peşindedir.

Türkiye solu 15 Ağustos eylemleri karşısında bir bütün olarak değerlendirdiğinde görülecektir ki, geçmişte çeşitli birlikler ve kompolar vasıtası ile, tasfiye edilmek istenen mücadelemiz bugün yeni yeni saldırılarla karşı karşıya gelmektedir. 15 Ağustos'un ve 1 yıllık direnişin yarattığı olumlu ve elverişli koşullardan yararlanmak bir yana tam tersine buna karşı cihad açan bu örgütlü güruh, direnişin adını ağızına bile almaktan çekinmemektedir. "Direniş var" diye avaz avaz bağırın bu çevreler, ama bugün Kürdistan'da direnen güç kimdir? Sorusuna karşı ise cevap vermemekte ve böylece gelişmeleri kendilerince çarpıtmak istemektedirler.

Bir yandan cuntaya karşı alternatif olarak SOĐEP-HP birleşmesi, Ecevit'in yeni parti kurma girişimleri geliştirilmekte istenirken, diğer yandan da "sol" tamamıyla burjuva kuyrukçuluğuna soyundurularak sonuç alınmak istenmektedir. Koro elemanları bugün değişik cephelerde savagılarıni yükselteler, tüm çabalarını 1988'de sosyal-demokrat bir çözüme buluşma uğruna hasretmektedirler.

15 AĞUSTOS VE İLKEL-REFORMİST MİLLİYETÇİLİK

Bu güçlerin durumlarına bakıldığında, geçmişin "UDG"sinin biraz daha genişletip bugün yeniden canlandırarak, kompo ve saldırıların yoğunlaştırdıklarını görmekteyiz. Sömürgeci Türk devletine karşı tek bir kurşun sıkımayan bu güçler, 12 Eylül öncesinde olduğu gibi bugünde ellerini devrimcilerin kollarına bulamaktadırlar.

Silahlı direniş mücadelesine "maceracılık" diye saldırılar ve dil-kültür haklarının tanınması için sınırlı da olsa yer yer sömürgecilere karşı ses çıkarma görüntüsü altında, gizli antlaşmalar yaparak bir bütün olarak devrimci gelişmeyi boğma yönünde çabalarını yoğunlaştıran reformist gruplar, bugün daha korkunç uygulamaların içinde

bulunmaktadırlar. Anti-Apocu ilke de herkesle birleşmede sakınca görmeyen ve bunu bizzati pratiklerinde ispatlayan bu ruhsuz ve satılık uşaklar topluluğu, sırtını sosyal-demokrasiye dayayarak hiç olmazsa bu dönemde sonuç almaya çalışıyorlar.

3'lü, 5'li, 11'li birlikler oluşturup, mücadelemiz karşısında çarşaf çarşaf bildiriler dağıtan bu güçler, tüm gerçekler apaçık ortada olmasına rağmen, aynı utanmazlığı, hem de kat kat fazlası ile devam ettirmektedirler. Kürdistan'da direniş üzerine bir tek çağrı bile kaleme almayan TKSP'den, Peşeng'ine kadar hemen hepsi "Apoculara karşı kutsal ittifak" davetiyeleri çıkardılar. Bir yandan provakatörler kol kanat gerekirken diğer yandan ise, sosyal-demokrasiye ihbarcılık yaparak "PKK teröristtir, Avrupa'da yasaklanmalıdır" vb. biçimlerde çok zavallılaşan durumlara düştüler. Bu alçaklar da şunu iyi bilmelidirler ki, PKK direnişine karar kılarken hiçbir gücün destek talep etmedi, hiçbir güce dayanmadı. O, yalnız halktan ve çağırımızın biricik doğru-devrimci ideolojisi olan Marksizm-Leninizm'den güç alarak kutsal bağımsızlık ve özgürlük kavgasına girdi. Bu nedenle hiç kimseye de hesap vermek zorunda değildir; o, yalnız halkına hesap verir.

Tamda 15 Ağustos atılımının gündeme girdiği bir dönemde, kompo ve saldırıların yoğunlaştıran ilkel ve reformist milliyetçi güçler "bu eylemler halkı katliama götürüyor, baskıları arttırıyor" diyerek direniş mücadelesine kara kalmaya çalışıyorlardı. Sömürgeci-faşist cunta ile aynı ağızı kullanarak devrimci-direniş saldırı bu güçler, Kenan Evren'in "Bu eylemlerle bunlar, taraftarlarına 'biz de varız' demek istiyorlar" sözlerine, bunlar da "örgüt içi muhalefeti baskı altına almak için bu eylemleri yaptılar" değerlendirmesiyle katılıyorlar ve Evren'den hiç de geri kalmadıklarını bir kez daha gösteriyorlardı.

Avrupa sosyal-demokrasisi ile mücadelemizi tasfiyeye yönelik olarak geliştirdikleri kompo ve saldırılar bugün daha da açık olarak görülen reformist küçük-burjuva çevreler, yine Ecevitlerle ittifak temelinde parlamento seçimlerine hazırlanıyorlar. Avrupa sosyal-demokrasisi tarafından bağımsızlık çizgisine karşı otomomik oluşumların başında devreye sokulmak istenen "sosyalist adam" bay Burak, İsvç gazetelerinde boy boy poz vererek, "PKK terörist bir örgüttür, bizi onlarla karıştırmayın" diyerek emperyalizmden af dilemektedir. 15 Ağustos eylemlerinin 2 gün sonra yapılan bu açıklamalar geliştirmek istenen oyunlara bir kez daha dikkat çekilmesini sağlamaktadır. Bu güçler böylesi bir tutumla ne yaratmak istiyorlar, daha doğrusu bunlar neyin peşindedir?

"UDG" kurulduğu yıllarda, "Apocuların temizlenmesi" karşısında 1981'de parlamentoya girebilecekleri konusunda Ecevit'in söz alan bu güçler, gözü dönmüşesine bir saldırı geliştirdiler. Onlarca devrimciyi ve yurtseveri alçakça katlettiler. Ama buna rağmen, direnişimizin önüne geçilememesi ve 12 Eylül faşist cuntasının iktidara el koymasına bu güçlerin hayallerini de tuzla-buz etti. Bu kez yurtdışına kaçarak, aynı planlarını sırtlarını sosyal-demokrasiye dayayarak uygulamaya koymaya başladılar. Tam ipi göğüsleyecek dedikleri bir noktada 15 Ağustos atılımı gerçekleştirdi. Böylece ikinci kez planları bozuluyordu. Ama cunta ve sosyal-demokrasi, Ecevit bunlara "demokrasiye geçilmesi"ni istiyorlarsa, anti-Apocu savaşında yer almışsınız, ancak onlar bittiginde demokrasiye geçiş olur" diyerek,

saldırı cephesinde onlara da yer açıyorlardı. İşte tüm planlarını boşakişan güç olarak PKK'yi gördüklerinden bu derece saldırganlaşmakta, provakasyona arka çıkmakta ve her komplonun arkasında bulunmaktadırlar.

Cuntaya karşı bir devrimci eylem geliştirmek için en ufak bir çabanın izine bile rastlanmazken, "PKK'yi nasıl vazgeçirebiliriz, tasfiye ederiz" diyerek günlerce süren toplantılar yaptılar. Tüm bu toplantılarda PKK'yi imha planları tartışıldı. Devrimci-direniş gelişmesinden çıkarı sarsılan ve hiçbir zaman halka karşı dürüst olmayan bir yığın karanlık çevreye ortak hareket etmeye başlayan bu güçler, bir yandan Avrupa'da faaliyetlerini yoğunlaştırdılar, diğer yandan da bazı güçlerin fırsatçı ve faydacı tutumlarından yararlanarak, silahlı saldırıları gündeme koydular. Partii önderliğimize suikastlardan tutulma da, bir çok saldırıyı fiilen örgütleyen ve yürüten bu güçler, TC'yle, Bağdat'la da anlaşmazlık birçok komplonun arkasında yer alırlar. En son olarak, Nisan başlarında Güney Kürdistan'da 8 değerli yoldaşımızı alçakça katlettiler. Böylece en kanlı komplolarından birini de uygulamaya ve başarmaya muvaffak olmuşlardı.

İşte, bu eli devrimcilerin kanına bulan katiller güruhu yeni komploların düzenlenmesiyle meşgul. Yüzlerini hangi maskeyle örtmeye çalışırlarsa çalışsınlar, ister Palmelerle, ister Ecevitlerle, isterde şöven ve inkarcı güçlerle birlikte saldırınsınlar, artık takke düşmüş kek görünümündedir. Çok aşikar olarak yapılan tüm bu olaylardan sonra da yüzlerini gizlemeye de mümkün değildir. Halkımızın hesap sorucu yumruğu sürekli tepelerinde olacak ve komplolarını karşılıksız bırakmayacaktır.

Direnişin 1 yılı tüm bu gerçekleri defalarca kanıtladı. Kimin tasfiyecisi olduğu, kimin emperyalizmden inkarcı kanadıyla işbirliği yaptığı, kimin halkımızın acı ve feryatları haykıran direniş sesine kulak tıkadığı ve kimin kar-ışık, soğuk, açık demeden büyük bir fedakarlık, cesaret örneğiyle savatışığı çok açık ortadadır. Bu gerçekler bugün daha fazlası ile görülebilmekte ve dürtü yurtsever çevrelerce değerlendirilerek, direnişin yanında yer almaktadırlar. Bunun karşısında defalarca kahredilen küçük-burjuva reformistlerinin daha da aşağı inen maskelerinin altında görülen ihanet ve tasfiye kokan yüzlerine, eskisinden daha fazla şamarlar indirilmektedir.

15 AĞUSTOS VE ULUSLARARASI ETKİLERİ

Ülke içinde yarattığı etkilerin yanı sıra 15 Ağustos eylemlerinin uluslararası yankıları da bir hayli geniş oldu. Adeta dünya tarafından unutulun ve artık "bir daha belini doğrultması mümkün olmaz" diye ömür boyu Kürdistan, tüm bu tahminleri alt-üst ederek, günlerce süren toplantılarda, yazılarda sesini dünyaya duyuruyordu. Kuşkuyla şüpheyle bir gelişmenin ortaya çıkmasının temelinde yatan ana neden 15 Ağustos atılımıdır.

15 Ağustos gecesi Eruh ve Şemdinli'de bir baskın gerçekleştirildi ve tüm dünya buradan Kürdistan'ın sesi ulaştırıldı. O güne kadar konuşmayan birçok diğ adeta gelişmiş görülmüş bu gibi çözümleri ve dünyanın birçok önemli kuruluşunda Kürdistan toplantı gündemi haline getiriliyordu. Çağın ve dünyanın Kürdistan meselesi karşısında sessizliğini yırtan 15 Ağustos eylemleri, Kürdistan sorununu yoğun olarak tartışılmasına yol açtı.

Hemen hergün uluslararası büyük tirajlı basın konusu haline gelen, Kürdistan ve yükselen direniş

konusunda çok çeşitli değerlendirmelerle karşılanıyordu. Şimdiye kadar bu halkın varlığından bile bahsetmeyen birçok güç ve çevre, artık Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinden, halkımızın önder gücü PKK'den bahsetmeye başladı. 15 Ağustos'a dikkatlerin Kürdistan üzerine bu derece çekilmesi açık ki önemli bir gelişmeyi de ifade eder. Gazetelerin bazılarında aktaracağımız başlık ve alıntılar, mücadelemizin uluslararası alanda yansımaları nasıl bulunduğuna da açıklık getirmektedir. Le Monde: "...Açıklaması basit; işte 'eşkiyılar' sadece askerlere saldırıyorlar. Bu da gösteriyorki, bu eşkiyalar diğer eşkiyalara benzemektedir." TAZ: "Kürt gerillaları karşı Evren tarafından öne sürülen başarıları rejim daha sergileyememiştir. Sadece sözde Eruh'taki eyleme katılan 2 Kürt eylemcisinin haberleri Türk basınına verildi." Frankfurter Rundschau: "Güneydoğu Anadolu'da başlayan 'tiyatro' devam ediyor ve hava mesafesi 1000 km olan Ankara'dan rahat izlenebilecek gibi de görüldü." Der Bund: "Bütün baskılar radikalizmi geliştiriyor. Bunun içinde ki, Türkiye Kürtlerinin en güçlü illegal grubu olan Kürt İşçi Partisi Irak ve İranlı kardeşleri gibi ottonomi hakları için değil, Türk devletinden ayrılmak için savaşıyor." Direnişin sürekliliği kendisini kanıtladıkça basının ve uluslararası kuruluşların ilgisi daha da artıyor ve birçok değerlendirmelerde bulunuyorlardı. Sömürgeci-faşist cuntanın halkımıza karşı giriştiği azgın saldırı ve katliamlar, ilginin yönünün Partizanlar tarafına çekilmesine yol açıyordu. Kışın sert ortamına ve coğrafik koşulların tüm elverişsizliğine karşın bir yandan devrimci varlık korunmaya çalışırken, diğer yandan geliştirilen eylemlerle sömürgecilere pespe darbelere vuruluyordu. Uluslararası güçler direnişin kısa süreli olmadığını gördükçe daha fazla ilgi gösteriyor ve değerlendirmede bulunuyorlardı.

Nisan ayının başlarında Avrupa parlamentosu üyesi Belçikalı milletvekili Jef Ulburghs, parlamentolar asamblesine verdiği bir önergede, Kürdistan'daki baskılara dikkat çekerek aynı zamanda Kürt ulusal kurtuluş savaşından bahsediyor ve şöyle diyor:

"Kürt tutuklularına yönelik olarak (Eruh, Şemdinli, Birecik, Erzurum'dan gelme) verilen ölümlü cezaların artırılmasını dikkate almak."

Kürt PKK Partisinin üyeleri ve sempatisyenleri 21.2.1985 tarihinde verilen ölümlü cezalarını dikkate almak.

Kürt halkı üzerindeki baskıların yoğunlaşmasını dikkate almak".

Aynı zamanda parlamentolar asamblesinde daha da etkinleştirilerek kabul edilen bu önerge mücadelemizin meşruluğunun bu alanda da tanınmasının ifadesi oluyordu. Yine Bonn parlamentosunda ve Belçika senatosunda meydana gelen tartışmalarda, Kürdistan meselesi birçok yönüyle ele alınıp değerlendiriliyordu. Bonn parlamento toplantısında yer yer sert tartışmalar da gözlenirken, Belçika senatosuna verilen önergenin bir yerinde şöyle deniyordu:

"Geçen aylar boyunca Kuzey-Batı Kürdistan'daki savaşa düzeye ve askeri birlikler ve panzerli araçları ile Batman, Hakkari, Siirt ve Mardin bölgelerinde Türk devleti tarafından yapılan operasyonları dikkate alarak;

Kürtlere ve PKK'nin muhtemel üyelerine karşı görülen topçu davaları ve bir seferden fazla istenen ölümlü cezaları ve ağır hapis cezalarını dikkate alarak;"

15 Ağustos atılımının uluslararası yankıları açık ki, sadece bunlarla sınırlı değildir. Daha birçok toplantının gündemi haline

getirildiği çok açık bir durumdur. Özellikle direnişin 1. yıldönümüne yaklaştığımız günlerde ve geride bıraktığımız bu dönemde daha sık yapılan değerlendirmelerle karşı karşıya geldik. Artık uluslararası birçok kuruluş, Kürdistan'ı değerlendirmesi içine alırken, bu konuda düşüncelerini de belirtme durumuna gittiktedir. Helsinki Barış ve Güvenlik Konferansı toplantısında, Bulgar temsilcisi tarafından, Kürdistan meselesi de gündeme getirildi. Sömürgeci-faşist cuntanın uyguladığı baskıları ve Kürt Ulusal Kurtuluş Mücadelesini ezme için sarf ettiği yoğun çabalara dikkat çekerek "bugün Kürdistan'da bir Ulusal Kurtuluş Savaşının" verildiğini ifade ettikten sonra, "haklı olan bu mücadele desteklenmelidir" biçiminde belirlemelerde bulunan bildir, toplantıda üyeler ve basına geniş olarak dağıtıldı.

Yine çeşitli radyo ve televizyon kurumları da gelişmelerle ilgili haberleri aktarıırken zaman zaman yorumlara da yer veriyorlardı. Sofya radyosundan çıkan uzun bir değerlendirmede 15 Ağustos'tan bu yana mücadelemizin gelişimi özetlenirken, sonuç olarak da savaşın durmayacağından ve devam edeceğinden bahsediliyordu.

En son olarak 16 Ağustos 1985 tarihli Die Wochen Zeitung gazetesinden George Schwarz imzalı yazıdan bir bölüm aktaralım. "Ankara generallerinin barışa olan ilişkileri ender rastlanır tuhaftır. Çünkü ne zaman barıştan dem vursalar bir savaş başlatıyorlar. Geçen yılın Ağustos ayında 'teröristlere' (Resmi dilde Kürt isyancılara verilen ad) karşı başlatıkları militarist operasyona da 'barış' adını koydular. 15 Ağustos'ta küçük Kürt gerilla birlikleri Eruh ve Şemdinli'ye baskınlar düzenleyerek, Kürdistan Kurtuluş Birliği (Hêzên Rizgariya Kurdistan)'ın kuruluşunu ve silahlı mücadelenin yeniden başladığını ilan ettiler. 'Çünkü' duvarlara yapıştırılan afişlerden de okunduğu gibi 'halklarımız için silahların dilinden konuşmaktan başka yol kalmamıştır' denilmektedir. Ve ayrıca bu, Kürdistan İşçi Partisi (PKK)'nin yapılan II. Kongresinde böyle bir karar altına alınmıştır.

Ama Ankara bir savaşın verildiğini teslim etmek istemiyor, çelişkili uygulamalar içine düşüyor ve Türk ordusunun gücünden eminin silahın zoruna başvuruyor. Ülke giderek daha fazla kanlı bir baskının şeytan çemberine ve Kürt halkının yükselen direnişine, dalarcasına giriyor."

Buraya aktarabildiğimiz alıntılardan da görüldüğü gibi, Kürdistan üzerinde geçmiştin bu yana yaratılan suskunluk perdesi aralanmış, halkımız ve mücadelesi üzerine çok sayıda haber ve değerlendirme yapılmıştır. Uluslararası etkisi giderek artan ve bir çok önemli toplantının gündemi yapılan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşı önümüzdeki dönemde bu yapısını daha da geliştirecek ve bugün tanık olunan birçok uluslararası gelişme o dönemde daha fazlasıyla yaşanabilecektir.

15 AĞUSTOS VE KÜRDİSTAN HALKI

"Direnişi geliştirmeye kitleler hazır değil" diyerek korkunç bir yapıda yaşamak isteyen sosyal-şovene ve küçük-burjuva reformistlerine, en iyi cevabı bu 1 yıl içinde savaşa her türlü desteği sağlayan ve bunun için hiç bir fedakarlıktan kaçınmayan Kürdistan halkının bizzat kendisi verdim.

Kitlelerde sömürgecilğe karşı büyük bir patlama noktasında bulunan kin ve öfke önderliğin eylemleri ile birleşerek daha güçlü gelişmelerin ortaya çıkmasını sağladı. "Kitleler hazır değil", "kitlelerin iradesi ile oynanıyor" vb. biçimde

direnişten uzak teslimiyetçi ve köleci anlayışların dayatılmak istenmesine karşı; bizzat halkın kendisi direnişe aktif destek sunarak hazır olduğunu gösteriyordu. "Bekleyelim kitleler baskıya dayanmayıp ayaklanacaktır" mantığında ifadesini bulan kuyrukçu ve köle yaklaşımlar, savaş cesaretini kendilerinde göremeyen korkakların itibar edebilecekleri bir noktadır. Kendi hazırlıksızlıklarını kitlelere maleterek, devrimci mücadelenin dayattığı çabalardan kaçan çeşitli güçlerin tüm bu çabaları bizzat halkın direnişe aktif katılımı ve desteği ile boşa çıkarıldı.

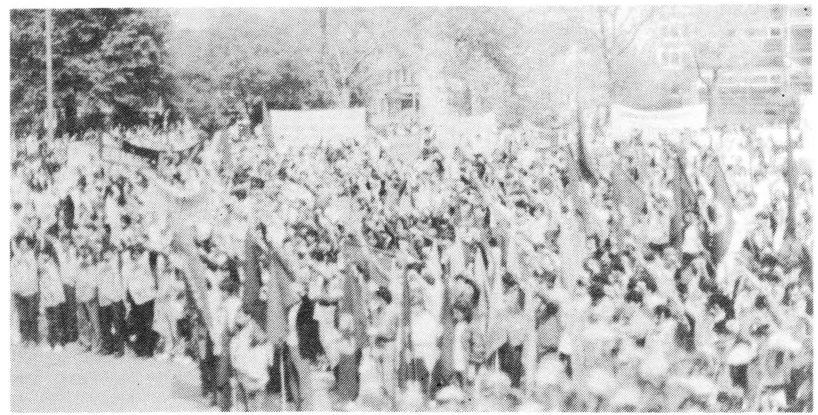
HP eski başkanı Necdet Calp, "halk bize yardımcı olmuyor" diye yakınmasını dile getirirken, Yavuz adlı köylü de, "tüm köy halkının çoğunluğu gibi kendisinin de Apocallaryan davası için kazanıldığını" söylüyor. Bu iki örnek bile kitlelerin kurtuluş yollarına nasıl sarıldığını açık örnek oluşturmaktadır. Evet 15 Ağustos belli bir kitle desteğine dayanarak ve bizzat halkın katılımı ile gerçekleştirildi. Ama bu 1 yıllık süreçte bu destek defalarca artış gösterdi. Yoksa kışın o sert ortamında, bırakalım devrimci çalışma yürütmeye, yaşamamın bile çok zor sağlandığı koşullarda, mücadelenin varlığı nasıl korundu? Bu destek nereden geliyordu? Açık ki, halkın bağrından faaliyet yürüten devrimciler onları besleyen ve doğuran anaları halktan biraz uzaklaştıkları

yurtsever, elinde varolan tüm imkânları ile direnişe soyunuyor, en basitinden en karmaşığınaya kadar bir çok görevi başarıyorlar. Newroz ve 15 Ağustos'un yıldönümü miting, toplantı ve eylemlerine yaşlılardan gencine, çocuğundan kadınına kadar, Kürdistan'ın tüm parçalarından yüzbinlerce insanın katılımı ve bizzat örgütlenmiş çalışmalarında aktif olarak yer almaları, halkımızın bu somut desteğine en iyi kanıtı oluşturmaktadır.

Bir çok çevre, "göreceksiniz kısa sürede yok olacaklar, peşlerinden bir tek insan bile gitmez" diyerek, ulusal kurtuluş savaşımızın imha edileceğini bekliyorlardı. Ama gelişmeler bunun tam tersini gösterdi. Daha 15 Ağustos'un sıcak alevleri içinde birçok yurtsever görev ve mücadeleye daha aktif katılmayı talep ederken, bu atılımın halkta yarattığı coşkunun ne derecede olduğunu da göstermektedir. 1 yıllık direniş sürecinde kitleler tüm köleci anlayışları mahkum ederek, "hazır değilsiniz, iradenizle oynamıyor", "katliama götürülüyorsunuz" diyenlere koskocaman bir hayırla cevap verirken bunu bizzat en zor anlarda bile devrimciler destek elini uzatarak gösterdi.

YURTSEVER KÜRDİSTAN HALKI!

Yıllardır özlemini duyduğunuz bağımsız ve özgür bir Kürdistan için

noktada yaşayamazlar. Eğer bugün Kürdistan'da yaşam tüm görkemliliği ile sürdürülüyorsa bu neyin işaretiydi? Halktan büyük bir destek görüldüğünün ifadesinden başka bir şey değildir.

1 yıllık direniş pratiğinde inanılmaz ve başarılmasız denilen şeyler halkın büyük desteği ile birer birer yerine getiriliyordu. Sömürgecilğe karşı biriken kin ve öfke adeta bentleri parçalamanın bir sel gibi mücadele saflarına akıyor ve öncünün önderliğinde düşmana yöneliyordu. Kin ve öfke, öncünün bilinçliliğiyle birleştiğinde, düşman vuruyor ve sonucunu alıyordu. Halk kitleleri her türlü zorluğa katlanarak, acıya göğüs gerecek mücadelenin yanında yerlerini alarak ve savaşa katılıyorlardı. Çok kısa bir süre içerisinde savaş gücümüzün 4-5 katına çıkması açık ki bu destek temelinde olmuştur.

Evet, halkımız işkence görüyor, sömürgeci canilerin en sadist hakaretlerine, baskılarına uğruyor, ama o yine de direnişten yavaşlamıyor, maddi ve manevi alanda mücadeleye büyük destekler sağlıyor.

Bugün Kürdistan'ın tüm parçalarında tutulmuş da, Avrupa ve Ortadoğu'ya kadar hemen her alanda yurtsever kitleler büyük bir coşku ile direnişçi güç vermektedirler. Maddi ve manevi alanda olduğu kadar bizzat fiili katılım konusunda da bir yığın istek yağmaktadır. Her

Yıllardır sömürgeci egemenlik altında görülmemiş baskı, işkenceye maruz kılınırken, aynı zamanda büyük bir sefalet ve açlık da karşı karşıya geldiniz. Ulusal Kurtuluş Savaşımız geliştikçe, sıkışan ve sıkışıkta da azgınlaşan sömürgeci-ler daha çok saldırarak ve katliamların yüzbinlerce insanın katılması ve bizzat örgütlenmiş çalışmalarında aktif olarak yer almaları, halkımızın bu somut desteğine en iyi kanıtı oluşturmaktadır.

TÜM İLERİCİLER DEVRİMCİLER!

İçinde yer aldığımız ve büyük özlemini duyduğunuz ulusal kurtuluş savaşımız bugün binlerce insanı

savaşa tüm şiddetle devam etmektedir. Bu savaşta, sömürgeci Türk faşistleri büyük bir çıkmaz içine sokulurken, "kahraman Türk ordusu" efsanesinin de tüm yüzü açığa çıkarılarak kofluğu ve zayıflığı sergilenmiştir. Sömürgeci faşistlerin tüm pasifikasyon ve teslimiyeti geliştirme çabalarına karşı kahraman direnişler seğnelerken görkemli abideler yükseltilemektedir. Özel savaşın tüm yöntem ve uygulamalarına hiç bir kişisel çıkar gözetmeyen sizin en değerli evlatlarınız adeta birer şahermandan gibi düşerek karşı koymaktadırlar.

Silahlı direnişimiz 1 yıldır, düşmana ağır kayıplar verdirerek 1000 km'lik hat boyunca sürdürülmektedir. Bu süre içerisinde elini namusunuza, kanınıza, canınıza ve malınıza süren, topraklarımızı çığneyen azılı düşmanlar cezalandırılmış, kutsal Kürdistan bayrağı kan kırmızı rengi, kızıl yıldızı, bereketli topraklarımızı simgeleyen yeşil çemberi ve aydınlık saçan san rengiyle dağlarımızda, köylerimizde ve şehirlerimizde dalgalandırılmıştır. Görmeyen gözler görmüş, duymayan kulaklar duymuş, konuşmayan diller konuşmaya başlamış ve tüm dünya Kürdistan'ı tartışır duruma gelmiştir. İşte tüm bunlar, şanlı 15 Ağustos atılımı ile başlayan tarihi isyan kararımızla devam eden ulusal kurtuluş savaşımızın yarattığı gelişmelerdir.

saflarına kazanmaktadır. Daha 1 yıl öncesine kadar "bittiler, yok edildiler" denilen mücadelemiz yeniden tüm görkemliliğiyle ortaya çıktı. Ve büyük bir direniş örneği ile varlığını devam ettirmektedir.

Namussu her insanın direnişten başka bir yaşamı kendisine kabul etmediği ve tanımadığı bir ortamda, yüklenmiş sıfatlara layık olmak, ancak görkemli direnişler yaratan Sason, Sınak, Eruh, Mutki, Hizan, Karlova ve diğer tüm şehitlerimizin anılarına sahip çıkmakla mümkündür. Halkın önderleri ve yol göstericileri olarak açık ki daha ağır görevler yüklenmek durumundayız. Bugün Kürdistan'da yükselen direniş bunu zorunlu kılmaktadır. Kanlıları kutsal vatan topraklarına döken ve herbiri birer direniş abidesi olan kahraman şehitlerimizin anılarının gereğini yerine getirmek de buradan geçmektedir.

Tüm eksikliklerimizi aşarak, şanlı 15 Ağustos atılımının 1. yıldönümünde, mücadele esprimize uygun bir atağa kalkarak, çeliikten sarsılmaya iradeye sahip militanlar düzeyine çıkalım. Bugün her köyde, her mahallede, her dağda, yeni direniş kaleleri yükselmektedir. Çelikten sipirlerle bu kaleleri en güçlü bir biçimde tahkim ederek sarsılmaz kılam. Parti, Cephe ve Ordu gücümüze dayanarak, onları yetkin kılam. Bu silahlarımızı kullanmasını ve bunlarla savaşmasını iyi öğrenelim.

***Yaşarın Şanlı 15 Ağustos Atılımı-Herkesin Yükselen Ulusal Kurtuluş Savaşımız!
*Zafer, PKK Önderliğinde ERNK-HRK Silahlarıyla Savaşan Halkımızın Olacaktır!**

15 AĞUSTOS DİRENİŞ ŞEHİTLERİNİN RUHU YENİ ATILIMLARDA YAŞATILACAKTIR!

PKK tarihi, şehitler ve o şehitlerin kanı temelinde yükselen direnme tarihidir. Daha ilk ciddi adımında en değerli önderlerinden birisini, yolaçtığı gelişmelerin bedeli olarak toprağa veren PKK Hareketi, o günden bu yana her tarihsel dönüm noktasını sayısız şehidin kanından oluşan direniş abideleri ile taçlandırmış ve bu abideleri her yeni dönemin temel taşları haline getirmiştir. "Toprağa düşen her devrim şehidini devrimde zafer yaratmanın bir gereksizi haline getirme" şiarından hareket ettiği içindir ki, PKK bu güne kadar ettiği bir gelişme katetmiş ve şehitlerin manevi komutanlıkları altında her türlü soylu değerlerin temsilcisi olmuştur.

Çağdaş Ulusal direnme tarihimize şehitlerin yeri ve önemi doğrudur kavranmalıdır. Halkımızın ulusal ve toplumsal çıkarlarından kopuşunun derinliği ve en basit güncel çıkarlar uğruna birbirlerini gözlerini çıkarıncasına kördüğüşüne dönmüş bir yaşamın egemen olduğu, buna karşılık kutsal davalar uğruna kimsenin kılın kırıp damadığı Kürdistan gerçekliği gözönüne getirildiğinde, soylu amaçlar için ölmeye gücünü göstermiş şehitlerimizin büyükükleri daha iyi anlaşılabilir. Genelde toplum tarihimize halkların uluslaşma, ulusal direnme ve ulusal kurtuluş seyrine son derece ters bir yönde işlemiş; yabancı yada aşiretçi-feodal çıkarların egemenliği altında geçmişti. Kürdistan'da ancak bu çıkarlar uğruna savas verilir, kan dökülür. Bu, toplumumuza egemen olan güçlü bir gelecektir. Günümüzde hala kan davaları toplumumuza içten içe kemiren bir hastalık olarak sürüp gitmektedir. Çağdaş halkların bugünkü bağımsız ulusal statülerini bu uğurda vermiş oldukları savaşlarla kazandıklarını biliyoruz. İşte, bizde eksik olan, böyle bir savaşın verilmişiydi. Kürdistan'da yaşanan gerçeklik; çağdaş bir ulus haline gelme uğrunda çok az çaba, inanç, fedakarlık; buna karşılık, çıkarlarını zıt yönde, daha da kötüsü, düşman ve işbirlikçilerinin çıkarları için bitmez tükenmez bir çatışma ve savaşların kurbanı olmaları.

PKK'nin önderlik ettiği ulusal direniş gerçeği ve bunun gerek bir savaşa dönüşmesinin anlamı, bu ortamı yaptığı müdahale ve kendisi için savaştan bir halk konumuna gelmesinde yatar. Giderik bu gelişmeleri doğuran teorik yaklaşımın ve gerekse daha da önemli olarak pratik yaklaşımın zorluklarını, mevcut ortamın olumsuz özelliklerini ile orantılı olduğu göz ardı edilemez. Öncüde dile gelen olgu, bu zorluklar oranında gereken inancı, cesareti, ve fedakarlığı yaratmaktır. Madem ki, ulusal-toplumsal koşullarımız inançsızlığı, cesaretsizliği ve fedakarlıktan yoksunluğu bu kadar geliştirmişti, o halde, öncü de inadına büyük bir direnme ile bunları tersine çevirmesi bilme durumundadır. O halde, PKK gerçekliği, bir diğer anlamıyla halkımıza birçok önemli özelliklerini kazandırılmıştır. Bunlar öylesine özelliklerdir ki, onlarşı çağdaş ölçülerde bir ulusal-toplumsal gelişme asla mümkün değildir. Ama şunu iyi bilmek gerekir ki, halkımızı buna inandırmak, bu değerlerin yüceltilmesi kanıtlanmak için çok güvenilir ölçülerle yaklaşmaktan başka bir yol yoktur. Halkımızın yüzyıllardır kendi gerçekliğinden sürekli kopmasını aracı olan hortutulu ideoloji, politik, kültürel yabancılaşması, toplumsal demojinin bu temelde gelişmesi onun başlangıçta doğru devrimci teoriye sadece kuşkuyla bakmasını değil,

ondan çok uzak kalmasını da beraberinde getirmiştir. Bu nedenle ona gerçekten etkili bir diriliş aracı kazandırmak, O'nun kutsal yenisinden dirilişe olan inancını ve bunu bir ahlak haline getirerek yürüme cesaretini, fedakarlığını kazandırmak için, bütün bunları onda yaratmak için dava şehitlerini en değerli bir kanıt olarak ileri sürmekten başka çaremi yoktur. Tarihte öyle davalar vardır ki, ilk şehitleri en az temsil ettikleri inanç, düşünce gücü kadar ve hatta onun büyüklüğünün bir kanıtı olarak tüm dayatıcılıkları ile ortaya çıkarlar. İşte, Kürdistan halkının çağdaş ulusal uyanış, bilinçlilik, eylemlilik aşamasına girmesinde, düşüncenin büyüklüğü kadar bu düşüncenin temsilcilerinin en saygı değer şey olan yaşamlarını en genç yaşlarında gözlerini kurpmadan ortaya koymaları ve fedakarlığın en büyüğüne göstermeleri de belirleyici olmuştur. Ve bu devrimci gerçekliği, O'nun temsil ettiği çağdaş insanlığa ters düşme için mutlaka ödemesi gereken bir borçtur. Bu borcu ödemeye göze alamayanlar, halk adına konuşmaya sahip değildirler."

Burada şu yalın gerçeği tekrar tekrar vurgulamak gerekir ki, bugün emperyalist-sömürgeci metropollerde basit çıkarlar temelinde, ulusal değerlerin ticareti ile uğraşanların, bunun için kendilerini çok ucuz bir ticaret meta haline getirenlerin Kürdistan halkına verebilecekleri hiçbir şeyleri olamaz. Onların teorik sefalet kadar, pratikte de korku, cesaretsizlik, fedakarlıktan kaçınma ve düşmana karşı yeminli eylemsizlik içinde olmalarına da şaşmamak gerekir. Bunlar o kadar alçalmışlardır ki, vatan ve özgürlük uğruna her zaman en değerli bedel olan canbedelini koymayı gerekli görmez ve üstelik bunu maceracılık ve başboş kişilerin işi olarak değerlendirmeye sefilliğini de gösterirler. Bu soylu fedakarlığı göstermek yerine, toplumumuzda çok güçlü olan demogojik sahtekarlığa başvuru, sahtekarca yaklaşımlarla ulusal-sınıfsal nitelikli partiler kurularlar. Her türlü eylemsizliği, devrimci sosyalist görevler olarak savunurlar. Ne de olsa bütün bunlar Kürdistan gibi yüzyıllarca bu tip sahtekarlıklara alıştırmış bir ülkede gerçekleştirilmektedir! İşte, bir de bu ortamı sözcüsi kesilen sahte demogojlara hakikatin hiçbir sandıkları gibi olmadığını, tarihin tüm zorlu problemlerinde olduğu gibi, Kürdistan halkının çok zorlu sorunlarına yaklaşımın bedelini de en yüce değer olan şehitlik olgusunu kanıtlamak gerekiyor.

PKK'nin direniş şehitleri, işte toplumumuzda hüküm süren böylesine tehlikeli olumsuzlukları alaşağı etmek için en zor ve acı olanı, aynı zamanda da biricik diriltici etkiye sahip olanı seçmişlerdir. Bunu halkımıza ve iflah olmaz beyinlere anlatmak için, şehitlerimizin her zaman esas alınacak en yüce değerlerimiz, yaşamı yenileyebilecek biricik değerlerimiz olduklarını, onlardan başka hiçbir şeyin esas alınmayacağını olanca açıklığıyla vurgulamak, temsil etmek ve ege-men kılmak cerekledir.

Direniş şehitlerimiz tarihte ki yerleri ve anlamları bundan başka bir biçimde yorumlanamaz. Kısa bir süreyle kapsayan Parti tarihimize dönem dönem şehitlerimizin ifa ettikleri anlam değerlendirilirken, onların çok olumsuz özelliklere sahip tarihsel gerçekliklerinin binlerce yıllık faturaları oldukları gözden uzak tutulmamalıdır. Onların şahsında somutlaşan direnişin büyüklüğü, binlerce yıllık köleliğin

kısa bir parti direniş tarihi ile karşı bulmasından ileri gelmektedir. Direniş şehitlerimiz bir nicelik sorunu olarak ele alınamazlar. Her direniş adını ve bu adım atılırken düşen şehidimizin omuzları üzerinde onlarca, hatta yüzlerce yılın olumsuzluklarının aşıldığı teslim edilmelidir. PKK direniş şehitlerini, kurtuluş tarihimizi başlatırken, adeta kendi bedenlerini gerek pratiğin en yücenesi dayatıp, halkımızı tarihi zifiri karanlığından gün yüzüne çıkardıkları bir an bile unutulmamalıdır. Herhangi başka bir ülke için bu, bu derece gerekli görülmesi de Kürdistan için bundan başka bir yol yoktur. Çünkü ulusun ve uluslararası güçlerin körleşmiş bir inkardan ibaret olan hükümlü başka türlü parçalanamaz. İlk direniş şehidimizin büyüklüğünden tutalım en son şehidimize kadar, anlamları vurgulanırken bu yaklaşım sürekli kılınmalıdır.

PKK'yi ve mücadelesini anlatmak için, birbirine işi sıkıya kenetlenmiş şehitler zincirine bakmak, o zincirin her halkasının doğuş koşullarını ve geleceğe devrettiklerini irdelemek gereklidir. Bu yapıldığında karşımıza çıkacak olan; tarihte eş görülmedik acılar, yokluklar ve zulme rağmen kaydedilen görkemli gelişmeler, derin fedakarlıklar, eşsiz cesaret ve bilinç örnekleridir. Her halkın kendisine özgü tarihsel bir önemi ve yolaçtığı gelişmeler vardır. Ancak, elbetteki her halka daha önceki direnme ve şehit olma halkalarının üzerinde ve onlardan aldığı güçle şekillenmiştir. Bu nedenle 15 Ağustos direnişini ve şehitler halkasını ele almadan önce geçmiş direnme tarihimize ana özellikleri ile ve çok kısaca da olsa değinmek gerekmektedir.

Düşman ulusal kurtuluşçu düşüncelerin daha Kürdistan'a taşırıldığı ilk anlardan başlayarak bu düşüncenin sahiplerine karşı son derece sert ve acımasız bir politikayı gündeme koymuştur. Ve bu politikanın temelini ise, zorla imhaya oturtmuştur. Düşman, planını uygulamaya koyma yolunda ilk saldırısını 18 Mayıs 1977 günü Türkiye halkının yiğit evladı ve halkımızın sadık dostu ve önderi yüce enternasyonalist HAKİ KARER'e yöneltti. Haki yoldaşa yöneltilen saldırı, O'nun şahsında Türkiye ve Kürdistan halklarının birliğine, enternasyonalizme ve halkımızın kendi geleceğini belirlemek hakkına yöneltilmiş bir saldırıydı ve amaç, Hareketimiz daha kökleşmeden onu ortadan kaldırmaktır. Ancak, devrimci hareket bu değerli önderini kaybetmenin derin acısını, O'nun mücadelesini bir üst aşamaya dönüştürerek karşıladı. Partileşme yolunda program taslağı hazırlanarak ilk adım atılırken, mücadele daha geniş çevrelere taşırılmaya başlandı.

Bu kutsal şehidimizin anısına bağlılığın bir gereği olarak da gençlik mücadeleye daha aktif bir şekilde sahip çıkma başladı. Haki yoldaşın ölümünün 1. yıldönümünde Hilvan'da Halil ÇAVGUN yoldaş sömürgeciler ile yerli ajanlar, feodallerin işbirliği sonucu şehit edildi. Bu, mücadelemizin gençlik kesimlerinden Kürt köylülüğüne taşırılması için bir kıvılcım olurken, Kürdistan köylülüğü tarihinde ilk kez devrimci önderliğinde feodal yapıya karşı mücadeleye kalktı. Hilvan, mücadelemizin bir çizgi büyüyecek giderek tüm Kürdistan'da dalga dalga yayıldığı bir devrimci odak haline dönüştürüldü. Buradan Siverek'e sırayın mücadelesine başla. HALİL KANDAL ve Cuma TAKA yoldaşlar olarak üzere onlarca yoldaşımızın kanı pahasına da olsa yükseltilerek geniş çevrelere ya-

yıldı. Ajan feodal-komprador yapı Kürdistan'da önemli oranda otoritesini yitirdi. Siverek direnişinin başlaması aynı zamanda 27 Kasım 1978'de kurulmuş olan Partimiz PKK'nin kuruluşunun resmen ilanı anlamına da geliyordu. Bu dönemden başlayarak genişliğine ve derinliğine gelişen mücadelemiz artık direnişlerin ve şehitlerin sayısının belirlenemediği boyutlara ulaştı. Bütün bu gelişmelere faşist Türk devleti 12 Eylül 1980 askeri darbesi ile cevap verdi.

Bundan sonraki süreç; Hareketimizin geri çekilme ve hızlılık süreci ile birlikte sömürgecilere karşı mücadelede büyük direnişlerin ve şehit düşme olaylarının sergilendiği kıyasıya bir savaş dönemidir. Bu dönemde Delil DOĞAN'dan başlayarak GAP ve BLOKA direnişçilerini de kapsayan sayısız direnişler ve kahramanlık olayları sergilendi. Peşpeşe eklenen bu direniş halkaları içerisinde sürece damgasını vuran, Diyarbakır zindan direnişidir. Diyarbakır zindan direnişi, cuntaya karşı aklalması güçlüklerle rağmen yükseltilen ve belli bir dönem mücadelemizin önderlik rolünü oynayıp, tüm imha ve tasfiye planlarını boşa çıkaran Mazlum DOĞAN, M. Hayri DURMUŞ ve Kemal PİR yoldaşların şahsında doruğuna ulaştı. Zulmün kalelerinde tarihimize en şanlı sayfaları kanla yazılırken, mücadelemizin geleceğine damgasını vuran kazanımlar ve dersler elde edildi.

Ülke içinde bu gelişmeler yaşanırken, dışarda ise, Partimiz Ortadoğu halkları ile sıcak dayanışma içerisinde yeni döneme hazırlanmaktaydı. Bizzat savaş içerisinde yürütülen bu çalışmalar sırasında Filistin ve Lübnan halklarının Siyonizme karşı yürüttüğü savaşında kendilerine en aktif destek sunuldu. 2 Mayıs 1981'de yiğit enternasyonalist Abdülkadir ÇUBUKÇU, İsrail'in uşakları tarafından şehit edildi. Enternasyonalizm bayrağını ondan devralan yoldaşları İsrail'in Lübnan'ı işgali sırasında destansı direnişler yaratarak bu bayrağı daha da yükselttiler. Kürdistan halkı ile Ortadoğu halklarının dayanışmasının en görkemli örneklerini sunan yoldaşlarımızdan 10'u şehit düşerken yine bir çoğu da İsrail tarafından tutsak edildi. Bu direniş esnasında şehit düşen yoldaşlarımız, Veli ÇAKMAK, Kemal ÇELİK, Mehmet ATMCA, İsmet ÖZKAN, Abdullah KUMRAL, İrfan AY, Şahabettin KURT, Emin YAŞAR, Ahmet MARANGOZ ve Şerif YAŞAR halkımız ile Ortadoğu halkları arasında yıkılmaz bir köprü oldular.

Yine bu dönemde Partimiz Kürdistan'ın diğer parçalarındaki örgütlerle ilişkilerini geliştirirken, aynı zamanda halkımızın bağrında kapanmayan bir yarıya dönüşen iç çatışmaları durdurmak için de çaba sarfetmekteydi. Bu çabaları sırasında Partimiz, MK Üyesi değerli önderimiz Mehmet KARASUNGUR ile değerli partizan İbrahim BİLGIN yoldaşları Mayıs 83'te Güney Kürdistan'da şehit verdi. Bu olay, aynı zamanda Partimizin halkımızın birliğini yaratmak uğrunda gerektiğinde en değerli varlıklarını oile feda etmekten çekinmeyeceğini ortaya koymaktadır.

Ancak, Partimizin bu yüce anlayışına ve fedakar çabalarına rağmen, Ona saldıran yönelten düşmana, halk saflarında yer alması gereken güçler de eşlik ettiler. Partimizin ülkeye yeniden dönüş şanlı atılımını başlattığı bir dönemde bu görevi yerine getirmek için bir grup değerli parti militanımız ajan provakadörler, revizyonist inkarcılık ile feodal entrikacılığın işbirliği ile

Kasım 1982'de Hêzîl Çayında katledildiler. Şahin KILAVUZ, Cahit DAYAN, Fuat ERTÜRK, Veysi ŞİMŞEK, Musa İLK, Veysi HAN-TAŞ, Hasan ÖZÇELİK ve M. Beşir AKSOY yoldaşlar, ortaya koydukları direnişle yeni dönemin nasıl karşılanması gerektiğini pratikte ortaya koyarak geride kalan yoldaşlarına örnek oldular. Partimizin ülke zemininde mücadeleyi yeniden yükseltmesini engellemeyi hedef alan planların bir parçası olan bu saldırı da boşa çıkarılarak ülke zeminine yerleşme ve örgütlenme çabalarına hız verildi. Bu hazırlıklar sürecinde şehitler kervanına yeni devrimci direniş bayrağını daha da yükselterek katıldılar.

Her dönemde şehitlerinin anısına bağlılık, mücadelede daha güçlü adımlar atarak yerine getiren Partimiz, yeni dönem şehitlerinin anlamları bağlamları bir gereği olarak da daha güçlü bir faaliyete yöneldi. Parti II. Kongresi ile başlayan ülke zemininde örgütlenme faaliyetleri, 1984 Ağustos'una kadar hızla sürdürüldü. Bu faaliyetler, dört yıllık sömürgeci-faşist zulüm altında halkımızın umutlarını kartartıldı, tüm toplumun en ıccra kökelere dek kolluk kuvvetlerinin ve ajanların denetimi altında tutularak kırdırayamaz hale getirildi, açlık ve yoksulluk tüm halkı pençesinde inlettirdi bir ortamda çok büyük zorluklar, tehlikeler, olanaksızlıklar, açlık ve kötü yaşam koşulları altında yürütüldü. Bir tek ilişki kurmak için bile ölümün göze alındığı, aylarca yıl yüründüğü, günlerce aç, susuz ve uykusuz kalındığı oldu. Böylesine acımasız koşullar altında, ama inat ve sabırla, kararlılık ve cesaretle bir yıl kadar yürütülen çalışmalar sonucunda artık gür bir sesle mücadelemizin yeni dönemini ilan etmek gerekiyordu.

Faşist cuntanın zulüm ve baskısı altında nefes alamaz hale gelen Kürdistan ve Türkiye halklarının umutla bekledikleri an nihayet 15 Ağustos 1984'de geldi ve tüm toplum faşist cuntanın göğsünde patlayan partizanın kurşunlarıyla sarıldı, dört yükle uyukdan sıyrılacak yeni ve şanlı bir döneme gözlerini açtı.

15 Ağustos direnişi sadece TC'ye değil, onun şahsında temsil ettiği tüm yerel ve uluslararası gericiye varulmuş büyük bir darbedir. Reagan önderliğinde başlatılan ve nükleer savaş da içinde olmak üzere her türlü tehditle ilerici insanlığın gelişimini durdurmaya çalışan, bu politikaları uygulamak için TC vb. yönetimleri zorla iş başına getirenler öncelikle halk hareketlerinin imha ya da yolundan sapırmak gibi azgın bir savaş yürüten emperyalist güçlere karşı da gösterilen şanlı bir direnmedir. PKK önderliğindeki KUKH ile başta Türkiye olmak üzere bölge ilerici ve devrimci hareketlerine karşı bir imha ve sindirme aracı olarak ayakta tutulan faşist-sömürgeci TC'yi temellerine kadar sarsan bir harekettir. O, aynı zamanda tarihimize boyunca güreğelen sınır tanımaz, boyun eğmez, durgunluğa ve özellikle de bunu meşru göstermeye çalışan, yeni kölelik teorilerinin sahiplerine ve her renkten tasfiyeciliğe karşı insan oia bilinci ile gerçekleştiren bir silkinis hareketi; çürümüş güç ve aklınlar teşhir ve tecrit eden devrimci bir eylem; tasfiyeciliği tasfiye eden ileri bir ataktır. Yine o, hakim ulustan demokratik sosyalist hareketlerindeki revizyonizm ve reformizmle sıkı bağlantılı sosyal-sövenizmin dar ailesel ve kişisel çıkarlarını ötesini görmeyen ilkel milliyetçiliğin, reformizmin bile gerisinde kalan ulusal kurtuluş saflarındaki gerici da-

yatmalarına karşı, bağımsızlık ve enternasyonalizmin kaynaşmasını yücelten, Kürdistan probleminin her alandaki çözümünde anahtar güç olan Kuzey-Batı-Kürdistan'lı bölge halklarının güvenilir bir mütefiki haline getiren bir harekettir.

O halde, 15 Ağustos atılımının 1. yıldönümündeki kazanımları ve öğrettiği dersler her bakımdan tarihi öneme sahiptir. Eğer bundan sonra Kürdistan halkı da savaşan bir halk olacaksa ve çağdaşlık savaşında onurlu bir yere kavuşacaksa bunda bu atılımın temel teşkil ettiği, bunu yadsıyarak, çarpıtarak tarihin ileri gelişiminden bahsedilemeyeceği teslim edilmek zorundadır. 15 Ağustos eylemlerine karşı alınacak tüm çeşitli güçlerin konumlarını ortaya serecek niteliktedir. Halkımızın bu atılıma ezici katkılı ve desteği nasıl ki onun öz çıkarlarını bağımlılığı yansıtıyorsa; ona saldıranların tutumları da halka karşı konumlarını, düşmanın bilinçli ya da bilinçsiz usakları olduklarını ortaya koymaktadır. Daha şimdiden tarihin ve halkımızın hükümün bu yönde geliştiğine kuşku yoktur. İşte 15 Ağustos atılımının şehitleri böylece bir hükümün sembolleri olma ünvanına sahiptirler. Onlar, halkımızın onur, yüctük ve boyun eğmezlik sembolleridir. Onlar, halk direniş tarihimize olumlu ne varsa onu temsil eden, Partimizin direnişçi saldırı geleneği ile başlayan, Diyarbakır zindan direniş şehitlerinin kahramanlığını esas alan ve bu temel değerlerden ayrılmamak, onları mutlakla layık oldukları biçimde temsil etmek için ulusal direniş mücadelemizin yeni aşamasını yaratmak görevinin şehitleridir.

15 Ağustos atılımını kendi içinde bazı dönemlere ayırsak; birinci dönem, hazırlıklarla birlikte 15 Ağustos'ta patlak verip kısa kadar süren, mevsimin alabildiğine olumsuzlaştığı, hareket kabiliyetlerini tamamen ortadan kaldırdığı dönemdir. Bu dönemde aktif savunma tüm yaratıcılığı ile ortaya konmuş, en az şehit verilen dönem olmasının yanı sıra, düşman da tam bir acı içinde bırakılarak, "çokça güvendiği" iki operasyonu, "Huzur" ve "Güneş" operasyonları boşa çıkartılmış, önceleri, "sıkıştırıldılar", "72 saatlik ömürleri kaldı" diyerek sergiledikleri umutları yerli yer edilmiştir. Bu dönem aynı zamanda doğru taktik hat'a sıradan bir bağıllığın, sıradan bir uygulamanın bile neler yaratmaya kadar olduğunu da ortaya koymuştur. Bu dönem şehitlerinin azlığı kadar, kahramanlıkları da bu özelliklerinden kaynaklanmaktadır.

Birinci dönem, tüm halk kitlelerinin ve düşmanın 15 Ağustos şanlı atılımının etkisiyle sarılsıp adeta uykudan uyanıldığı; halk kitlelerinin şaşkınlığının sevinç ve umuda, düşmanın şaşkınlığının ise korku ve umutsuzluğa dönüştüğü bir dönemdir. Düşman başlangıçta eylemlerin niteliğini kavrayamamış, işyan var sanarak tüm ordusunu belli alanlarda yoğunlaştırmıştır. Ancak, bir süre sonra bunun yanlışlığını fark ederek tüm Kürdistan çapında vahşi operasyonlara girişmiş, devrimcileri yakalayamamalarının verdiği hırsla sıradan halka işkence yapmış, yoğun tutuklamalara girişmiştir. Bu süreçte devrimciler ise, eylemlerinin varattığı etkinin ürünlerini toplamak amacıyla bir yandan halk kitlelerine giderken diğer yandan da kendilerini operasyonlardan korumaya çalışmışlardır. Ayrıca bu dönemde bazı karakol baskınları ve benzeri, eylemler de gerçekleştirilerek kazat... lar kökleştirmeye çalışılmıştır.

Aralık süren operasyonlara ve henüz halk kitleleri ile geniş ilişkiler kurulamamış olmasına rağmen bu dönemde kayıplar oldukça azdır. Dönemin ilk şehidi Şırnak'ta, Spiwan köyünde, satılmış feodal-gerici güçler ve onların milislerinin

kurduğu pusuda ağır yaralanıp, bu durumda bile düşmanın cezası bırakmayan, silahını ve Parti bayrağını büyük bir direnişle devralarak toprağa düşen Kerim BAYTAR (Cemil) yoldaştır. Yine Eylül 1984'te Hakkari'nin Bılıka mıntıkasında kahramanca direnerek şehit düşen Halit KAYDI ve yanındaki yoldaşı da yeni dönem mücadelemizin ilk şehitleri içinde yer aldılar. 9 Ekim 1984'te Adıyaman-Çamyurdu'nda bir ihbar sonucu sığınakları baskına uğrayan Faik ALAGÖZ ve Ali Rıza SÖYLEMEZ yoldaşlar da son mermilerine kadar kahramanca çarpışarak, düşmana ağır kayıplar verdirdikten sonra şehit düştüler. Böylece onlar Partimizin her koşul altında sonuna kadar direnme kararını şerefle temsil ettiler. 13 Ekim 1984'de de, Erzurum-Şenkaya'da Kazım DEMİRTAŞ ile Ercan KILIÇ yoldaşlarımız yine alçakça bir ihbar ve kompo sonucu direnerek şehit düştüler. Bu dönemde verdiğimiz son şehit 24 Ekim'de Şırnak'ta bir karakol baskını sırasında en ön safta kahramanca çarpışarak sömürgecilerin kurşunlarına hedef olan Çetin AKKURT yoldaştır. Ayrıca 27 Aralık 1984 günü Biyadere köyünde sömürgeci caniler tarafından işkence sonucu katledilen yurtsever köylü sempatiçimiz Mustafa ERDAL'ı da buradan anmak gerekir. Bu değerli yoldaşlarımızın kaybı derin bir acı yaratmış da olsa Hareketimizin bu ilk dönemi, atılımın henüz başlangıcında olmasına ve yoğun operasyonlara rağmen ve nisbeten az kayıpla ve başarıyla kapatmış olduğu belirtilir.

İkinci dönem; önemli oranda coğrafya ve iklim koşullarından, kısmen de pasif savunma anlayışından ve halen kalıntılar halinde yaşayan inançsız, çürümüş bir-iki unsurun teslimiyet ve ihanetinden yararlanarak düşmanın bilgi birikimini arttırdığı ve parti direniş taktiklerini engellemeyecek düzeyde de olsa Harekete ciddi bazı darbeler vurdu; her ne kadar atılım saldırı ruhu etkinliğinden hiç bir şey kaybetmeden sürüp gitmiş de belirtilen nedenlerle kayıplarımızın arttığı ve Mayıs ayına kadar süren dönem kapsar. Düşman zor mevsim koşullarından yararlanarak tüm Parti kadro birikimini bu süreçte imha etmeyi hedeflemiş ve bu konuda kendisine teslim olmuş bir kaç haine de büyük umutlar bağlamıştır. Ayrıca tarihimize her dönemde direniş karşı başvurulan satın alma ve direnişten vazgeçirme silahına da yeniden başvurmuş ve "Pışmanlık Yasasını" çıkartmıştır. Düşman, ağır kış ve zor yaşam koşullarının etkisiyle devrimcilerin dayanamayıp pespeşe teslim olacakları ve bu ihanet yasanına sığınacakları yolunda oldukça umutlanmıştır. Ancak düşmanın bu umutları çok geçmeden ardarda meydana gelen, direnerek şehit olma ve teslimiyeti reddetme olaylarıyla söndü. Sömürgeci-faşistler bu dönemde kendi ordu güçleriyle birlikte dolaylı ve dolaysız tüm işbirlikçilerini de kullanarak Hareketimize darbe vurmaya çalıştılar.

Dönemin ilk şehidi 1984 sonlarında Mardin-Dargeçit'te sömürgecilerle çatışmada direnerek şehit düşen Ziyattin ÖZER yoldaştır. Bunun ardından 7 Şubat 1985'te Şırnak'ta düşmanla kıyasıya bir çarpışmaya giren Kemal, Hogir ve Ali yoldaşlar düşmana ağır kayıplar verdirerek şehit oldular. Sömürgeciler, kendilerine teslim olmuş bir kaç alçak ihanetçiyi kullanarak Sason ve çevrelerinde faaliyet yürüten yoldaşlarımızın avına çıktılar ve 9 Mart 1985 günü izlerini keşfederek birlerce kişilik bir ordu gücünü bu alana yığdılar. Saatler boyu kahramanca savaşan 8 yoldaşımız düşmana ağır kayıplar verdirek şehit oldular. Ahmet İBİN, Berivan, Ahmet Ali DEMİR, Güngör, Kasım, Arif, Hüseyin YILMAZ yoldaşlar ile

mücadeleye henüz katılmış yöre köylülerinden bir savaşıç arkadaşımızın bu kararlı direnişleri düşmanın "Pışmanlık Yasası" için ağır bir darbe oldu. Bahar Atılımı için hazırlıkların yoğunlaştığı Mart 1985'de, Mardin bölgesi faaliyetlerini büyük bir azim, kararlılık ve fedakarlıkla sürdüren Hüseyin ALTINTAŞ yoldaş Dargeçit mıntıkasında sömürgecilerle girdiği çatışmada hayatını kaybetti. 26 Mart 1985'te Bahar Atılımına hazırlıkların en çok yoğunlaştırıldığı esnada Hakkari'nin Becuhi köyünde, en soylu direnişlerden birini sergileyerek şehit düşen Halit ÖNCÜ dahi sempatiçimiz de direniş halkısını kaniyla perçinleyerek aramızdan ayrıldı. 28 Mart günü ise Şırnak'ın Simxor mıntıkasında Seyithan yoldaş direnerek şehit oldu. Şehitler halkısına yine Mart ayında Ali KAYA yoldaş da kahramanca bir direnişle katıldı. Düşman bu süreçte Hareketimizi ne pahasına olursa olsun bitirme amacıyla çeşitli güçleri de Hareketimiz üzerine salmaya başladı. Kokuşmuş ihanet ve iç çatışmaları bu güçler eyleyi yeniden hortlatmaya çalıştı. Bu saldırıların bir parçası olarak, düşmanın faaliyetleriyle direkt yada dolaylı bağ içerisinde 16 Nisan 1985 günü Güney Kürdistan'da 8 yoldaşımız alçakça bir komploya uğratıldılar. İdris ÖKMEN, M.Rauf AKBAY, Celal ERKAN, Abdurrahman AYTEMİR, Abdülkadir GERGERLİ, Abdullah GÜLSEREN, Sabri ATAK ve Cemil BAYRAM isimli bu yoldaşlarımız katledildikleri dönemde ülkeye faaliyet yürütmeye ve Bahar Atılımı içerisinde aktif olarak yer almaya gitmekteydiler. Bu dönemde Partimiz iki değerli kadrosunu Karakocan, Dersim ve Bingöl direnişinin önderlerinden Mehmet GÜLER ve İmam Hüseyin BİLGİN yoldaşları Karlova'da şehit verdi. 23 Nisan 1985 günü sömürgecilerle kıyasıya bir çatışma içerisinde ona ağır kayıplar verdiren yoldaşlarımız, direnişleriyle Parti bayrağımızı daha da yükselttiler. Yine Bilge YUMUŞAK ve Şehmus ŞİMŞEK isimli yoldaşlar Diyarbakır kırsal alanında sömürgecilerin pususuna düşerek kararlı bir direnme sonucu şehit düştüler. 29 Nisan'dan 2 Mayıs tarihine kadar Mutki, partizanlar ile sömürgeciler arasında 5 gün süren kıyasıya bir savaşta tanık oldu. Bu mücadelede düşmana ağır kayıplar verdiren beş yoldaşımızdan üçü şehit oldu, ikisi de yaralı olarak tutsak alındı. Ancak bir süre sonra onlar da işkencede katledildiler. Şehit yoldaşlarımız Abdülkadir BİÇİM, Veli YAŞAR, Ali UĞUR, Fahri ve adını öğrenemediğimiz bir diğer yoldaşımız gösterdikleri kararlı tavırla Partimizin direnme geleneğini en üst düzeyde temsil ettiler.

Partimiz açısından en büyük kayıplardan birisi 20-21 Mayıs'ta Urfa-Bozova'da Sabri GÖZÜBÜYÜK, Ali Kamber DEMİR, Mehmet YEŞİLLER, İmam Hüseyin COŞKUN ve Hacı Ahmet YAPICI yoldaşların katledilmesidir. Görevli bulundukları alana giderken sömürgecilerle çatışmaya giren ve birlerce kişilik orduyla üç günlük süren çatışmada ona büyük kayıplar verdiren yoldaşlarımız, halkımızın kalbine derin izler bıraktılar. Diğer taraftan, büyük Parti emekçisi, değerli yoldaş Hasan CABADEK 11 Mayıs'ta Fındık'ta sömürgecilerle girdiği çatışmada dilere destan bir direniş sergileyerek şehit düştü. Yoldaşımızın kurşun yağmurunda çok sayıda kayıp veren düşman 30 helikopterli, 3000 kişinin katıldığı çatışmada yoldaşımızın yanına bile yaklaşamayarak onu ancak havadan bombardmanla katlehdiler.

Bu yoldaşlarımızın üstün düşman kuvvetine ve dayanılmaz iklim koşullarına rağmen, dayatılan teslimiyetçilik ve "Pışmanlık Yasası"na karşı sonuna kadar direniş ve cephe bayrağını yükselterek kanları ile

kızılaştırmaları, her türlü değerlendirmenin ötesinde eşsiz kahramanlık destanlarıdır. Bu dönemdeki direnişler ve şehitleri, tarihimizin o yeniden açılmak istenen lanetli ihanet ve teslimiyet sayfalarını paramparça eden ve yerine kızı direniş sayfalarını geçiren değerlerimizdir. Onlar, tarihin gerici tekerlerini bilinç ve iradelerinde eriterek halkın önünde durulamaz yüce kurtuluş iradesini kesintisiz ve güçlü kılan zincirin sağlam halkalarıdır. O halde, Sason, Mutki, Bozova, Şırvan, Dargeçit, Şirnak, Karlova, Çamyurdu, Şenkaya, Fındık ve Güney Kürdistan şehitlerimizi böylesine onurlu, kazanım ve derslerle dolu ve onur kaynakları olarak değerlendiriyoruz.

15 Ağustos atılımının üçüncü dönemi; ilk iki dönem kazanımlarını esas alan, olumsuzluklardan ders çıkararak, özellikle de düşmanın dayattığı özel savaşı boşa çıkarmayı Parti taktiklerinin belirleyici başarısının temeli olarak değerlendiren, daha da yetkinleşmiş, aktif ve saldırdan ibaret savunmayı egemen kılan, başarı için her şeyin ortaya konulduğu bir dönemdir. Bu dönem, Ağrı dağından Dersim'e, Bingöl'den Sason'a, Şemdinli'ye kadar ülkemizin tüm doruklarından, yüzlerce kent ve köy merkezinde saldırılar gerçekleştirilerek, düşmanın onlarca askeri birliğinin, jandarma ve polis karakollarının, ajan ve milis şebekelerinin dağıtılarak ülkemizin bir boydan bir boyaya şanlı direniş ortamına çekildiği ve tarihimizin en güçlü hamlelerinden birisinin gerçekleştirildiği bir dönemdir. Hiç bir dönemde bu dönemki kadar coşkuyla, cesurca ve ölümlü hiçe sayarak düşmanın üzerine yürüdüğü ve yine halkımızın öncüye inancının bu kadar geliştiği, Bağımsızlık ve Özgürlüğe bu kadar inanıldığı görülmemiştir. O halde, bu dönem ve şehitleri devrimde nihai zaferin hangi ruh ve taktik ile kazanılacağını belirlediği çok çok öze alınmış bir savaşta halkın zaferinin sağlayıcılarıdır. Bu, öncü ve halkın kazanmak için nasıl savaştığını gerektiriyen pratikte dost-düşmana açıkça gösteren, düşmanı ağız açamaz hale getiren ve dostların ise saygısını kazanan şanlı bir tarih sayfamızdır. Bu sayfalara kanlanıyola yazarların halkımızın ve partimizin kalbindeki yerini yücedir. Onlar yaşamı yaratan temel umut ve mücadele kaynaklarımızdır.

Yine 15 Ağustos atılımının üçüncü döneminde daha da hızlanan mücadelemizin kazanımlar bedelleri olan şehitler verdik. Eşi görülmemiş bir gözüpeklikle düşmanın üzerine yürüyerek ona tarihinin en büyük darbelerini vuran yoldaşlarımız kendi hayatlarını feda etmekten çekinmediler. Destansı direnişler sergileyerek tarihi bayrağımızı daha da yükselttiler. Temmuz ayında Çatak'ta Adilce sarayı baskını gerçekleştirilerek 4 bekiyi ölüme cezalandıran yoldaşlarımızdan Ahmet ÇALIŞKAN ve Seyfettin ÖZEN sömürgecilerin ve yerli işbirlikçilerinin alçakça saldırıları sonucu direnerek şehit düştüler. Temmuz ortalarında Yüksekova'da sömürgecilerle çatışmaya giren Mehmet AGASLAN yoldaş ve aynı şekilde Şemdinli'de çatışan Yaşar KAHRAMAN, Abdülmecit YILMAZ ve Bozan OKTAY yoldaşlar sömürgecilerle ağır kayıplar verdirdikten sonra şehit düştüler. Bu dönemde Partimiz iki değerli kadrosunu daha, İbrahim DURMAZ ve Gazi ERKAN yoldaşları Hizan'da sömürgecilerle girdikleri bir çarpışmada kaybetti. 6 Temmuz'da iki savaşıç, 22 Temmuz'da ise, Emin SARIK ve Çiçek

SELCAN yoldaşlarımız da dahil üçü parti kadrosu olmak üzere beş yoldaşımız Erduş'ta çatışarak şehit düştüler. 2 Ağustos'ta sömürgecilerle saatlerce direnerek onlara büyük kayıplar verdiren değerli savaşıç yoldaşımız Nuri ASLAN Şırnak'ta şehit düşerken, yine aynı dönemde Sıddık BİLGİN isimli yurtsever de Genç'te sömürgeciler tarafından kurşuna dizilerek, hayatını kaybetti.

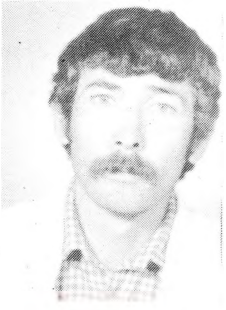
Bu yoldaşlarımızın da kanları ile suladıkları Bahar ve Temmuz atımları ile mücadelemiz, TC'nin tarihinde tanık olmadığı boyutlara ulaştı. Kürdistan halkı önderlerine sahip çıkıp mücadeleyi tüm gücünü seferber ederek ve her türlü baskıyı göğüsleyerek destekledi, destekliyor. Direniş, Hareketimizin geçmişte etkinlik kurduğu tüm alanlara yayılmakla da kalmayarak halkımızın tarihteki direnme merkezlerinde de kök salıyor. Ağrı, Genç, Sason ve Hakkari daha şimdiden halkın topyekun ayağa kalkmaya hazır olduğu direnme merkezleri haline dönüştürülerek geçmişin işyan ateşi yeniden alevlendirilerek daha geniş çevrelere sarmaya başladı. Devrimci gelişmeler yalnızca Kuzey-Batı-Kürdistan halkını ayağa kaldırmakla sınırlı kalmayarak Güney Kürdistan halkını da etkilemeye başladı. Bağımsızlık hedefinin tek kurtuluş olduğu bilince bilince çıkarılarak otomonic anlayış aşınmaya yüztü. Daha şimdiden Güney Kürdistan'da peşmergelerin mevcut önderliğin tüm engellerini aşarak mücadeleye sahip olmaktadır. 1. yıldönümüne ulaşan ve günden güne boyutlanan silahlı direniş mücadelemizin artık hiç bir güç tarafından ezilemeyeceği ve zaferin bu önderlik altında kesin olduğu dost ve düşman herkes tarafından aktif bilince çıkarılmış durumdadır.

Bütün bu gelişmeler önünde TC susuyor; devrimci kurtuluş birliklerimiz karşısında içine düştüğü azı, her gün biraz daha yaklaşan sonunu gizlemeye çalışıyor. Ancak, nafille! O ne yaparsa yapsın içine düştüğü telaş ve umutsuzluğu gizleyemez. 15 Ağustos atılımının 1. yıldönümünde Özal'ın yeni taktikler almak üzere Amerika'nın yolunu tutması, Genel Kurmayın yetkili ağızlarından geçmiş bir yıllık dönem değerlendirmesinin yerli ve yabancı kamuoyuna duyurulmak zorunda kalınması hep boyutlanan, öni alınamayan oelmşlerin en acık itirafı ve faşist Türk sömürgeciliğinin kaçınılmaz sonunun belgelen-dirilmesidir.

Bütün bu gelişmelerin altındaki imza 15 Ağustos şanlı atılımı şehitlerimize aittir. Onlar aktıktıkları kanları temelinde mücadelemizi bu boyutlara ulaştırmış ve manevi komutanlarımız olarak gelecek mücadelemiz üzerinde de söz sahibi olma hakkına kavuşmuşlardır. Tüm bu direniş şehitlerimizin, Kerim, Faik, Ali Rıza, Kazım, Ercan, Çetin, Ziyattin, Kemal, Hogir, Ali, Ahmet, Zeki, Güngör, Berivan, Kasım, Arif, Hasan, Hüseyin, Seyithan, İdris, Rauf, Celal, Abdurrahman, Abdülkadir, Abdullah, Sabri, Veli, Fahri, Cemil, Mehmet, İmam Hüseyin, Bilge, Şehmus, Ali Kamber, Hacı Ahmet, Seyfettin, Yaşar, Abdülmecit, Buzan, İbrahim, Gazi, Emin, Çiçek, Nori ve Sıddık yoldaşların anılarına bu temelde bağlanıyor, bu 1. yıldönümünde onlara layık olabileceğimizi belirtiyoruz. Andımız gereklerini yerine getirmek için halkımızın iş mücadelesine silahını, PKK, ERNK, HKK silahlarını daha da yetkinleştirerek zaferi sağlayacağımıza dair bu vesileyle bir kez daha söz veriyoruz.

Partimiz ve Tüm Halkımız!

***15 Ağustos Saldırı ve Direniş Şehitlerinin Ruhunu Yeni Atımlarda Yasatarak, Nihai Zafer Yolunda, Şaşmadan ve Tüm Gücümüzle Yürüelim!**

Adı ve Soyadı: Kerim BAYTAR
Kod Adı: Cemil
**Doğum Yeri ve Yılı: Derik-
Mardin, 1956**

15 Ağustos'ta başlatılan yeni dönem mücadelemizin ilk şehidi olan Kerim yoldaş, 1956 yılında yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. İlk ve ortaokulu Derik'te, liseyi ise yatılı olarak değişik yerlerde okuyarak bitirmişti. 78-79 döneminde Mardin Eği-

tim Enstitüsünden mezun olarak öğretmen olmuş ancak görev yapmayarak profesyonel devrimci yaşamaya başlamıştı.

Devrimci düşünceler ile daha 1974'lerde tanıştı. O dönemde daha çok sivil-faşist güçlere karşı mücadelede aktif yer aldı. 1977'lerde ise Hareketimizin düşünceleriyle Derim'de okuduğu önemde tanışarak kısa sürede bu görüşleri benimsedi. Tüm arayış ve özelliklerine bu ideoloji ışığında kavuşacağını kısa süreli araştırmasıyla anlayan Kerim yoldaş, teoride öğrendiklerini pratiğe de aktararak gençlik içerisinde aktif faaliyet yürütmeye başladı. Daha ilk eyleminde gözüpek, atak ve girişken kişiliğiyle dikkatleri üzerine çeken Kerim BAYTAR, Mardin'e geldiğinde artık ciddi görevler üstlenmeye başlamıştı. Kayıt yaptırdığı okulu da araç olarak kullanarak, propaganda, eğitim ve örgütsel faaliyetlerini daha da yetkinleştirmiş, 1979 yaz aylarından itibaren Derik yerel komitelerinde görev üstlenmişti. 1980 başlarından itibaren de Mardin Bölge Hazırlık Komitesi üyeliğine getirilen Kerim

BAYTAR, bölgede halkın mücadeleye daha aktif çekilebilmesi için güçlü bir önder haline gelmeye başlıyordu.

Olgun, alçakgönüllü ve aynı zamanda ilkelerden taviz vermez bir kişiliğe sahip olan Kerim yoldaş, yoldaşlarıyla arasındaki uyumu, en güçlü tarzda korumakta ve her koşulda onlara destek olmaktaydı. Özellikle de kitle ilişkilerinde oldukça başarılı bir çalışma yürütmüş, her koşul altında kitleler tarafından aranan bir önder haline gelmişti. İlişkide olduğu kırsal alanlardaki köylüler tarafından doğal önderliği sayesinde çok sevip sayılmaktaydı. Geri çekilme sürecinde yürütülen hazırlık faaliyetlerine de katılan Kerim yoldaş, bu süreçten kendisini daha da güçlendirerek çıkmış ve ilköğretim yapan ilk gruplar arasında yer almıştı.

Ülkeye dönüşle birlikte karşılarına çıkan ağır sorunların üstesinden gelme ve dönemi başarıyla gerçekleştirmeye sorumluluğunu üstlenen kadrolardan birisi olan Kerim BAYTAR, Eruh yöresinde üstlendiği görevini kısa sürede başarıyla tamamlamış ve alanı mücadelemi-

zin hizmetine açarak 15 Ağustos atılımının başarıyla gerçekleştirildiği bir merkez haline getirmişti. Birlikte faaliyet yürüttüğü yoldaşlarıyla birlikte kar-kış demeden çalışmalarını devam ettirmiş ve düşmanın tüm takibatına rağmen illegal çalışmaya en iyi şekilde hayata geçirmişti.

Şehit olduğu 22 Eylül 1984 gününe kadar da bu alanda kalan Kerim BAYTAR, geçmişten beri halkımızı içten içe kemiren aşiret ilişkileri ve kan davalarıyla özel olarak uğraşmış ve bu tür ilişkileri mücadelemizin gelişimi ve birliğimiz önünde bir engel olmaksızın çıkarmaya çalışmıştı. Önemli oranda başarılı da olduğu bu çabaları düşmanı rahatsız ettikten 15 Ağustos sonrası oluşturulan milis hain çeteleri özellikle bu tür ilişkilerin varolduğu alanlardan seçilmişti. Spiyyan köyünden de bu tür ilişkilerle eğitilmiş olan aşiret taraflarından birini satın alan düşman ellerine silah da vererek devrimcilere karşı savaşmaları için eğitmişti. Kerim yoldaş ve grubunun çıkan sorunları halletmek amacıyla gittikleri bu köyde, bu gürhün haince

bir pususuyla karşılaşmaları da düşmanın çabalarının verdiği ilk zehir olmuştu. Haince saldırıda Kerim yoldaş öldüğü yararının ağırlığı nedeniyle kurtarılmayarak şehit düşmüştü. Yaralı haliyle bile soğukkanlılığını yitirmeden silahını kullanan Kerim yoldaş, kendisini vuran haini yaralamış ve silahını etkisiz hale getirmeyi de başararak diğer yoldaşlarına ateş etmesinin önüne geçmişti.

Halkımızın bu kahraman evladının böylesine kahpece katledilmesi yöre halkı üzerinde de büyük etki bırakmış ve hain gürhü tamamen teşhir edilmiştir. Yoldaşları tarafından haini öldürme bırakılmamış ve hain çeteye ölümce darbeler indirilerek sömürgecilerin alandaki en önemli kolu kırılmıştır.

Kerim yoldaş, engin kişiliğini şehit olurken bir kez daha ortaya koymuş ve son nefesinde dahi "yoldaşlarım sağolsun, Partimiz sağolsun, halkımız sağolsun" diyerek ölümsüzlüğünü bir kez daha göstermiştir.

ONLAR İNANÇLARI UĞRUNA KAHRAMANCA VE ŞEREFLERİYLE ÖLDÜLER

Kutsal bağımsızlık mücadelemizin şeref defterine kendisini belirligin olarak kaydeden Gumikan direnişi ve bu direnişi yaratan halkımızın genç militan önderleri Faik ALAGÖZ ve Ali Rıza SÖYLEMEZ yoldaşlar, canlarını katik ederek yükselecekleri bu soylu direnişle doğal önderlerimiz olarak daima yaşayacaklardır.

9 Ekim 1984 günü bulundukları sığınığın bir hain tarafından ihbar edilmesi üzerine yüzlerce askeri gücü buraya yığan sömürgeciler, sığınığa yaklaşmaktan bile korkarak, uzaktan yaptıkları "teslim ol" çağırısına, HRK militanlarının açtıkları ateşle cevap alınca, büyük bir telaşa kapıldılar ve bulundukları noktayı dört bir yandan yayılma ateşine tuttular. Faik ve A. Rıza yoldaşlar, etraflarının çembere alındığını görünce kendi aralarındaki konuşarak sonuna kadar direneciklerine dair karar almakla birlikte, aynı zamanda düşmanı akşamı kadar oyalayarak, karanlıktan yararlanıp çemberi yarmayı planlıyorlardı. Başlangıçta bu taktiği ustalıklı hayata geçirecek düşmanı oyalamaya başladılar. Bu arada birçok askeri vurmuşlar ve düşmanı moralmen çökertmişlerdi. Ancak düşman, akşamı doğru militanları elden kacıracaklarını anlayınca bulundukları yere bomba ve mitralyözlerle yoğun bir saldırı baş-

lattı ve bu kahraman direnişçileri hunharca katletti. Ölümler bile yüzlerinde sonsuz bir huzur ve umudun gülümsemesiyle, halkımızı direnişe davet eden Faik ve Ali Rıza yoldaşlar, sömürgecilerin yeniden hortlatmaya çalıştığı ihanete de en güçlü darbelerden birini vurarak, tarihi direnme geleneğini kanlarıyla perçinlediler.

Halkımızın bağrında çıkan bu seçkin militanlardan Faik ALAGÖZ, henüz yirmisindeydi ve yaşam doluydu. 15 Ağustos atılımından da aldığı güçle, coşkuyla çalışıyor, yabancısı olmadığı bu alanda en etkin bir direnişin yaratılması ve mücadelemizin güçlü bir tabana sahip olması için geceli-gündüzlü uğraşarak, bitmeyen enerjisiyle yoldaşlarının önder aldığı ve halkımızın övgüyle sözcüğü militan bir kişiliği temsil ediyordu. Ali Rıza SÖYLEMEZ de henüz çok gençti ve kendisini tümden davaya adanarak, Kürdistan gençliğiye yürünmesi gereken yolu bizzat pratik mücadeleleriyle gösteriyordu. Halkımız bu değerli evlatlarını kanını yerde bırakmadığı gibi, onların devrettiği kızıl direniş bayrağını da bağrında çıkardığı yeni militan ve savaşçıların eline vererek yükseltmekte, onların anısını ülkenin dört bir yanında yükselen direniş eylemleriyle yaşatmaktaydı.

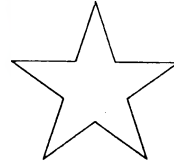

Adı ve Soyadı: Faik ALAGÖZ
**Doğum Yeri ve Yılı: Kistan Köyü-
Kayaönü Mezrası-Adıyaman, 1964**

Yoksul bir köylü ailesinin çocuğu olarak dünyaya gelen Faik ALAGÖZ yoldaş, küçük yaştan itibaren bir yandan okuluna devam ederken bir yandan da tatillerde vb. boş zamanlarında çalışarak tarım işlerinde ailesine yardım ederek ekonomik olarak ailesine destek olmaya çalışmaktaydı. Oldukça azimli ol-

masının yanısıra taşıdığı sorumluluk duygusu da en üst düzeydeydi. Çok genç olmasına rağmen olgunluğu ve yoldaşlarıyla uyumunda örnek bir kişiliği temsil eden Faik yoldaş, kavrayışlılığı, girişkenliği ve inatlılığıyla da seçkin bir kadro haline gelmişti.

Lise yıllarında iken hareketimize sempati duymuş, cuntanın işbaşına gelmesiyle hüzünlü geri çekilme sürecinde ise partiyile bağlanı kopmuştu. Bu süre zarfında inanç ve kararlılığından hiç bir şey yitirmeyen Faik yoldaş, kendi çapında yaptığı propaganda çalışmalarıyla diğer sempatanları da etrafında toparlamış ve kendi yakın çevresinin mücadeleye olan ilgisini canlı tutmaya çalışmıştı. Çoğu zaman kırsal kesimde sığınakta kalarak, kendisini koruyan ve sömürgecilerin eline geçmemeyi başaran Faik ALAGÖZ, birgün mutlakla Partiyeye yeniden ilişki kuracağına dair umudunu hiç yitirmemiş-
ti. Düşmanın yoğun olarak yürüttüğü teslim alma kampanyasına karşılık direnişçiliği çevresine aşılamaya çalışan ve güçlü bir politik

Adı ve Soyadı: Ali Rıza SÖYLEMEZ
**Doğum Yeri ve Yılı: Kistan Köyü-
Kazni Mezrası, 1965**

Oldukça yoksul bir köylü ailesinin çocuğu olarak dünyaya gelen Ali Rıza yoldaş, öğrenimini liseye kadar yatılı bölge okulunda sürdürmüş, lise ikinci sınıfa kadar da Adıyaman'da okumuştur. Ailesinin istemi üzerine liseyi ikinci sınıfa terketmek zorunda kalan Ali Rıza, aynı dönemde ilişkiye geçtiği partimizin kadro ve sempatanlarının yanına gelerek devrimci yaşamaya atılmıştı.

Okuduğu yatılı bölge okulunda beynine sırına edilen kemalist düşüncelerden hızla sıyrılan ve ulusal kurtuluşçu ideolojiyi benimseyen Ali Rıza SÖYLEMEZ, tek çıkar yolun ülkenin bağımsızlığından geçtiğini kavrayarak bu saflarda yerini almıştı. Faik ALAGÖZ yoldaşla çocukluğundan beri varolan arkadaşlığına siyasi arkadaşlığı da dönüştüren Ali Rıza yoldaş, kar-kış ve demeden en zor koşullarda O'nun yanında bulunmuş ve kendi çaplarında yürüttükleri çalışmalarda aktif rol oynamıştı. Genç olmasına

rağmen, çevresinde saygınlık uyandıran bir kişiliğe sahip olması ve fedakarlıkta ölçü tanınaması ise O'nun en belirgin özelliklerindendi.

Nitekim 15 Ağustos eylemleriyle kabanar ve ülke genelinde yaygınlaşan mücadelemizin Adıyaman bölgesinde de yankısını bularak, kitleleri sarmaya başlaması üzerine bu alanda da sömürgeci operasyonlar yoğunlaşmaya başladı. Yoldaşlarımızın bulunduğu sığınığa ihbar edilmesi üzerine alana gelen sömürgeciler, iki yigit militanı kuşatmaya aldılar. Ancak umduklarının tersine, teslim olmayı reddeden bu genç ve yigit savaşçıları düşmana ateşle karşılık verince amansız bir çatışma çıktı. Saatlerce süren çatışmada bir çok sömürgeci askeri de yaralayan yoldaşlarımız, sömürgeci kurşunların isabetiyle "Sikestun" ismini verdikleri sığınakta şehit oldular. Ali Rıza yoldaşın eğitim gördüğü için parti okuluna gönderilmeyi beklediği esnada şehit olması ise yoldaşlarını derinden etkilemiştir.

Düşmanın yüreğine korku salan bu iki genç militan uğruna savaşçıları bu topraklara adeta sökülme-mecesine kök salarak ölümsüzleştiretiler.

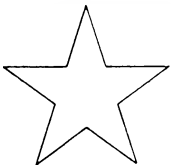
Ali Rıza SÖYLEMEZ yoldaş, her ne kadar çok istediği siyasi ve askeri olarak eğitileceği Parti okuluna kavuşamıyorsa da yaşamı ve kısa süreli mücadelesi onun diğer Kürdistanlı gençlere bıraktığı en iyi eğitim vesilesi ve kavranması gereken konular olmuştu.

kımızın bu kahraman evladı sonu-suna kadar yüreklerde yaşayacaktır. O'nun mücadeleye ilişkin görüşlerini kendi kaleminden aktararak yazımızı sonuçlandıralım:

"Kollektif yaşamdan da çok şey öğren diğimi söyleyebilirim. Devrimci yaşamın ilkelerinin kauranması açısından çok verimli bir yaşantıdır bu. Bu 4-5 aylık kazanımlarım ülkede daha da yetkinleştirerek uygulayabilirim. Gerçek PKK kişiliğine de ancak böyle ulaşılabilirim."

Yakında tekrar ülke pratiğine dönmeyeceği. Eğer güçlü ve inatlı bir şekilde çalışırsak çok şeyler başarabiliriz. Bu bizlerin çabasına bağlı bir şeydir.

Ve kendim söz veriyorum; sonuna kadar, mücadelede bağlı kalacağım ve Partimin ve halkımın mücadelesine layık olmaya var gücümle çalışacağım. Bunu her koşul altında, tek de kalsam, yıllarca Partiyeye bağlanım kesilse dahi sömürgecilerle karşı ülkemiz bağımsızlığı için savaşacağım."

İsmi öğrenemediğimiz bu yurtsever savaşçı, Eylül 1984'te Bılkı mınıtkasında çıkan çatışmada Halit KAYDI yoldaşla birlikte kahramanca direnerek şehit düşmüştü. Anısını yaşatacağız.

Kazım DEMİRTAŞ ve Ercan KILIÇ Yoldaşlar Mücadelemizde Yaşıyor!

ERZURUM-ŞENKAYA FAŞİZME MEZAR DİRENİŞE BAYRAK OLACAKTIR!

Adı ve Soyadı: Kazım DEMİRTAŞ
Kod Adı: Aydın
Doğum Yeri ve Yılı: Demirce Köyü-Nazimiye, 1959

Dersim'de Hareketimizin ideolojisinin gelişmeye ve aydın-geçmişlik içerisinde taban bulmaya başladığı 1977 döneminde, bulunduğu HK saflarından ayrılarak, ulusal kurtuluşçu düşünceye sempati duymaya başlayan Kazım yoldaş, yaptığı araştırma ve incelemeler sonucu gerçek devrimci hattın bu saflarda olduğunu kavramış ve vakit geçirmeden aktif mücadeleye atılmıştır. Sömürgecilere karşı soylu bir kin ve nefretle dolu olması, O'nu her türden sosyal-şoven ve oportünist sapmanın da karşısına dikmiştir. İnancı uğruna hiçbir fedakarlıktan kaçınmaması, gözüpek ve cesur yapısı O'nu kısa sürede aktif bir militan haline getirmiştir.

Partinin talimatı üzerine aile bağlarını koparak Urfa yöresine giden Kazım yoldaş, teslimiyet ve ihanetin en çok yoğunlaştığı bir dönemde kararlılığı bir kez daha göstermiştir. Urfa yöresinde özellikle, feodal-ekşiya çetelerine karşı düzenlenen bir çok eyleme de katılan Kazım yoldaş, örgütlemeye ve eylemde de çevresine örnek olan; cesur ve disiplinli yapısıyla yoldaşları arasında örnek gösterilen bir kişiliği temsil ediyordu. O, pratiğiyle tüm aile, kabile, bölge vb. geri ilişkilerle itibar etmeyen ve bu tür gerici anlayışların amansız düşmanı olan yüce bir kişilik olduğunu ispatlamış, Kürdistan'ın değişik bölgelerinde sonuna kadar görevini yerine getirmiş azimli devrimcilerden biriydi.

Geri çekilme sürecinde yurtdışı hazırlık faaliyetlerine katılan ve uzun süre bu alanda hem eğitim gören, hem de eğitici olarak görev yapan Kazım yoldaş, oldukça hızlı bir gelişme indeksi göstermiş ve kişiliğinden sosyalist ahlakın temsilciliğini yaparak yoldaşlarına örnek bir kadro haline gelmişti. Yorulmak nedir bilmeyen, bir dakikasını bile boş geçirmeyen, disiplin ve düzenli yaşamda istenen seviyeyi tutturarak Kazım DEMİRTAŞ, özellikle de kamp yaşamında bu özellikleriyle eğittiği yoldaşları üzerinde olumlu etkiler bırakmıştır. Kendisini ve yol-

Kazım DEMİRTAŞ, Şerif ARAS ve Abdulaziz KANAT yoldaşlar, eğitim kamplarında 1 Mayıs kutlama törenlerinde....

daşlarını geliştirmek için hiç bir olanağı kaçırmayan ve her fırsattan en güçlü şekilde yararlanan Kazım DEMİRTAŞ, gelişkin sorumluluk duygusuyla da tanınan bir yoldaştı.

Yeni dönem ülke mücadelesine ilk katılanlar arasında yer alan Kazım DEMİRTAŞ, Erzurum, Kars ve çevresinde üstlendiği siyasi ve askeri görevlerini uzun süre büyük bir başarıyla yerine getirmiş, en zor koşullarda sorumluluğundaki arkadaşlarıyla birlikte uzun süre kendisini korumayı başarmıştır. 15 Ağustos eylemlerinin yarattığı elverişli koşullardan da yararlanarak örgütsel faaliyetlerini yoğunlaştıran ve silahlı-propagandayı başarıyla hayata geçiren Kazım yoldaş, yoğun pratik içerisinde olduğu bir dönemde ruhlarına uşaklığın işlemiş olduğu, bir kaç satılmış hain tarafından kahpece bir pusuya düşürülerek şehit edildi. Bu olay toplumuzdaki en derin yaraların kanaması olarak değerlendirilebilecek niteliktedir. Güveniye evine gittiği ve yemeklerini yiyece birliğe konuşup, sohbet ettiği siyasi sorunları tartıştığı "Kürdistanlılar" tarafından kallesçe bir tuzağa düşürülen Kazım yoldaş ve beraberindeki Ercan KILIÇ yoldaş, etrafının sömürgecilerce saldırıldığı bir ortamda, silahlarıyla da yanlarında olmadığı halde ellerindeki tek tabanca ile iki ihbarcı haini vurarak, şehit olmuşlardır. Onların bu soylu direniş halkımızın bağrında ölümsüzleşmelerini sağlarken, ihanetçi uşak takımı da bir daha dirilmemesine lanetlenmişlerdir.

★ ★ ★

13 Ekim 1984 günü Erzurum-Şenkaya'ya bağlı Dokuzelma köyünde tarihin en onurlu direnme savaşlarından birine tanık olundu. Partimizin en değerli kadro ve askeri komutanlarından Kazım DEMİRTAŞ ile yiğit partizan Ercan KILIÇ yoldaşlar düşürüldükleri alçakça bir pusuda sonuna kadar direnerek ve komplonun elebaşlarını ölüme cezalandırarak şehit oldular.

Partimizin ülke zemininde devrimci mücadeleyi yeniden yükseltme kararına bağlı olarak Erzurum, Kars, Ağrı yörelerinde faaliyet yürütmek üzere 1984 Baharında bu alana giden yoldaşlarımız alana yabancı olmaları, zor iklim koşulları ve yörenin elverişsiz toplumsal yapısı nedeniyle çok büyük güçlüklerle mücadele etmek zorunda kaldılar.

Yörenin kozmopolit yapısı, sömürgecilerin mezhep, din ve milliyet farklılıklarını ustaca kullanarak halk arasında suni çelişkiler yaratması ve bunları birbirine karşı kullanması için elverişli zemin yaratmaktadı. Bu durum ise, ajanlaşmanın yaygın bir şekilde ortaya çıkmasına yol açmaktadır. Diğer taraftan, İran, Sovyetler Birliği ve Karadeniz'e açılan bir alan olması nedeniyle taşıdığı stratejik önem, düşmanın bu yöreler üzerinde önemle durmasını ve çok yönlü politikalar gündeme koymasını birlikte getirmektedir. Düşman, bu alanda etkinlik kurmak için belli alanlara sınırlı da olsa yatırımlar yapmış, bu ise sömürgeciliğin daha geniş bir kesimi işbirlikçi olması için kendisine daha fazla alanak

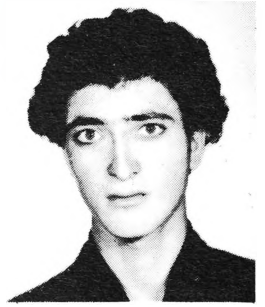
sağlamış, sömürgeci etkilerin daha fazla duyulmasına yol açmıştır. Bu alandaki faaliyetler belirtilen nedenlerle çok dikkatli bir şekilde yürütülmüş, hazırlık çalışmaları diğer yörelere nazaran daha uzun sürmüştür. Sömürgeciliğin etkilerini yoketmek için yoldaşlarımız çok geniş alanlara yayılarak kitleleri kazanma faaliyetleri yürütmüşlerdir.

Bu faaliyetler çerçevesinde Kazım ve Ercan yoldaşlar, yolları üzerinde bulunan bir köyden geçerken bir ailenin daveti üzerine evlerine gitmiş ve onlara propaganda yapmaya başlamışlardır. Köy, faşistlerin egemen olduğu bir köydür, ancak yoldaşlarımız ailenin yakın ilgisi ve halka duydukları derin saygı nedeniyle onların yemek davetini de kırmamış ve uzunca bir süre orada kalıp konuşmuş, tartışmışlardır. Bu sırada, ev sahibi, ajan köy bekçisi ve faşist öğretmen tehdidi ile bekçinin sömürgecileri haberdar etmesini önleyememiş ve yoldaşlarımız bu evde baskına uğramışlardır. Yoldaşlarımız düşmanın teslim alma çabasına şiddetle karşı koymuş, ajan köy bekçisi ile köy öğretmeni cezalandırılmışlardır. Kazım DEMİRTAŞ bu arada şehit düşmüştür. Yalnız kalan Ercan KILIÇ yoldaş ise büyük silahların safdışı kalması sonucu elindeki tabanca ile direnerek evden çıkmayı başarmış, ancak karanlıkta yüksekçe bir yerden atladığından dolayı baygın düşmüş ve onu bu halde bulan faşist-sömürgeci askerlerce taranarak katledilmiştir.

Faşist ve inkarcı düşüncelerin belli oranda da olsa taban bulabilirdi bu alanda geçmişte Hareketimizin sürdürdüğü ve büyük yankı bulan mücadelemiz içinde ulusal kurtuluşçu düşünceler uğruna verdiğimiz bu şehitlerimiz, yeni dönemde bu alanda güçlü bir devrimci kabarış için ilk kıvılcım olmuşlardır. Aylardır buralarda yürüttükleri faaliyetlerle geniş halk kitlelerinin sevgi ve saygısını kazanan yoldaşlarımızın direnişi, geniş kesimleri etkilemiş, özellikle kendi bağrılarından çıkan Ercan yoldaşın ortaya koyduğu boyunğemez tutum, onları mücadeleye daha da bağlamıştır. Şimdi Kazım ve Ercan yoldaşlarımızın kanıyla beslenen mücadele eskinde daha sağlam temellere ve daha geniş kesimleri etkileyerek gelişmektedir.

Erzurum-Şenkaya direnişi, Partimizin direnme geleneğinin en soylu bir tarza dergilenmesi açısından örnek alacağımız ama ortaya koyduğu dersleri de iyice özümsemek durumunda olduğumuz büyük bir direnmedir. Bu görkemli direnme yeni direnmeleri doğuracak ve Erzurum-Şenkaya faşizme mezar, direnişe bayrak olacaktır.

★ ★ ★

Adı ve Soyadı: Ercan KILIÇ
Doğum yeri ve yılı: Tuynun köyü-Selim-Kars, 1965

Yoksul bir köylü ailesinin çocuğu olan Ercan KILIÇ, ailesinin içinde bulunduğu ekonomik sıkıntılara -evin en büyük çocuğu olduğu için- çözüm bulmak için daha çocuk yaşta sorumluluklar altına girmiştir. Ortaokulu yarıda terk ederek metropol kentlere giden ve mevsimlik işlerde çalışan Ercan yoldaş, hayatın zorluklarını bizzat omuzlarında hissederken büyüdüğünden proleter-yurtsever bir yapıya sahip bulunmaktaydı.

Düzene karşı çocukluğundan beri büyük bir kin ve nefret taşımaya onun erkenden devrimci saflarda yer almasını da beraberinde getirmiştir. Mücadelemizin yeni döneminde Kars yöresinde de yürütülen faaliyetlerle saflarımıza ilk katılanlar arasında bulunan Ercan yoldaş, profesyonel devrimcilikte karar kılarak, parti okuluna gönderildi. Burada askeri ve siyasi eğitimini tamamlayarak bir grup yoldaşıyla birlikte ülkeye giren ve mücadelesinin yüklediği sorumlulukları yerine getirmeye çalışan Ercan yoldaş, önüne çıkan zorlukları aşmada tecrübesiz olmasına rağmen, hiç bir zaman yılmınlığa kapılmamış, tüm tersine büyük bir moral gücü ve coşukluğu hareket etmiş, teslimiyete ve ihanete kaçan birçok küçük-burjuva kaçkının tersine, halka bağlılığın ve proleter kişiliğin temsilciliğini yapmıştır.

Enerjik yapısıyla verilen her görevde büyük bir azimle sarılan ve yetmezliklerini bizzat pratikte göstererek gidermeye çalışan Ercan yoldaş, alçakgönüllü ve olgun yapısıyla yoldaşları arasında da seviliş sayılan bir militan haline gelmişti. Kendi yöresinde faaliyet sürdürmesi çevresini olumlu yönden etkiliyor, gençliği daha erkenden saflarımıza akın etmesini sağlıyordu.

Kazım DEMİRTAŞ'la birlikte gittikleri Şenkaya'nın Dokuzelma köyünde bir kaç hainin kurdukları pusuya düşen ve kahramanca direnerek şehit olan Ercan yoldaş, yoldaşları ve halkı tarafından hiçbir zaman unutulmayacak, anısı mücadelemizin doruk noktasında bir bayrak gibi dalgalandırılacaktır.

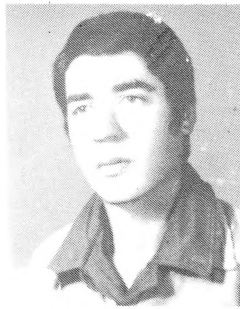
★ ★ ★

Çetin AKKURT yoldaş yaşamın zorluklarını bizzat kendi pratiğinden görmüş ve 'çocuk denemek yaştan itibaren çeşitli işlerde çalışan ailesinin geçimine katkıda bulunmak zorunda kalmıştır. Olanaksızlıklar yüzünden okula gideemediğinden okuma-yazmayı da parti okuluna öğrenmiştir. Ulusal bağımsızlık mücadelemizin yörede gelişmeye ve özellikle de feodal-ekşiya kesime karşı mücadele etmeye başlamasıyla etkilenen ve siyasi sorunlarla ilgilenmeye başlayan Çetin yoldaş, gerçek kurtuluş ancak mücadele sonucu elde edilebileceğinin bilincine vararak 1978'lerden itibaren saflarımıza katılmıştır. Pratik faaliyetlerde yer alarak özellikle de askeri eylemlere katılan Çetin AKKURT, kararlı ve cesur yapısıyla dikkatleri üzerine

çekmekteydi. Özellikle KUK denen hareketin bu yörede Partimize yönelttiği alçakça saldırılar karşısında Partiyi gözü gibi koruyan ve her koşulda kendisini ölüme atma pahasına, bir çok görevi üstün bir özveriyle gerçekleştiren Çetin yoldaş, bizzat kendisine yöneltilen bir çok saldırıdan başarıyla taktikleriyle kurtulmayı başarmıştır.

Örgütsel krizin başladığı 1980 sonlarında Parti tarafından yurtdışına çıkarılan kadrolar arasında yer alan Çetin yoldaş, azimli ve inançlı yapısıyla kendisini geliştirebilmek için tüm olanaklardan yararlanmış ve kısa sürede okuma-yazmayı da öğrenerek ideolojik alanda da güçlü bir gelişme sağlamıştır.

Ülkeye dönüş sürecinde ilk gruplar arasında ülkeye dönen ve görevli olarak Doğu Kürdistan'a giden

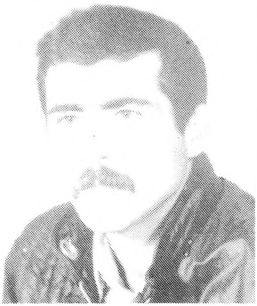
Adı ve Soyadı: Çetin AKKURT
Kod Adı: Musa
Doğum Yeri ve Yılı: Atlıca köyü-Kızıltepe, 1961

Çetin yoldaş, uzun ve engebeli yol boyunca davanıklılığı ve sabırlıyla yoldaşlarına örnek olmuştur. Doğu Kürdistan'daki faaliyetlerinde de kısa sürede halkla kaynaşan ve onlar tarafından seviliş sayılan bir militan haline gelen Çetin AKKURT, bu dönem içinde gerekli eğitimi sağlayamayıp pratik darlık içerisine düşerek geçici bir bunalım yaşamışsa da kısa sürede hatasının ve yetmezliğinin farkına vararak özleştire vermiş ve yeniden örgütsel görevlerde yer almıştır. Yüreğinde güçlü bir ülke ve halk sevgisi taşıyan Çetin yoldaş, Kuzey-Batı Kürdistan'da üstlendiği görevi de büyük bir istek ve coşukluğu yerine getirmeye başlamıştır.

15 Ağustos atılımıyla kişisel vapisında da gerçek bir atılım yapan ve bilincini, düşmana olan kin ve

nefretini daha da bileyen Çetin yoldaş, her fırsata sonuna kadar değerlendiren güçlü bir pratik seriledi. 24 Ekim günü Çetin yoldaşın da içinde bulunduğu HRK partizan biriminin, Gündikemelle karakoluna düzenledikleri baskında gerçek bir kahraman gibi direnen ve başarılı bir saldırı eylemi gerçekleştiren Çetin yoldaş, düşman askerlerinden 4'ünü de vurarak, bu çatışmada şehit düşmüştür. Fedakar ve zorluklardan kaçınmayan yapıyla her zaman için yoldaşlarının güvence kaynağı olan Çetin AKKURT, güçlü askeri özellikleriyle de gerçek bir komutan olduğundan bizzat pratiğiyle kanıtlanmıştır. Kürdistan halkı bu güçlü savaşçıyı daima minnetle anacaktır.

★ ★ ★

Adı ve Soyadı: Hüseyin ALTINTAŞ
Kod Adı: Mehmet
Doğum Yeri ve Yılı: Çaylarbaşı-
Siverek, 1958

Adı ve Soyadı: Ziyaddin ÖZER
Kod Adı: Yasin, Mervan, İsmail
Doğum Yeri ve Yılı: Barıslı Köyü-
Beşiri, 1955

Batman'da işçi olarak çalışan ve Partimizin TPAO işçileri arasında sürdürdüğü faaliyetleri sonucu safalarımızda yer alan Ziyaddin yoldaş, proleter kişiliğiyle, mücadele safalarında kısa sürede sağlam bir yer edinerek aktif görevler üstlenmiştir.

Partimizin değerli kadrosu, halkımızın yiğit evladı Hüseyin ALTINTAŞ, sömürgeciliğin ülkemizde hain feodal çetelerinin eliyle uyguladığı sömürü ve baskılar ortamında büyümüş, küçük yaşlardan itibaren halk üzerinde zulüm uygulayanlara karşı büyük bir kin ve nefretle dolmuştur.

Kendini yaşamında tanıdığı olduğu bu basıkla karşı nasıl durulması gerektiğini lise yıllarında olduğu dönemde Süreki düşünün ve çıkış yolu arayan Hüseyin yoldaş, bir süre “Kawa” içinde yer almışa da kısa süre sonra ayrılmış ve aynı süreçte Hilvan ve Siverek’te feodallara karşı Partizim önderliğini geliştiren mücadelede sempati duymaya başlamıştır. Bu sempatisini giderek bu saflarda aktif yer almaya dönmüş ve 1980’den itibaren Hareketimizin yöredeki aktif çalışanlarına katılmıştır. Feodal eşkiyalar tarafından bizzat kendi köyüne ve ailesine yapılar saldırılar karşısında görevlerine daha da azimle sarılarak, örgütsel ve askeri alanlarda sorumluluk üstlenmiştir. Siverek ve Kahta’da daha sonra da Hilvan’da askeri ve siyasi faaliyetlerin aktif bir yürütücüsüne haline gelen Hüseyin yoldaş, karalı ve azimli hareketleyiş halden gözbe-

beği haline gelmiş, üstün moral gücüyle yoldaşlarına her koşul altında destek olmuştur. Siverek mücahadesinin sıcak ortamında soğukkanlılığını sürekli koruyan ve güçlü askeri yönüyle celtelere büyük darbeler vuran Hüseyin yoldaş, içine düşülen yetmezlikleri de en doğru şekilde tanımlamış ve Partide o dönemi değerlendirmede destek olmuştur.

1980 sonlarında hazırlık faaliyetlerine katılmak için ülke dışına çıkan Hüseyin ALTINTAŞ, yeniden ülkeye girdiği döneme kadar kendisini askeri ve siyasi yönden yetkinleştirerek Partinin ihtiyaç duyduğu seviyeye ulaştırma ve en zorlu görevleri üstlenecek düzeye getirmeye çalışmıştır. Hiç bir zaman kendisini yoldaşlarından ayrı düşünmeyen, kişisel zaafat taşımayan, alçakgönüllü ve neşeli yapısıyla tanınan Hüseyin yoldaş, kendisini geliştirip yetkinleştiren en çok da kişilik olarak olgunlaşmaya ve proleter devrimci özelliklere kavuşmaya çalışmış, bu yönlü oldukça ciddi gelişmeler de sağlamıştır.

ışlevini yerine getirmeye çalışmıştır. Bu bölgeden Partiyeye gönderdiği bir raporunda yaşanan objektif durum hakkında şu değerlendirmeyi yapmıştır: "Aslında operasyonlar ve yakalanmalar olmasına rağmen, halka karşı yeni bir taktikler uygulayan sömürgeciler, kaba baskıcı yöntemlerden çok, önce politikaları hayata geçirilmektedirler. Aleymizde propaganda yaparak, onların güvenini kazanmak, böylece halkı çelişki içinde bırakarak tarafsızlaştırmak istemektedirler. Sömürgecilerin bu taktiği bizlerle bilinmektedir. Sert yöntemler uygulanması halinde halkın tepkisi fazlalaşacak, ve birçok insanın mücadeleyle akin etmesi başlayacak, ayrıca Siirt ve Hakkari'de sert yöntemlere başvurduklarında bir çok insan mücadele içinde yer almıştı. İşte o alandaki uygulamalarının ders alınması olacaktır ki, bu alanlarda daha yumuşak ve sinsi bir politika izlemek ve bununla mücadelenin gelişmesinin önüne geçmek istemektedirler. Özal'ın 'bizi halkla karşı karşıya getirmeye istiyorlar' dediği şey budur. Ancak, onların bu oyununu halkımız da bilmekte ve şöyle demektedirler: 'Devrimci müdâdelenen korktukları için böyle davranıyorlar. Neden daha önceleri böyle davranmıyorlardı?' Bu durum halk arasında direniş eğilimini daha da güçlendiriyor. Yani halk daha fazla cesaretlenmekte, mücadeleye ve direnişle sahip çıkmaktadır. ..."

O, pratik faaliyetlerinde ciddi başarılar da sağlamsı ve Partimizin 15 Ağustos atılımıyla başladığı ve Bahar Atılımıyla da iyice güçlendirmek istediğı yeni dönem mücadelemiz içerisinde seçkin bir yere sahip olmuştur. Yoldaşlarına moral ve güven vermede olsun, sorunların çözümünde olsun, üstün bir özveri sergilemiş, hiç bir fedakarlıktan kaçınmayıp, ölünmesi gereken yerde ölmesini de bilmiştir.

O'nun 1985 Mart'ında sömür-
gilerle karşılaştığında gösterdiği
eşsiz direnişle düşmana ağır kayıp-
lar verdirerek tek başına saatlerce
çatışması ve burada şehit olması,
militan devrimci özünü en güçlü
tarzda ortaya koymuştur. Kürdistan
halkı ve yoldaşları bu sarsılmaz ir-
adenin sahibini hiç bir zaman u-
nutmayacaktır.

★ ★ ★

**ŞİRVAN-MADEN KÖYÜNE DİKİLEN DİRENİŞ BAYRAĞI
SONSUZA KADAR DALGALANACAKTIR!**

Bir grup HRK savaşıçısının gittiği Maden köyüne, yapılan bir ihbarı değerlendirerek gelen yüzlerce sömürgeci asker, partizanları kuşatmaya almışlar ve teslim olmaya zorlamışlardır. 6 kişilik partizan biriminin elverişsiz koşullara rağmen, ölüm pahasına da olsa direniş geçmesi sonucu meydana gelen şiddetli çatışma iki gün boyunca devam etmiştir. Yoğun askeri bir gücün yığılmasından dolayı partizanlar, çemberi yaramamışlardır. Çatışmada 8 sömürgeci asker ölürlen çok sayıda asker de yaralanmıştır. Sürekli takviye birlikler isteyen sömürgeci kolluk kuvvetleri, mermileri biten partizanlardan, Kemal, Hıgır ve Ali isimli yiğit savaşıçılarla barbarca katletmişler, üç savaşıcı da yaralı olarak esir düşmüştür. Yöre halkının yakından tanık olduğu bu büyük çatışma, HRK Birliklerinin düşmana nasıl korku saldığını ve düşmanın iktidare ait olan her varlıktan ne kadar ürktüğünü bir kez daha kanıtlarken, devrimci-direnişin yeni kaleleri de yükselmiştir.

Adı ve Soyadı: Ali...

Adı ve Soyadı: Kemal ...

Adı ve Soyadı: *Hogir ...*

A black and white portrait of a man with dark, wavy hair and a prominent mustache. He is looking directly at the camera with a neutral expression. He is wearing a light-colored, possibly white, collared shirt under a dark, textured jacket or sweater. The background is a plain, light color.

Adı ve Soyadı: *Mustafa ERDAL*
Doğum Yeri ve Yılı: *Biyadre köyü-
Çukurca*

Yoksul bir çiftçi olan Mustafa ERDAL evli ve 3 çocuk babasıydı. Çocukluğundan itibaren yurtsever bir öz taşıyan ve sömürgeci asimilasyondan fazla etkilenmeyen Mus-

tafa ERDAL, güçlü bir Kürt yurt-severiydi.

15 Ağustos eylemlerinin ardından alana oldukça büyük bir askeri güç yığan sömürgecilerin pervasızlaştırdıkları operasyon ve baskınlarda işkenceye uğrayan, yaşamını yitiren onlarca Kürdistanlı yurtseverden biri de Mustafa ERDAL'dı. 27 Aralık 1984'te köyü basan faşist caddatları evinden alarak dağa çıkardıkları bu yurtsever köylümüzü, taş, sopa, dipçik ve namlu uçlarının darbeleriyle linç etmişler ve taşların üstünde sürükledikleri cesedini de getirip yolun üstüne atmışlardır. Büyük bir pervasızlıkla yapılan bu katliam, Kürdistanlı yurtseverlere göğadı veren bir amaciyla gerçekleştirilen iç-rek bir komplo olmuştur. Partizim ve halkımız, düşmanı iyi tanıdığından, bu olay düşmanın hesapladığından çok daha ilerdeydi. Düşmanın tirsine bir etki yaratmış ve tüm yöre halkı sömürgeçlere karşı büyük bir öfke ve hınca dolmuştur.

A simple black outline of a five-pointed star, centered in the lower half of the page.

28 Mart günü Şirvan'ın Simxor bölgesinde meydana gelen çatışmada, kahramanca direnen Sevithan voldaş şehit düşmüştür.

3-11122 3-11123 3-11124 3-11125

Adı ve Soyadı: *Xalid ÖNCÜ*
Doğum Yeri ve Yılı: *Becuhe Köyü-
 Uludere, 1962*

Oldukça yurtsever bir köylü ailesinin çocuğudur. Babası KDP saflarında yıllarca peşmergelik yapmış ve bu durum Halid ÖNCÜ'nün yaşamında belirleyici bir rol oynamıştır. Daha küçük yaşta iken babasıyla birlikte dolaşan ve oldukça güçlü bir savaşçı olarak yetişen Halid ÖNCÜ, sömürgecilere karşı oldukça büyük bir kin ve nefret taşıyordu. Bir dönem Güney Kürdistan mücadelesinde yer alması da burada olduğunu bulamamış ve tekrar Kuzeye dönmüştür. 1983 yılında yörede faaliyet sürdürmeve başlayan PKK'li kadrolarla tanışınca, Hareketimizin görüşlerini benimsemiş ve aktif bir sempatizan haline gelmiştir. Yörede yürütülen ulusal-kurtuluşçu faaliyetlere fiilen katılan Halid ÖNCÜ, bir çok eylemde de savaşçı olarak yer almış ve her eylemi başarıyla sonuçlandırmıştır.

Aralık 1984'e kadar bu faaliyetlerini devam ettiren Halid ÖNCÜ sömürgeciler tarafından tertiplenen bir komploda alçakça katledilmiştir. Aynı olayda iki sömürgeci subayı da cezalandırmıştır. Bu soyul tavrıyla Ö. sömürgecilere aktarılmış işlerin olmadığını buraların kendilerine mezar edileceğini bir kez daha belirtmiş ve halkımızın mücadeleye daha aktif katılması için etkin bir uyarıda bulunmuştur.

Bu değerli yurtsever savaşçının direnişçi kişiliği ve fedakarlığı tüm militan ve savaşçılara örnek olacaktır.

★ ★ ★

DİRENİŞİMİZİN KIZIL GÜLLERİ: KANINIZ YERDE KALMAYACAK, MUTLAKA HESAP SORULACAKTIR

Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin yeni dönemde en çok etkilediği alanların başında Kürdistan'ın eski direniş merkezleri gelmektedir. Savasçının sömürgecilerin göğsünde patlayan ilk kurşunları, alevini ateş bir çok alanında isyan alevini ateşleyen bir kıvılcım olmuş, halkımız yüreğinin derinliklerinde için için yanan kutsal kurtuluş özlemi ve isyan ateşiyle ayağa kalkmış, Ulusal Kurtuluş Mücadelemizde saf tutmaya başlamıştır.

Bu mücadeleden en yakından etkilenen alanların başında Sason gelmektedir. Geçit vermez dağları, çetin coğrafik koşulları ve sömürgeci asimilasyon politikasından etkilenmesi yurtsever ve savaşçı halkı ile Sason, sömürgecilerin hiçbir dönemde nüfuz edemedikleri, silahlarını elinden düşürmeyen bir direnme alanı olmuştur. Bu özellikleri ve ilkeye açılan bir koridor olmaktan kaynaklanan önemli stratejik konumu nedeni ile ülke zeminine yeniden dönüş hareketinin erkenden yöneldiği Sason, yurtsever ve savaşçı halkı ile devrimcilerle kucak açmış, onları bağrına basmışır. Sürekli gelişen eylemlerle bu alanda sömürgeci denetim günden güne kırılarak yerini Ulusal Kurtuluş Hareketimizin denetimini almıştır.

Sason'da gelişen mücadelenin ve bu alanın canalıcı stratejik konumunun bilincinde olan sömürgeciler bu alana yoğun ordu gücünü yığarak gelişmeleri baskı ve zor ile engellemeye çalışmış ancak devrimci savaşçı birliklerimizin saldırıları ile önemli kayıplara uğramışlardır. Bunun üzerine tarihsel ihanet silahına dört elle sarılarak bazı aşiretleri milis güç olarak kullanma çabası içine girmiş, ancak bu silah da daha başından iştenmez kılınmıştır. Kış yaklaştıkça sömürgecilerin umutları kabarmış, doğanın dayanılmaz koşulları karşısında devrimcilerin yenik düşerek teslim olacağını umut etmişlerdir. Ancak her türlü zorluk ve dayanılmaz koşullara rağmen devrimciler kararlı bir direnme ortaya koymuş ve sömürgecilerin hesaplarını bozmuşlardır.

İşte böylece kıyasıya mücadele koşullarında sömürgecilerin imdadına bir-iki alçak teslimiyetçi yetişmiştir. Ruhlarını geç metelğe satmış bu hainler bildikleri bütün Parti sırlarını ortaya dökmekle kalmayarak sömürgeci orduların önünde dağ-taş devrimci avına çıkmışlardır. Bu sefil ihanetçiler, sömürgecileri yöreledirerek "Pişmanlık Yasası"nı çıkarmalarına yol açmıştır. Böylelikle ihanetin ödüllendirileceği düşüncesi yaratılarak devrimcilerin gidip teslim olmaları ve örgütlerinin çökertilmesi için sö-

mürgecilerle işbirliğine girmeleri sağlanmış istenmiştir. Bu ihanetlerden sonra sömürgeci faşistler alana daha da acımasız yönelerek yeniden denetim kurmaya çalışmışlardır.

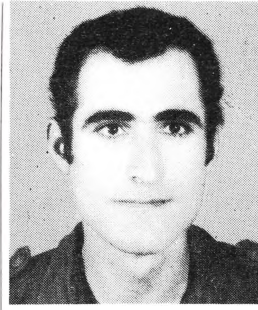
Kışa girerken alandaki örgütlenme faaliyetleri, faaliyet yürüten yoldaşlar ve üslenme alanları hakkında önemli bilgiler elde etmiş olan düşman, dağları adım adım tarayarak devrimcilerin izlerini bulmaya çalışmıştır. 9 Mart 1985 günü izleri keşfedilen 8 yiğit PKK Partizanı ve yurtsever savaşçı saatlerce süren bir çatışmaya girmiş ve yoğun kar yağışı nedeniyle hareket yetenekleri sönerece sınırlanmış olmasından dolayı daha lise yıllarında iken ilerici düşüncelere sahip olmuştur. Bir dönem metropol kentlerinde sanayi işçiliği yapmış, daha sonra da Batman petrol rafinerisinde işçi olarak çalışmaya başlamıştır.

Hareketimizin ideolojisiyle tanıştığı 1978'den itibaren saflarımızda aktif yer alan ve sorumluluklar üstlenmekten kaçınmayan Ahmet yoldaş, 1979'da işçi komite-

delemizin saflarında yer almıştır. Halka ve mücadeleye bağlılığın gereklerine uygun kendisini hazırlamak ve mücadeleye daha geniş düzeylerde katılım sağlamak amacıyla 1978'de okulu terk ederek profesyonel mücadeleye atılmıştır. 1978'den 80'lere kadar faaliyet yürüttüğü alanda afişleme, bildiri dağıtımı vb. diğer eylemsel faaliyetler gibi görevler de üstlenmiştir.

1980'lerde hareketli işçileri zayıflayan ve faşizmin baskıcı ortamından olumsuz yönden etkilenen A. Ali DEMİR, Almanya'da işçi olarak çalışan ailesinin yanına gitmiştir. Ülkeden ayrılış ve Avrupa'da kısa bir dönem Harekete ilgisizlik oluştu, onda eziklik duygusunu geliştirmiş ve bu onu harekete yeniden ilaiki arayışına götürmüştür. Ülkeden ayrılışını raporunda şöyle ifade etmektedir. "1980'lerde Almanya'ya gittiğim için kendimi suçlu buluyorum" Avrupa'da Harekete ilaiki kurduktan sonra çevresinin çeşitli engellemelerine karşın, mücadeleden geri durmayarak, çeşitli pratik görevler üstlenmiştir. Kitlelere Parti yayınlarının ulaştırılması, derneksel ve propaganda düzeyinde faaliyetlerde bulunmuştur.

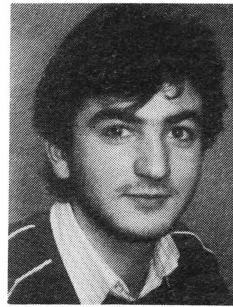
Halkın umutlarını zafere ulaştırmanın, direniş şehitleri yolunda yürümenin gerçek anlamının, ülke koşullarında savaşmak olduğunun bilincinde olan A. Ali DEMİR, ilkeye talebinde bulunmuştur. Bu isteği Parti tarafından karşılanarak

Adı ve Soyadı: Ahmet İBİN
Kod Adı: Cahit
Doğum yeri ve yılı: Basörük Köyü-
Batman 1952

Gerçek proleter-devrimci kişiliğin temsilcilerinden olan Ahmet yoldaş, yoksul bir aileden olması ve yaşamın sıkıntıları içerisinde büyümesinden dolayı daha lise yıllarında iken ilerici düşüncelere sahip olmuştur. Bir dönem metropol kentlerinde sanayi işçiliği yapmış, daha sonra da Batman petrol rafinerisinde işçi olarak çalışmaya başlamıştır.

Hareketimizin ideolojisiyle tanıştığı 1978'den itibaren saflarımızda aktif yer alan ve sorumluluklar üstlenmekten kaçınmayan Ahmet yoldaş, 1979'da işçi komite-

Adı ve Soyadı: Ahmet Ali DEMİR
Kod Adı: Zeki
Doğum yeri ve yılı: Bingöl-Kiği-
Sürmeliok Köyü, 1964

Emekçi bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen Ahmet Ali DEMİR, ilk okulu kendi köyünde, ortaokulu İstanbul ve Elazığ'da bitirerek Liseye Karakoçan'da devam etmiştir.

Kısa bir dönem sosyal-şöven düşüncelerin etkisinde kalarak HK saflarında yer almış, ancak Ulusal Kurtuluşçu ideolojinin ilke satında vücut bulması ve yakından etkilediği kesimin başında öğrenci gençliğin gelmesi nedeniyle, Hareketimizle tanışma olanağına erken- den bulan A. Ali DEMİR, içinde yaşadığı çevrenin de etkisiyle müca-

tesi sekreterliği, daha sonra da Batman yerel komite sorumluluğunu üstlenerek hızlı bir atılım dönemi yaşamıştır. 80-81 döneminde de Mardin bölgesinde siyasi ve askeri sorumluluklar üstlenmiş, daha sonraki süreçte hazırlık faaliyetlerine katılmak amacıyla yurtdışına çıkmıştır.

Çalışkan, fedakar, alçakgönüllüğü ve azimli yapısıyla burada da kısa sürede üstün başarılar kaydeden Ahmet İBİN, güçlü bir örgütçü ve propagandacı olduğunu yoldaşlarına ve Partiyeye kanıtlamıştır. Devrimci olmanın verdiği sorumluluğu ifade ederken; "pratikte bir mücadele görülmediği süreçte, kitleler mücadeleye saflarına katılmazlar. Kürdistan halkı gözlerine inanır. Konumu bu olan ülkemizde silahlı mücadele halkımızın güvencesi ve gücünün siyasi mücadeleye kanallı edilmesine belirleyici bir role sahiptir." diyerek ülkemizin objektif gerçekliğini öz fakat gerçek temellerle ortaya koymuştur.

Yeni dönemde örgütsel faaliyetleri yürüttükçe için görevlendirildiği Sason bölgesinde zorlu ve elverişsiz koşullara rağmen, taban oluşturma ve gerillaya hazırlık çalışmalarını başarıyla sürdüren Ahmet yoldaş, düşmanın kiş ortamından da yararlanarak başlattığı saldırıları sonucu çıkan çatışmada 7 yoldaşıyla birlikte 9 Mart günü kahramanca direnerek şehit düşmüştür. Ahmet İBİN

delemizin saflarında yer almıştır. Halka ve mücadeleye bağlılığın gereklerine uygun kendisini hazırlamak ve mücadeleye daha geniş düzeylerde katılım sağlamak amacıyla 1978'de okulu terk ederek profesyonel mücadeleye atılmıştır. 1978'den 80'lere kadar faaliyet yürüttüğü alanda afişleme, bildiri dağıtımı vb. diğer eylemsel faaliyetler gibi görevler de üstlenmiştir.

1980'lerde hareketli işçileri zayıflayan ve faşizmin baskıcı ortamından olumsuz yönden etkilenen A. Ali DEMİR, Almanya'da işçi olarak çalışan ailesinin yanına gitmiştir. Ülkeden ayrılış ve Avrupa'da kısa bir dönem Harekete ilgisizlik oluştu, onda eziklik duygusunu geliştirmiş ve bu onu harekete yeniden ilaiki arayışına götürmüştür. Ülkeden ayrılışını raporunda şöyle ifade etmektedir. "1980'lerde Almanya'ya gittiğim için kendimi suçlu buluyorum" Avrupa'da Harekete ilaiki kurduktan sonra çevresinin çeşitli engellemelerine karşın, mücadeleden geri durmayarak, çeşitli pratik görevler üstlenmiştir. Kitlelere Parti yayınlarının ulaştırılması, derneksel ve propaganda düzeyinde faaliyetlerde bulunmuştur.

Halkın umutlarını zafere ulaştırmanın, direniş şehitleri yolunda yürümenin gerçek anlamının, ülke koşullarında savaşmak olduğunun bilincinde olan A. Ali DEMİR, ilkeye talebinde bulunmuştur. Bu isteği Parti tarafından karşılanarak

ve sorumluluğundaki yoldaşlarımız, düşmanın boğmak istediği mücadelemizi daha da perçinlemiş ve Bahar Atılımının güçlü geçmesine ön ayak olmuşlardır.

Düşmanın "pişmanlık yasası" vb. yasalarla saflarımızdaki kadrolara en çok yöneldiği ve bir takım ihanet olaylarının da yaşandığı bir dönemde, tereddüt etmeksizin kanlarının son damlasına kadar savaşan ve düşmana büyük kayıplar verdiren Sason direnişçileri, PKK'nin çizdiği doğru devrimci hattın en güçlü savunucuları olduklarını bizzat pratikleriyle göstermişlerdir.

Ahmet İBİN yoldaş, devrimci yaşamı boyunca bir kez olsun tereddüte düşmeyen, karamsarlık göstermeyen ve daima büyük bir morale sahip olan güçlü bir halk önderi olarak örnek alınacak simalardan birini oluşturmaktadır. Her zaman canlı, enerjik, yaratıcı ve yönlendiriciliğiyle sürekli yapıcı ve en zor koşullarda dahi çözümler bulucu bir özellik taşıyarak, görev yaptığı her alanda kitlelerin aradığı seçkin bir kadro özelliğini temsil etmekteydi. O'nun şehit oluşu mücadelemiz açısından elbetteki büyük bir kayıptır, ancak ölümü bile tüm bölgemizin saflarımıza katılması sonucunu doğuran bu yoldaşlarımız için söylenecek tek şey vardır: Onlar ölümsüzleştiler!

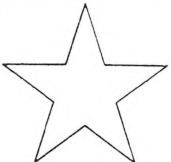
Kürdistan'daki yeni dönem mücadelesine hazırlanmak üzere geldiği Ortadoğu sahasında, Partinin sunduğu olanakları değerlendiren siyasi ve askeri olarak eğitimi tamamlamaya çalışmıştır.

Ülkede, mücadelenin yeniden geliştirilmesine ilişkin bir raporunda sunuları ifade etmektedir: "Hareketimiz böyle bir gelişmeyi karşılayabilmek için hazırlıklarını daha da güçlendirmektedir. Kadroların büyük bir kesimini Kürdistan içlerine taşırmalıdır. Böylece bir görev aynı zamanda Türkiye devrimci-demokratik hareketleri için de söylenebilir. Bunun yanı sıra FKBDK'sinde gerçekleşen birliğin daha da güçlendirilmesi için de yoğun çaba sarfedilmelidir. Özellikle de cephe içerisinde yer alan güçler cephenin önderi programı daha da sarılmalıdır. Hareketimizin kadrolarına Parti ideolojisini, stratejisini kitlelere götürüp, kitlelerin Parti çatısı altında örgütlendirilmesi görevi düşmektedir. Bunu yapabilecek güç Partimizin ve halkımızın gözbeğleni olan kadrolar düşmektedir. Yani önmümüzdeki dönem, kadroların kendi rollerini oynaması ve kişiliklerini, kahramanlıklarını göstermesi dönemidir."

Yine ayrı bir raporunda inancının ve görevle hazırlığını dile getiren değerlendirmeleri şöyledir:

"Tarih sayfasında silinmek istenen bir halkın varlığını inanarak, bu halkı yoktan var edecek tek gücün PKK olduğuna inanarak harekete sempati duydum... Kendimi Kürdistan'daki mücadelenin gereğine ve Kürdistan'da devrimci bir militan ve kadronun özelliğine göre hazırlıyorum. Çabam da bu doğrultudadır... Partinin bana verdiği görevleri tam olarak yerine getirmek... kısa bir dönemde ilkeye dönme ve halkın ön saflarında savaşmak istiyorum. Artık benim için zaferin yaklaştığını, halkıma ve Partiyeye ihanet etmemek şartıyla tüm kardeşliğim ve azimle mücadeleye edeceğim."

Kendi yazısında da ortaya koyduğu gibi engin bir mücadelecilik kişiliğine sahip olan Ali Yoldaş, her türlü yok yaşam üzerine kararlılıkla çizgi çekerek onurlu bir yaşamı seçmiş ve topraklarımızı akan kanıyla da ülkemizin derinliklerine kök salarak ölümde yaşamı yaratmıştır.

Adı ve Soyadı: Hüseyin YILMAZ
Kod Adı: Sason
Doğum Yeri ve Yılı: Dosyan köyü-
Kahta-Adıyaman

Daha çocukluk döneminden itibaren zorluk ve acılar içinde bir yaşam sürdüren ve zorluklarla boğuşarak yetişen, tüm toplumsal çelişkilerin ortasında ve onların itici özelliğiyle devrimci mücadeleye tanınan ve kişisel sorunlarını toplumsal sorunlara tabi kılan Hüseyin YILMAZ'ın kahraman direnişini saygıyla anıyoruz.

9 Mart 1985 günü Sason'da bir

grup yoldaşıyla en zorlu kış koşullarına rağmen, mücadelemizi ülke zemininde yeniden örgütlü hale getirme çabaları içinde bulunurken, yapılan bir ihbar sonucu sömürgecilerin karadan ve havadan büyük bir askeri güçle üzerlerine geldiği ve 1 gün süren çatışmadan sonra sömürgeci güçlere ağır kayıplar verdirerek şehit düşmüştür.

Yoksulluk nedeniyle ilkokuldan sonra okuyamayan Hüseyin yoldaş, daha çocuk yaşlardan itibaren çalışarak ailesinin geçimine katkıda bulunmuştur. Babasının ölümü üzerine ailesinin geçimini tümden omuzlayan ve en zor koşullarda ve olanaksızlıklar içinde ailesini yaşatmaya çalışan Hüseyin YILMAZ, uzun süre metropol kentlerde çeşitli iş yerlerinde çalışmış, işsizlik ve hayat pahalılığının dayanılmaz boyutlara ulaşması üzerine de işçi olarak Libya'ya gitmiştir.

Libya'da kaldığı dönemde Hareketimizin düşünceleriyle tanışan ve kısa süre sonra bu görüşleri benimseyerek, siyasi faaliyetlere katılmaya başlayan Hüseyin yoldaş, kendisini önemli oranda yetkinleştirdikten sonra işten de ayrılarak, aktif şekilde faaliyet sürdürmeye başlamıştır. Kendisi, mücadelede yer alırken nasıl bir anlayışla hareket ettiğini ve amacını şöyle ifade etmektedir: "1979'un son aylarında bir PKK sempatisini aldım. Ve Kürdistan'ın kurtuluşunun PKK ile olacağına inanırım. Ülkemizde gelişmekte olan devrimci mücadelenin bizlere ihtiyacı olduğunu; tüm kişisel çıkarları bir araya getirerek, ilkeye, halkıma yararlı olmak ve Partime yakışır düzeyde, gerek siyasi ve gerekse askeri alanda eksikliklerimi tamamlayıp, sınıfıma ve Partime yararlı olmağım amacım" Yine, örgütsüz çalışmanın pra-

tik düzeyde kendisini nasıl açığa vurduğunu da şöyle ifade etmiştir: "Her şeyden önce talimatları uygulamam, programsız propaganda yapmak, yok yere feryatlar koparmak, konuları ya fazla abartma veya eksik bilgilendirme, gerektiği yerde gizli hareket etmeme, ihmalkar davranma, bugün yapılamaması gerekeni uygulamamak, sorumluluyum diyerek kendisine yüksek pozlar vermek, bütün bunlar örgütsüzlüğü yansıtan ve düşmana hizmet eden çalışma biçimleridir."

Kendi değerlendirmesinde de güçlü tarzda izah ettiği örgütsüzlük ve profesyonel devrimci çalışma tarzına yabancı olan anlayışların karşısında olan ve her koşul altında kolektif çalışma tarzını benimseyen Hüseyin yoldaş, proleter kişiliğiyle yoldaşlarının sevgi ve güvenini kazanmış, kitleler arasında da seçkin bir önder haline gelmiştir.

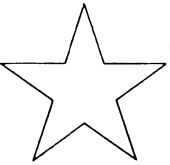

Adı ve Soyadı: Gülcihan GÖRECEĞİZ

Kod Adı: Berjan
Doğum yeri ve yılı: Giresira köyü-
Batman, 1960

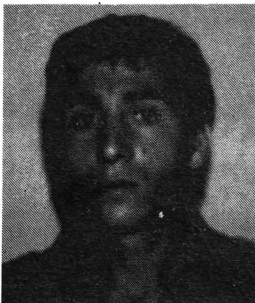
Yurtsever bir ailenin ilk çocuğu olarak dünyaya gelen Gülcihan yoldaş, Kürdistan'ın kapalı yaşamının özellikle de kadınlar üzerinde uyguladığı kuralların çerçevesi içerisinde yetişmiş bir ev kızıdır. Aslında olanaklar olmasına rağmen okula gönderilmeyiş ve yine düzene kadınlarla bahsettiği o sınırlar sonucunda olmuştur.

Ulusal Bağımsızlık Mücadele-miz gelişip boy verdikçe, Batman alanında da toplumun tüm kesimlerini kucaklamaya başlıyordu. Babasının yurtsever olması ve yine ailesinin devrimci ilişkilerle açık hale gelmesiyle Gülcihan yoldaşa içinde biriktirdiği kin ve öfkeyi dışa taşıracak olanağa kavuşmuştu. Ama bu nasıl olacaktı? İşte bunun cevabını ancak mücadele saf-larında bizzat yeralarak vereceğini anlayan Gülcihan GÖRECEĞİZ, eşi görülmemiş bir azim ve kararlılıkla davaya sarıldı. Bir yandan çevrede ilişkide olduğu devrimcilerin yardımıyla, bir yandan da bizzat kendi çabalarıyla okuma-yazmayı öğre-nip kitaplar okumaya, bilgisini arttırmaya başlamıştı. İyi bildiği Kürtçe ile yaptığı propagandalar, konuştuğu her insanın etkilen-mesine yolaçtı. İçinde anlatıl-maz bir istek vardı ve ne pahasına olursa olsun devrimci saflarda yer-almak, geri ailesel bağlardan kurtulmak istiyordu. Çünkü bizzat ken-disi, "eğer devrimci olmazsam beni bekleyen son, diğer zavallı kadın-ların durumundan farklı olmayaca-ktır" diyordu. Her türlü engeli aşmada üstün bir özveri gösteren ve bir çok riski de göze alan Gülcihan

Adı ve Soyadı: Arif ...

Adı ve Soyadı: Güngör ...

Adı ve Soyadı: Ali KAYA
Kod Adı: Yaser
Doğum Yeri ve Yılı: Karsenk Köyü-
Midyat, 1962

yoldaş, nihayet 1980'nin sonlarında istemine ulaşı ve kırsal kesimdeki arkadaşlarla ilişki kurarak pro-fesyonel yaşama geçti. En zor koşul-larda köy köy dolaşarak müca-delemizin propagandasını yapan ve diğer yoldaşlarıyla birlikte bir an bile geri kalmaksızın çalışma yü-rüten Gülcihan yoldaş, düşmanla karşılaşırken ise soğukkanlılı-ğıyla tehlikeleri atlatabiliyor, ge-rektiğinde ise usta bir savaşçı gibi çatışmaya giriyordu.

Partinin geri çekilme sürecinde olduğu 81 yılında iki yoldaşıyla bir-likte Sason bölgesine geçen ve diğer alanla bağları kopan Gülcihan GÖ-RECEĞİZ ve beraberindeki arka-

Numan BAĞCI yoldaş, eğitim kampında iken rol aldığı bir tiyatro sahnesinde...

daşlar, aylarca uğraşmalarına ra-ğmen bir türlü tekrar bağ kuramamış ve bu alanda faaliyetlerini devam ettirmişlerdir. Tam 3 yıl gibi uzun bir dönem görülmemiş bir inanç ve sabırla yeniden Partiyeli ilişki kur-ma umuduyla yaşayan ve yürüttük-leri faaliyetlerle alanda barınmayı başaran bu üç yoldaşımız, nihayet 1984'ün başlarında yıllarca bekle-dikleri ana kavuşmuş ve ülkeye dönüş yapan Ahmet İBİN yoldaş ve grubuyla karşılaşarak birlikte faa-liyet sürdürmeye başlamışlardır.

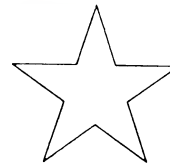
İlişkisiz geçen bu üç yılı aşkın süre içinde umut ve inançla bekle-yişe eşine ender rastlanan bir olaydır diyoruz. Çünkü Gülcihan yoldaş gibi saflarımıza yeni katıl-mış, ideolojik ve politik olarak oldukça geri, toplumun üzerinde bıraktığı etkileri henüz tamamen atamamış yapıda olan bir insan için bu azim ve fedakarlık ancak Partiy-e ve ülkeye en güçlü bağlarla bağlı olmakla mümkündür. Evet, Gül-ci-han yoldaş, Partiy-e ve yol-daşlarına bağlılık ölçü tanımayan ve bu hususta rekor bir anlayışın sahibiydi. Verilecek her türlü gö-reve sevecek koşabilecek, ölümün üzerine gülerек gidebilecek kadar fedakar ve kararlı bir kişiliğin sim-gesiydi O.

Aslında O'ndaki inancı enerjisi ve bağlılığı kelimelerle anlatmak imkansız bir şeydir. O'nu tanıyan herkes, hemen aynı görüşte bir-leşebiliyordu.

Kürdistan kadınının mücadele içerisindeki yerinin en güçlü tem-silcilerinden biri olan ve bunu da

bizzat yaşamı ve mücadele prati-ğiyle kanıtlamış olan Gülcihan yol-daş, gerçek proleter kişiliği şah-sında somutlaştırmıştı. Hiç bir kişi-sel çıkar gözetmeden, herşeyini dava uğruna sevecek feda eden bu yoldaşımız, düşmanın ülkemizde yarattığı her türlü tahribata karşı Parti silahıyla savaşmayı ve yerine en iyisini ve güzeline yerleştirmeyi önüne görev olarak koymuş, bizzat böylesine soylu bir amaç uğrunda canını da katik ederek başarıyla ilerlemiştir.

Sason alanından yeni dönem mücadelemizin yaygınlaştırılması ve Bahar Atılımının başarıyla ge-çekleştirilmesi için yoğun hazırlık-

Yaşıyor.

Adı ve Soyadı: Numan BAĞCI

Kod Adı: Kasım

Doğum yeri ve yılı: Batman, 1962

Yiğit parti militanı Numan BAĞCI, orta halli bir ailenin çocu-ğuydu. İlk ve ortaokulu Batman'da

bitirmiş, liseye de yine burada baş-lamış ancak, profesyonel devrimci-likte karar kılması nedeniyle ikinci sınıfta iken okulu bırakmıştır.

Çok genç yaşta iken, Hareketi-mizin yöredeki faaliyetlerinden et-kilenen ve bu düşüncelere sempati duyan Numan yoldaş, fazla uzun olmayan araştırma ve inceleme ve sempatanlık dönemini aşarak kadro adayı haline gelmiş ve örgütsel alanda bir takım görevler üst-lenmeye başlamıştı. Askeri yönden de yetenekli olan yoldaşımız, za-man zaman Batman şehir merke-zinde gerçekleştirilen eylemlere de katılmaktaydı.

İlk görevini gençlik birimi içinde aldı. Bu faaliyetinde kendisini kısa sürede kanıtladı ve şehir komitesi semt birim sorumluluğunu üst-len-di. Enerjik ve engel tanımaz tutu-muyla çok genç olmasına rağmen yoldaşlarının güvenini kazanmış, bir takım yan işlerde de görevlen-dirilmişti. Kavgayışlı, olgun ve azimli kişiliği, kitleler arasında da sevilip sayılmasını sağlıyordu. Yol-daşlarıyla uyumunda ve kolektif çalışma anlayışında kendisini önemli oranda geliştirmiş, çevresine örnek bir militan haline gelmişti.

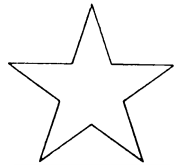
1980'nin son aylarında şehir merkezinde ciddi biçimde aranı-ruma gelinece kırsal kesime çekilen ve burada belli bir bölgenin sorumluluğunu üstlenerek köy ko-mitesinde yer alan Numan yoldaş, 1981'in başında yurtdışı hazırlık faaliyetlerine katılmak için parti tarafından çağrıldı. Geldiği bu alanda azim ve coşku dolu yapısıyla

olanakları en iyi biçimde değerlen-dirmiş ve siyasi-askeri yönde önem-li oranda yetkinleşmişti. İçinde bu-lunduğu gruplarda yoldaşlarına yardımcı olan ve kendisiyle birlikte onların da gelişimine katkıda bulan Numan BAĞCI, en zor koşul-larda dahi üstün bir moral gücüne sahip bulunmaktaydı.

Ülkeye dönüş sürecinde, Bat-man ve çevre alanlarda görevli olan grubun içinde yer alan Numan yol-daş, bir yılı aşkın bir süre Sason'daki dağlık alanda kalmış ve her-türlü zorluğa sebatla göğüs gererek yoğun bir siyasal faaliyet içine gir-miştir. Kendisinin de aslen bu yöreden olması, onun köylülerle kaynaş-masında ve onların mücadele saf-larımıza katılmasında önemli rol oynamıştır. Yoldaşlarıyla birlikte azim ve fedakarlık dolu bir çalış-ma-nın ürünlerini kısa sürede alan Numan yoldaş, silahlı propaganda-nın nasıl bir işleve sahip olması gerektiğini bizzat pratiğinde gös-termiştir.

Alanda bulunduğu bir yıl bo-yunca sürekli düşmanla burun bu-runu gelen Numan BAĞCI ve arka-daşları, her seferinde de usta taktik-ler kullanarak tehlikeyi atlattı. Başarımlarıydı. Ancak, 9 Mart günü amansız kiş koşullarının yaşandığı Sason dağlarındaki sığınaklarının ihbar edilmesi üzerine büyük bir askeri güçle etraflarını saran sö-mürgecilerle karşılaştıklarında çatış-maklara başka kurtuluş yolunun olmadığını görek kararlı ve irade birliği içinde amansız bir çatışmaya girdiler. Aralarındaki güç dengesiz-liğine rağmen düşmana ağır kayıp-lar verdiren partizan grubu, düşma-nın savaş kurallarının da dışına çık-ması ve bombalarla bulundukları alanı taraması sonucu şehit düş-tüler.

Bu grubun içinde bulunan Nu-man yoldaş, ölümler her an karşı-lacabileceği anlarda dahi yüksek moral gücünü korumuş ve yoldaş-larına en güçlü desteği de böyle ver-miştir. Bu genç militan, Kürdis-tan evladı, nandığı davası uğrunda hiç bir fedakarlıktan kaçınmadığı gibi, gerektiği yerde ölmesini de bil-miş ve ölümü gülerек karşılamış-tır.

İsmi öğrenemediğimiz yurtsever bir savaşçı.

narak kendisini yetkinleştirmeye ve ağır görevlere aday bir kadro haline getirmeye çalıştı.

Yeniden ülkeye döndüğünde Şır-nak ve Siirt alanlarında Partiyeli bölge arasındaki ilişkileri sağlamada kur-yelik görevini üstlenen Ali yoldaş, büyük özveri, inanç ve azim gerekti-ren bölgeyi bir görevi iki yıl boyunca başarıyla yerine getirdi. Partiy-e bağlılığını her an gösterebilen, mü-cadeleye olan inancıyla daima güç-lü bir karakteri temsil eden Ali KAYA, duyarlı ve disiplinli yapısıyla da yoldaşlarına örnek bir militandı.

1985 Baharında Partimizin ha-zırladığı güçlü atılma katılmak ve en zor koşullarda da olsa bu süreci başarıyla gerçekleştirmek için kar-arlı bir şekilde çalışan Ali yoldaşa diğer HRK savaşçıları ve militanlar gibi direnişi daha güçlü olarak nasıl

sergileyeceğini düşünmekte, bunun yoğun hazırlığı içerisinde bulun-maktaydı.

Böylesine yoğun bir hazırlık içerisinde bulunduğu Mart 1985'te sömürgeci kolluk kuvvetleriyle kar-şılaşan ve yanındaki yoldaşlarıyla birlikte amansız bir çatışmaya giren Ali yoldaş, bu çatışmada isabet alan sömürgecilerin kurşunlarıyla şehit düşmüştür. Görkemli dire-nişiyle yoldaşlarına ve halkımızın kutsal davasına güç katan, bu mü-cadeleyi ölümsüz kılan Ali KAYA, azimli ve fedakar yapısıyla PKK'nin direnişçi gelenegini en şerefli bir şekilde yaşatmış ve bu gelenegın artık dönülmez bir noktaya ulaştırılmasını sağlamıştır.

Anısı halkımızın derinliklerinde sürekli yaşayacaktır.

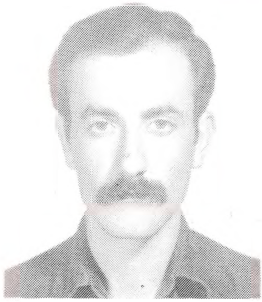
Hasretimize zincir vuramazlar.
Ne sevgiye engel
ve ne de
çarpan yüreklerimiz
durduramazlar.
Toprağın altında bile
çarpar yüreklerimiz.
Toprağımızın her zerresine
damla damla

kan verdik,
nem verdik,
ve her biri binler
verecek
sayısız yürek ettik...

Yoldaşlar Anılarımızın da Bir Gereği Olarak Ulusal Kurtuluş Mücadelemize Uzanan Elleri Kıracağız

Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin büyük bir hızla ve sağlam temellerde gelişmeye başladığı yeni dönemde sömürgecilik ve her türden gericiilik tarihinde de devraldığı dersler temelinde her türlü araç ve yöntemli kullanarak bu mücadeleyi durdurma çabalarını yoğunlaştırmıştır. Bu yöntemlerin en eski ve en çok tahribat yaratılanlarından birisi "Kürdü Kürde kırdırma" politikasıdır. Her dönemde halkımızın yüksektiği direnmeleri bastırmada başvurulan ve bugüne kadar düşmanın bu amaçlarına ulaşmasında etkili de olan söz konusu yöntem, Kürdistan'da modern bir ulusal kurtuluş uğruna verilen mücadele döneminde en çok başvurulan yöntem olmuştur.

Daha ilk devrimci çekirdeğin oluşum döneminde "Sterka Sor" adı altında oluşturulan bir ajan örgüt tarafından başlatılan saldırılar süreci içinde daha geniş kesimleri kapsayarak "Tekoşin" ve "UDG" tarafından en alçakça bozulmaya ulaştırılmıştır. Bu saldırılar ile bir yandan Parti kadroları imha edilir. Hareketin gelişimine sekte vurulurken, diğer yandan da sömürgecilik ile açık çatışmaları engelleyerek hedef şaşırtma ve gerçek hedefin sömürgeciler olmadığı imajını yaratarak devrimci hareketi halktan tecrit etme hedeflenmiştir. Partimize karşı bu tür saldırılar yalnızca Kürdistan halkı için yola çıktığını iddia eden örgütlerle sınırlı kalmayarak sosyal-şoven birçok örgüti de kapsamına almış ve bu yolla devrimci harekete büyük darbeler vurulmak istenmiştir.

Adı ve Soyadı: İdris ÖKMEK
Kod Adı: Mesut
Doğum Yeri ve Yılı: Kars

PKK-MK Yedek Üyesi İdris ÖKMEK yoldaş, 16 Nisan 1985 günü Partimizin Bahar Atılımı karar gereğince ülke topraklarına dönerken, revizyonist inkarcılık ile ilkel milliyetçiliğin himaye ettiği ajan-provokatörlerin düzenlediği bir komplo sonucu, bir grup yoldaşıyla birlikte alçakça katledilmiştir.

Orta halli bir aileden olan İdris yoldaş, yaşamının gençlik yıllarında ilerici düşünce ve gelişmelere yakınlık duymuş, Türkiye'de gelişen devrimci-demokratik hareket gelişiminden de etkilenerek, 71 yıllardan sonra devrimcileştiği sempati duymuştur. Devrimci düşüncelerle ilk tanıştığı bu yıllardan sonra, yoğun bir uğraş ve çabayla kendisini geleceğin gelişmelerine hazırlamaya çalışmıştır. 1974-75 yıllarında devrimci gençlik içinde yer alarak gelişimini sürdürmeye çalışmıştır. Memleketi olan Kars bölgesine döndüğünde henüz hareketimizle tanışma olanağı bulamadığı bu dönemde **Kars Halkçı Yurtsever Gençlik Derneği** içinde yer alarak aktif çabalar içinde bulunmuştur. Daha o dönemde mücadeleciler bir kişiliğe ulaşmak için kendi-

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi sömürgecilik ve onun her türden uzantılarına karşı kıyasıya bir mücadele ile varlığını koruduğu gibi, günden güne gelişip güçlenmiştir. Cunta sonrası dönemde, devrimci hareketi bitirme umutları artan bu güçler, yöntemlerini daha da zenginleştirerek bu umutlarını gerçekleştirme çabalarına hız vermişlerdir. Bu amaçla bir dönem Hareketimizle belirli bağlar geliştirerek onu etkilemeyi ve devrimci çizgisinden vazgeçirmeyi denemiş, bu yöntem tutmayınca da sömürgecilerin yaygın tasfiye çabalarına alet olarak bunu devrimci hareketimize de dayatmışlardır. Sömürgeciler, bu dayatmalarını Hareketimiz içinde sürdüren provokasyon sahiplerine her türlü desteği sunmuş ve bizzat himaye etmişlerdir. Partimizin birlik ve bütünlüğünü sabote ederek yeni dönem devrimci atılımından onu vazgeçirmeye çalışmışlardır.

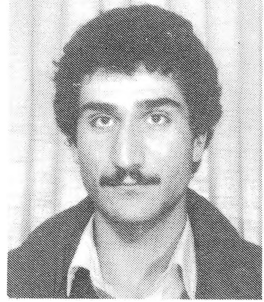
Ancak içten ve dıştan yönelen bu saldırı ve pasiflikasyon çabaları Hareketimizin çelikten iradesine çarparak paramparça olmuş ve 15 Ağustos atılımı ile artık bir daha dönülmek üzere ulusal kurtuluş savaşı yoluna girilmiştir. 15 Ağustos atılımı, sömürgeciler ve uşaklarını yerle bir eden, tasfiye ve teslimiyet dayatmalarını boşa çıkaran, devrimci ve karşı-devrimci ulusal ve uluslararası tüm güçleri derinden sarsarak yeni yöntem arayışlarına sürükleyen tarihsel bir olay olmuştur. Faşist cütanın egemenliği altında geçen durgun ve suskun dört yılın ardından gerçek-

leştirilen bu eylemler faşist cüntaya bir savaş ilanı olmuş, devrimci mücadelesini bitmediğini, aksine yeni dönemde daha üst boyutlarda yükselişini ortaya koymuştur. Bu gerçek karşısında faşist Türk sömürgeciliği en büyük silahlı olan zor başta olmak üzere, tarihinden devraldığı ne kadar gerici yöntem varsa hepsini yürürlüğe koymaya başlamıştır. Tasfiyecilik çabalarına hız vermekten tutalım, "Pişmanlık Yasası"na, "Köy Korucuları Kanunu"na kadar çeşitli araç ve yöntemlerle devrimci hareketi yoketme ve bunda en büyük destek olarak ihanet eğiliminin geliştirilmesi ve "savaşın Kürdistanlaştırılması" taktilinden yararlanmaya kadar her yola başvurmuştur. Geçmişte olduğu gibi, dolaylı yada dolaysız olarak etkilediği çeşitli küçük-burjuva reformist, ilkel-milliyetçi ve sosyal-şoven örgütleri devrimci hareketi üzerine salmaya başlamıştır.

15 Ağustos atılımından yalnızca sömürgeciler ve emperyalistler değil, onlara yıldır devrimcilik adına aham kesen, ancak en küçük bir devrimci gelişmeye yolaçmayan revizyonistler, reformistler, ilkel-milliyetçi ve sosyal-şovenler de büyük bir rahatsızlık duymuşlardır. Varlık nedenlerini sistemin yaşamada gören ve yıllardır halkın gözünü bu teslimiyetçi çabalarla boyayan bu güçler maskelerinin düşmesinin ve ortamın kızışarak kendilerine yaşam hakkı bırakmamasının hırsını 15 Ağustos atılımından alarak hep bir ağızdan ona "provakasyon, maceracılık" diye saldırmışlardır. Üstelik bu karalama ve iftira kampanyalarıyla da

kalmayarak Hareketimizi tasfiye etme ve içten çökertme faaliyetlerini hızlandırmış, Türk sömürgeciliğinin uşakları oldukları kesniklik kazanan hainlere kukac açmışlardır. Bu tür yöntemlerle Hareketimizi devrimci atılımından alıkoyamayınca da bu kez açık silahlı saldırılara başvurmuşlardır.

Hareketimizin faşist Türk sömürgeciliğine işbirlikçilik yapan ajan ve milisler karşı yürüttüğü mücadelede bu güçlerden yana tavır alan ve cezaevlerinde de düşmanla açık işbirliğine yönelen Peşeng ve KUK-SE adlı karanlık güçler ile bunların Güney Kürdistan'daki dayanakları Sami Abdurrahman adlı karanlık unsurun aylarca süren uzun kuşkırtma ve tehditlerden sonra 1985'in Mart ve Nisan aylarında Güney Kürdistan'da yürüttüğü koydukları bir dizi alçakça saldırıda 8 PKK kadro ve savasçısı katledilmiştir. Partimiz MK yedek üyesi İdris ÖKMEK, Avrupa'daki ulusal kurtuluşçu demokratik mücadelenin önderlerinden Rauf AKBAY, Avrupa'daki kültür sanat faaliyetlerimizin önderlerinden Celal ERCAN, Filistin direniş hattında 3 yıl PKK temsilcisi olarak görev yapan Abdurrahman AYTEMİR ile Abdullah GERGERLİ, Abdullah GÜLEREN, Sabri ATA ve Cemil BAYRAM yoldaşların, TC'nin saldırılarının Kürdistan'ın dört bir yanında yoğunlaştığı bir aşamada ve ülkede verilen mücadeleye aktif olarak katılmak üzere giderken katledilmeleri, düşmanla bağlantı içerisinde olan güçlerin maskelerini düşürmüş, karşı devrime hizmet eden yüzlerini ortaya koymuştur.

Adı ve Soyadı: Celal ERCAN
Kod Adı: Sefkan
Doğum yeri ve yılı: Lalaşığı
Köyü-Çemişgezek-Dersim, 1960

Erkenden devrimci düşüncelerle tanışan Celal yoldaş, liseyi bitirdikten sonra girdiği Diyarbakır Eğitim Enstitüsü'nde okuduğu dönemde Hareketimizin düşünceleriyle tanışmış ve kısa sürede aktif bir sempatizan haline gelecek görevler üstlenmeye başlamıştır. Atak ve girişken yapısı, sahip olduğu birçok yönlü yetenekleriyle de bütünleşince, daha ilk andan itibaren kadro adayı durumuna gelmiştir.

1980'de okuduğu okulu bitirmeden ayrılan ve profesyonel yaşama geçen Celal yoldaş, bir müddet Diyarbakır şehir faaliyetleri ile basım-yayın çalışmalarında yer almış, daha sonra yurtdışına ilk çıkan gruplarla birlikte eğitim amacıyla Lübnan sahasına gitmiştir. Bu alanda gördüğü eğitimi değerlendiren ve yetkin bir eleman durumuna gelen Celal yoldaş, tekrar ülkeye dönerek Elazığ ve Dersim alanlarında yerel komutanlık görevlerini üstlenmiştir.

En zor koşullar altında sürdürdüğü bu faaliyetlerini 82'de tekrar ülke dışına çağrıldığında noktalanmıştı. Bu süre içinde bir çok olum-

Bu alçakça saldırıya, devrimci mücadelenin gelişimi ile revizyonist, sosyal-şoven anlayışı teşhir olan TKP ile, Güney Kürdistan'ı kendilik kazanarak alarak kaldırılan, bu arada dostluk maskesiyle ilişki geliştirmekten de geri durmayan İKP'de dolaylı yada dolaysız olarak katılmışlardır.

Bu saldırıdan çıkan ders, sömürgecilerin geçmişte olduğu gibi günümüzde de Kürdistan halkının kutsal başkaldırısını ezmekte iç çatışmalara ve çeşitli sol maskeli güçlerin saldırılarına büyük umutlar bağladığıdır. Böylesi saldırı ve çatışmalar yalnızca düşmana yönelme önüne yeni yeni engeller dikmekle kalmayacak, daha da önemlisi halk kitlelerinin mücadeleye saygısı ve güvenini de önemli oranda sarsacaktır. Ancak hemen şimdi belirtmek ki; dönem eski ilkel feodal önderlikler dönemindeki isyanlar ve ne de partimizin henüz kurulduğu, acemilik ve amatörliklerin hüküm sürdüğü 1980'ler öncesi dönemdir. Aksine, mücadele hem modern ve doğru bir önderlik ve çizgiye kavuşmuş ve hem de ilkellik ve amatörlikten önemli oranda arınmıştır. Üstelik, halkımızın tarihini kökten değiştirecek Ulusal Kurtuluş Cephesi de kurulmuş bulunmaktadır. Bundan sonraki dönem, devrimden yana ve devrime karşı güçlerin saflarını iyice ayıracaktır bir dönemdir. Partimiz en geniş halk kesimlerini Ulusal Kurtuluş Cephesi bayrağı altında örgütler ve seferber ederken, devrim önüne engel olarak dikilen güçleri ise ezemeyi bilecektir.

★ ★ ★

sine karşı savaşıma ihmal etmeyecek sorumlu devrimciğe aday bir militan kişiliğe kavuşmuştur.

1977 yıllarında Ankara'da Hareketimizin önder kadrolarıyla tanışan ve kendisiyle yapılan yoğun tartışmalar sonucu ulusal bağımsızlık düşüncesini benimseyen İdris yoldaşın Kars bölgesine döndükten sonra yürüttüğü mücadelenin ve ulusal kurtuluş düşüncesinin bu alanda kök salmasında etkin ve önde gelen çabalarının, fedakarlıklarının büyük yeri vardır. İdris yoldaş, Hareketimiz saflarındaki ilk mücadele yıllarında, halka karşı duyduğu derin sorumluluğu yerine getirmeye çalışarak, bulunduğu bölgede önemli bir çok örgütsel pratik görevin başında bulunmuştur. Bölgede kurumsallaştırılmaya çalışılan faşist mihraklara karşı şiddet temelinde yürütülen eylemsel faaliyetlere de planlayıcı ve uygulayıcı düzeyde katılarak ideolojimizin halk yığınlarına maledilmesinde ve maddi bir güce dönüşümünde tutarlı adımların atılmasının sahibi olmuştur.

Hareketimizin geri çekilme kararını aldığı, 12 Eylül faşist cütanının yönetime el koyduğu 1980'li yıllarda, Partiyeli ilişkileri kesilen İdris yoldaş, ilişki kurduğu an'a kadar, faşizmin akılamaz baskı, imha ve yoketme terörüne karşı, birlikte olduğu bir grup yoldaşıyla amansız baskı yıllarını yenmeyi bilerek, büyük zorlukları göğüsleyerek Partiyeli ve yoldaşlarını temsil etmeyi ve korumayı başarmıştır. O Partiyeli ilişkisi bulunduğu bu yıllarda, en zor olanaklar içinde, en az imkanları birleştirerek bulunduğu sahada mücadeleyi kesintiye uğratmadan gelişmeler yaratmış, zindanlardaki direniş önderlerimizin Partimize ve halkımıza iletilikleri "**Diren-mek Yaşamaktır**" şiarının en iyi takipçisi olduğunu mücadelesi ve yaşamıyla şahsında somutlaştırmış ve örnek bir militanlığı bizlere sunmuştur.

Uzun süren ilişkişiz mücadelelerden sonra Partiyeye kavuşan İdris yoldaş, Partinin sunduğu gelişme ve büyüme olanaklarını en iyi şekilde değerlendirilerek ve yetersizliklerini hızla aşarak gördüğü askeri-siyasi eğitimin gerekliliklerini karşılamış ve önder profesyonel devrimci düzeyine yükselmiştir. İdris yoldaş mücadele yaşamıyla, halka ve Partiyeye bağlılığın, inancın, kararlılığın örnek bir temsilcisi olmuştur. O'na bağlılığımızı ulusal direnişimizi yeni boyutlara ulaştırarak karşılayacağız.

Önder militan vasıflarıyla Partiyeye, gücünün azamisini vermeye çalışan bir karekterin sahibi olan İdris yoldaş, gerek ülke zeminindeki pratik faaliyetlerinde, gerekse de yurtdışında kaldığı süre zarfında bir çok değerlendirmeye yapmış ve çeşitli konulardaki düşüncelerini kaleme dökerək, yoldaşlarının da, yararlanmasını sağlamıştır. Yüce bir kişiliğin sembolü olan İdris ÖKMEK, önderliğe, Partiyeye ve halka bağlılığı ölçü tanımayan bir anlayışın sahibiydi aynı zamanda.

Ülke mücadelesine dönmek amacıyla hazırlıklarını tamamladığı bir esnada alçakca katledilmesi, halkımız, Partimiz ve mücadelemiz açısından ciddi bir kayıp olmuştur.

★ ★ ★

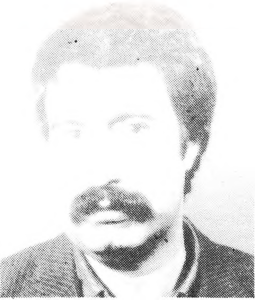
sana kavuşmak için
binlerce yıl
çağlar uzunluğunda yol teptik
savaşık düşmanla
vurduk-vurduk
Ölüm kalm savaşları verdik
sana kavuşmak için
nehirler dolusu
kan olduk aktık
yerlere serildik
uğrua zincirler
zindanlar eskittik
bir kurtuluşun safoğunda
yine kalesçe vurulduk
ama hiçbir zaman
tükenmedik-tükenmeyiz

suzluklarla uğraşmak zorunda kalan ve bizzat kendi yetmezliğine karşı da özveriyle bir mücadele ortaya koyan Celal yoldaş, Partiyeye ve halka bağlılığıyla her türlü zorlугun üstesinden gelmiştir. Tekrar yurtdışına çıktığı dönemde bu alanı kendisini geliştirip güçlendirmede ve Parti ölçülerine ulaşmada iyi bir zemin olarak kullanarak yetkinleşmiş ve kişisel yeteneklerini de geliştirmiştir.

Parti tarafından bir takım yetenekleri de gözönüne alınarak Avrupa alanında görevlendirilen Celal yoldaş, bu alanda sürdürdüğü kültürel çalışmalarla, ulusal kurtuluşçu kültür anlayışının gelişmesine katkıda bulunmuş, bu zeminde yaratılmak istenen yoz kültürel anlayışların karşısına dikilmiştir. Aktif, girişken, coşkulu ve kabiliyetli kişiliğiyle bu alanın olanaklarını en güçlü tarza bütünleştiren Celal yoldaş, provakatör eğilimin tasfiye çabalarına karşı alandaki parti sorumlularıyla birlikte tavır almış ve Partinin talimatları doğrultusunda bu eğilimi teşhir için yoğun çaba sarfetmiştir. Pratik faaliyetlerinde bir takım yetmezlikler içerisinde dümüşse de bunları görmekte gecikmemiş ve en kısa sürede aşacağına dair yoldaşlarını ve Partiyeye söz vermiştir. Bu sözünü yerine getiren ve mücadelesine ülkesinin devam etmek isteyen Celal ERCAN, bu isteğinin kabul edilmesiyse ülkeye dönüşün yoğun hazırlıkları içine girmiştir. Bu hazırlıklarını sürdürdüğü dönemde Güney Kürdistan sahasında alçakça bir pusuya düşürülen 8 PKK kadro ve savasçısı içinde bulunan Celal yoldaş, açılan ateş sonucu burada şehit olmuştur.

Anısı, mücadelemizin her alanında olduğu gibi, ulusal kurtuluşçu kültürel değerlerimizin korunup geliştirilmesinde ve savaşımızın bir parçası haline getirilmesinde yolumuzu aydınlatacaktır.

★ ★ ★

Adı ve Soyadı: M. Rauf AKBAY
Doğum Yeri ve Yılı: Tatvan-Bitlis, 1957

Partimizin ideolojisini ilk defa Avrupa'da öğrenen ve bu düşünceleri benimseyerek aktif sempatizan haline gelen Rauf yoldaş, sempati-zanlığın da ötesinde kendisini hızla geliştirerek aktifleşmiş ve çeşitli düzeylerde görevler üstlenmeye başlamıştır. Bir yandan öğrenimine devam ederken, bir yandan da siyasal faaliyetlerini aksatmadan devam ettirmekte, enerjik ve girişken yapıyla her gittiği yerde yeni bir çevre oluşturmakta, her elini attığı işi büyük bir başarıyla gerçekleştirmektedir. Kendiliğinden devam edilen bu süreçten sonra Partinin Avrupa'ya müdahale etmesiyle birlikte, çalışmalarını daha bilinçli ve sorumluluk taşıyarak sürdürmeye başlayan Rauf yoldaş, bu alanda kendisini yitiren ve soysuz bir yaşama kapılan bir çok insanın tersine ulusal benliğini yaşatmış ve en soylu yaşamın ülke ve halk için verilen savaşımı kazanılacağını kavramıştır.

Bir süre Mannheim, Saarbrücken ve Frankfurt alanında örgütsel faaliyetlerde yer almış ve bu çalışmalarını 1983'ün yaz aylarına kadar sürdürmüştür. 1983 yazında gittiği Ortadoğu alanında 5 ay süreyle siyasi ve askeri eğitim gör-

müş ve kendisini önemli oranda yetkinleştirmiş, daha sonra tekrar Avrupa'ya dönerek yeni bir takım görevler üstlenmiştir. Hiç bir sorumluluktan kaçınmayan, verilen her türlü görevi severek yerine getiren Rauf yoldaş, özellikle de kitle örgütlerinin oluşturulup işlerliğe kavuşturulmasında belirleyici bir rol oynamıştır.

Avrupa'nın her türlü yozlaştırıcı etkisine karşılık sağlam bir iradeyi temsil eden Rauf yoldaş, özellikle de provakasyon çetnesinin yaratmak istediği tahribatlara karşı koymada kararlıca hareket etmiş ve Partimizin direktifleri doğrultusunda kendisini bu tür düşmanca çabalar karşısında çelikleştirmiştir. Yine 12 Eylül sonrası Avrupa'ya taşınan ve tasfiyeciliği geliştirerek, halka karşı büyük bir sorumsuzluk örneği sergileyen küçük-burjuva reformistlerle sosyal-soven güçlere karşı da amansız olmuştur.

nauf yoldaş, kitle ilişkilerinde, propaganda ve ajitasyon faaliyetlerinde gösterdiği başarıyı Parti içi yaşamda da göstermiş, yoldaşlık bağları ve disiplinli çalışmada da çevresine örnek olmuştur. Yorul-mak nedir bilmeden, geceli-gündüzlü çalışarak Parti görevlerini yerine getiren bir siyasetisi dahi boşa harcamayan Rauf yoldaş, enerjisiyle adeta çevresini de ayağa kaldırıyor, sürekli sahip olduğu üstün moral gücüyle yoldaşlarına en zor anlarda bile destek olabiliyor.

Parti tarafından ülkede görevlendirildiği ve bu yönlü yoğun bir hazırlık içerisinde bulunduğu ilk milletvekilizliğini himayesindeki ajan-provakatörlerce kallesçe katledilen 8 PKK militanının grubunda yer alan Rauf yoldaş, yıllardır özlemini çektiği Kürdistan'a ulaşmadan şehit olmuştur.

Anısı her zaman için pratik-örgütsel faaliyetlerimizde ve militan kişiliği ulaşmamızda ışığımız olacaktır.

da başarıyla kurtulmuştur.

Ailesinin tüm istem ve ısrarlarına rağmen parti bağlarını öne çıkararak ve en soylu yaşamın bu saflara katılması kazanılabileceğinin bilincine ulaşan Abdülkadir yoldaş, fazla beklemeden profesyonel yaşama geçerek Partiden görevler talep etmiştir. Partinin kendisini yurtdışına çağırması üzerine Ortadoğu sahasına gitmiş ve sıcak savaş ortamında çok yönlü bir gelişme sağlayarak, olgun ve yetenekli bir kadro durumuna gelmiştir. Kişisel raporunda yetkinleşmedeki amacını şöyle ifade ediyordu: "Amacım, ülkemize, halkımıza ve Partimize karşı olan sorumluluklarımı yerine getirmek, Kürdistan'ın bağımsızlığı ve özgürlüğü için savaşan ve gerekirse uğrunda canını feda eden yiğit bir devrimci olmaktır."

Herşeyini ülkesine ve halkına adayan bu yiğit militan, kavuştuğu yüksek bilinç ve politik kişiliğiyle halkına en çok yararlı olabileceği ve tüm enerjisiyle özlemini çektiği Kürdistan'a dönüş hazırlıklarını yaptığı bir dönemde, alçakça kurulan bir pusuya düşürülerek 7 yoldaşıyla birlikte şehit edildi.

Adı ve Soyadı: Sabri ATAK
Kod Adı: Serwan
Doğum Yeri ve Yılı: Güngören köyü-Sırnak, 1968

Oldukça yurtsever bir ailenin çocuğu olan ulusal bağımsızlık

Adı ve Soyadı: Abdurrahman

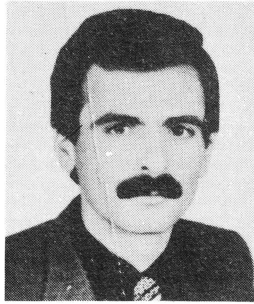
AYTEMİR

Kod Adı: Riyad

Doğum Yeri ve Yılı: Nusaybin-Mardin

Yoldaşlara, Partiye ve halka bağlılığın, inanç ve fedakarlığın timsali olan Abdurrahman yoldaş, alçakgönüllü ve çalışkanlığıyla da her dönemde çevresine örnek olmuştur.

Metropolde uzun süre kalıp, tekrar Kürdistan'a döndüğünde, ülkede gelişen Ulusal Bağımsızlık Mücadelesiyle tanışan ve tüm özelemler ve istemleri ancak bu saflarda yanıt bulabileceğini kavrayan Abdurrahman yoldaş, fazla yabancı olmadiği ulusal sorunu daha iyi özümsemiş ve saflarında yer almıştır. Bir devrimcinin taşıması gereken ülke ve halk sevgisini en yüksek boyutlarda taşıyan, ve her türlü çıkarını devrimin çıkarına rabi kılan bu yoldaşımız, Parti tarafından gönderdiği Ortadoğu sahasında ve Lübnan alanında, bir yandan yoğun bir faaliyet yürütürken bir yandan da Türkiye okuma-yaz-

Adı ve Soyadı: Abdullah

GÜLSEREN

Kod Adı: Delil

Doğum yeri ve yılı: Gercüş-Mardin

Halkımızın derinden hissettiği acılarını ve sıkıntılarını bizzat kendi yaşamında gören ve duyan, çocukluğundan beri acı ve sıkıntılarla savaşarak ve her türlü geri anlayış ortamından azim ve kararlılığıyla sıyrılarak mücadele saflarına katılan proleter devrimci Abdullah GÜLSEREN, gerçek yaşamı ancak devrimci olduktan sonra tanımış ve ne için yaşadığının bilincine vararak büyük bir azimle davaya sarılmıştır. Sömürgeci asimilasyonu fazla yaşamayan Abdullah yoldaş,

mücadelemizin yöredeki ilk sempatizanlarından biri olarak faaliyetlerde yer alan Sabri ATAK, çok genç olmasına rağmen, davanın ciddiyetini kavramış ve uğrunda savaşılmaksızın bağımsızlığın elde edilmeyeceğinin bilincine varmıştı.

İçinde yetiştirdiği her toplumsal yapıya rağmen, yoldaşlarının da yardımıyla Partinin sunduğu olanakları güçlü bir tarzda değerlendirmiş ve 1984 sonlarında başladığı eğitimini başarıyla sonuçlandırarak yeniden ülke mücadelesine dönme hazırlıklarına girişmiştir.

HRK'nin kurulmasının ardından Kürdistan gençliğine yapılan savaşıma katılma çağırısına ilk cevap verenlerden birisi olan bu genç savaşçı, Partinin her vereceği görevi severek yerine getireceğini belirtmiş ve en zor koşullarda kendi bölgesindeki HRK partizanlarına yardımcı olmuştur. Yörede gerçekleştirilen bir takım eylemlere de fiilen katılan Sabri ATAK, daha da yetkinleştirilmek amacıyla Parti okulu-na gönderilmiştir.

Birkaç aylık süres zarfında güçlü bir savaşçı haline gelen Sabri ATAK yoldaş, gözüküp, kararl ve yaşına göre olgun kişiliğiyle yoldaşlarına da sempatisini kazanmakta gecikmemiştir. Gelişmeye açık umut vaadeden bir bağımsızlık savaş-

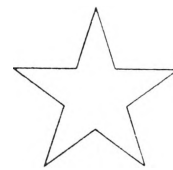
mayı öğrenerek yoldaşlarıyla ortak araştırmalara girmeye başlamıştır. Bu alanda özverili çalışmalarıyla yoldaşlarının her türlü ihtiyacını karşılamak için çırpınan ve birçok fedakarlıkta bulunarak onların gelişmesine olanak yaratan Abdurrahman yoldaş, Ortadoğu'da yıllarca Partimizin militan bir temsilcisi gibi çalışmış, olgunluğu, disiplinli yapısı ve sorumluluk duygusunun gelişkinliği ile her görevin

güçlü bir yurtsever öze sahip olduğundan ulusal sorunu kavramakta gecikmemiş ve Partimizin Batman ve çevresinde geliştirdiği mücadeleyle kısa sürede kaynaşmıştır. Tüm özelemler ve istemleri bu saflarda savaşarak kavuşabileceğinin de bilinciyle hareket eden Abdullah yoldaş, TPAO'da işçi olarak çalıştığı 1978'lerde aktif bir sempatizan olmuş ve kısa süre sonra da görevler üstlenerek işçiler arasında örgütlenme faaliyetlerine katılmaya başlamıştır.

Sendikal mücadelenin önde gelen simalarından birisi olan ve her türlü eyleme en başta katılan Abdullah GÜLSEREN, 4 çocuk babası olmasına ve kendisinin başka ailevi sorumlulukları üstlenerek kimsesi olmamasına rağmen, hiçbir fedakarlıktan kaçınmamış ve daima ön saflarda mücadelede atılmıştır. Kürdistanlı her insanın gerçek kurtuluşu ancak ulusal bağımsızlığa ulaşmasıyla kavuşabileceğinin bilinciyle hareket eden yoldaşımız, aktif çalışmalarını yüzünden sömürgecilerin de gözüne batmakta gecikmeyerek 1979 sonlarında tutuklanmış ve ağır işkencelerden geçirilmiştir. Düşman tüm yöntemlerini devreye sokarak çözmeye çalıştığı bu proleter devrimciyi aylarca zindanlarda tutuktan sonra, bir şey elde ede-

cisi olan Sabri ATAK, yurtsever savaşçı gücümüzün saflarımıza kattığı ilk yılmaz neferlerinden biri olarak tarihimize geçmiştir.

Her yanından umut fışkıran bu genç militanı alçakça katleden hain eller, halkımıza verecekleri hesapta bir daha da dirlenmecesine yerin dibine batacaklardır.

Adı ve Soyadı: Cemil BAYRAM

Kod Adı: Hazim

Doğum yeri ve Yılı: Merg Köyü-Uludere, 1967

Sömürgeci asimilasyon politikasının fazla etkilemediği ve derin yurtsever öz taşıyan bir ailenin çocuğu olan Cemil BAYRAM yoldaş daha çocuk yaşlardan itibaren yakından tanık olduğu Güney Kürdistan hareketine duyduğu ilgi ve yakınlarının da bizzat peşmerge olmalarından etkilenmiş ve müca-

desinden başarıyla gelmiştir.

Cocukluğundan beri çektiği acı ve sıkıntılarla çekilken bir yapıya sahip olan Abdurrahman yoldaş, her türlü kaçkınlık, mizmcılık, pasiflik ve tembelligin karşısına dikilen kişi olmakta, bulunduğu alan neresi olursa olsun hemen devrimci bir ortam yaratmaktaydı. Kürt insanının en güçlü özelliklerini şahsında somutlaştırdığı gibi, toplumumuzdaki hastalıklara karşı amansız olmayı da biliyordu.

Her zaman katılmaya can attığı ülke mücadelesinde yer almak için büyük bir azimle hazırlanan ve gidiş için son hazırlıklarını yaptığı esnada alçakça bir komployla katledilen Abdurrahman yoldaş, hasret olduğu ülke topraklarına kavuşmadan şehit olmuştur. Ülke mücadelesine katılmayı en çok hakeden bir militan olarak değerlendirilmesi gereken Abdurrahman yoldaşın anısını bağımsızlık savaşımızda şiar olarak kabul edecek ve onun da uğrunda canını feda ettiği Bağımsız ve Özgür Kürdistan'ı mutlaka kuracağız.

meyeceğini anlayınca oldukça hasna ve yarı-sakat bir vaziyette serbest bırakmak zorunda kalmıştır. Dışarı çıktığında sürekli gözaltında bulunduğu için legal görünüp, illegal olarak yeniden çalışmalara başlayan Abdullah yoldaş, fiziki olarak ağır hasta olmasına rağmen görülmemiş bir iradeyle kendisine karşı da direnerek bir çok görevi yürütmüş, yoldaşlarından geri kalmamaya büyük özen göstermiştir.

1980'in sonbaharına kadar işçi birimi sorumluluğunu sürdüren Abdullah GÜLSEREN, Eylül ayı sonlarından itibaren Batman yerel komitesinde görevlendirilmiştir. 1981'in ilk aylarına kadar bu görevini devam ettirmiş ancak, yoğunlaşan operasyonlarda yeniden tutuklanarak Diyarbakır zindanlarına konulmuştur. 3 yıl kaldığı zindanlarda tüm direnişlere aktif olarak katılmış, en ağır işkencelere rağmen düşmana hiç bir bilgi vermemiştir. 1984'te yapılan mahkemede tahliye olunca yeniden Partiyeye bağ kurmuş ve eğitim görüp, yeni dönem mücadelesine hazırlık için yurtdışına çıkarılmıştır.

Ülkeye yeniden dönüş yapmak için hazırlandığı 1985 Nisan'ında tezgahlanan bir komploda alçakça katledilen Abdullah GÜLSEREN yoldaşın anısı, direniş mücadelemizde zorlukları yenmede bize ışık tutacaktır.

deleye katılmak için sürekli bir özelemler taşımıştır.

Mücadelemizin yeniden gelişmeye başladığı ve 15 Ağustos atılımıyla da HRK gibi halkımızın yıllardır özlemini çektiği devrimci silahlı bir gücün ilanının yapılmışla aradığı gerçek mücadele saflarını gören ve vakit kaybetmeden aktif bir ulusal kurtuluş savaşçısı haline gelen Cemil yoldaş, aylarca en zor koşullarda ve düşmanın kurşunlarına hedef olma hasasına partizanlara maddi ve manevi destekte bulunmuş, adeta o alanda en çok güvenilen elemanlardan birisi olmuştur. O'ndaki istek ve azmi gören sorumlu devrimciler, daha yetkinleşip mücadelemizin ihtiyaç duyduğu militan savaşçı düzeyine yükseltilmesi için parti okuluna göndermişlerdir. Burada kaldığı kısa bir süre içinde siyasi ve askeri yönden gelişip güçlenen bu genç militan, yeniden ülkeye dönme hazırlıklarına girişti. Bir gün yoldaşlarıyla birlikte hainler tarafından kurulan pusuya düşen Cemil yoldaş burada alçakça katledildi. Cemil yoldaş, enerjik ve üstün savaşçı özellikleriyle diğer yurtsever Kürdistanlıların en seçkin temsilcisi olarak, mücadelemizde yaşayacaktır.

Adı ve Soyadı: Mehmet GÜLER
Kod Adı: Sinan
Doğum yeri ve yılı: Kaynarpinar köyü-Karlıova, 1960

Dersim ve Karakoçan bölgelerinde ulusal kurtuluşçu düşüncelerin taban bulmaya başladığı 76-77 döneminde yörenin ilk kadro adayları arasında yer alan ve oldukça genç olmasına rağmen üstlendiği her görevi başarıyla gerçekleştiren Mehmet GÜLER yoldaş, büyük bir hızla kendisini geliştirip yetkinleştirerek daha 1978'de Karakoçan yerel sorumluluğuna getirildi. Bu süre zarfında yörede faaliyet gösteren faşist-milis çetelerine karşı aktif bir mücadele yürütmüş ve bu görüşü karşı düzenlenen bir çok eylemin planlayıcısı ve uygulayıcısı olarak bir takım eylemsel çalışmalar da yürütmüştür. Daha sonraki dönemde de Elazığ, Bingöl ve Hozat'ta görevlendirilmiş, bu alanlarda siyasi ve askeri faaliyetlere katılmıştır.

1979 sonlarında Partinin talimatı üzerine yurtdışına çıkarılan ve Filistin eğitim kamplarında siyasi ve askeri eğitime tabi tutulan Mehmet yoldaş, kısa sürede seçkin bir kadro haline gelmeyi başararak yeniden ülke zemininde görevlendirilmiştir. Karakoçan, Palu ve Bingöl alanında askeri komutanlık görevini üstlenen Mehmet yoldaş, bir çok devrimci eylemin planlayıcılığı ve bizzat uygulayıcılığına da yapmıştır.

Cunta sonrası koşullarda faaliyet olanaklarının giderek daralması sonucu birçok kadro ve kadro adayının ülke dışı hazırlık faaliyetlerine gönderilmesi üzerine çok

sınırlı bir güçle bölgede kalan Mehmet GÜLER, en zor şartlar altında dahi halkla ilişkilerini korumuş, düşmanın tüm uygulamalarına karşı halkı uyanık tutmak, onların yaptıkları yalan propagandaları etkisiz kılmak için yoğun çaba harcamıştır. Bu dönemde de faşist ordu birlikleriyle giriştiği bir çok çatışmadan başarıyla kurtulmuş ve kitlelerin güven kaynağı haline gelmiştir. Çektiği tüm zorluk ve sıkıntılara rağmen, bir kez olsun yakınmaması, hep güçlü bir moralle çevresini bilinçlendirip eğitmesi ona gerçek bir önder sıfatını kazandırmaktaydı. 1982'nin baharına kadar tek başına sürdürdüğü örgütsel-pratik faaliyetine ara vererek, Partinin çağrısı üzerine ülke dışına çıkmıştır. Bu alanda yeniden giriştiği araştırma ve incelemelerle dönemin özelliklerini detaylarıyla kavrayan ve yetkin bir parti kadrosu haline gelen Mehmet yoldaş, II. Kongrede alınan ülkeye dönüş kararını uyarınca yeniden ülkeye girmiş ve Bingöl-Karakoçan alanında görev almıştır. Alanda deşifre olmasına ve attığı her adımda düşmanla karşılaşmasına rağmen, kurduğu güçlü kitle bağları sayesinde hem yoldaşlarının hem de kendisinin barınma olanağını yaratmıştır. Yoldaşlarının güvence kaynağı olan, yaratıcı ve sabırlı yapısıyla her sorunun altından rahatça kalkabilen bir karakterin sahibi olan Mehmet yoldaş, halk kitlelerinin de doğal bir önderi haline gelmişti. Kitleleri devrimin çıkarları doğrultusunda örgütleyen ve desteği maddi güce dönüştüren ve kitlelerin derinliğine bilinçlendirilerek düşmanın tüm saldırılarına ve oyunlarına boşa çıkarılması için yoğun çaba sarfeden Mehmet GÜLER, yaklaşık 3 yıl boyunca başarıyla sürdürdüğü faaliyetleriyle 15 Ağustos atılımının açtığı döneme güçlü tarzda girmiş, acımasız kış koşullarına rağmen büyük bir azim ve fedakarlıkla çalışmalarını devam ettirerek 1985 Bahar Atılımına hazırlanmıştır.

Ancak bu atılımı göremeden, sömürgecilerle girdiği bir çatışmada binlerce düşman askerinin açtığı ateş sonucu isabet eden kurşunlarla şehit düşen Mehmet yoldaş, önderlik ettiği halk kitlelerinin kalbinde sonsuza dek yaşayacaktır.

tüm çağnlara Partiyle daha fazla kenetlenerek cevap vermiş ve 1979 yılının sonlarında yurtdışına çıkarılmıştır.

Yurtdışında kaldığı süre zarfında siyasi ve askeri eğitimini başarıyla gerçekleştirdiği gibi bir çok pratik faaliyetin de yürütülmesine yardımcı olmuştur. Uzun süre kaldığı bu alanı, kendisini ülke koşullarına uygun bir kadro haline getirmek için en iyi şekilde değerlendirmiş ve alabileceğlerinin azamısını almıştır. Yoldaşlık ilişkileri, kolektivizm vb. gibi parti içi ölçülere de başarıyla uyum sağlayan Hüseyin yoldaş, alçakgönüllü ve neşeli yapısıyla çevresine moral vermekteydi.

Taşıdığı coşku ve azimden hiç bir şey kaybetmeden yürüttüğü ülke faaliyetlerinin başarıyla üstesinden gelen ve hiç bir koşulda karamsarlığa kapılmayan Hüseyin yoldaş, yöre halkı ve yoldaşlarının gönlünde taht kurarak doğal bir önder haline gelmiş ve tam iki yıl boyunca en zor koşullarda bölgede kendisine ve diğer yoldaşlarına barınma olanakları yaratmıştır.

Propaganda-ajitasyon çalışmalarında gösterdiği başarıyı askeri alanda da sergileyen ve örgütçülüğünün yanı sıra eylemciliğiyle de seçkin bir militan olduğunu kanıtlayan İmam Hüseyin yoldaş, en son olarak Karlıova'da Mehmet GÜLER yoldaşla birlikte kendilerini kuşatan sömürgecilere karşı kahramanca direnmiş ve saatler süren

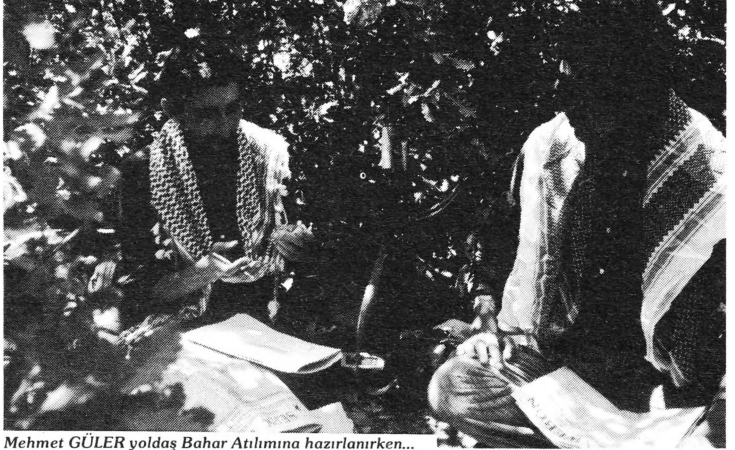
KARLIOVA'DA YÜKSELEN DİRENİŞ, TESLİMİYET VE İHANETİ BİR KEZ DAHA MAHKUM ETTİ

1985 kışı amansız geçmişti. Sömürgecilerin, kabanar direnişi imha etme amacına ulaşmada epeyce umutlanmalarını sağlamıştı. Ve bu umutla başlattıkları Aralık 1984'teki kış operasyonları için, özellikle de Dersim, Bingöl ve Muş yörelerine onbinlerce dağ komandosunu, kış operasyonları için hazırlanmış, malzemeler, panzerler

nılmaz zorluklara göğüs gerekerek mücadele veren bir güçte vardı. Ve hem de bu güç, halkımızın değer verip, bağrına bastığı evlatlarının oluşturduğu bir güçtü. İşte bu önder gücün varlığı ve yürüttükleri çalışmalar sömürgeci barbarların hesabını bozuyor, onları büyük bir panik ve çıkmaz içerisine sokuyordu. Büyük gurultularla 15 Aralık'ta bas-

operasyonlarını sonuçlandırdılar ve yeni baskı planları hazırlamaya başladılar.

Sömürgecilerin hazırlamaya çalıştığı baskı ve imha planlarına karşılık devrimci öncü gücün hazırladığı Bahar Atılımı için cabalar da tüm Kürdistan'da yoğun bir şekilde sürdürülüyordu. Bingöl-Karlıova alanında da güçlü bir atak yapmaya

Mehmet GÜLER yoldaş Bahar Atılımına hazırlanırken...

ve helikopterler getirilip yerleştirilmiş, tüm karakollar, okullar ve diğer devlet daireleri boşaltılarak ordunun emrine verilmişti. Operasyonlar belli bir plana göre sürdürülecek, dağ eteklerinde ve şehir merkezlerine en yakın olan köylerden başlatılarak giderek doruklara kadar devam edecek ve böylelikle alanda şüpheli görülen tüm varlıklar ele geçirilecekti.

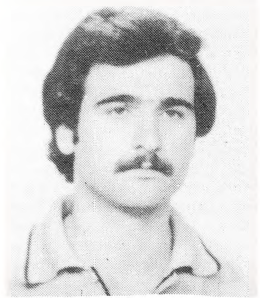
Ama Kürdistan'da her şey artık sömürgecilerin istediği gibi olmuyordu. Burada yaşayan halkın öz iradesini temsil eden, bu halk için gecesini gündüzüne katarak en ina-

lattıkları "Kış Operasyonu"na, HRK güçleri tarafından 17 Aralık günü vurulan darbe ise, bu girişimlerinin daha başından fiyaskoyla sonuçlandığını gösteriyordu.

İmam Hüseyin BİLGİN yoldaşın komutasındaki 3 kişilik bir HRK biriminin sömürgecilere vurdukları bu büyük darbe, onları adeta ku-durtmuş, artık rastgele tüm alanı aramadan geçirmeye, sıradan herkesi tutuklamaya başlamışlardı. Yaklaşık iki ay boyunca sürdürdükleri bu arama ve uyguladıkları zulüm sonunda birşey elde edemeyince sessiz sedasız bir şekilde

çalışan önder militan savaşçı Mehmet GÜLER ve İmam Hüseyin BİLGİN yoldaşlar, sorumlulukları altındaki alanda tüm güçlerini hazır hale getirmeye, halkla ilişkilerini pekiştirerek eylemsel-örgütsel çalışmalarına yoğun bir kitlese katılmaya çalışıyorlardı. Bu amaçla gittikleri Mehmet yoldaşın köyü olan Kaynarpinar'da bir hainin kendilerini ihbar etmesi üzerine 23 Nisan 1985 günü köye doluşan sömürgeci ordu sürüsü, bu iki yiğit devrimciyi yakalayabilmenin heyecanı ile tüm çevreyi kuşatmaya aldılar. Bulundukları evin etrafına da iki sıra çember halinde çevirecek megafonla "etrafınız tümnden sarıldı, silahlarınızı atın ve teslim olun, devletin çıkardığı pişmanlık yasaından yararlanın ve kurtulursunuz. Korkmayın devlet size bir şey yapmayacak, yeterki iyilikle teslim olun" diyerek onları ikna etmeye çalışan faşist subayın bu çağrısına onlar, tıpkı yoldaşın yürüttükleri Delil DOĞAN, Zeki YILDIZ, Şükrü SEVER, Hüseyin DURMUŞ, ve diğer bir çok yoldaşları gibi kararlıca ateş açarak cevap verdiler. Gün boyunca devam eden çatışmada sömürgecilerden bir çok asker yaralanmış, bir çoğu da korkusundan olduğu yerde bayılmıştı, ama hala eve yaklaşmamışlardı. Militan savaşçılardan İ. Hüseyin yoldaş isabet aldığı kurşunlarla şehit olmuş, Mehmet GÜLER ise sayısız kurşunla ağır yaralıydı. Ama tüm gücünü kollarına toplamış ateşe devam ediyordu. Bir ara silahını yere bırakarak cebinden çıkardığı yazı dolu bir defter kağıdını ağzına koyarak çiğnemeye başlamış, ancak çiğnemeye güç yettirmeyince çıkarıp göğsündeki kanlarla islatmış ve yeniden ağzına çiğneyerek yutmuştu. Böylece şehit olmadan önce Partiyeye ve yoldaşlarına karşı son görevini de yerine getiren Mehmet yoldaş, sloganları haykırarak kahramanca şehit olmuştu.

Bu iki önder savaşçının direnişi, ruhunu dahi beş metelikle satan ve "pişmanlık yasaı" safasına aldanarak ihanetin batağına sürüklenen bir avuç soyusuz takıma verilen en güçlü cevap olurken, halkımızın mücadeleye olan bağlarını güçlendirmesini ve önderliğine güçlü bir atak yapmaya da sağlamıştır.

Adı ve Soyadı: İmam Hüseyin BİLGİN
Kod Adı: Süleyman
Doğum yeri ve yılı: Gümüşköyü-Kiği-Bingöl, 1958

Cesaret, üstün moral gücü ve fedakarlığın simgesi durumunda olan ve bir militanda bulunması gereken bir çok özelliği şahsında somutlaştıran İmam Hüseyin yoldaş, çok genç yaşlarda tanıştığı ulusal kurtuluşçu düşünceleri benimseyerek aktif bir sempatizan haline gelmiş, inandığı bu davanın kendisine yüklediği bir çok görevi de başarıyla yerine getirmeye başlamıştır. Öğretmen olup görev için gittiği Adıyaman yöresinde de kendi çapında yürüttüğü çalışmalarla yöre halkının davaya sempati duymasını sağlamıştır. Bu dönemde deşifre olan ve sömürgecilere ararın duruma düşen Hüseyin yoldaş,

İmam Hüseyin BİLGİN yoldaş Güney Kürdistan'da iken

çatışmaya rağmen düşmanın, yakınlara dahi gelmesini engelleyerek tüm yöre halkının dilinde unutulmaz bir destan yaratmışlardır.

Halkımızın mücadeleye ve zafere olan inancının bilincinde olan ve hep bu anlayışla çalışmalara katılan İmam Hüseyin yoldaş, bir yazısında bunu şöyle değerlendirmektedir: "Bu halk, ya teslimiyeti kabullecek, yüce davasından vazgeçecek ve böylece de doğduğu günden bu yana evlatlarının, milyonlarca Kürdün döktüğü kanın üzerine bir çizgi çekecek ve tarihten silinip yok olacaktır, ya da direniş geleneğine sahip çıkarak dökülen şehit

kanlarını yerde bırakmayacaktır... Proleter parti ve devrimci şiddet olmadan Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini yükseltmek ve başarıya götürmek mümkün değildir..."

İmam Hüseyin yoldaşın tesbiti oldukça isabetliydi ve bu halk direniş yolunu seçerek şehitlerinin kanlarını yerde bırakmadı. Tarihi tüm denlere tersine çevirecek olan bu mücadelenin seçkin önder kadro ve savaşçıları da yükselen mücadeleye köşe taşı olmaya devam edecek, gerektiğinde ölümlü sevecek kucaklamaktan geri durmayacaklardır.

★★★

MUTKİ ŞEHİTLERİMİZİN ANISI YOLUMUZU AYDINLATIYORI!

Şehit değil - savaşçı.

Adı ve Soyadı: Veli YAŞAR
Kod Adı: Deli
Doğum Yeri ve Yılı: Sırataslar köyü-Halfeji, 1957

Oldukça yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen Veli yoldaş, bir yandan okula giderken bir yandan da satıcılık vb. işlerde çalışarak okul harçlığını çıkarmaya çalışmaktaydı. İlkokulu bitirdikten sonra Antep'te garsonluk ve marangozluk, en son olarak soğuk demircilik işlerinde çalışarak ailesinin geçimini tümden üstlenmiştir. Ancak en zor ve ağır işlerde çalışmasına rağmen aldığı ücretle ailesinin ihtiyaçlarını karşılamakta zorluk çekmiş ve çoğu kez zor durumlarda kalmıştır.

Devrimci mücadelede 1976'larda Hareketimizin ideolojisiyle tanışması üzerine başlayan Veli YAŞAR, Antep'te yürütülen faaliyetlere katılarak; bildiri dağıtma, afiş asma, bazı eylemlere katılma gibi çalışmalar yürütmüştür. 1977'de zorunlu olarak askere gitmiş ve dönüşünde yeniden Hareketle ilişki geliştirmiştir. 1980'de işinden ayrılarak tümden profesyonel devrimcilğe başlayan Veli yoldaş, ailesinin içinde bulunduğu ekonomik sıkıntılara rağmen böylesi bir kararı neden verdiğini şöyle izah etmiştir: "İşi bırakmamın nedeni devrimcilik yapmaya karar verdiğimden dolayıdır. Kişisel menfaat için çalışmanın ne halkımı kurtacağına, ne de tüm ezilen sınıflı kurtaracağını bilincine vararak kurtuluşun esas olarak toplumun kurtuluşundan geçtiğini farkına vararak işi bıraktım."

Veli YAŞAR yoldaş komutasındaki eğitim grubuyla kar yürüyüşü esnasında

Profesyonel çalışmaya geçtiği bu dönemde yurtdışı hazırlık faaliyetlerine katılmak için Oğadöğü sahasına giden ve burada kaldığı uzun dönem içinde sıcak savaş ortamında kendisini çok yönlü olarak geliştirip güçlendiren Veli yoldaş, azimli ve disiplinli yapısıyla bulunduğu her ortama, devrimci ilişkileri hakim kılmaktaydı. Sahip olduğu proleter olgunluk ve cesaret sayesinde doğal bir önder konumuna gelen ve kamplarda kendisini en ileri düzeyde geliştirerek yoldaşlarının askeri ve siyasi eğitimine yardımcı olan Veli YAŞAR, uzun süre devam ettiği bu çalışmaların sonra ülkeye dönmüş ve görevli olarak gittiği Bitlis yöresinde oldukça köklü bir faaliyet geliştirmiştir. Bu dönemde yazdığı bir raporunda şu değerlendirmeyi yapmıştır: "Halkımız, PKK önderliğinde birleşmekte, düşmanın karşısında dikilmekte, teslimiyeti asla

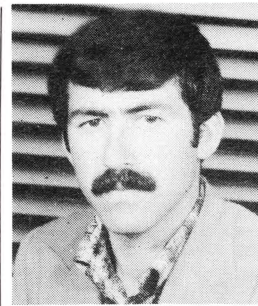
28 Nisan 1985 günü Bitlis-Mutki beş kişilik HRK savaşçı grubu ile sayıları binlere varan iyi teçhizatlanmış düşman orduları arasında başlayan ve üç gün üç gece durmaksızın süren bir savaşa tanık oldu. HRK savaşçıları üç gün boyunca amansız bir takip altında aç, susuz ve yitkili bir halde dillere destan direnişler sergilediler. Bu eşitsiz savaşta üç yılmaz savaşçı üzere yeniden eken Abdülkadir BİÇİM, Ali UĞUR, Veli YAŞAR, Fahri ve adını belirleyemediğimiz bir diğer yoldaşımız halkımızın ve ulusal kurtuluş birliklerimizin kalbine derin izler bıraktılar ve ölümsüzleştiler.

Bu yoldaşlarımızın ortaya koydukları direniş, ulusal kurtuluş direniş savaşımızda seçkin bir yer edinecektir. Çünkü, onlar asırlardır bu alana damgasını vurmak isteyen lanetli ihanet eğilimine unutamayacağı bir darbe vurdular ve direnişin tohumlarını yeşerttiler.

kabul etmemektedir. Direniş savaşımız için olumlu koşullar vardır. Düşmanın taktik olarak üstün olması, modern araç ve silahlara sahip olması bizim için dezavantajdır. Ama halkımızın durumu direniş savaşına uygundur. Çünkü bugün halk, faşist cuntanın ağır baskısı altında inlemekte, tutulanmakta, kurşunlanmakta, sürgün edilmekte, namusuna, malına, canına kastedilmekte, kısıcası yaşam hakkı tanınmamaktadır. Haliyle düşmana karşı nefretle dolmak, direnmek ve devrimcilerle birleşmek başka imkanları kalmamıştır. "Faaliyet alanında halkla güçlü bağlar geliştiren ve mücadelemizin ruhuna uygun bir politika izleyen Veli yoldaş, her türlü olanağı kullanarak savaşımızı güçlü çıkarmayı şiar edinmiş, fedakar ve zorluklara katlanabilen yapısıyla en zor koşullarda bile mücadelemizi güçlendirerek çıkmıştır. Parti tarafından verilecek her türlü görev ve sevecek koşan ve ayırılmaz gözetmeden tüm yoldaşlarıyla üstün bir

Bitlis, tarihinin ilk dönemlerinde direnmeleriyle tanınır. Bitlis Beyleri denince akla ilk gelen direniş ve boyun eğmezliktir. Ancak süreç içinde Osmanlılar bu alanda bazı işbirlikçiler satın alarak direnen Bitlis'i ihanetin yatağı haline getirmeye çalışırlar. Ve İdris-i Bitlis-i ile de bunu başarırlar. Tarihimizin en alçak işbirlikçisi ve Kürdistan halkının en büyük düşmanı İdris-i Bitlis'i'nin soyunu devam ettirenler bu ihanet eğilimini de devam ettirir ve bugünün İdris-i Bitlis'i Kamuran İnan'a kadar getirirler. Sömürgeci-ler bu yapıyı devam ettirmek için Bitlis'i sürekli aşiretçi-feodal yapı içerisinde tutmaya gayret ederler. Çünkü, ancak işbirlikçi aşiret beyleri vasıtasıyla yurtsever Bitlis halkını denetim altında tutabilmekte, çıkarlarına hizmet ettirebilmekte-dirler.

Düşman nasıl ki Bitlis'te tarihi ters çevirmiş ve direnen Bitlis'i ihanetin yatağı Bitlis haline getirmişse, Partimiz de bu sömürgeci kokuhan tarihi ters çevirmeye ve yeniden direnen bir Bitlis yaratmaya and içmiştir. Bu, şüphesiz ki kolay olmayacak, kıyasıyla, kanlı bir sa-

Adı ve Soyadı: Ali UĞUR
Kod Adı: Cihan
Doğum Yeri ve Yılı: Kurtalan-Balıkaya Köyü, 1960

Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin yeni boyutlar kazandığı, halkımızın bütünleşmenin yeni dönem atılması somut adımlara dönüştüğü 1984 Ağustos sonrası gelişmeler, sayısız halk değerimizin canı, kanı ve yaşamı pahasına sağlanmıştır. Ülkemizde Kurtuluş umutlarının daha ilk belirdiği yıllarda toprağa dökülen her şehidimizin kanı, sayısız büyüme ve yükselişi sağlamış ve bugün bu artık hiç sökülmemesine taze hayatlarla süreklileştirilme ve geliştirilmiştir.

1985 Bahar Atılımıyla ülke mücadelemizin daha da derinleştirilmesi ve halkımızın topyekün Ulusal Kurtuluş Cephesi saflarında örgütlenilmesi çalışmalarının önde gelen kahraman savaşçılarından Ali UĞUR yoldaş, Mutki'de sömürgeci güçlerle girdiği çatışmada iki yoldaşıyla birlikte gösterdikleri görkemli bir direnişle, Partimizin direnme geleceğinin en soylu ifadesini, hayatlarını ortaya koyarak ifade ettiler.

Ali UĞUR yoldaşın devrimci mücadele yaşamı, 1978'de Hareketimizle başladı. İlk mücadelede atıldığı yıllar, aydın olması özelliklerinden dolayı, kısa zamanda güçlü bir gelişme içerisine girerek, yetkin özelliklere ulaştı. Kendisi öğretmen olmasına rağmen böylesi bir görevin sömürgeciye hizmet olduğunu kavramış olması profesyonel devrimciliği, halkımızın bağımsızlık savaşçı için kaçınılmaz bir görev olduğunu inanarak mücadele yolunu seçer.

Hareketimiz saflarında, aktif düzeyde görev ve sorumluluklar yürüten Ali UĞUR yoldaş, Siirt ve Kurtalan'da örgütsel-pratik ve ey-

vas temelinde gelişecektir. Nitekim bu konudan dolayı bu alan faaliyetleri çok çeşitli engeller aşılarak kıyasıyla yürütülmek zorundadır. Ancak ne kadar güç ve kanlı olursa olsun bu amaca ulaşmak için ilk adım atılmış, direnişin tohumunu yeşertecek şehit kanı dökülmüştür. Artık hiçbir sömürgeci zor, hiçbir ihanetçi entrika bu tohumu kurutamayacaktır. Kabuk parçalanmış ve ilk filizler uç vermiştir. Bundan sonra yaşanacak olan, bu filizlerin dal budak salması ve ihanetin irtılarına sarılarak onu bir daha dirilmemek üzere boğmasıdır.

Bitlis halkı yurtseverliği derinden duyarak yeni gelişmelere kucak açmış, onu coşkuyla karşılamıştır. O, direnişe duyduğu kutsal bağlılığı çatışmalar sırasında yaralı önderlerinin yaralarını sararak, onlara yardımcı olup kurtulmaları için elinden geleni yaparak ortaya koymuştur. Böylesine engin bir yurtseverlik karşısında hiçbir ihanetçi tutum ayakta kalamaz. Bitlis halkı devrimci otoriteyi daha yakından tanıdıkça, aşiretçi-feodal boyunduruktan kurtulacak ve direnişini hızla yükseltecektir.

lemler düzeyde çeşitli görevler yürütürken en son olarak Kurtalan yerel bölge sorumluluğuna üstlenir. Faaliyet yürüttüğü bu alanda reformist küçük-burjuva, feodal aşiretçi güçlere ve devrimci faaliyetin önünde engel olan milis mihraklara karşı devrimci şiddet, diğer teşhir ve tecrit çalışmalarıyla, bölgede karşıdevrimin örgütlenme çalışmalarını dağıtırken, Hareketimizin ise yoğun engellere, saldırılara karşı gelişmesi ve geliştirilmesinde onun önemli rolü olmuştur.

Bölgede önde gelen pratik ve örgütsel çalışmalarından dolayı sömürgeci güçler tarafından aranır duruma düşer. Çeşitli aralıklarla iki kez yakalanarak gözaltına, işkence ve sorgulamaya alınır. Toplam 7 ay kadar bir süre tutuklu bulunur. Cezaevinden çıkışından sonra Hareketimizin o dönemde geri çekilmesi ve kendisinin de tutuklu olmasından denetim ve yönetim boşluğundan Kurtalan bölgesindeki ilişkiler belli dağınıklık gösterir. Ali UĞUR yoldaş, bırakıldıktan sonra bölgedeki dağınık yapıyı onarmak ve belli bir düzene kavuşturmadaki yorulmak bilmez bir çaba içerisine girer ve büyük bir fedakarlık ve cesaret örneği sergiler. Bu çabalarıyla yurtdışına çıkarıldığı döneme kadar Kurtalan'daki Parti çalışmalarını kesintiyi uğratmadan, sürekliliği korunarak geliştirir. Yurtdışında partinin açtığı gelişme olanaklarını en iyi biçimde değerlendirerek ideolojik-politik ve askeri alanda eğitimini tamamlayarak ülke yeni dönem mücadelesine atılan Ali UĞUR yoldaşın anısına bağlılığı, şehitlerimize verdiğimiz sözün "şehitlerimize bağlılık, devrimde zaferin yaratılmasına mümkündür" şiarına bağlı kalarak karışılacaktır.

O ilkeve dönemde önce bir raporunda kendi durumuna ilişkin olarak şunları ifade ediyor: "Bana verilecek her türlü sorumluluğu ve görevi hiç çekinmeksizin üstleneceğim. Bu niteliğe sahip bulunmaktayım"

Evet, Ali UĞUR yoldaş gösterdiği kahramanca direnişle 1985 Bahar Atılımına güç katarak ve düşmanla arasındaki muazzam güç dengesizliğine rağmen, onlara ciddi kayıplar verdirerek şehit olmakla Partiyi verdiği sözü yerine getirmiş ve direnişini bizzat tanık olan halkımızın bağrında destanlaşarak yaşamaya devam etmektedir.

Adı ve Soyadı: Abdülkadir BİÇİM
Kod Adı: Rasim FÖRAT
Doğum Yeri ve Yılı: Kuzezyir Köyü-Savur, 1956

Yoksulluk içinde geçen yaşamını biraz olsun düzeltmek ve ailesinin geçimini sağlamak amacıyla çok genç iken gittiği çeşitli metropol kentlerinde çalışan Abdülkadir BİÇİM, son olarak çalıştığı alan olan Adana'da Kürdistanlı emekçiler arasında hızla yaygınlaşan ulusal kurtuluşçu düşünceleri öğrenme ve araştırma olanağına kavuşmuştu. Bu olanağı iyi değerlendiren ve okuma-yazması olmasına rağmen, çevresinde dinledikleriyle gerçekleri anlayan ve aktif bir mücadele sempatisini haline gelen Abdülkadir yoldaş, Adana'da yoğun olarak bulunan Kürdistanlılar arasında propaganda ve örgütlenme çalışmalarına katılmakta, birçok eylemi de bizzat kendisi gerçekleştirmekteydi. Kendi çıkarlarını tümden mücadeleden çıkarlarına tabi kılarak işini bırakan ve profesyonel devrimciliğe başlayan bir süre profesyonel çalışma yürüttükten sonra Parti tarafından ülke dışına çıkarılan ve eğitimden geçirilen Abdülkadir yoldaş, okuma-yazmaya da burada öğrenerek kendisini çok yönlü olarak geliştirmiştir. Hazırlık sürecinin bitiminde düşüncelerini rapor haline getiren Abdülkadir yoldaş, bir değerlendirmede şöyle demektedir: "Artık tek düşüncem büyük azimle mücadeleyi yükseltmek ve sonuçta PKK'nın marksist ideolojisi doğrultusunda, Kürdistan Ulusal Kurtuluş davasında şehitlerin kanyalı açılan yolda ve bu yolda benim de kanımı dökmek benim için en büyük şeref olduğunu ve bunu pratikte ispatlayacağımı halkıma ve Partime söz veriyorum" Bu raporunu yazdıktan kısa süre sonra ülke pratikliğine dönmüş ve Bitlis yöresindeki faaliyetlere katılmıştır. Bu pratik süreçte büyük bir özveri ve cesaretle her görevi severek kabul etmiş, halka ve Partiyi hizmet etmede sınır tanımamıştır. O'nun derin yurtsever özelliği, karşısına çıkan her türlü zorluğu aşmada kendisine güç vermiş, birlikte faaliyet yürüttüğü arkadaşlarının da güven kaynağı haline gelmiştir.

Abdülkadir BİÇİM, daha baştan Partiyi ve halka verdiği sözü yerine getirmiş, düşmanın dayattığı teslimiyeti ve usaklığı karşı kararlılıkla direnmıştır. En son olarak da Mutki'de karşılaştıkları düşman birlikleriyle 5 gün boyunca devam eden çatışmalarda kahramanca bir direniş sergileyen HRK grubunun içinde bulunan Abdülkadir yoldaş, güçlü savaşçı özelliğiyle düşmanın ağır kayıplar almasını sağlamıştır.

Devrime olan inancı ve halkına duyduğu güvenle herşeyini mücadelesinde feda eden bu yoldaşımız, diğer Kürdistanlıların da yürümesi gereken yolu net bir şekilde aydınlatmıştır.

Adı ve Soyadı: Fahri ... ve ismini öğrenemediğimiz bir HRK savaşçısı.

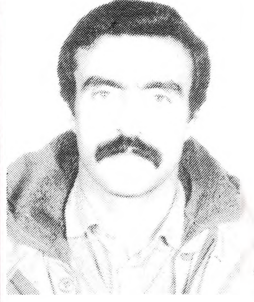
ONURLU BİR DİRENİŞ DESTANI ÜZERİNE; BOZOVA ŞEHİTLERİ ÖLÜMSÜZDÜR!

Saatlerce yürüdükleri için toprağa bulanmışlardı. Ancak ne yorgunluklarının ve ne de uykusuzluklarının farkında değillerdi. Yürükleri yarım kalmış bir kavga'nın ateşi ile yanyor, yaralı yoldaşlarının acısını hafifletmenin yollarını düşünüyorlardı. O'nu bir tepede Ulusal Bayrağımızın yanına uzatarak biraz aşağıdaki arpa tarlasında başkaların arasına mevzilendiler. Yaralı arkadaşları ile birlikte beş kişi idiler. Çok sürmedi, panzerleri, makinalları ve korkunç çatlak yürekleri ile geldikleri yüzlerce, tüm alanı doldurdular kara yüzü, kara düşünceli vahşiler sürüdü. Yoldaşlar tek yumruk olmuş, bastılar tetiği. Önce panzeri süren polis düştü ve ardından da halkın geleceğini beş metelğe haraçmezat satılığa çıkaran iz sürücü, alından yediği tek kurşunla. Bunu gören kukla askerler korkuyla yere attılar kendilerini, Hatta bir kısmı silahlarını atıp saklanacak delik aramaya başladı. Sanki kendileri 5, devrimciler ise 500 kişi idiler. Bu arada iki devrimci ileri atılarak panzeri ele geçirmeye çalıştı; ancak hain bir elin sıkıdığı kurşunlarla vuruldular. Diğer yoldaşları da aynı şekilde vurulmuşlardı. Yoldaşlarının düştüğünü gören tepedeki yaralı devrimci Ulusal Bayrağı açarak silahını kavradı ve sloganlarla birlikte düşman üzerine kurşun yağdırmaya başladı. Kurşunlara hedef olan askerler tek tek düşmeye başladılar, ancak çok sürmedi halkımızın bu kahraman evladı da şehit düştü. İsmi Hacı Ahmet YAPICI (Faik) idi. Panzeri ele geçirmeye çalışan Ali Kamber DEMİR ve İmam Hüseyin ÇOKŞUN isimli yoldaşları da şehit olmuş, geriye yaralı halde komutanları Sabri GÖZÜBÜYÜK ile Mehmet YEŞİLER kalmıştı. Sabri yoldaş yaralı yoldaşı Mehmet'e doğru ilerledi, O'nu yerden kaldırdı, onunla göğüs göğüse durarak elindeki bombanın pimini çekti ve yoldaşı ile bir ağır-

dan sloganlar atmaya başladı. Biraz sonra her ikisi de bombanın etkisi ile parçalanmış ama elleri sımsıkı kenetli olarak şehit düştüler.

Evett, bu destan 20-21 Mayıs 1985 tarihlerinde Bozova'nın bir köyünden diğerine giderken jandarma pususuna rastgelen ve bir jandarmayı öldürüp sömürgeci ordunun takibine uğrayan 5 PKK partizanı tarafından yazıldı. Halka bilinç götürme, onu eğitime soylu görevini yerine getirmek için alanın elverişsiz, ovalık coğrafik koşullarında her an ölümü göğüsleyerek faaliyet yürüten PKK partizanları, anı geldiğinde ölümün üzerine kahramanca yürümekten bir an bile tereddüt etmediler. Olay, halkımızı dilinde bir direnme destanına dönüştürülerek dilden dile anlatılır oldu, geniş kesimleri derinden etkiledi. Halk, yoldaşlarımızın kutsal bedenlerini "oğullarımızdır" diyecek şahit çıktı, onları düşman eline terk etmedi. Şimdi, onların anısına tüm içtenlikle sahip çıkan halkımızı eskisinden daha da bilen ve inançla davaya sarılıyor, ölümü hor görerek düşmana meydan okuyor.

Hareketimizin geçmişte en çok geliştiği ve yüzbinleri eyleme kaldırdığı Urfa ve yöresinde ortaya konulan bu direniş, sömürgecilerin beş yıldır yakılmış olan o ateşi kullandırmaya çalışıyor. O'nun davaya olan bağlılığı, halka ve yoldaşlarına karşı büyük bir sevgi ve saygıyla dolu olması tüm militanlara örnek olacak bir özelliğidir. Partimizin Adıyaman yöresinde faaliyet sürdürmeye başladığı dönemde ideolojimizi öğrenme olanakları kavuşan Sabri GÖZÜBÜYÜK, kısa süreli araştırma çalışmalarından sonra o güne kadar içinde yer aldığı sosyal-şoven ve reformist siyasetten ayrılarak, 20-30 kişiy-

Adı ve Soyadı: Sabri GÖZÜBÜYÜK
Kod Adı: Hacı
Doğum Yeri ve Yılı: Ahmet Hacı köyü-Adıyaman, 1956

Şanlı Bozova direnişinin yiğit önderi Sabri GÖZÜBÜYÜK yoldaşın anısını canını katık ettiği ulusal bağımsızlık mücadelesinin kitleselleştirerek ve ülkenin dört bir yanında geliştirerek yaşatıyoruz.

Kürdistan halkının en yiğit evlatlarından biri olan ve tüm ruhuyla kendisini halkın bağımsızlık davasına adanmış Sabri yoldaş, devrimci yaşamı boyunca karşılaştığı sayısız sorun ve tehlike karşısında hiç bir zaman karamsarlığa düşmeden Parti silahıyla savaşıyor ve Partinin onurunu daima yükselterek tutmuştur. O'nun davaya olan bağlılığı, halka ve yoldaşlarına karşı büyük bir sevgi ve saygıyla dolu olması tüm militanlara örnek olacak bir özelliğidir.

Partimizin Adıyaman yöresinde faaliyet sürdürmeye başladığı dönemde ideolojimizi öğrenme olanakları kavuşan Sabri GÖZÜBÜYÜK, kısa süreli araştırma çalışmalarından sonra o güne kadar içinde yer aldığı sosyal-şoven ve reformist siyasetten ayrılarak, 20-30 kişiy-

Adı ve Soyadı: Ali Kamber DEMİR
Kod Adı: Bawer
Doğum Yeri ve Yılı: Mileyis köyü-Yavuzeli-Antep, 1963

Kürdistan ulusal bağımsızlık mücadelesinin yılmaz neferlerinden birisi olan Ali Kamber yoldaş, kendisi Türk olduğu halde Antep'te okuduğu dönemde öğrenme olanakları bulduğu ulusal sorun konusunda yaptığı araştırmalarla doğru-devrimci hattı kavramış ve vakit geçirmeden Hareketimiz saflarındaki yerini almıştır. Bu dönemi kendisi şöyle izah etmekteydi: "... İçinde bulunduğum siyasetin sorumlularına kafamda çekişki olarak duran Kürdistan ve Kürtler meselesini sorduğumda verilen cevap hep aynıydı: 'Devrimden sonra Kürtlerin hakkını vereceğiz', 'hep Kürt sorunu, başka isimiz yok mu', 'onlar bölücülük yapıyor', 'milliyetçilikten başka bir şey değil ...' vb. Hatta daha yakın çevrelerin 'sen Türksün, Kürtlerle leşin var' ve buna benzer şeylerle sorunu ciddiye almadıkları, Türk burjuvazisinin istediği gibi, sosyal-şoven bir tarzda bakış açılarını açtıkları. Gerçekten bir ulus karşısında tavırların dürüst olmadıkları kendi pratiğimle görüyordum. Türk

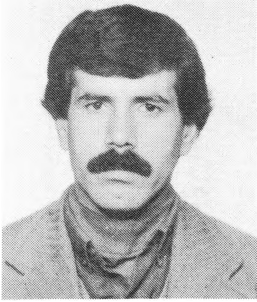
birlikte Hareketimizin saflarına katılmıştır. Ailece sahip oldukları yurtseverlik ve etkisiyle gerçek kuruluşun ancak Kürdistan'ın bağımsızlığıyla elde edilebileceğine inanan ve ülkenin bağımsızlığı uğruna aktif mücadeleye başlayan Sabri yoldaş, saflarımıza katıldığı ve kısa süre sonra okulunu da bırakarak profesyonel devrimciliğe başladığı 1976 yılından, şehit olduğu an'a kadar, durmak nedir bilmeden coşkulu ve azimli bir şekilde üstlendiği en hafifinden, en ağırına kadar tüm görevlerini de başarıyla yerine getirmiştir.

Siverek mücadelesinin seçkin savaşı kadrolarından birisi olan Sabri yoldaş, bir dönem Adıyaman ve Kahta yörelerinde de kalmış ve kırsal kesimde çalışma yürüterek Partimizin bu alanda da kitlelerle bütünleştirilmesini sağlamıştır. 1980 baharında yurtdışına çıkana kadar, yoğun şekilde bu faaliyetlerini sürdürmüş ve sömürgecilerle feodal eşkiya çetelerinin ortaklaşa başlattıkları saldırılara karşı halkı ve Parti değerlerini korumaya çalışmıştır.

Yurtdışı hazırlık faaliyetlerine büyük bir coşkuyla katılan ve kendi siyasi eğitimini de derinliğine gerçekleştiren Sabri yoldaş, uzun süre kaldığı bu alanda birçok pratik parti görevini de üstlenerek başarıyla yerine getirdi. Ülke mücadelesine bir an önce katılmak için büyük bir istek ve arzuyla dolu olan Sabri yoldaş, hazırlıklarını en üst düzeyde sürdürdüğü 1982'de İsrail siyonistlerinin Lübnan sahasına ve Filistin kamplarına saldırıya geçmesi üzerine diğer yoldaşlarıyla birlikte hiç tereddüt etmeden Lübnan ve Filistin halkıyla omuz omuza savaşa katılmış, büyük bir cesaret ve güçlü taktiklerle siyonistlere ağır kayıplar vermiştir. Bu savaş içinde siyonistlerin eline esir düşen ve bir grup yoldaşıyla birlikte Ensar esir kamp-

larında geçirdiği esaret döneminde de gorkemli bir direniş sergileyen Sabri yoldaş, arkadaşlarının güven kaynağı haline gelmiştir. 1983'te yapılan bir anlaşma ile Kızıllaç tarafından sağlanan esir değiş tokuşunda diğer yoldaşlarıyla birlikte Cezayir'e giden ve bir süre sonra da Suriye'ye geçmek için yola çıkan Sabri yoldaş, Suriye'ye giremeyince geri dönen uçaklarının Atina'ya indiği bir esnada diğer arkadaşlarına önderlik ederek burada bir işgal eylemi koymuş ve Yunanistan'a iltica etmişlerdir. Burada ve daha sonra da kısa bir süre kaldığı Almanya'da yeniden görevlerine sarılan ve bitmek bilmeyen enerjiyle başarılı çalışmalar yapan Sabri yoldaş, tekrar geldiği Ortadoğu alanına da ülkeye dönüş için görev talep etmiş ve bir müddet de burada çeşitli düzeylerde katıldığı faaliyetleri başarıyla yürütmüştür. O, bir yandan da ülkeye dönüşün yoğun hazırlığı içinde bulunuyor, sevinç ve coşkun doruğuna yaşıyordu.

Görevli olarak gittiği Urfa bölgesinde kısa süreli çalışmaları belli bir zemin oluşturan ve mücadelemizin halkla bütünleşmesi yönünde ciddi adımlar atan Sabri yoldaş, 21 Mayıs 1985'te sömürgecilerle girdiği amansız çatışmada beraberindeki 4 yoldaşıyla birlikte düzlük alanda binlerce düşman askeri, panzeri ve tanklarına karşı boyu direnmiş ve çatışmada yoldaşların şehit olması ve kendi mermilerinin de bitmesi üzerine düşmanın eline sağ geçmemek için elindeki el bombasını patlatarak, kahramanca şehit olmuştu. Bozova direnişinin kahraman komutanı Sabri yoldaş ve grubunun sergilediği bu eşsiz direnme tüm Kürdistan'da olduğu gibi Urfa bölgesinde de tüm halkın dilden dile dolaştırdığı bir destan haline gelmiş ve mücadeleye olan güven ve sempatiyi daha da artırmıştır.

Adı ve Soyadı: Hacı Ahmet YAPICI
Kod Adı: Faik
Doğum Yeri ve Yılı: Kahta, Adıyaman, 1960

Hareketimizin gerici, feodal-kompradorlara karşı geliştirdiği mücadeleden etkilenerek saflarımıza sempatizan olarak katılan ve daha başlangıçta çeşitli görevler üstlenen Hacı Ahmet yoldaş, cuntanın işbaşına gelmesinin ardından yoğunlaşan operasyonlarda tutuklanarak, bir müddet cezaevinde kaldı. Ancak üzerinde herhangi birşey kanıtlanamadıklarından O'nu serbest bırakmak zorunda kaldılar.

Partinin geri çekilme sürecine girmesi nedeniyle Adıyaman yöresindeki diğer gerici sempatizanlarla birlikte Hareketle ilişkisi kopan Ahmet yoldaş, kendi çapında yürüttüğü propaganda çalışmalarıyla Hareketimizin halk üzerindeki prestijini korumaya çalıştı. Partiyeye ve halka olan inanç ve güvenini sürekli muhafaza eden ve her

şart altında mücadele olanakları yaratan bir militan olarak O, acımasız baskı koşullarında bir yandan kendisini ve yoldaşlarını korumaya çalışmış, bir yandan da halktaki mücadeleye olan inancın sönmemesini sağlamıştır.

15 Ağustos eylemleri ardından Adıyaman yöresinde de hızla kabarban ulusal bağımsızlık mücadelesinin ihtiyaçlarına cevap vermede zorluk çeken Ahmet yoldaş, ideolojik-politik ve askeri alanlarda yetkinleşmek amacıyla Parti okuluna gönderilmiş ve katıldığı kiş dönem eğitim sürecinden başarıyla çıkarak yeniden ülkeye dönmüştür.

Ülkeye dönüşle birlikte eskisinden daha coşkulu ve azimli bir şekilde görevlerine sarılan ve her gittiği alanda güçlü ilişkiler yaratan Ahmet yoldaş, olgun, fedakar ve kararlı tutumuyla karşılaştığı zorlukların üstesinden gelmekte ve yoldaşlarının moral kaynağı olmaktadır.

Urfa-Adıyaman bölgesinde faaliyetlerini yoğunlaştıran ve Bahar Atılımıyla da güçlü mevziler kazanan HRK birliğinin bir üyesi olan Hacı Ahmet YAPICI, Bozova'da sömürgeci kolluk kuvvetleriyle girilen çatışmada diğer dört yoldaşıyla birlikte destansı bir direniş vererek şehit düştü. Halkına verdiği sözü yerine getiren ve hangi şart altında olursa olsun mücadelesinin gerisinde kalmayan Ahmet yoldaş, kanının son damlasına kadar çalışarak 15 Ağustos eylemleriyle başlatılan şanlı direnişi daha da yükseltmekle çıkarmıştır.

sol'unun tavrı bu iken, benim de arkadaşlarla ilişkim daha da gelişmişti. Bana bütün vb. yayınlar getiriyorlardı, okuyordum. Bir yandan da kısır da olsa klasiklerden araştırma yapıyordum.... Ben de artık arkadaşlarla birlikte çalışmak istiyordum."

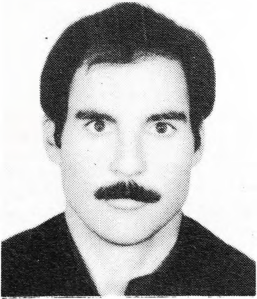
Bu aşamadan itibaren okuduğu okulda ve kendi mahallesinde çeşitli örgütsel-pratik faaliyetler üstlenen Ali Kamber yoldaş, faşistlere karşı konulan bir çok eylemde de aktif yer almaktaydı. Okulunun bitmesi üzerine Almanya'da bulunan ailesinin ısrarları üzerine yanlarına gitmek zorunda kalan Ali Kamber DEMİR, taşıdığı düşüncelerinden en ufak bir taviz vermeden kendisine sunulan sahte kurtuluş vaatlerini elinin tersiyle itti ve bu alan-

de bulunuyordu. O, verilen her görevi büyük bir istekle yerine getiren ve hiç bir kişisel çıkarını Parti çıkarıları önüne koymayan ve kendisini her an feda etmeye hazır olan bir anlayışa sahipti. Partiden kendisini ülke mücadelesine göndermesini talep eden Ali yoldaş, bu isteğine olumlu yanıt geldiğinde büyük bir coşkuyla hazırlıklarını sürdürerek eğitimini tamamlamak için Parti okuluna gitti. Burada kısa sürede büyük başarı katederek ülkeye döndü ve Urfa bölgesinde görevlendirildi. Mardin-Urfa hattı üzerinde en kıt olanaklarla aylarca ilişki sağlayan ve fedakarlığıyla yoldaşlarının güvencesi haline gelen Ali Kamber yoldaş, en son geldiği Bozova alanında Sabri GÖZÜBÜYÜK yoldaşın sorumluluğun-

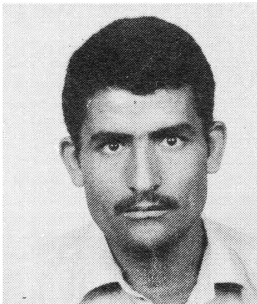
daki parti taraftarlarıyla ilişki kurarak yürütülen faaliyetlere katılmaya başladı. Süreci içerisinde kendisini yetkinleştirerek örgütsel görevlere aday olan ve birçok eylemde aktif olarak yer alan Ali Kamber yoldaş, bir yandan da ülkeye yeniden dönmek ve orada mücadeleye katılmak için yoğun bir hazırlık içerisinde-

daki gruba katıldı. Geceli gündüzlü yürütülen faaliyetlerde yorulmak nedir bilmeden, enerji dolu bir çalışma sergileyen Ali Kamber yoldaş, 21 Mayıs'ta çıkan çatışmada kahramanca direnerek şehit oldu. Halkımız, anısını kardeş Türk halkıyla dayanışma içinde yükselttiği mücadelesinde yaşatacağı.

Adı ve Soyadı: Mehmet YEŞİLER
Kod Adı: Hıdır
Doğum Yeri ve Yılı: Çoğan köyü- Birecik, 1948

Yoksul köylülüğün saflarımıza kazandırdığı değerlerden birisi olan Mehmet yoldaş, görülmemiş acı ve sıkıntılarla sürdürdüğü yaşamı boyunca sömürgecilerin en ağır zulmüne uğramış ve çocukluğundan

Adı ve Soyadı: Mehmet AĞASLAN
Kod Adı: Nasir
Doğum yeri ve yılı: Suruç, 1961

Hayat kavgasına bir işçi olarak başlayan Mehmet AĞASLAN yoldaş, ailesinin yoksulluğu nedeniyle daha küçük yaşlardan itibaren yaşamını sürdürmek için bir çok zorluklara katlanmıştır.

Ortaokula kadar öğrenimini sürdüren, ancak ailesinin yoksulluğu nedeniyle devam edemeyen Mehmet AĞASLAN yoldaş, daha küçük yaşlarda iş hayatına atılmış, ilk yıllarda tarım işlerinde daha sonraları ise Antep'te inşaat işçiliği, boyacılık ve fabrikada çok az bir ücret karşılığı 8 yıl işçilik yapmıştır. Hareketimizle tanışmadan önce ulusal inkarcı ve sosyal-şoven düşüncelerin etkisinde kalan Mehmet AĞASLAN yoldaş, bir süre HK saflarında yer almıştır. Ancak ulusal ve toplumsal bilincin ülke sathında etkisini göstermeye başlamasıyla Hareketimizin düşünceleriyle tanışmış ve 1977 yıllarında mücadelelemler saflarında yerini almıştır.

Hareketimizin saflarında yer alışı raporunda şöyle dile getirmiştir: "Devrimci olmadan önce daha çok çalışıp iyi bir hayata kavuşmayı düşünüyordum. Ancak işçilik hayatımda şu gerçeği yakından kavradım. İyi bir hayata kavuşmanın sınıfın ve sömürsüz bir düzende olacağını anlayarak kişisel amaçlardan vazgeçtim. Kavradiğim amaçlara ulaşabilmem de bağımsız bir ülke ve sömürsüz bir toplumla gerçekleşebileceğini kavradım. Ve devrimci hayata atılmam, işçilik hayatımda bu gerçekleri yakından kavramamla oldu"

Kişisel kaygıları bir yana bırakarak halkımızın bağımsızlığı için devrim mücadelesine atılan Mehmet AĞASLAN yoldaş, kararlı ve mücadeleci kişiliğiyle hızlı bir gelişme kaydedip, işçi kitleleri içerisinde saygınlık kazanmıştır. Antep işçi kesiminin örgütlenmesi ve Partimize önemli destek ve taraftar

beri düşmana karşı içinde büyük bir hınç ve nefreti beslemiştir. Toprak-sız olduğundan daima ağalara hizmet etmek zorunda kalan Mehmet YEŞİLER, ağalar hesabına kaçakçılık yaptığı dönemde diğer parçalardan Kürdistanlılarla da temas kurmuş ve özellikle de G. Kürdistan'da gelişen mücadeleden etkilenerek derin bir yurtseverlik duygusuna sahip olmuştur.

Bağımsız bir Kürdistan için savaşmanın özlemine dolu olan Mehmet yoldaş, bir dönem "Kawa" ile ilişkide olmuş ancak, Hareketimizin gelişmesiyle birlikte saflarımızda yer almıştır. Birecik ve çevresinde yürütülen propaganda ve örgütlenme faaliyetlerine katılan Mehmet yoldaş, özellikle de faşistlere ve yerli gericiyle karşı konulan eylemlerde aktif yer alarak yaman bir savaşçı olduğunu kanıtlamıştır. Cunta sonrası gittiği Avrupa'da da özünü korumuş ve halka, Partiyeye ve şehitlerimizle bağlılığını en güçlü tarzda devam ettirmiştir. Vakit geçirmeden bu alandaki Parti faaliyetlerimize de katılmış ve kısa

gücünün edinilmesinde onun aktif uğraşlarının ve fedakarlıklarının önemli yeri olmuştur. 1977'den 1980 yılında yurtdışına çıktığı dönem kadar Antep sahasında bir çok pratik görevin sorumluluğunu üstlenmiştir. Antep Gateki fabrikasında işçi örgütlenmesi, Antep işçi komitesi içinde faaliyet yürütme, sendika örgütlenmesi, mahalle ve köy komitelerinde görev ve sorumluluklar üstlenmesi; yürüttüğü görevlerin başlıcalarıdır.

O, sosyal-şoven bir çok gücün, ulusal-inkarcı politikalarına ve saldırılarına, ideolojik-politik düzeyde karşı durarak boşa çıkarılmasında aktif düzeyde rol oynamıştır. Alanda faşist odakların dağıtılması ve etkinliklerinin kırılmasında eylemsel düzeyde ciddi çabalar sarfetmiştir.

İçinde bulunduğu bu faaliyetlerinden ötürü dikkatleri üzerinde toplayan Mehmet AĞASLAN yoldaş, iki kez sömürgeci tarafından Antep'te tutuklanmış, günlerce süren işkencelerden sonra yaklaşık iki ay cezaevinde tutulmuştur. Cezaevinden çıkışında faaliyetlerini illegal temelde yürütmeye çalışmış ancak işçi olması nedeniyle sıkı gözetim ve takibe uğramıştır. Bulunduğu sahada önemli düzeyde desifre olması da dikkate alınarak, yoldaşlarının önerisi üzerine 1980'de işinden ayrılmıştır. Bu dönemden sonra Araban ilçesinde sorumlu düzeyde faaliyet yürütmüştür.

Mehmet AĞASLAN yoldaşın, mücadelemize, önderlere, Parti kadrolarına ve kendi durumuna ilişkin değerlendirmelerini kendi raporunda aktaralım:

"Tek düşündüğüm şudur ki, düşmanımız çok gaddar ve çok insafsız, eşi görülmemiş bir düşmandır. Buna karşı, devrim mücadelemizin de ne kadar zor ve çetin olduğu ortaya çıkmaktadır. Onun için kendimizi ona göre hazırlamalız. Kürdistan devrimi zor, kan, barut ve şiddeti içermektedir. Diğer dünya devrimlerinden farklı özelliklere sahiptir... Bunun için tarih, başta bize ve Partimize günümüzde zor ama soylu görevler yüklemiştir... Buna karşı halk, Partiyeli ve önderlerimizi yaslamak ve onları nasıl kavrıyacağına bizzet bir kez daha göstermiştir. Artık durumu ne olursa olsun, düzeyim ne kadar düşük olursa olsun yukarıda belirttiğim noktaların bilincindeyim, önderlerimizi yaslamak için tüm azmiimi sarfetmeye hazırım ve sarfedeceğim."

...Bizzet PKK kadroları, savaş içerisinde doğduk ve savaş sürecinde öleceğiz. Gerçek PKK kadroları

süre sonra yeniden Ortadoğu'ya dönerek siyasi ve askeri eğitime katılmıştır. Bu arada okuma-yazmayı da öğrenmiş, ülkeye dönmek için yoğun olarak kendisini hazırlamaya başlamıştır.

Partinin talimatı üzerine bir grup yoldaşıyla birlikte ülkeye giden Mehmet yoldaş, Urfa yöresinde örgütsel ve pratik faaliyetlerini başlattı. Kitlelerle Parti bağlarını kuran ve derinliği onları örgütlemeye çalışan Mehmet yoldaş, başta Börgürtlen karakoluna düzenlenen baskın olmak üzere yörede bir çok askeri eyleme de katılmıştır.

Bahar Atılımının ruhuna uygun bir çalışmaya hayata geçirdikleri esnada sömürgeci ordu birlikleriyle karşılaşan ve günlerce süren takibat ve çatışmalarda kahramanca direnerek şehit düşen ve kopmaz bağlarla bağlı olduğu Kürdistan halkı için canını sevece feda eden bu yoldaşımızın anısını PKK öncülüğünde yaratılan ERNK ve HRK'nin bayraklarını daha da yükseklere çıkararak yaşatacağız.

hem yönetici, hem ajitator-propagandacı ve hem de savaş döneminde elde silah savaşmayı bilen değerli insanlardır. Her hangi bir kişisel çıkar gözetmeksizin Partiyeye, halka ve yoldaşlarına bağlı kalmak ve onlara gelecek saldırıları göğüsleyebilmek için canını feda eden kişilerdir.

...Partimizin vereceği herhangi bir görevi sürekli hazır olarak her türlü çabaya harcıyacağım. Ve hiçbir zaman elimden gelen çabaları esirgemeyeceğim. Bunda yoldaşların en ufak bir kuşkusu olmasın...

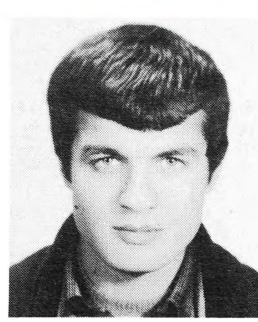
...Hareketimiz, hangi alanda görev verirse seve seve yapmaya hazırım. Ölüm dahil olmak üzere... Son olarak Parti arkadaşlarımı candan selamlarken mektuplemlerinde üstün başarılar dilerim"

Yurtdışı hazırlık faaliyetlerine de aktif olarak katılan Mehmet yoldaş, kendisini en güçlü tarzda yetiştirerek mücadelemizin ihtiyaç duyduğu kadro seviyesine yükselmiştir. II. Kongre sonrası ülkeye dönen ilk gruplarda yer alan Mehmet AĞASLAN, kısa süreli ülke pratiğinde de oldukça özverili bir faaliyet sergilemiş ve yoldaşlarının güven kaynağı haline gelmiştir. Düşmanla karşı karşıya geldiği ve çatışmanın kaçınılmaz olduğu bir anda hiç tereddüt etmeden görkemlik bir direniş geçiren Mehmet yoldaş, bu çatışmada kanının son damlasına kadar direnerek şehit düşmüştür.

Adı ve Soyadı: Hasan ÇABADEK
Doğum Yeri ve Yılı: Sulak köyü-İd-Mardin, 1955

Gerçek bir Parti emekçisi olan Hasan ÇABADEK, tüm yaşamını adadığı Kürdistan ulusal bağımsızlık mücadelesine hizmet etmekle sınır tanımayan, her koşul altında en zor işleri omuzlayan, militanların korunması, barındırılıp yerleştirilmesi işlerini fedakarlıkla ya-

Adı ve Soyadı: İmam Hüseyin COŞKUN
Kod Adı: Mehmet
Doğum Yeri ve Yılı: Kayaönü köyü-Kazni mezarısı- Adıyaman, 1964

Oldukça genç yaşta benimsediği Ulusal Bağımsızlık düşünceler doğrultusunda kendisini geliştiren İmam Hüseyin COŞKUN, okul yıllarından itibaren kendi çapında yürüttüğü çabalarıyla arkadaşlarının yöneticisi durumuna gelmiştir. 1979'da ilişkiye geçtiği Partimizin kadrolarıyla birlikte bir çok görev üstlenmiş ve çok genç olmasına rağmen girdiği her işte başarıyla çıkmıştır. Cuntanın iktidara gelmesinden sonra yöredeki Parti kadrolarının yurtdışına çıkmasını üzerine aranmadığı için bölgede kalan ve diğer legal yoldaşlarıyla birlikte Parti ilişkilerini korumaya ve geliştirmeye çalışan İmam Hüseyin yoldaş, belli bir dönem Partiyeye ilişkin kopmuşsa da inanç ve bağlılığından hiçbir şey yitirmemiş, ter-

sine daha büyük umutla Partinin güçlenerek yeniden mücadeleyi başlatacağı ve kendileriyle bağ kuracağı günü beklemiştir. Bu ilişkiz dönemde bölgede bir çok Parti taraftarıyla ilişki kurmuş ve Faik ALAGÖZ yoldaşla birlikte halkın moral gücünü arttırmak için bazı küçük çaplı eylemler de gerçekleştirmiştir.

Partinin ülkeye dönüş kararından sonra Adıyaman'a giden arkadaşlarla hemen bağ kuran İmam Hüseyin yoldaş, 1984'ün Aralık ayında eğitim görüp kendisini yetkinleştirmek için yurtdışına çıkmış, gördüğü eğitimle kısa sürede büyük mesafe kaydederek yetkinleşmiş ve yeniden ülkeye dönmüştür. En ağır baskı koşullarında yürüttüğü çalışmalarla ideolojimizin taban bulmasını ve bilinçlenen kitlelerin eyleme kaldırımını sağlayan İmam Hüseyin COŞKUN, yorulmadan, bıkmadan her insanla konuşup tartışarak meseleleri anlatmakta, karşılaştığı zorluklardan yılmadan onları aşma yönünde yöntemler bulmakta, gittiği her alana Partimizin değiştirici ve yaratıcı ruhunu da taşıymaktaydı.

Faaliyetlerin en yoğun olduğu Bahar Atılımı döneminde sömürgeci Bozova'da karşılaşılan grubun içinde bulunan İmam Hüseyin yoldaş da çıkan çatışmada direnerek şehit düştü.

Onun şahsında temsil ettiği, azim ve fedakarlığın yaratacağı gelişmeler yine bizzat onun pratik yaşamında sergilenmiş ve halkımızın umutla baktığı Kürdistan gençliği bağımsızlık uğrunda verilen sâkileri kopmuşsa da inanç ve bağlılığından hiçbir şey yitirmemiş, ter-

Mehmet AĞASLAN yoldaş eğitim kampında iken

pan yurtsever bir savaşçı olarak tarihimizin şanlı sayfalarına geçecektir.

Gerçek bir Parti emekçisi olan Hasan ÇABADEK, tüm yaşamını adadığı Kürdistan ulusal bağımsızlık mücadelesine hizmet etmekle sınır tanımayan, her koşul altında en zor işleri omuzlayan, militanların korunması, barındırılıp yerleştirilmesi işlerini fedakarlıkla ya-

pan yurtsever bir savaşçı olarak tarihimizin şanlı sayfalarına geçecektir. Geri çekilme sürecinin sona erdirilerek ülkeye yeniden dönüşler başladığı dönemde tüm kişisel sorunlarını bir kenara bırakarak, partizanların geçiş işlerinde rehberlik yapan ve onları gidecekleri bölgelere kadar götürüp yeniden dönen ve diğer bir grubun geçişini sağlayan Hasan ÇABADEK, aylar boyunca yorulmadan, yılmadan aynı işi yapmış, defalarca ölümle burun buruna geldiği halde bir an olsun geri adım atmamıştır. Partiyeye ve yoldaşlara bağlılıkta sınır tanımayan Hasan yoldaş, 15 Ağustos ve sonrasında sayısız eyleme bizzat katılarak üstün savaşçı özellikleriyle büyük yararlılıklar göstermiş, eylemlerin olmadığı dönemlerde ise, kuruyelik ve malzeme silah vb. şeylerin taşıyıp yerlerine ulaştırılması görevini sürdürmüştür. Aylarca tek başına büyük bir coşku ve istekle yaptığı bu görevlerin Partiyeye sağlayacağı yarardan başka bir şey düşünmeyen Hasan yoldaş, düşmanın tüm ope-

rasyon ve takibatlarına rağmen ustalıklı işini yürütmüştür.

Partiyeli tanışmadan önce de derin bir yurtsever öz taşıyan ve geçimini kaçakçılık yaparak sağlayan Hasan ÇABADEK, düşmana karşı taşıdığı soylu kini ancak Parti saflarına katıldıktan sonra maddi bir güce dönüştürmüş ve her fırsatta eylemlere katılarak sömürgecilere ağır kayıplar verdirtmiştir.

Bahar Atılımı sürecinde yine önemli bir Parti görevini yerine getirmek için gittiği Sırmak'ın Fındık nahiyesinde yapılan bir ihbar üzerine sömürgeci kolluk kuvvetleriyle karşılaşan Hasan ÇABADEK, "teslim ol!" çağrısına hiç tereddüt etmeden silahını atesleyerek cevap vermiş ve 30 helikopter, 3000 kişilik sömürgeci askeri gücün katıldığı çatışmada kahramanca direnerek saatlerce çatışmış ve sonunda havadan atılan bombalarla parçalanarak şehit düştü. Bu kahraman yurtsever Kürd köylüsünün soylu mücadelesi tüm militanlara ve halkımıza güç verecek, anısı, direnişimizde yol gösterecektir.

ÇATAK DİRENİŞ ŞEHİTLERİMİZ ÖLÜMSÜZDÜR!

Ulusal Kurtuluş Mücadelemizde çok önemli gelişmeler ortaya çıkaran Temmuz atılımı sürecinde önemli gelişmelerin yaşandığı alanlardan birisi de Van'ın Çatak ilçesi ve çevresi idi. Van'ın sahip olduğu stratejik konumundan dolayı sömürgeciler bu alanda etkinlik kurmak için çeşitli yöntemler geliştirmektedirler. Başvurulan yöntemlerden biri de bazı aşiretleri ajanlaştırarak onlardan bir milis güç oluşturmaktır. Bu amaçla çok yönlü çabalar geliştirmekte ve yerel işbirlikçileri vasıtasıyla varlıklarını korumaya çalışmaktadırlar. Sömürgecilerin bu alan üzerin-

deki oyunlarını boşa çıkarmak ve şanlı Bahar Atılımımızı bu alanlarda da taşımak amacıyla Temmuz ayında buralarda bir dizi eylem gerçekleştirildi. Çatak merkezi devrimciler tarafından işgal edilerek saatlerce denetim altında tutuldu. Adliye Sarayı basılarak işbirlikçi bir aşirete mensup beki ölümle cezalandırıldı. İlçede yaygın bildiri dağıtma, afiş ve pankart asma eylemleri gerçekleştirilerek halka hitap edildi. Çok sayıda sömürgeci güç ölümle cezalandırıldı yada yaralandı ve çok miktarda savaş malzemesi kamulaştırıldı. Onbinlerce sömürgeci gücün denetimi altında bul-

nan bu alanda gerçekleştirilen bu eylemler halkta devrimciler derin bir güven uyandırmıştı. Sömürgecilerin korku yapısını da gözler önüne serdi.

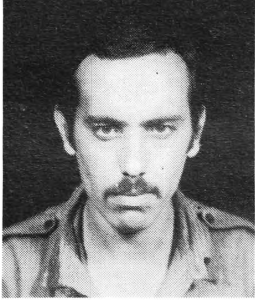
Bu eylemlerin yarattığı olumlu etkileri kırmak ve halk üzerindeki otoritesini yeniden kurmak amacıyla sömürgeciler, devrimcilere karşı alçakça ve sinsi planlar kurmaya başladılar. Cezalandırılan bekçilerden mensup oldukları aşiretten işbirlikçilerini harekete geçirerek devrimcilerin üzerine saldırdı. Temmuz ayında bu güçlerin kurdukları bir pusuya düşen Ahmet ÇALIŞKAN ve Seyfettin ÖZEN isimli yol-

daşlarımız sonuna kadar direnerek şehit oldular.

Çatak eylemlerinde sürekli en önde yeralan, cesaretin ve korkusuzluğun timsali bu değerli yoldaşlarımızın alçakça pusuya düşürülmesi nasıl halkı derinden sarsıp sömürgecilere ve onun işbirlikçilerine derin bir kin doğurduysa, onların düşmana karşı sergiledikleri boyuneğmez ve direnmeci tutum da halkı öylesine etkileyip mücadeleye kopmaz bağlarla bağlamıştır. Şimdi yoldaşlarımızın yarattıkları gelişmeler ve halkta uyandırdıkları saygı temelinde mücadelemiz daha hızlı gelişmekte ve

Çatak halkının daha geniş kesimlerini ulusal kurtuluş saflarına çekmektedir.

Sömürgeciler belki böylece hain pusularda çok değerli yoldaşlarımızı katledebilirler ama onlar ihaneti yeniden bu alanlarda boy veren bir eğilim haline asla getiremeyecek, halkımızın gözünü korkutup onu kendi emellerine alet edemeyeceklerdir. Bu yoldaşlarımızın dökülen kanları temelinde direniş bir daha sönmek üzere kök salacak ve tüm halkımızı sömürgecilere karşı topyekün ayağa kaldırma gücüne ulaşacaktır.

Adı ve Soyadı: Seyfettin ÖZEN
Kod Adı: Hamit
Doğum Yeri ve Yılı: Barte Köyü-Ömerli-Mardin, 1961

Filistin direnişimizin önde gelen savaşçılarından Seyfettin ÖZEN, Haziran 1982 İsrail saldırısında Filistin halkıyla omuz omuza savaşarak enternasyonalist görevlerini yerine getirirken bir grup yoldaşıyla birlikte İsrail siyonist güçlerinin eline esir düştü, birbucuk yıl aşkın uzun bir zamanı alan bu süreç içinde görülmemiş yoğun baskılara karşı Partimizin ve halkımızın yüce direniş ruhu en yüksek düzeyde temsil ederek, Lübnan, Filistin ve diğer halklara örnek bir direnişçi-

liği sundular. En ağır esirlik koşullarında Partie bağlılığın pratikteki karşılığını işbirliğimize karşı da en görkemli düzeyde temsil eden Seyfettin ÖZEN, Serxwebûn gazetesine ulaştırdığı bir yazısında şöyle diyor: "Emperyalizmin uşağı İsrail siyonizmi, Güney Lübnan emperyalizme askeri bir üs haline getirmek, FKÖ'yü Güney Lübnan'dan uzaklaştırmak, Ortadoğu'daki devrimci-ilerici, ulusal ve toplumsal güçlerini bu yolda darbe vurmak amacıyla 1982 Haziran'ında gerçekleştirdikleri barbar işgal hareketinde en gelişmiş Amerikan savaş araçlarıyla, karadan, havadan, denizden yaptığı saldırılarda şehirleri, kazaları bombalayarak enkaz haline getirip onbinlerce insanı katletti ve yaraladı... Tüm bu uygulamalara rağmen, savaşta çocuğunu, ailesini kâbeden veya onlardan habersiz olan, geleceği hakkında hiçbir şey bilmeyen binlerce Filistin göçmen esiri ülkesinin özlemi, üzerinde bıraktığı acıları hafiflettiği gibi kutsal toprağının kokusunu kalbinin derinliğinden çekip savaşın üzerinde bıraktığı yıkıcı etkilerle ve gördüğü işkencelerin acılarını unutmaya çalışıyorlardı.

İsrail siyonizminin vahşi uygulamalarını kinayan ilerici kamuoyuna rağmen Türkiye Milli İstihbarat teşkilatı, İsrail siyonizmiyle ortak-

laşa faaliyet kendiliğinden gelme bir iş değildir. Bunun en açık nedeni Kürdistan halkını kahreden sömürgeci barbarlığa, emperyalizme ve her türlü gericiğe karşı gelişen Kürdistan ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesinin önderi PKK'nin, FKÖ ile her alandaki dayanışmadan ileri gelmektedir... Aynı ağızdan devrimcilerin moralini bozmak, onların direniş ruhunu zayıflatmak için Türkiye'de 'teröristleri, bölücüleri bitirdik, Lübnan'da FKÖ'yü bitirdik' gibi psikolojik baskılar yanında insanlık dışı işkenceci pençeleri altında ezmeye çalışıyorlardı. Bunlardan bir örnek verirsek, yoldaşımızın yarısını silahın namlusıyla yeniden kanatma, uyuşturmadan ameliyat yapma, ameliyattan sonra işkenceye alma, aç-susuz bırakma vb. uygulamalar birbirini takip ediyordu.

... Son olarakta bizler esirlik döneminin ilk aşamasından özgürlüğümüze kavuşana kadar Partimizin ve halkımızın anlayışına bağlı olarak hareket etmeyi eksiklikler olmasına rağmen, enternasyonalist görevlerimizden en ufak bir olumsuzluğa yer vermeden Filistin ve Lübnan devrimcilerine örnek olma-ya çalıştık. Partimizin, halkımızın ahlakını, iradeli direniş ruhunu halklarla dayanışmadaki fedakarlığı ve yöntemini Filistinli ve Lü-

bnanlı devrimcilere Ensar'da da gösterdik 'Direnme Yaşamaktır'!

Uzun bir esirlik döneminden sonra Partisine yeniden kavuşan Seyfettin ÖZEN yoldaş, Partimizin yeni Bahar Atılımı dönemine katılmak üzere, yüksek bir özveri ve coşkuyla yeterli bir gelişmeyi sağlamak üzere partinin sunduğu olanaklardan yararlanarak eğitimini hızla tamamlamaya çalışmıştır. 15 Ağustos devrimi atılımında bizzat yeralarak, devrimci direnişçiliğini yoldaşlarıyla birlikte bu eylemlerde de en ön saflarda gösteren Seyfettin ÖZEN, 15 Ağustos devrimi atılımının gerçekleşmesinden sonra konuya ilişkin, Partie ulaştırdığı raporlarında düşüncelerini şöyle ifade ediyor:

"15 Ağustos hareketinin önemi büyüktür, ve 'düşmanın bitirdik, yok ettik' yalanlarına güçlü bir cevap olmuştur. Düşmanın çaresizliği, halkımızın kurtuluş umudunu daha da güçlendirmiştir. Bu umudu geliştirip bağımsızlıkta sonuçlandırarak olan tek önder PKK halkımızın kalbinde daha güçlü ve inandırıcı tarzda yer etti. Bu bir teori düzeyiyle değil, pratik atımlarla daha da güçlenmektedir.

15 Ağustos hareketi, düşmanın görünüşteki yıkılmaz gücünü ve otoritesini sarsmış, halk yetersiz de olsa bu gerçeğin bilincine varmıştır.

Adı ve Soyadı: Ahmet ÇALIŞKAN
Kod Adı: İsa
Doğum Yeri ve Yılı: Karacaören köyü-Bozova, 1962

Maddi durumu iyi olan bir ailenin çocuğudur. İlkokulu köyde okumuş, ortaokulu Urfa ve Antep'te bitirmiş, daha sonra da Urfa Endüstri Meslek Lisesine devam etmiştir. Liseyi bitirmeden siyasi nedenlerden ötürü terketmek zorunda kalan Ahmet ÇALIŞKAN, devrimci yaşama Hareketimizin ideolojisiyle tanıştıktan sonra atılmıştır. Daha okul yıllarında iken kavrayış ve atak kişiliğiyle bir takım görevler üstlenmiş; okul temsilciliği, mahalle sorumluluğu, gençlerle eğitim çalışması yapma, basın işlerinde çalışma gibi faaliyetlere aktif olarak katılmıştır. Bir dönem kuryelik de yapan Ahmet yoldaş, bölgede faşistlere ve ajanmuhbir kesimine karşı gerçekle-

tirilen eylemlere de katılmıştır.

Profesyonel çalışmaya geçtikten sonra, değişik aralıklarla üç kez tutuklanan Ahmet ÇALIŞKAN, ilkinde anında polislerin elinden kaçarak kurtulmuş, diğer ikisinde de sorgulamadan sonra serbest bırakılmıştır. 79-80 döneminde Urfa ve Viranşehir'de örgütsel-pratik faaliyetlerde sorumluluk alan Ahmet yoldaş, ideolojik ve politik olarak geri olmasına rağmen, pratikte güçlü bir çalışma sergilemiş, dönemin ihtiyaçlarına cevap verecek düzeyde olmasa da olumlu sonuçların alınmasına katkıda bulunmuştur.

1980 sonrası geri çekilme sürecinde yurtdışına çıkarılan ve bu alanda siyasi-askeri eğitime alınan Ahmet ÇALIŞKAN, dinamik ve azimli kişiliğiyle kısa sürede kendisini kanıtladı. Gerek askeri olarak gerekse siyasi alanda yetkinleşmek için yoğun bir çaba içerisinde gerek, istenilen militan-devrimci ölçülerine ulaşmaya çalıştı. Bir raporunda hazırlık sürecinin değerlendirilmesini şöyle yapmıştır: "Önümüzdeki mücadele içinde görevlerin üstesinden başarıyla gelmek için, bir devrimcinin Kürdistan koşullarında taşıması gereken özellikleri kendi şahsında somutlaştırmak çabasımdım. Bunun için en temel gereksinimim olan ideolojik-politik seviyemi yükseltmeye çalışıyorum. Kürdistan pratiğinin sadece devrimci anlayışları gerektirdiğini bildiğimden, diğer eksikliklerimi gidermeye, düşman karşısında en canlı, en politik; kitleler

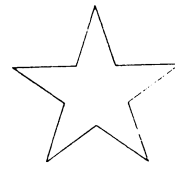
Ahmet Çalışkan, Veli Yaşar ve Mehmet Ağaslan yoldaşlar eğitim deresinde iken...

in onurlu bir devrimci olmak için, üzerinde hiç bir eksikliğin bulunmaması için, bunları gidermeye çalışıyorum." Partimizin yeni dönem mücadelesi içinde izleyeceğimiz politik ve taktik hattı detaylarıyla kavrayan Ahmet yoldaş, yetkin bir militan haline gelerek döndüğü Kürdistan'da Çatak ve çevresinde görevlendirildi. Aylarca sürdürdüğü çalışmalarda zorlukları aşarak, kitlelerle güçlü bir kaynaşma içine girmiş, örgütsel atılımı başarıyla hayata geçirmiştir. Ahmet yoldaş, ERNK'nin ilanıyla birlikte mücadelemizin hızla kitleleştiril-

mesi ve kitle örgütlerinin kurulması yönünde yoğun çabalar sarfetmiştir. 1985 yazında yanındaki Seyfettin ÖZEN yoldaşla birlikte sömürgecilerle girdikleri bir çatışmada direnerek şehit düşmüştür.

Bu yiğit militanın inançla ve kararlılıkla sürdürdüğü bağımsızlık mücadelemiz, dökülen kanlarla daha da gelişip boyutlandığından ve en geniş halk kitlelerini kucakladığından, onların yarım bıraktığı bu eseri Kürdistan halkı mutlaka tamamlayacak ve bunu yaparken de gücünü onların militan-devrimci ruhundan alacaktır.

Ahmet yoldaşın anısı gericiğe, hain ve uşak takıma ve faşist cellatlara vurulan her darbeye bile güç veren bir kaynak olacaktır.

Adı ve Soyadı: Sıddık BİLGİN
Doğum Yeri ve Yılı: Doğanlı Köyü-Genç-Bingöl (orta yaşlı)

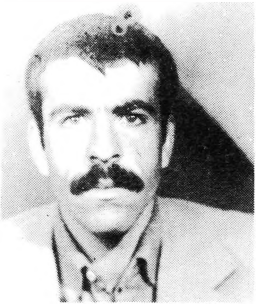
Maddi durumu iyi olan yurtsever bir köylüdür. Geçmişten beri Kürdistan'da meydana gelen isyan ve direnişlerden de etkilenerek bir süre KDP saflarında yer almıştır. 75 yenilgisinden sonra bir süre siyasetle fazla ilgilenmemiş ancak yurt-

sever özünü daima koruyarak çevresinde de bu yönü uyandırmaya, sömürgecilere karşı kin ve nefret duymalarını sağlamaya çalışmıştır. Hareketimizin geliştirdiği mücadeleyi yakından takip eden Sıddık BİLGİN, özellikle de 15 Ağustos eylemlerinden sonra aktif bir tarafımız haline gelmiştir.

O'nun yöredeki etkinliklerinden rahatsız olan sömürgeciler, yörede geliştirdikleri operasyonlarını Doğanlı ve Suveren köylerine de kaydırmış ve yediden yetmişe tüm köylüleri meydan dayatından geçirerek erkekleri tutuklayıp götürmüşlerdir. 20.7.1985 günü Doğanlı köyünde yapılan işkencelerde yediği ağır darbelerle komaya giren Sıddık BİLGİN, o haliyle karakola götürülmüş ve orada komadan çıkamayarak şehit olmuştur.

Bu değerli yurtseverin işkence sonucu öldüğünün duyulması halinde öde halkının büyük tepki gösterceğini bilen sömürgeciler "kacıyor vurduk" diyerek propaganda yapmışlar ve kükla basında da "terörist" süsü verilerek bir dizi eylem de sıralanmış ve böylelikle faşist Türk devletinin o çirkef yüzü gizlenmeye çalışılmıştır.

Bu yurtsever Kürt köylüsünün katledilmesi olsun, tüm Kürdistanlılara uygulanan zulüm olsun, sömürgeci faşistlerin halkımızın gücünden ne kadar korktuklarının bir ifadesi olmuştur. Halkımız onlara hakettikleri cevabı vermekte gecikmeyecek; Partimiz tüm yurtsever şehitlerimizin de hesabını mutlaka soracaktır.

Adı ve Soyadı: Yaşar KAHRAMAN
Kod Adı: Habeş
Doğum Yeri ve Yılı: Ömerli-Halfeti-Urfa, 1959

1959'da Halfeti-Ömerli'de doğan Yaşar KAHRAMAN yoldaş, daha çocukluğundan başlayarak direnişçi, başkaldıran bir kişiliğin simgesi olmuştur. "Çalışkan bir öğrenciydim ama sürekli olay yaratıyordum" diyor okul dönemleri için. Nitekim daha lisenin birinci sınıfına iki ay devam etmişken sömürgeci-lerce aranın duruma düşer ve okulu terk eder.

Daha küçük yaşlardayken ağır işlerde çalışmaya başlar ve kişiliği böylece zor koşullarda emekçi bir karakter kazanır. Sık sık Adana'ya işçi olarak çalışmaya gider. Bulabilirse kazma-kürek işlerinde, beton dökmekle ilgili vb. tortu işlerde çalışır. Daha sonra bir şirkette sofor olarak bir yıl çalışır. İşlerinin zor olmasına karşılık çok düşük ücret almakta, bu nedenle de geçim sıkıntısı çekmektedir. Üstelik, kendi deyimiyle, patronların kahrını da çekememektedir. İşte, bu dönemlerde kafasına eşkiya olmayı koyar. Dağlara çıkacak, patronları cezalandıracak, onların emekçiden zorla aldığını o da kendilerinden zorla alacak, yoksula verecektir. Kürdistan'da eşkiyalığın düzene karşı sapıtılmış bir direnme olduğu gözönüne alınırsa, bunun aslında soylu bir istem olduğu, onurlu, haksızlığa boyun eğmeyen bir kişiliği sergilediği anlaşılır.

Ancak 1978'lere gelindiğinde devrimci düşüncelerle tanışır. Ulusal Önder Abdullah ÖCALAN yoldaştan yakından etkilenir ve eşkiyalığın çözüm olmadığını, kurtuluşun ancak ulusal ve toplumsal sorunları çözmekten geçtiğini kavrar. Bu dönemlerde Halfeti'de işçi olarak çalışan Yaşar yoldaş, çevresindeki işçiler arasında aktif propaganda faaliyeti yürütenler onları aydınlatmaya çalışır. Ancak mücadelenin hızla yükselişi ve artan görevler karşısında dönemin dayattığı devrimciliğe ulaşmak, halkın ve Partinin ihtiyaçlarına cevap vermek için işinden ayrılarak aktif mücadeleye atılır. Yenî evlenmiş olması da onu aktif mücadeleyi seçmesini engellemez.

Nizip alanında görev alan Yaşar yoldaş, işçiler arasında faaliyet yürütür, onların sorunlarıyla ilgilenir. Daha sonra Halfeti bölgesinde askerî alanda çalışır. Çeşitli eylemleri planlar ve bizzat başarıyla gerçekleştirir.

Partimizin geri çekilme kararına uygun olarak yurtdışına çıkan kadrolar arasında yer alır. Kendisine sağlanan olanakları en tutarlı bir tarzda değerlendiren kendisini yeni dönem mücadelesine hazırlar. Lübnan ve Güney Kürdistan'da faaliyetleri içerisinde aktif olarak yer alır. Ülkeye dönüş hareketimizin başlaması ile birlikte ülkeye gidip için talepte bulunur ve şöyle yazar: "Önümüzdeki dönemde gerçekleştireceğimiz mücadeleye kendimi her yönüyle hazırlıyorum. Mücadeleye hazırım. Her alanda görev yürütebilirim. Askerî alanda mücadeleye daha yararlı olabilirim."

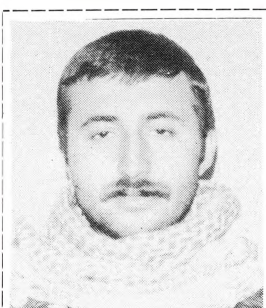
Yaşar KAHRAMAN yoldaş, o zamanlar yeni dönemde geliştirilmesi gereken mücadele konusundaki düşüncelerini de şöyle dile getirmektedir:

"Bugün ülkede düşmana karşı halkın büyük bir potansiyeli, kin ve nefreti vardır. Bu kin ve nefret yer yer eylemlere dönüşmektedir... Bu tür eylemleri düşman kanla, katliamlarla bastırmaktadır. Tüm bu devrimci gelişmeleri, halkın kin ve nefretini bilinçli, programlı eylemlere dönüştürmek, düşmanın saldırılarını boşa çıkarmak için ülke içi çalışmaları güçlendirmeliyiz... Dünyada, bölgede, Türkiye ve Kürdistan'daki olumlu ve olumsuz gelişmeler PKK önderliğinde gelişen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini etkilemektedir... Bu gelişmelere karşı, Partimizin görevleri daha da ağırlaşmaktadır. Bilindiği gibi, bölgede kritik bir durum yaşanmaktadır. Aynı zamanda Partimiz de kritik bir dönemden geçmektedir. Bu kritik dönemi sağlıklı bir biçimde atlattık için bir bütün olarak gelişmelerin ne gerisinde kalmalı... gelişmelerle bir uyumluluk içinde hareket edilmeli, Partimizin bu kritik dönemi başarılı bir biçimde atlatabilmesi için ülkeye yönelik hazırlık çalışmalarını eskiye oranla daha da hızlandırmalı. Bölgedeki devrimci-ilerici güçlerle varolan ittifaklarını daha da güçlendirerek karşı-devrimci güçlerin tüm planlarını boşa çıkararak bu güçleri tecrit etmeli ve bunlara karşı güçlü önlemler alınmalıdır. Diğer önemli bir durum ise, kendi kişisel yaşamları için Partimizin direniş çizgisine ihanet eden reformist ve teslimiyetçi tutum içine giren unsurlara karşı acımasızca davranmalı ve onları geriye göndermelidir"

Büyük bir coşku ve kararlılıkla 1983 sonlarında ülkeye dönen Yaşar KAHRAMAN yoldaş, Şemdinli alanında faaliyetlere katıldı. Birçok eylemde yer aldı ve onların başarısında güçlü etkileri oldu. Fedakarlığı, cesareti ve buyuneğmezliğiyle halk üzerinde derin etkiler yaratarak halk tarafından gerçek bir önder olarak benimsendi. Temmuz atılımına daha güçlü katılmak için çaba sarfettiği bir dönemde sömürgeci-lerce girdiği çatışmada şehit olması halkımız ve Partimiz için üzücü olmuştur, ancak onun ortaya koyduğu direniş, anısını ölümsüzleştirerek mücadelemizde onurlu bir yere kavuşturmuştur.

Abdülmecit YILMAZ

Adı ve Soyadı: Cemal İBİŞÖKÜ
Kod Adı: Kemal-Muhammet-Kara
Doğum Yeri ve Yılı: Karakoçan, 1958

Emekçi bir aile yaşamı içinden gelen Cemal İBİŞÖKÜ, ilkokulu kendi köyünde, ortaokulu Elazığ'da, lise öğrenimine ise Karakoçan'da devam etmiştir. Lise öğreniminden sonra okula

SİZLER DEVRİMİN BİR KALESİNİ KANINIZLA YARATTINIZ ONU YAŞATMAK İÇİN KANIMIZI DÖKMEKTE ASLA TEREDDÜT ETMEYECEĞİZ!

Tarihimizin canalcı bir dönüm noktasına tanklık eden 15 Ağustos şanlı eylemlerinden birisinin gerçekleştirildiği ve halkımızın şanlı Kurtuluş Kuvvetleri HRK'nin kuruluşunun ilan edildiği Şemdinli yeni yeni direnmelere sahne oluyor. Sömürgecilerle ardarda ölümcül darbelerin indirildiği bu direnme kalesinde yükselen soylu direnme savaşımız Temmuz ayında sömürgeci-lerce karşı dişe-diş bir mücadele vererek şehitlerimiz arasına katılan Yaşar KAHRAMAN, Abdülmecit YILMAZ ve Bozan OKTAY yoldaşların soylu direnmesiyle daha da üst boyutlara çıktı. Temmuz atılımımız daha da güçlendirmek için yığın çabalar içinde olan yoldaşlarımız düşmana ağır darbeler indirerek ve canlarını bu atılıma adayarak görevlerini eksiksiz yerine getirdiler ve kanlarıyla Temmuz atılımımızı daha da anlamlı kıldılar.

Daha 15 Ağustos atılımı ile birlikte büyük bir coşku ile devrimci-lerce kucak alan Şemdinli halkı bu

baglılığını her geçen gün pekiştirdi. devrimcilerin faaliyetlerini gözlemledikçe onlara olan güven ve sadakati derinleşti. Süreci içinde bizzat halktan insanlar devrimci saflarda aktif olarak yer almaya, sömürgeci-lerce karşı tarihi intikam yemini ne gerçeklik kazandırmak için tüm varlıklarını ortaya koymaya başladılar. Yurtsever yapısından ve devrimcilerle sağladığı yakın destekten dolayı Şemdinli halkı sömürgeci vahşetten en çok etkilenen kesimlerin başında gelir. O, sayısız operasyona tanık oldu, işkence gördü, tutuklandı, sürgün edildi ve açlıkla yüzyüze bırakıldı. Ancak tüm bu baskı ve zulme rağmen devrimcilerle bütünleşmeye, ulusal kurtuluş saflarında yer almaya devam etti.

Sömürgeci-ler devrimci gelişmeleri durdurmak için ordularını bu alana yığdılar ancak her geçen gün batağa batmaktan kurtulamadılar. Bu kez milis güç oluşturmak istedikler. Aşiret ilişkilerinden yararlanarak aşiret reislerini satın alıp

mls ve Kürdistan'da partimiz önderliğindeki mücadeleye kesin inancını raporunda şöyle ifade etmiştir. "Halkımız tarihte bir önderlik yaratamadığı için dış egemenliğin boyunduruğundan kurtulamamıştır. Ama günümüzde proletarya önderliğinde Marksist-Leninist bir Partinin yaratılması, halkımızın tarihte kazanamadığı zaferi, Partimiz çağa uygun devrimci önderliği ile Bağımsız-Birleşmiş müreffeh bir Kürdistan yaratacaktır. Diğer yanda savaşımız, halkımızın tarihte ilk ulusal kurtuluş savaşıdır."

Nizip'te bir dönem lokantacılık yapan ve sabun fabrikasında 8 yıl çalışan, yaşam koşullarının zorluklarını bizzat kendi yaşamında gören Bozan OKTAY, yoksulluk ve iş koşullarından çektiği acıya ezen sınıfa karşı kin ve nefrete dönüştürerek arayış içine girmiştir. 1979'da Nizip'te ulusal kurtuluşçu düşüncelerle tanışan Bozan OKTAY, oturduğu semtte semt örgütlenmesi, işçilerin örgütlenmesi, eğitim faaliyetleri düzeyinde görevleri yerine getirmiştir.

Yaşamı ve kişiliğiyle proleter özelliklere sahip olan Bozan OKTAY'ın Parti saflarındaki yabancı

halkı denetim altında tutmayı denediler, ajan-muhbirlerini harekete geçirdiler. Bütün bu karşı-devrimci çabalar halkımızın yurtsaver özüne ve devrimcilerin güçlü direnmesine çarparak yerli yer edildiler.

Direnme böylelikle yakından yaşayan, onu adeta hergün, her saat soluyan Şemdinli halkı, şimdi eskisinden çok daha derin bir kin ve öfke ile düşmanın üzerine yürüme gücünü kendisinde bulacaktır. Çünkü, o en değerli varlıklarını, önderlerini, bu savasta şehit verdi. Yalnız ve yalnız mücadelemiz, Partimiz ve halkımız için çarpan o yüce yürekler yine onlar için durdu. Yıllar boyu direniş bayrağını en yüksekte dalgalandıranlar, onu daha da yükselecek mücadeleyi sürdüreceklere devrettiler. Şimdi halkımız ve bizler bu bayrağı asla yere düşürmemek, her an daha da yükselerek çıkarmak göreviyle karşı karşıyayız. Manevi önderlerimiz Yaşar, Abdülmecit ve Bozan yoldaşların anlarına ancak böyle sahip çıkabilir, onlara ancak böyle layık olabiliriz.

etkilemelere karşı ofkesini ve mücadelesini raporunda aktaralım. "Sabırlı ve sakin olmayı, esneklik göstermeyi ve her türlü yalın anlayışla karşı her yünden mücadeleyi, tek yanlılığa düşmemeyi ön plana alıp, küçük-burjuva anlayışın üzerinde taşıyan unsurları bu yanlılıklardan arındırmak için onlarla daha çok ilgilenmeyi ön plana aldım. Ama gerektiği yerde en sert tavırları da kullandım."

Nizip'te işçi olarak çalıştığı dönemde devrimci faaliyetleri nedeniyle bir kez tutuklanmış, iki kez gözaltında sorgulanmış olmuştur. Bu dönemde sosyal-söven düşünceler ve politikaların etkisizleştirilmesinde aktif düzeyde rol almıştır. Ve Parti saflarında daha yeterli savaşıç özelliklere ulaşmak için işinden ayrılarak kendisini bütünüyle mücadeleye adanmıştır. İşten ayrıldıktan bir müddet sonra, Partimizin geri çekilme döneminde yurtdışına girmiş, geçtiği siyasi ve askeri eğitimden kendisini yetkinleştirerek, yeni dönem mücadelesine hazırlanmıştır.

Raporunda mücadelemizin yeni dönemine ilişkin düşüncelerini şöyle ifade etmektedir. "Şu anda ülkemizin iş koşulları, halk savaşının geliştirilmesi için elverişlidir ve hızlı adımların atılması zorunludur. Ülke dışı ve ülke içi koşullar doğmuştur. Ve biz böylece bir fırsatı kaçırmamalıyız. Ülke içerisinde ve dışında güçlü bir etki yaratılabilecek halka büyük bir moral olabilecek silahlı eylemler geliştirmeliyiz... diğer yandan gerilla birliklerinin kuruluşu hızlandırılarak ulusal cephenin yaratılmasını ve halk savaşını ileri boyutlara ulaştırmalıyız"

Ülke koşullarında başlatılan yeni dönem mücadelesine büyük bir azim ve coşkuyla katılan Bozan yoldaş, görevli olarak bulunduğu Şemdinli ve çevresini kısa sürede direnişin kalesi haline getiren sömürgeci-lerce yurtdışına en büyük korkusunu almıştır. Bir yılı aşkın bir süre bu alanda faaliyet sürdürerek cephe çalışmalarını da hayata geçirmeye başlayan Bozan OKTAY ve birlikte faaliyet yürüttüğü arkadaşları Temmuz ayı içinde sömürgeci-lerce girdikleri amanısız çatışmada direnerek şehit olmuşlardır.

Anıları, görkemli direnişleriyle adını tarihe yazdın Şemdinli ve tüm Kürdistan halkının mücadeleye daha aktif katılarak zafere ulaşmasında yol gösterici bir rol oynayacaktır.

Direnişin Ölümsüz Mimarları Hizan Şehitlerimizi Yükselen Devrimci Direniş Mücadelemizde Yaşatacağız!

İhanetin beşiği haline getirilmiş Bitlis'in bağrında direniş tohumlarını yetiştirecek şehit kanı Temmuz ayında bu kez de Hizan'da toprağı kızıştırdı. Sömürgeciler ile bu alanda çatışmaya giren Partimizin iki değerli mensubu İbrahim DURMAZ ile Gazi ERKAN yoldaşlar kanlarının son damlasına kadar çarpışarak ve düşmana önemli kayıpları verdirerek ölümsüzlüğe eriştiler.

Bitlis'in Türk sömürgecilerince ihanetin en çok kökleştirildiği bir alan olduğu ve bu alanda etkin olan bazı aşiretlerin bu ihanet eğiliminin gönüllü temsilciliğini yaptıkları bilinmektedir. Böylesi bir yapıya sahip olan bu alanda ajan-muhbir faaliyetleri de bu kesimler eliyle yoğunlaştırılmıştır. İşte böylece olumsuz konuma sahip bir alanda devrimci faaliyet yürütmek çok

çeşitli tehlikeleri ve her an ölüme göze almayı gerektirmektedir. Bu durumda dolayı bu alanda devrimci faaliyetler çok büyük güçlükler altında sürdürülebilmekte ve köklü değişimlerin sağlanabilmesi için uzun vadeli bir çalışma zorunlu olmaktadır.

İbrahim ve Gazi yoldaşlar da içinde yer aldıkları birimle beraber bütün bu güçlüklerin ve tehlikelerin bilincinde olarak azimli ve kararlı bir mücadele yürütmekte, halk kitlelerini aydınlatıp bilinçlendirerek onların gerici aşiret bağlarını aşarak mücadele ile bütünleşmeleri için caba sarfetmekteydiler. Onlar halka güven veren, saygı uyandıran tutum ve müdahaleleri ile kitleleri etkileyen bir çekim merkezi idiler. Yapının tüm olumsuzluklarının karşısına fedakarlık, inanç ve irade gücünü çıkarmakta, teslimiyet ru-

hunu yerle bir ederek direniş ruhunu egemen kılmaya çalışmaktaydılar.

Onların bu faaliyetleri sömürgecilerin ve işbirlikçilerinin dikkatinden kaçmamakta, tüm ajan ve muhbirlerin seferber ederek devrimcilerin izlerini araştırmaktaydılar. Temmuz ayında izlerini buldukları devrimcilerin üzerine tüm güçlerini seferber ederek yürüdüler. Ancak yoldaşlarımızın en soylu tavır, direnişçi tavrı tüm görkemiyle ortaya koyarak düşmanı tam zafer kazandığını sandığı bir anda canevinden vurdular. Yüzlerce yıllık ihanetin bağrına direniş hançerini sapladılar. Yoldaşlarımızın kanı ile besledikleri direniş artık bir kez daha buradan sökülüp atılmayacak. Bitlis-Hizan ihanete ve teslimiyetçiliğe mezar olacaktır.

gıyıp savaşmaktır." 1984 baharında da ülkeye dönen ve Hizan bölgesinde görevlendirilen Gazi ERKAN, ulusal bağımsızlık fikrinin fazla gelişkin olmadığı bu alanda yaklaşık bir yıl boyunca faaliyet sürdürmüştür. Örgütsel çalışmaların yanı sıra, bir çok eyleme de katılan Gazi yoldaş, gözüpek ve girişken yapısıyla kitlelerle güçlü bir kaynaşma içine girmiş, bölgede geniş halk kitlelerinin mücadelemizin tarafı haline gelmesini sağlamıştır.

Alanda sürdürülen devrimci çalışmaları en son olarakla kanyila besleyen Gazi yoldaş, Temmuz 1985'te yanındaki yoldaşlarıyla birlikte karşılaştıkları sömürgeci birliklerle giriştikleri çatışmada düşmana ağır kayıpları verdirerek şehit olmuştur.

değerlerini korumaya çalışmış, diğer yoldaşlarıyla ittibat halinde illegal temelde sürdürdüğü çalışmaları daha fazla tahribatın önüne geçmiştir.

1979-80 döneminde Urfa eğitim enstitüsüne kayıt yaptıran Bilge yoldaş, bölgedeki Parti sorumlularıyla ilişkiye geçmiş ve hem okul içerisinde hem de Urfa şehir merkezinde sürdürülen örgütlenme, propaganda ve eylemsel faaliyetlerin aktif bir yürütücüsü haline gelmiştir O, atak yapısıyla faşistlerin de hedefi haline gelmiş ve birçok saldırıdan kılpayı kurtulmuştur. Katıldığı eylem sonrasında Urfa'da tutuklanan Bilge yoldaş, bir-iki hafta sonra serbest bırakılınca, okulunda da tatil girmesi üzerine Elazığ'a dönmüş ve yeniden görevler üstlenmiştir. Mücadeleci ve kararlı yapısıyla kendi yakın çevresini de devrimci ilişkilerle açan ve hiçbir parti bağlanmadan hertürlü ilişkileri geri bağları çerçevesi içinde geliştiren Bilge YUMUŞAK, her koşul altında güvenilebilecek, canını mücadeleye katık etmeye her an hazır olan ve bunu da pratiğiyle bizzat kanıtlayan bir militandı.

1980'in başlarında Parti tarafından yurtdışına çağrılan ve ilişki kurmak için Diyarbakır'a giden Bilge YUMUŞAK, burada kaldığı günlerde yapılan yoğun operasyonlar sonucu iki yoldaşıyla birlikte yakalanarak gözaltına alındı. Uygulanan en ağır işkencelere rağmen düşmana hiç bir bilgi vermedi. Cezaevinde Mazlum DOĞAN yoldaşla aynı koşutta kalan Bilge yoldaş, O'nun önderliğinde cezaevi içinde sürdürülen faaliyetlere en başta katıldı ve verilen her görevi başarıyla yerine getirdi.

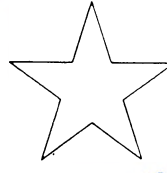
Direnişçi ve kararlı tutumuyla cezaevinde başta Mazlum DOĞAN olmak üzere tüm yoldaşlarının sevip saydığı bir militan olan Bilge YUMUŞAK, cezaevinde mücadelesinin gerekleri açısından yetersiz olan ideolojik-politik yönünü de güçlen-

direrek çıktı ve böylece düşmana gerçek bir PKK militanının nasıl olduğunu bir kez daha gösterdi.

12 Eylül faşist darbesinden bir kaç gün önce çıkarıldığı mahkemede tahliye edilen Bilge yoldaş, vakit geçirmeden Elazığ'a, oradan da Dersim'e giderek Partile yeniden ilişki kurdu. Cuntadan sonra yeniden tutuklama kararı çıkarılan ve gelip teslim olmaları isteyen mahkemenin çağrısına, silahlı birçok eylemin başında yer alarak cevap veren Bilge yoldaş, 1981'in yazına kadar bu alanda kalması ve örgütsel-eylemsel çalışmaları içinde yer almıştı.

1981 yazında yeniden yurtdışına çağırılması üzerine Ortadoğu zeminine giden ve Partinin sunduğu ideolojik-politik-askeri eğitim olanagından yararlanarak militan yapısını daha da geliştiren Bilge yoldaş, alçakgönüllü, gözüpek ve sürekli Parti anlayışını savunan kararlı tutumuyla kısa sürede yoldaşlarının da sevgisini kazanan seçkin bir Parti kadrosuydu.

Evet, Bilge yoldaş, eksiklik ve yetmezliklerine karşı amansız bir mücadele verdi ve güçlü bir Partimilitanı olarak yeniden özlemini çektiği Kürdistan'a döndü. Görevli olarak gittiği Diyarbakır ve çevresinde yaklaşık birbuçuk yıl süreye devam ettirdiği silahlı propaganda faaliyetlerinde oldukça başarılı ve umut verici sonuçlar ortaya çıkardı. Kitle bağlarının geliştirilmesi ve birçok eyleme halka güven verilerek mücadele saflarına çekilmesi görevlerini yerine getirdi. 15 Ağustos atılımının ardından acımasız kış koşullarını da başarıyla atlatan ve düşmanın tüm çabalarına rağmen ele geçmeyen Bilge YUMUŞAK, Mayıs 1985'te Çermik yakınlarında, yapılan bir ihbar sonucu bulundukları yere gelen sömürgeci kolluk kuvvetlerinin açtığı ateş sonucu yanındaki yoldaş Şehmus ŞİMŞEK ile birlikte şehit olmuştur.

Adı ve Soyadı: İbrahim DURMAZ
Kod Adı: Hacı
Doğum Yeri ve Yılı: Kirikan köyü-Suruç, 1954

Yoksul bir aileden olan İbrahim DURMAZ, evli ve 4 çocuk babasıdır. İlkokulu bitirdikten sonra babasıyla birlikte yarıcılık işlerinde çalışarak ailesinin geçimini sağlar. 1980'de geçim sıkıntısı yüzünden Almanya'ya giderek burada çalışmaya başlar. Aynı zamanda Hareketimizin aktif bir sempatizanı olan İbrahim yoldaş, burada kalmasını da kurtuluş olmadığını anlar ve kendi yazdığı bir raporunda "Almanya'da çalışıp rahat bir yaşama kavuşuyordum, şu yoksulluktan kurtulayım dedim. Ama devrimci anlayışa kavuşunca anladım ki rahat yaşamak zenginlikle, parayla değil, bağımsızlık ve özgürlüktür" diyerek 1980'in yaz sonlarında ulusal kurtuluş mücadelemizin saflarında savaşmak üzere Ortadoğu'ya gelir. Burada Partinin gerçekleştirdiği siyasi ve askeri eğitimlere katılır. Gerek ideolojik ve politik alanda, gerekse de devrimci kişiliği ulaş-

mada ciddi çabalar sarfeden İbrahim yoldaş, bu süreçten başarıyla çıkar. Kendi durumunu değerlendiren bir raporunda da; "Ben Harekete katılmadan evvel kendimi bir insan olarak kabul etmiyordum. Çünkü benim şimdiki yaşamımla geçmiş yaşamım arasında çok fark var. Hareket beni iyi bir ahlakla ulaştırdı. Şimdiye kadar dünyadan, hareketten ve mücadeleden habersiziydim..." belirlmesini yapan İbrahim DURMAZ, devrimcileşmekle halka ve ülkeye ne kadar yararlı bir insan duruma geldiğinin bilincine varmış ve bu yönlü çabalarını daha da yoğunlaştırmıştır. Eğitim sürecinin sonunda mücadeleye katılma yönünde yaptığı değerlendirmenin sonunda da istemini şöyle belirtmiştir: "Kendimi, Kürdistan'da devrimci mücadelemizin zorluklarına, Partinin önüne koyduğum görevlere hazırlıyorum. İdeolojik-politik seviyeye uygun olarak her alanda görev yaparım."

Düşmanın tüm baskı ve operasyonlarına karşın halkla en sıkı bağları geliştiren tüm saldırılara boşa çıkan İbrahim yoldaş, Bahar Atılımı sonrasında eylemlerin giderek yoğunlaştığı Temmuz ayı içerisinde düşmanın çığınca halkımıza saldırı ve yüzbinlerce ordu gücünü ülkemize yığdığı günlerde, yanındaki yoldaşlarıyla birlikte Hizan yakınlarında faşist kolluk kuvvetleriyle girdiği çatışmada kahramanca savaşarak ve düşmana ağır kayıpları verdirerek şehit düşmüştür.

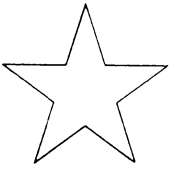
diği, baskıcı bir ortamda, Şehmus yoldaş, alandaki sorumluluk arkadaşla 1 yıl kadar kırsal alanda tüm zorluklara ve imkansızlıklara göğüs gereker, devrimci faaliyetin sürekliliğini sağlar. Operasyonların sürekliliği ve kendisinin de aranın duruma olması nedeniyle de aile ilişkilerini çok sınırlı düzeye bırakmıştır. Bu bağlamlar, yüce toplumsal devrimin bağlarını önüne geçirelmede derinden kavrayan Şehmus ŞİMŞEK yoldaşın örnek alınması gereken bu tutumunun karşısına aile çevresi tarafından geri ilişkiler dayatılmak istenmiştir.

Devrimin ve mücadelenin amaçlarıyla içiçe yaşayan Şehmus ŞİMŞEK, bu geri bağların dayatılması karşısında, başta ikna yöntemiyle sorunu çözüme ulaştırmak istemiş ancak, çabaları etkilemiş sonuç vermemiştir. Aile çevresi tarafından iki yol önüne konulur: "Ya devrimcilikten vazgeçersin, ya da karından ayrılırsın." Şehmus ŞİMŞEK yoldaşın sorunu devrimin ve toplumsal değer yargılarının kabul edileceği düzeyde görmeye çalışması işlemez duruma gelince tercihi yapar ve karısından boşanır. Devrimcilik için tercih ederek yüceliğin ve büyüklüğün en görkemli örneğini sunar.

Devrimcilikte, hiç bir kişisel çıkar ve düşkünlüğe yer olmadığından en yalın ifadesi olan Şehmus yoldaşın yaşam ve pratiği bize aynı zamanda halkın davasına bağlılığını, Partinin ve manevi komutanlarımız olan direniş şehitlerimizin emrinde yürümenin en canlı örneği olur.

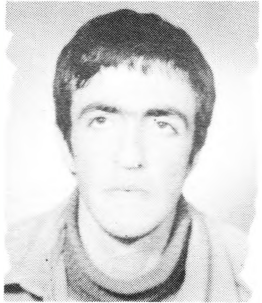
Partimizin geri çekilme döneminde, yurtdışına 1980'ler sonrası çıkan Şehmus ŞİMŞEK yoldaş, ülke pratiğine yeniden hazırlık için Partinin yarattığı olanakları en iyi düzeyde değerlendiren gerici siyasi ve askeri düzeyde kendisini yetkinleştirerek, güçlü bir gelişme sağlar.

Kendisini geliştirip güçlenerek yeniden ülkeye dönen ve Diyarbakır bölgesinde görevlendirilen Şehmus yoldaş, uzun süre alanda faaliyet yürütmesine rağmen, düşmana hiçbir açık vermemiş ve kitle ilişkilerinin derinliğine geliştirmiştir. Faaliyetlerin en çok yoğunlaştığı 1985 Bahar Atılımı döneminde yapılan bir ihbar sonucu sömürgeci tarafından kuşatmaya alınmış ve "teslim ol" çağrılarında yanındaki yoldaşlarıyla birlikte silahlı karşılık verince çıkan amansız çatışmada şehit olmuşlardır.

Adı ve Soyadı: Gazi ERKAN
Kod Adı: Delil
Doğum Yeri ve Yılı: Doğubeyazıt-Ağrı

Yurtsever yoksul bir ailenin çocuğu olan, daha genç yaşta iken Libya'ya giderek çalışmaya başlayan Gazi ERKAN, burada işçi sınıfı üzerindeki sömürüyü yakından tanımış ve bu sömürden kurtuluş yollarını aramaya başlamış-

Adı ve Soyadı: Bilge YUMUŞAK
Kod Adı: Cabbar
Doğum Yeri ve Yılı: Kemaliye-Erzincan, 1960

Orta halli bir aydın ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen Bilge yoldaş, ailesi Elazığ'a yerleştiğinden ilk ve ortaokulu burada bitirdi. Lise öğrenimini Dersim yatılı öğretmen okulunda tamamladı. Burada okuduğu 1977-78 döneminde Hareketimizin aktif sempatizanı olan Cuma TAK yoldaşla tanışmış ve O'nun yakından ilgilenmesi sonucu ulusal kurtuluşçu düşünceleri benimseyerek sempatizan haline gelmiştir. Okulunu tamamlayıp Elazığ'a döndükten sonra, yerel faaliyetlere aktif olarak katılmaya başlayan Bilge yoldaş, faşist polis cetellerine karşı konulan eylemlere katılarak büyük başarı elde etti. Atak, soğukkanlı ve savaşçı özellikleriyle askeri alanda hızla yetkinleşti ve birçok eylemin bizzat sorumluluğunu da üstlendi. Bu süre içinde bir kez tutuklandı, ancak düşmanın eline hiçbir ipucu vermediğinden serbest bırakıldı.

Elazığ faaliyetlerinde yer aldığı 79 yazın ilk büyük Parti tutuklamalarından sonra meydana gelen boşluğa ve bazı ihanetçilerin bir çok Parti sırtını ve ilişkilerini ele vermelerine rağmen, inanç ve kararlılıktan hiçbir şey yitirmeden Parti

DEVİRİMCİ DİRENİŞİN KALESİ ERUH YENİ DİRENİŞ ABİDELERİ DİKİYOR!

6 ve 22 Temmuz 1985'de Eruh, beş PKK kadro ve savaşçısının bu alanda sergilediği kahraman direnişle sömürgeçliği bir kez daha sarsarken, devrimci direnişimizin sürekliliğini ve yenilmezliğini de bir kez daha kanıtladı.

Eruh, 15 Ağustos şanlı atılımının dünyaya ilan edildiği; halkımız ve Partimizin direnme geleneğinin en üst düzeyde ortaya konduğu; bu nedenle de düşmanın yüreğine korku salan, halkımızın ve devrimcilerin ise güç ve ilham kaynağı olan bir direniş kalesidir. Eruh halkı ve yöredeki kurtuluş kuvvetleri, 15 Ağustos eylemleriyle başlayan devrimci atılımın hedeflerine ulaşabilmek, Ulusal Kurtuluş Savaşımızı halkımıza malederek kitleselleştirebilmek; UKC'nin alandaki inşasını gerçekleştirerek, mücadelemizin bu temelde ülke çapında yeni ve daha üst atılımlarla geliştirilmesine destek olmak; bu amaçla da direnişi sürekli kılabilmek için peşpeşe büyük fedakarlık ve kahramanlık örnekleri sergilemektedirler. Devrimci eylemlerin etkinliği alandaki sömürgeci kuvvetler ve işbirlikçisi ajan-milis yapıyı alabilmesine sindirmiştir. Halk kitleleri bu sürekli direniş ortamında sömür-

geci güçlerini kofluğunu görmüş, kendi güçlerine ve özellikle PKK'ye olan inanç ve güvenleri artmıştır. Alandaki işbirlikçi feodal-aşiretçi güçler ve bu yapıya dayalı olarak ortaya çıkarılan ajan ve milisler devrimci yurtsever mücadelenin giderek artan etkinliği karşısında alabildiğine teşhir ve tecrit olmuş, giderek sömürgecilerin karakollarına sığınmak zorunda kalmışlardır.

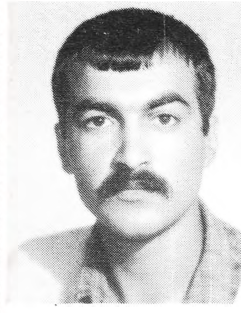
Bu gelişmeler ve onun ülke genelinde yaratacağı etkilerden panigeciler kapılan düşman, özellikle bu alanda durumu lehine çevirmek için alacakları oyunlara başvurmuş ve gözüne uygulama girişimindedir. Tükürdüyünü yalayarak, oldukça edepsiz bir ikiyüzlülükle, asla affetmeyeceğiz dediği halde bir çok eyleme katılmış bir kaç unsuru pişmanlık yasası ile avlama yoluna giden sömürgeci-faşistler, kısmen de olsa başarılı olduklarını görünce oldukça cüretlendiler. Bu bir-kaz haini posaları çıkıncaya kadar halka ve devrimcileri karşı kullandılar. Ve umdular ki tüm bu uygulamaları ile devrimcileri teslimiyete zorlayacak ve halktan tecrit edilecekler. Ancak hem devrimciler ve

hem de yurtsever Kürdistan halkı, artık kokusu çıkmış bu asırlık o-yuna, direnişi daha da yükselterek ve bu direniş etrafında daha sıkı kenetlenerek gereken cevabı vermekte gecikmediler.

6 ve 22 Temmuz 1985'te Eruh'ta, Emin SARI (Firaz), yoldaş komutasındaki devrimci kurtuluş kuvvetlerine mensup birimin, peşpeşe gerçekleştirdiği iki kahramanca direniş, sömürgeci-faşizmin kara ve azgın uygulamalarına karşı, PKK-Halk birliğinden doğan devrimci direniş barikatını daha da aşılmaz kılmıştır. Direnişin kahramanlarından birinin PKK'nin bayan kadrolarından olması, halkımıza, kadının toplumdaki kabul edilmez geri konumunun devrimci savaş içinde nasıl bir yüceliğe dönüşebileceği ve devrimci savaşımızın en yakın özelliği olan tüm halkımızın mücadele birliğinin yaratılmasının zorunluluğu gibi mesajları en güçlü, en inanılır ve en saygı duyulur bir biçimde iletmıştır.

22 Temmuz Eruh direnişi kahramanları, zafer yolundaki mücadelemizin ileri kilometre taşları ve Eruh kalesine dikilen yeni abideler olarak anılacaklardır.

Onun Anısına Dikilecek Anıt Ancak Zaferle Taçlanmış UKC'nin İnşası Olabilir Emin Sarı Yoldaş Halkımızın Seçkin Bir Önder Kurtuluş Kuvvetlerimizin Seçkin Bir Komutanıydı!

Adı ve Soyadı: Emin SARI
Kod Adı: Firaz
Doğum yeri ve yılı: Batman, 1960

"Kendimi önumüzdeki dönemde Kürdistan'da geliştireceğimiz tarihimizin belki de en zorlu, uzun vadeli ve son derece çetin bir yol izleyecek olan devrimci mücadelemizde; yani varlık-yokluk kavgası olan düşmanımızla amansız hesaplaşmamızda, mücadelenin gerisinde kalmamak, devrim şehitlerimize layık bir savaş yürütmek için hem siyasi ve hem de askeri açıdan yetiştirmeye çalışıyorum..."

Böyle diyor Emin yoldaş 1982'de Parti önderliğine yazdığı yazısında; O partiye verdiği söze sonuna kadar bağlı kaldı ve yalnız tutarlı devrimciliğin seçkin bir örneği değil, bu temelde gelişmenin de en ileri öğelerinden biri oldu.

Emin yoldaş, mücadeleye çok genç yaşta, Hareketimiz saflarında yeralan ağabeyinin de etkisiyle mücadelemizin en görkemli geliştiği Batman'da katıldı. Fedakarlığı, kararlılığı, ataklığı ve inancı nedeniyle ideolojik ve siyasal olarak henüz fazla gelişmemiş de olsa, daha başlangıçta aktif bir konumda yer aldı ve bir çok eyleme fiilen katıldı. Ancak O'nun halkımızın davasına duyduğu derin bağlılık ve yetenekleri, süreç içerisinde kendisini, eksikliklerini gidererek, bu alanda da güçlü bir konuma ulaştırdı.

Emin yoldaşın, 17 yaşında iken 1977'de kuryelik ve giderek çeşitli eylem faaliyetlerine aktif katılım biçiminde başlayan devrimci çalışmaları, kararlı ve azimli çaba sonucu sağladığı yetkinleşme ile kısa sürede bölge askeri birim sorumluluğu düzeyine yükseldi. 1980 ve 81 yılı başlarına dek, hem de 12 Eylül faşizmi altında başarıyla sürmüştür. Batman gibi mücadelemizin en sıcak ve en gelişmiş olduğu bir alanda sömürgeci kolluk kuvvetleri, feodal-aşiretçi yapı ve ajan-milis güçlere karşı etkili eylemler sergileyen Emin yoldaş, siyasal ve örgütsel alanda da mücadelenin çıkarlarını her şeyin üzerinde tutarak, ailecilik, kabilecilik ve aşiretçilik anlayışlarının nispeten güçlü olduğu bu alanda, proleter kökenli olmanın verdiği "davayı her şeyin üzerinde tutma" bilinciyle tüm bu anlayışlara karşı en kararlı biçimde savaşmış Parti ve mücadele değerlerine bağlı yaşamı başarıyla temsil etmiştir. Yakın akrabalarından iki muhbirin tesbiti, teşhiri ve cezalandırılmasında aktif rol alması, Emin yoldaşın bu konudaki sarsılmaz bilinc, kararlılık ve sağlamlığının en açık kanıtıdır.

1981'de yetkinleşme ve yeni dönemde hazırlık amacı ile çıktığı yurtdışında Partimizin yoğun ilişkisi içinde olduğu Filistin Direniş Hareketi içinde yer aldı ve hazırlıklarını, Lübnan'ın emperyalizme ve

Siyonizme karşı sıcak mücadele ortamı içerisinde tamamladı.

Partimizin 1982'de gerçekleştirdiği II. Kongresinde mücadeleyi yeniden yükseltmek amacıyla ülkeye dönüş kararı almayı büyük bir coşkuyla karşılayan Emin yoldaş, en erkenden ülkeye giriş yapan gruplar içerisinde yer aldı. Yeni dönem mücadelemizin güçlü atılımlarına hazırlık için, bir anlamda "keşif" faaliyeti diye adlandırılan 1983 Parti çalışmalarına halkımızın bağrında büyük azim, fedakarlık ve gözpekliklikle katılan Emin yoldaş, devrimci yaşamındaki gerçek ve büyük atılımını bu dönemden başlayarak yaptı. Etkin propaganda, örgütlenme ve eylem faaliyetleri yürüttü. Siirt alanında boydan boya büyük zorluklara katlanarak ve fakat Partimizi başarıyla temsil ederek çeşitli alanlarda örnek çalışmalar sergiledi. Halkın yakından tanınıp, bağrına bastığı, düşmanların ise yüreğine korku salan Emin Yoldaş, PKK'nin militan devrimciliğini Siirt'ten başağmez topraklarına adım adım ekti. Faaliyeti süresince onlarca toplantı ve eyleme katıldı; mücadeleye kazandırdığı onlarca yurtsever Kürdistanlının eğitimi, örgütlenmesi ve yönetimi ile ilgilendi.

15 Ağustos şanlı atılımının yaratılmasında da aktif bir biçimde yeralan Emin yoldaş, düşmanın sayısız saldırı, operasyon ve pusularını başarıyla atlattı. 1985'in amansız iş aylarını büyük zorluklara göğüs gerekerek kayıp vermeden geçirdi ve bu temelde Bahar Atılımını en hazırlıklı ve etkin bir katılımla hem bireysel, hem de grupsal düzeyde en güçlü biçimde sağlayabildi.

Bir kaç satılmış hainin rehberliğinde adım adım sürdürülen Siirt ve özellikle Eruh alanındaki operasyonlara rağmen, düşmanın Bahar Atılımı önüne ördüğü barikatları, karşısında Haziran ve Temmuz aylarında devrimci direniş hareketimiz, halkımızın da yoğun katılımı ile ülkenin diğer alanlarına doğru adeta mahalle-mahalle, köy-köy ve hatta ev ev devrimci aynalar halinde yayıldı. Sömürgeci güçler ve işbirlikçileri, bu devrimci aynalar karşısında durabilmek için can havliyle bir kez daha birbirlerine yaslanarak karşı saldırıya geçtiler. İhbarlar, pusular, kompolar, saldırı ve operasyonlar bu güçlerin artık tek yaşam biçimi idi. İşte Emin yoldaş ve komutasındaki dört PKK kadro ve savaşçısı böylece bir kıyasıya savaş ortamında şehit düştüler.

Ancak O, mücadeleye adımlarını daha yeni attığı günlerde bile Partiyeye yazdığı bir yazıda şu şiarı baktı yaptı: «PKK halktır, yok edilemez»

Sen Ölümde Yaşamı Yarattın Direnen Ruhun Yüceliğini ve Yenilmezliğini Bir Kez Daha Anlattın!

Adı ve Soyadı: Çiçek SELCAN
Kod Adı: Ruken
Doğum Yeri ve Yılı: Dersim, 1957

Çiçek SELCAN, örgütteki adı Ruken. 1957 Dersim doğumlu. İlk, orta ve lise öğrenimini burada yaptı. İlk defa yurtdışına çıktığı 1981'e kadar hep bu alanda kaldı ve devrimci yaşam ve faaliyetlerine yine bu alanda başladı ve devam etti. Kendisi, Dersim'e yakın ve bu alanın ağır etkisi altında olan merkez köylerinden birindendi. Ama O, kendisine zorla yamanmak istenen kemalist kültüre ve başına musallat edilen Kemalizmin tortularının akılamaz tahribat ve müdahalesine rağmen, Dersim köylülüğünün taşıdığı yurtsever ve direnme ruhu içinde daha korudu ve geliştirdi.

Evet, Çiçek yoldaş, yaşamın baharı sayılan bir çağında adeta hasretle kucakladı vatan topraklarını. Alın açık, halkın, Partisinin onurunu ve mücadeleye bayraklarını yükseklerde tutarak ve düşmanı kahreden bir direnişle düştü toprağa. O onuruyla oynamak için inanılmaz yöntemlere baş vuran düşmanın ve onun aşâğılık uşakları tasfiyecilik-provakatörlere, çektiği tüm acılara rağmen direnişle ölümün en kahredicisini tattırırken; Parti yaşamında uzun ve sancılı geçen gelişme, büyüme ve yetkinleşme çabalarını bu uğurda ulaştığı şehitlik mertebesi ile en onurlu,

Başışlanma falan istemiyorum

Nefret ediyorum yerlere kapanan güçsüz sesten

ve diz çöküp salya sümkü ağlayan yurekten.

Nefret ediyorum tozlara bulan anılardan

ve o bin parçaya bölünen düşüncelerin ışından

Başışlanma falan istemiyorum ben.

Sahiplerine veriyorum bayrakları

Geçiriyorum işte elden ele!

(Marcos Ana)

görmekli ve önünde saygı ile eğilinecek bir biçimde sonuçlandırıldı.

Çiçek yoldaş, senelerle sayı-

lacaksa kısa yaşadı. Sömürgeci-faşist Türk barbarlığı altında ve buna karşı her şeyi ile direnen PKK saflarında bunun anlamı çok açık.

Ama söz konusu etmek istediğimiz o değil. Kişilerin ve özellikle de Çiçek yoldaşın kısa da olsa yaşamlarında hergün yeniden dile gelen tarih; toplumsal yapı ve ilişkiler, artık her fert üzerinde süren ihanetle direnişin savaşı ve nazım milyonda bir bile olsa direnişten yana atması halinde direnişin teslimiyeti tartışmasız biçimde galebe çalma gerçeği.

Evet, Çiçek yoldaşın mücadele yaşamı ve kişiliğinde dile gelen temelde isyanı bastırılmış, direniş gözlerden, dillerden ve ellerden uzaklaştırılıp yüreklerle hapsedilmiş, sömürgeci uygulamalarla bu yüreklerde de iyice küllendirilerek tanınmaz hale getirilmiş; satılmış, uşak takımı eliyle ifgal edilerek teslimiyete, yabancılaştırmaya ve soyuslaşmaya yatırılmış; yani Kürdistan'ın eski direniş kalesi olan ve fakat şimdi teslimiyet ve ihanet kalesi haline getirilmek istenen ve kötüsü bunun eşine kadar getirilen Dersim'in dramıdır. Bu durumda olan sadece Dersim ve bunu böylesine yaşayan sadece Çiçek yoldaş mıydı? Kürdistan'ın her fert, TC çizimleri altındaki her karış toprağımızın dramını yaşayıp, yaşantıyor mu? Ama Dersim misliyle böyledir. Burası hem düşmanın ve hem de devrimci-yurtsever hareketin üzerinde tayin edici savaşlar yürüttüğü bir alandır. İki taraf arasındaki ilişkiler ve dolayısı ile de mücadeleler burada had safha-

dadır. Sömürgeciler ve işbirlikçileri bu alanda Kürdistan ve Kürtlük adına, direnme ve mücadeleye adına ne varsa son zerre sine dek tahrip ederler için her yerden daha amansız davranırlar. Kemalizm tüm kurumlarıyla; onun soldaki yansıması olan sosyal-sovenizm tüm renkleriyle bu alanda boy verir. Sosyal ve siyasal yaşam bu alanda, Kürdistan'ın en genginlikleri üzerinde, ulusal ve toplumsal değerleri temelinde değil, burada adeta "alt yapı" diye inşa edilen TC'nin devlet daireleri, okulları, kışaları, garnizon, gazino ve siyasal parti ocaklarında şekillenir ve sürdürülür. Dersim'in direnen yurtseverliği, 1940'lardan bu yana hergün ve her saat bu değirmen taşları arasında öğütülmeye çalışılmaktadır. Tunceli olduktan sonraki Dersim'de yürürlüğe konan uygulamaları burada uzun boylu ortaya koymaya olanak yoktur. Kaldı ki buna gerek de yoktur. Hareketimiz, "Kürdistan'da Daraşağları, Kışla Kültürü ve Devrimci İhtikam Görevimiz" broşürü, somur-geciliğin Dersim'le Kürdistan'ın bağrında nasıl bir yara açtığı, PKK önderliğindeki direnişin bu yarayı giderici ve deriltilici tek yol olduğu ve alanda başarılması gereken görevlerin neler olduğu ve anlamlı ve güçlü biçimde ortaya konulmuştur. Ancak hemen belirtiriz ki, Dersim üzerinde uygulanan, tarihin tank olduğu en aşâğılık ve o ölçide de amansız ve sistemli sömürgeci uygulamalara rağmen; yine bu nedenle adı tahrip edilmiş ve ilkel kalmış bir düzeyde de olsa Dersim isyan ruhu bütünüyle öldürülemez. Devrimci direnişimiz, adeta

Devami Syf: 27'de

Sen Ölümde Yaşamı Yarattın...

baştarafı Syf: 26'da

birkesel bir yaşam sürdüren bu ruha soluk aldırılmış. Hareketimizin gelişimi ile birlikte bu ruh da yeniden canlanarak her alanda güçlü bir gelişme rayına girmiştir. Hareketimizin Dersim'e daha ilk müdahale yılları ile başlayan bu gelişme, sömürgeciler ve uşaklarını panigie sevk etmiş ve neşter vurulan yaranın tüm pışığı kendisini ilk günden başlarken dışa vurmuştur. Hareketimiz, Dersim'de sömürgeciler ve işbirlikçilerince adeta mezardan kalkın hortlağın taşlanması misali saldırıya uğramış, halkın yatırıldığı ölüm uykusundan uyandırılması için bunlar, göz kırpmadan cinayet işlemiş ve Hareketimiz ilk şehidini, Aydın GÜL yoldaşın sol kemalîstler tarafından katledilmesi ile bu alanda vermiştir. PKK'nin Dersim sahasındaki mücadelesi, bütün bir Kürdistan sahinde yürüttüğü mücadele kadar zengin ve derin anlamlara sahiptir. Bu mücadelenin tarihi halen büyük zorluklarla boğuşarak da olsa ve yine büyük kayıplara da malolsa; teslimiyetin ve ihanetin en soyusuna karşı, adeta yoktan vareden ve zaferi hergün daha da yakınlaştıran direnişlerin en görkemliyi yaratılarak yazılmaya devam ediliyor.

Çiçek yoldaş, bu gerçekleri mücadele yaşamı ve kişiliğinde en çarpıcı biçimde dile getirdi. O, henüz çok genç yaşta iken mücadelemize, yurtsever duygular, fedakarlık ruhu ve Hareketimize duyduğu inançla dopdolu olarak katıldı. Ancak O, sömürgeciliğin genelde Kürdistan, özelde ise Dersim halkımız etrafında ördüğü gerici barikatların önemli oranda habersizdi. Bilinçsizlik, yabancılaşma, ulusal ve sınıfsal çıkarlardan uzaklaşma, teslimiyet ve ihanet... Evet bunları genel anlamda biliyordu. Ama Dersim somutunda ve genel yaşamda büründüğü biçimleri görmek ve kavramak onun koşullarında kolay değildi. Çünkü bu alanda sömürgeciliğin Kemalizm dışında hiç bir dünya görüşü ve yaşam tanımama, özellikle Kürt ulusal ve toplumsal gerçekliğine nefes bile alırdırmaması, bu alan insanlarını onlara sunulan yaşamı tek ve normal bir yaşam olarak kavramalarına yol açmış, başka ve özellikle devrimci yaşam biçimi, ideolojik ve siyasal yapılar tanımadıkları için Kemalizmin her alandaki bitirici özelliğini görmemiş, buna karşı savaşmamışlardır. Düşman, yarattığı durumun bu özelliklerinden, ister hareketin içinde, isterse dışında olsun alabilirdiğine yararlanmıştır.

Daha ilk devrimci çıkışında ailesinin kişisel yaşam ve kurtuluş vaatleri ile Almanya'da okula gönderme gibi ödüllerle bu çıkışı önlemeye, devrimci olmanın vazgeçirmeye çalışmasını büyük hayret ve üzüntü ile gören Çiçek yoldaş, kardeşlerinin bir kısmının bu davete icahet etmesinden razı, kendisi bunu reddetmiş ve hatta bu eğilimi tepkiyle kırmıştır.

Ancak, kendisi de bu çemberi yeni yeni kırmaya başlamaktadır ve sömürgeciliğin topluma egemen kıldığı ailecilik, kabilecilik, aşiretçilik, yoz kültür, yabancılaşma vb. gibi tüketici eğilimleri yeterince görememekte, kendisi de doğal olarak belli oranda da olsa bu tür eğilimlerin izlerini taşımaktadır. Devrimcilik konusunda sürekli ve yoğun çabası, giderek yaşamına daha çok giren devrimci çalışma, bu temelde kitlelerle ilişki onu olgunlaştırmakta ve geliştirmektedir, ama düşman, daha ilk günden yeterlilik ve yetmez devrimciliği sahiplerine misliyle ödettirmek ve devrimciliği tasfiye etmek için pusuda beklemektedir. Ayrıca O, düşmana göre kötü olan bir geleneğe öncülük edenler arasında olmak

istemektedir. Dersim'de kadınlar, Nuri Dersimi'nin dile getirdiği gibi "Kürdün namusu ve şerefini lekelememek için, vatanın yalçın kayalarını ile müthiş uğurumları üzerinden kendilerini halakâr ölümün kucağına atan" kadınlarımızın ruhunda çok uzaklaşmıştır artık. Büyük çoğunluğu ile kadınlarımız, kültür işgali ortamında bir çok olumlu özelliklerini yitirmişlerdir. İşte sömürgeciliğin "hakettim" dediği bu kesime de Hareketimiz, Çiçekler, Azimeler ve Sakinelerle el atmaktadır. Sömürgeciler, Hareketimizin, toplumu, düşman tarafından en çok bozulduğu noktadan bile kazanmaya çalıştığı anlamış ve eğer önünü alamazsa bu taktığın devrimci gelişmeyi alabilirdiğine huzlanırdıracığını görmekte gecikmemiştir.

Nitekim o da en erkenden hareket içinde yolculuğu geliştirmekle özel görevli, ajan-provokatörlerini harekete geçirmiş ve devrimci eğitimi, örgütlenmeyi ve denetimin zayıf olduğu dönemlerde bir çok genç bayan devrimci adayını çeşitli yöntemlerle heder etmiştir. Çiçek yoldaş, bu tür oyunlara karşı kendini korumuş, devrimci faaliyetlerini sürdürmüştür. Bu durumu düşman, onu daha üst düzeyden ele alarak, kendisi için çok daha kötü bir düşüşü planlamaya ve yürürlüğe koymaya götürmüştür. Bu noktadan sonra çeşitli karanlık unsurlar, ipleri Şahin-Yıldırım çetesi, Semir-Seher kuklalarının elinde olan ve bugün ihanetin belgeli dönekleri, Çiçek yoldaş kendi yıkıcı ve bozguncu amaçlarına alet etmek için üzerine adeta leş kargaları gibi üşüşmüşlerdir. Bu karşı-devrimci taarruz altında O, buna bir de devrimcilikte yeterli olgunluğa ulaşmaması -ki bu bakımdan sürekli engellemeye uğraşmıştır- eklenince, devrimcilik arzusu, direnme tutkusu, yurtsever özelemler ile sahte vaatlerin, kişiliğini aşan provakati müdahalelerin bir arada etkilemesi sonucu belli bir süreyle kapsayan bir şaşkınlık ve bocalama içine sürüklenmiş ve fakat O, bu koşullarda bile tercihi daima, Partiden, halkımızdan, devrimden ve direnişten yana yapmıştır. O, içinde bulunduğunuz yetersiz konumu asla örtbas etmemiş, benimsenmemiş, nedenlerini ve Dersim'deki yadırtı, Parti ile sürekli diyalog içinde incelemiş ve daima devrimci bir çıkış yapmanın yoğun arayışı içinde olmuştur. Partinin yakın desteği ile gerçekleri ve tasfiyeciprovokasyonun iç yüzünü öğrendiği anda bu çetenin faaliyetlerini kendi somut gerçekliği ve Dersim özgürlüğüne konumlarıyla en açık biçimde teşhir etmiş ve en önde tavrı almıştır. Bu tavrı ve devrimci gelişmeye duyduğu tutku nedeniyle, Partimiz Çiçek yoldaş, halen gerekli yetkinleşmeyi istenilen oranda tamamlamasa da devrimci gelişmenin olanaklarını kendisi için sürekli açık tutmuş, direnişin ön safında yer almasını sağlamıştır.

Çiçek yoldaş, Partiyi yazdığı raporunda bu gelişmeleri ve kendi durumunu şöyle değerlendirdi: "Benim halkıma, ülkeme ve Partime sonsuz güvenim var. PKK'nin Kürdistan proletaryasının gerçek çıkarlarını temsil ettiğine, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin önderi olduğuna ve bu savaşı zafere götüreceğine inanıyorum. Halkımızın iradesine, Partimin azmine güveniyorum. Onurla yaşayacağım... Hata yapmamak şüphesiz ki önemlidir. Ama daha da önemlisi devrimcilerin kendi hata ve eksikliklerini görmesidir. Ben eksikliklerimi ve hatalarımı gidermek için yoğun çaba harcıyacağım. Bunu ise ancak Partiyi ve halka karşı olan kutsal görevlere layık bir seviyeye gelmekle başarmış olar-

cağım ve o temelde halka ve Partiyeye karşı görevlerimi sonuna kadar, ölüme kadar yapacağım"

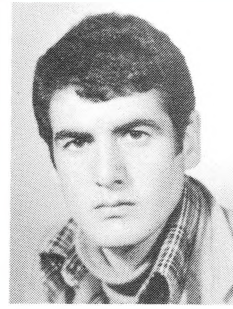
Çiçek yoldaşın yaşamı tüm Kürdistan kadınları ve özellikle de Dersim kadınları için çıkarılması gereken derslerle doludur. O, devrimci mücadele ile bütünleşmedikçe kadının toplumdaki ne kadar onur kırıcı konumlara düşebileceğini ve bunun aksine devrimci mücadele ve bilimle birleştiğinde ise ne kadar yücelebileceğini tipik bir örneğidir. Bizzat O'nun yaşamında açıkça görülmüştür ki, kadının gerçek kurtuluşu, kişiliğini bulması ve yücelmesi ancak ve ancak ulusal kurtuluşu saflarda yer alması ile mümkündür. Bu olmaksızın, bırakalım kurtulmayı, insanlıktan çıkarılmaktan korunmak bile olanak dışıdır. Mevcut toplumsal ilişkiler içinde kaldıkça kadın çok basit bir zevk aracı, bir ticaret konusu olmaktan kurtulamayacak, onur ve kişiliğini ayakta tutamayacaktır. Oysa, devrimci yaşam ona yepeni, onurlu bir yer ve sağlam bir kişilik sunmaktadır. Toplumun yüzyıllardır ayaklar altında çiğnediği kadın, devrimci mücadele içinde yeniden doğmakta, kendi gerçek kimliğini bulmaktadır. O güne dek kendi çocukları karşısında, ailesi içinde dahi söz sahibi olmayan kadın, devrimci saflarda önder konumlarına gelebilmekte, toplumun sözcüğünü yapabilmektedir. Kısacası, kadın ancak, devrimci mücadelenin ateşi içinde özgürlüğüne ve insanlığına

kavuşabilmektedir.

Çiçek yoldaşın yaşamının bizlere öğrettiği bir diğer ders ise, kadının devrimci mücadele içinde her alanda rol oynayabilecek güçte olduğudur. O, pratiği ile devrimci kadının propagandadan tutulmuş silahlı mücadeleye kadar çok çeşitli alanlarda diğer yoldaşları ile omuz omuza kararlıca savaşabileceğini, düşmana acımasız darbeler vurabileceğini ortaya koymuştur. O, Kürdistan kadınının mertlik, yiğitlik, cesaret ve fedakarlık özelliklerinin canlı bir timsali olmuş, kendi benzerlerine mücadelede yerlerini alması konusunda cesaret vermiştir.

Yiğit Kürdistan Kadını!

Çiçek SELCAN yoldaş, Besey ANUŞ ve Azime DEMİRTAŞ yoldaşların yürüttüğü şerefli yolda, kararlılıkla ilerleyerek, hepimize tutmamız gereken yolun ne olduğunu göstermiştir. Bu yol, insanlığı, bağımsız kişiliğimize ve özgürlüğümüze götürmek olan devrim yoludur. Bu yol, asırlardır baskı altında köreltilmiş yeteneklerimizi keşfedeceğimiz, geliştireceğimiz ve insanlığın hizmetine sunacağımız şerefli bir yoldur. Bizler halkımızın kurtuluşu için mücadele ederken kendi kurtuluşumuzu da sağlamış olacağız. Bizleri sınıfsız saran kölelik zincirlerinden başka türlü kurtulma olanaklarımız yoktur.

Adı ve Soyadı: Nuri ASLAN
Kod Adı: Haşim
Doğum Yeri ve Yılı: Xurs Köyü-Mardin, 1964

15 Ağustos devrimci atılımıyla, devrimci direniş savaşımızın ülke sahinde yeniden ete-kemige kavuşturulması çalışmalarında devlet gücünü sarsan ve halkımızı savışa davet eden son mücadelede şehitlerimiz halkasına bir yenisi daha 1 Ağustos 1985'te Nuri ASLAN yoldaşın alçakça katledilmesi ile eklendi.

Halkımızın yüzyıllara uzanan acı ve özelemlerini bağımsız bir ülke, özgür bir halk şiarında ifadesini bulacağına duyduğu derin inançla daha ilk mücadele yıllarında, atılan, savaşma ve direnme azmiyle dopdolu bir kişiliğe sahipti. Aile olarak, yabancılaşmanın en az yaşadığı, yurtseverliğin ise köklü olduğu Mardin ve çevresinden gelmiş olmaları, onun, daha

küçük yaşlarda, sömürgecilğe ve yerli işbirlikçi güçlere karşı büyük bir kin ve öfke içinde büyümesini sağlamıştır. Ulusal duygularla dolu olan Nuri ASLAN yoldaş, mücadelemizle tanışmadan önce siyasi yaşamına ilk adımını DDKD saflarında kurduğu sınırlı ilişkilerle atmıştır. Mücadelemizle tanışma olanakları kavuşmasıyla teslimiyetçireformist güçlerin saflarını hızla terk ederek 1976'larla birlikte hareketime sempati duymaya başlayan ve 1977'lerde mücadelemiz saflarında aktif düzeyde yer alan Nuri ASLAN yoldaş, mücadelemize katılışını şöyle ifade ediyor:

"PKK'li yoldaşlarla tanıştığım da, DDKD'nin ülke ve mücadele diye bir amacının olmadığını, kendi kişisel amaçları için devrimin alet edilmeye çalışıldığını anladım. Onlara bağlanmamı kestim ve PKK ile ilişkilerimi geliştirdim"

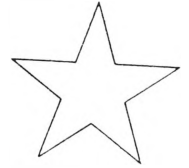
Hareketimiz saflarında aktif düzeyde yer almasıyla birlikte Mardin ve çevre bölgelerde propaganda, örgütlenme ve eylemsel alanda yürütücü ve bizzat uygulayıcı olarak katılmıştır. Yörede mücadelemiz önünde engel olan işbirlikçi yerel güçlere ve Kürt küçük-burjuva reformistlerinin saldırılarına karşı aktif düzeyde durmuş ve bu çalışmalarından ötürü bir çok defa öldürme kıl payı kurtulmuştur.

Yörede pratik çalışmaların önünde engel etmesi nedeniyle sömürgeciler tarafından aranır duruma düşmüş ve bir kez yakatılmış, yapılan uzun işkence ve sorgulamalardan sonra 17 gün ceza-

Yiğit Dersim Kadını!

Çiçek SELCAN yoldaş sizlerin bağrından çıktı. O, Kemalizmin onlarca yıldır beyinlerini empoze ettiği gerici düşünce ve yaşam biçimine karşı kıyasıya bir mücadele içinde pişerek, 1938'lerde namusu ve onuru için direnen, gerekirse kendisini yalçın kayalardan gözünü kırpmadan atan yiğit, gerçek Dersim kadınının kimliğine ulaştı. O, kendisine dayatılan sahte kişilikten sıyrılarak Kürt kadınının gerçek kişiliğine ulaşma kavgası, öze dönüş kavgası verdi. Tuttuğu yolun doğru ve tek kurtuluş yolu olduğunu biliyordu. Bu nedenle o yoldan ölüme dek yürümekte asla tereddüt göstermedi. O, direnişle sizlere bir çağrıydı: Öze dönüş çağrısı! Kemalizmin sizleri soktuğu o sahte, biçimsiz kişilikten sıyrılmalı, 38'lerin kadınının ruhuna ulaşma kavgası vermelisiniz. İşte, Çiçek yoldaşın yaptığı çağrı buydu. Ve O, bu çağrısının karşılıksız kalmayacağına sonsuz inanç besledi. Bu inanç karşılığı verilmeli, her türlü soysuz yaşam ve düşünce biçimi kesinlikle reddedilmelidir. Ancak böylelikle düşmanın oyunları boşa çıkarılabilir, onun karşısına intikam duyguları ile dikilebilir.

Çiçek yoldaş, döktüğün kanın hesabı düşmandan mutlaka sorulacak. Kürdistan kadını çağrısına ses verecektir. Buna sonsuz inanç besliyor, yürüdüğü yoldan gerçek kurtuluşu yürütüyor.

İsmi öğrenemediğimiz iki köylü savaşçımız da, Eruh direnişinde kahramanca çarpışarak şehit düşmüşlerdir.

evinde tutularak serbest bırakılmıştır.

Enerjik ve coşkulu yapısıyla öne atılan Nuri ASLAN yoldaşın halka ve Partiyeye en çok güç verebileceği bir dönemde kahramanca direnişle ölümsüzleşerek aramızdan ayrılışını mücadelemizin önemli bir kaybı olarak görüyoruz.

O, mücadelemiz daha ilk ortaya çıktığında, şehitlerin kanlarıyla sulanarak büyüme ve gelişmenin sağlandığını bilinci ve inancıyla hareket ederek, devrimin bedelsiz yürümeceğini ilk mücadele yıllarındaki pratik yaşamıyla göstermiştir. O, mücadelemiz saflarına gelirken devrimin her türlü zorluğu kendi içinde taşıdığı, bu nedenle imkansızlıklar ve olanaksızlıklarla kıyasıya bir mücadele ile yüründüğünü çok iyi bildiği halde yaşamını devrime adanarak Partimiz saflarında yer almıştır.

Devrim mücadelemizin hangi değerler nahasına yükseltildiğini kendisi şöyle ifade etmiştir: "Partimizin direniş Bağımsızlık, Özgürlük ve Sosyalizm uğrunda şehit düşen yoldaşların kanları üzerinde yükselmektedir. Anıları halkımızın tarihinde önemli bir yer kaplayacak ve yaşatılacaktır. Mücadele, önüne dikilecek anlayışları ezip geçecektir. Halkımıza ve mücadelemize zarar veren kompo ve tüm sapmalarla savaşılmalı bunlar etkisiz kılınmalıdır."

Nuri ASLAN yoldaşın anısına bağıllığı UKC'sini ülkemizde örgütleyerek göstereceğiz.

Slav ji bo Rihê Êrîş û Berxwedana 15'ê Tebaxê

